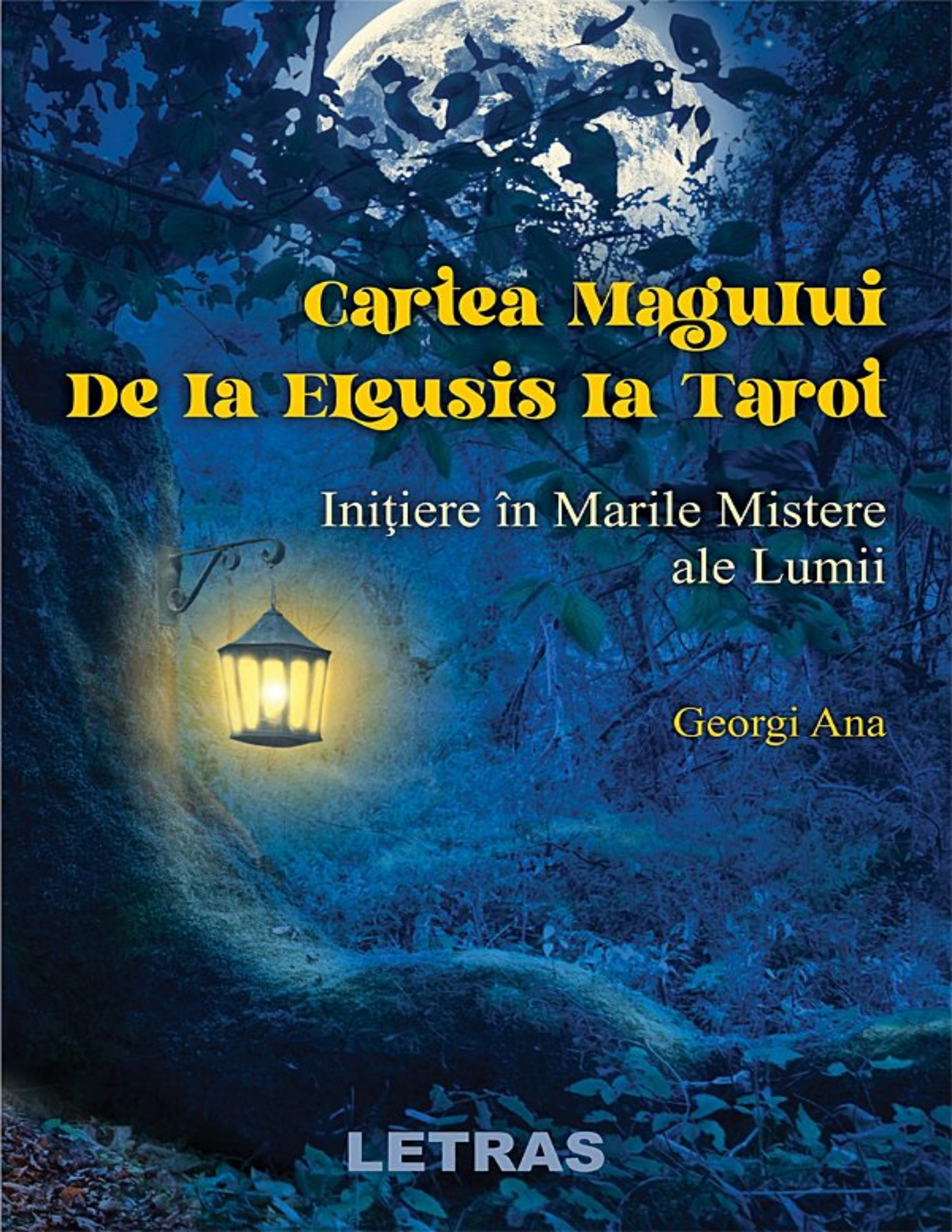
Cartea Magului
De la Eleusis la Tarot
Inițiere în Marile Mistere
ale Lumii
Georgi Ana
LETRAS

Georgi Ana

Cartea Magului
De la Eleusis la Tarot

Inițiere în Marile Mistere ale Lumii

LETRAS
Promovăm autorii români

Copyright

Cartea Magului. De la Eleusis la Tarot
COPYRIGHT 2021 **GEORGI ANA**
COPYRIGHT 2021 Editura LETRAS
Toate drepturile rezervate.
ISBN ePub 978-606-071-545-0

Publicat de Letras
https://letras.ro/
Distribuit de https://piatadecarte.net/
Contact editura: edituraletras@piatadecarte.com.ro
contact@letras.ro
Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Din respect pentru autorul cărţii, folosiţi-o pentru uzul personal.
Puteţi reproduce extrase din această carte în limita a 300 de cuvinte, pe site-ul, blogul dvs., în reţelele sociale, folosind întotdeauna semnele citării, urmate de titlul cărţii CARTEA MAGULUI. DE LA ELEUSIS LA TAROT, un link către această carte şi către Editura Letras.

Cuprins

Cartea Magului. De la Eleusis la Tarot

Copyright

Partea I: De la Eleusis la Tarot

Partea a II-a: Inițiere în Tarotul de Marseille. Analize, interpretări, aplicații

Partea a III-a: Jurnal magic 1-22 septembrie 2020

ÎNCHEIERE – Jocul Dorințelor

Cum se folosește Tarotul de Marseille, nu pentru a ghici viitorul, ci pentru a MODELA Conștiința și Lumea. Jurnal magic: 21 de zile + 1 pe drumul Arcanelor Majore. 1-22 septembrie 2020

***

Dedic această CARTE tuturor prietenilor care m-au însoţit pe drumul cunoaşterii!

Mulţumesc din suflet, Roxana şi Loredan Bota, pentru susţinere, pentru încrederea acordată cu atâta generozitate! Fie ca Magul să vă lumineze calea pe cărările Lunii, pe care le străbateţi cu inteligenţa, curajul şi determinarea unor eroi legendari! A fost, fără îndoială, un privilegiu şi o adevărată Magie să vă întâlnesc în Aventura vieţii.

ORICINE merită ORICÂND încă o şansă... şi încă o şansă... încă o şansă... încă o şansă...!

Anei, cu drag

Tu ai tăcut, cât TIMP eu am vorbit singură, doar cu MINE ÎNSĂMI.

„Ceea ce urăște cel mai mult turma este un Om care gândește diferit; ea nu urăște atât de mult opinia lui în sine, ci ÎNDRĂZNEALA acelui individ de a avea curajul să gândească singur, să fie diferit, exact ceea ce turma nu știe să facă.”

Arthur Schopenhauer

Cu-Vânt Înainte!

Ești pregătit să renunți la prejudecăți, să-ți deschizi mintea și inima, să înțelegi trecutul, să proiectezi conștient viitorul și să TRĂIEȘTI pe deplin prezentul? Atunci Magul te invită să te descoperi și să te accepți ca SINE DIVIN INTEGRAL, atât în aspectele luminoase, cât și în cele întunecate, în călătoria ta MAGICĂ prin VIAȚĂ.

Tarotul de Marseille este moștenirea de TAINĂ a zeiței străbune a umanității, Marea Mamă Primordială, păstrată în folclorul românilor ca Baba Dochia, de fapt Daka, stăpâna misterioasei limbi a sufletului, denumită în vechile tradiții akka la sumerieni, „langue d'oc" la francezi, dacă la strămoșii noștri GEȚI, lăsată copiilor ei, întru veșnică amintire.

Ca o paranteză, în română, diferența dintre copii, ca progenituri, și copii, ca reproduceri, unde reproducere semnifică un proces de copiere în ADN, este dată doar de deplasarea accentului, de pe ultima pe prima silabă.

JOCUL CARE-ȚI SCHIMBĂ VIAȚA

„The Tarot will teach you how to create a soul."

Tarotul te va învăța cum să-ți creezi un suflet.

Alejandro Jodorowsky

Tarotul de Marseille este singurul autentic și păstrează caracterul de școală inițiatică străveche. Este un instrument extraordinar de autocunoaștere și proiectare conștientă a realității personale.Toate versiunile ulterioare nu au făcut decât să corupă cunoașterea ocultă originară înmagazinată în el și să manipuleze mental-emoțional subconștientul. Și vă voi demonstra cu argumente acest lucru în cuprinsul lucrării. Într-un proces de divinație, tehnicile de ghicire a viitorului nu sunt decât o modalitate de alterare a lui, din frică, nesiguranță, neîncredere în Sine. Nu se poate spune

că nu ți se strânge inima când extragi o arcana, care ilustrează un om răpus la pământ cu 10 spade înfipte în spate! Ce poate genera o astfel de imagine decât și mai multă frică de viitor? În Tarotul de Marseille nu se găsește nimic de acest fel, niciuna dintre arcane nu produce frică, ci mai degrabă un sentiment de sacralitate în fața unei înțelepciuni care a reușit să străbată veacurile, în ciuda tuturor opreliștilor. De altfel, el nu este dedicat divinației, ci inițierii în marile mistere universale.

„Prin urmare, ce s-a întâmplat, conform acestei istorii, înainte de a exista timpul? Care a fost evenimentul mental primar? Potrivit poveştii noastre, Dumnezeu a reflectat asupra Sa. Altfel spus, a privit într-o oglindă imaginară şi a văzut viitorul. Şi-a imaginat fiinţe asemănătoare cu El însuşi. Şi-a imaginat fiinţe libere, înzestrate cu forţă creatoare, capabile să iubească atât de inteligent şi să gândească atât de iubitor, încât să se poată transforma pe ele însele şi pe altele asemenea lor în propria lor esenţă interioară. Fiinţe care îşi puteau extinde limitele raţiunii pentru a îmbrăţişa universul, în totalitatea sa, iar în adâncul inimii lor reuşeau să-i discearnă tainele cele mai subtile.”

Jonathan Black, Istoria secretă a lumii

Dar cine SĂ FIE Dumnezeu, marea TAINĂ? Arcana provine din latină, unde arcanum însemna secret, mister. Ținta celor 22 de arcane din Tarot este desăvârșirea LUMII prin MAGIE. Jocul începe cu Le Mat-Regele Mort, ALFA și se încheie cu Lumea, OM-MEGA!

Indiferent de epocă, Tarotul a stârnit fascinație în rândurile misticilor și ale căutătorilor spirituali de pretutindeni, dar a atras deopotrivă atenția filozofilor, psihologilor, istoricilor, astrologilor sau artiștilor. Deși căzut oarecum în desuetudine în zilele noastre, din cauza numeroșilor „îndrumători” spirituali care-l folosesc doar ca metodă de divinație, de citire a viitorului, Tarotul nu și-a dezvăluit încă toate secretele și continuă să ne provoace imaginația. Fiindcă la origine Tarotul a fost un joc inițiatic, continuatorul secret al celui mai complex și mai longeviv rit al antichității grecești, Misterele Eleusine patronate de zeița Demeter ca Mare Preoteasă, care reitera povestea fiicei sale Kore-Fecioara, răpită în Infern de către Hades-Împăratul, devenită Persephona-Împărăteasa, și reîntoarsă între zei

ca LUMEA maestră, glorioasă, ultima arcană de la finalul jocului de Tarot, formată din Papesa (II), Nebunul (0) și Magicianul (I) unificați. Iar Fecioara Kore era personificarea sufletului inocent al pământului, NE-BUN, răpită prin magie (simbolizată în mit de floarea narcotică, narcisa) dintre zei pentru a îmbrăca o haină umană și ispitită de semințele de rodie, simbol al atracției sexuale, Îndrăgostitul, dar și Diavolul, să se reîntoarcă periodic în Infern. De ce? Pentru că zeul infernal o voia de soție!

Așadar, TOATE PÂNZELE SUS! Să curgă povestea Tarotului de Marseille.

A fost odată ca niciodată, în ERA Fecioarei...

Partea I: De la Eleusis la Tarot

„Adevărul însuși îl va ajuta în toate felurile pe cel care a plecat în căutarea Adevărului.”

Anandamayi Ma („floarea perfectă a pământului indian”, n. 30 apr. 1896, Venus în Taur, sub semnul Arcanei III, a Împărătesei)

Drumul spre Eleusis

Misterele eleusine erau faimoase în Grecia Antică. Erau practici religioase caracterizate de un cumul de rituri inițiatice, practici catarctice (purificatoare) și extatice, menținute secrete printr-un cod al tăcerii timp de sute de ani. Eleuseos însemna „venirea”, iar mysterion însemna cu gura și cu ochii inchiși. Mysteria desemna, așadar, intrarea în întuneric, acompaniată de murmurul sunetului „mu”, cu buzele închise.

Originea miticului Eleusis a mai fost pusă în legătură cu zeița nașterii, Eileithyia sau Eleuthia, fiica lui Zeus și a Herei, „cea care aducea” copilul divin în fiecare an și care amintea de eonul gnostic al adevărului, Aletheia, și, de asemenea, de insulele fericiților, Elysium din regatul morții, de pe malul de apus al lui Okeanos. Așa că drumul spre Eleusis simboliza și reîntoarcerea sufletului la starea sa inițială de puritate, armonie și bucurie. Este inutil să încercăm o localizare geografică a acestui ținut, deoarece Misterele Eleusine călăuzeau o aventură spirituală, o călătorie în conștiință. Aveau loc în primele 21 de zile ale lunii septembrie, marcând punctul culminant la momentul echinocțiului de toamnă (21-22 septembrie) din zodia Fecioarei. Erau accesibile oricui trecea prin procesul de inițiere, inclusiv sclavilor, dar existau 4 grade de participare:

- Preoții, preotesele și hierofanții (sfinții) care conduceau ceremoniile

- Inițiații, care participau pentru prima dată

- Grupul celor care au mai participat

- Grupul celor care au realizat epopteia, „contemplarea”, și au învățat secretele marilor mistere ale zeiței Demeter.

Înainte de a intra în marele culoar al templului numit Telesterion, inițiații recitau astfel: „Am postit, am băut kykeon, am luat din kiste (cutie) și, după ce am muncit, am pus înapoi în calathus (coș)”. Kiste era o cutie pătrată de piatră folosită ca sicriu, în care se depuneau morții (probabil în poziție fetală), iar calathus era un coș conic făcut din ramuri împletite, a cărui formă amintea de pălăria vrăjitoarelor așezată invers, cu gura mai largă în sus și baza îngustă pe pământ, în care femeile țineau lână sau fructe. Semăna cu coșurile de purtat în spate ale țăranilor români, făcute din ramuri tinere de alun, doar că acestea erau dreptunghiulare, nu rotunde.

Kiste amintea însă și de cutia sau lada de zestre a Pandorei, de unde inițiatul a scos „înzestrările” malefice trimise de zei, a muncit asupra lor și le-a pus într-un coș împletit din ramuri de copac. Cutia simboliza însuși trupul uman adormit, atras de vicii spre moarte, iar lâna de aur era un simbol al creierului iluminat.

Pentru a li se permite sa bea kykeon, „amestecul” de apă (sau de vin, în unele surse), malț de orz și ierburi magice cu proprietăți psihotrope, participanții trebuiau să postească 9 zile, adică să se purifice. Rețeta băuturii nu a fost însă niciodată dezvăluită. S-au făcut diverse speculații în ceea ce privește ingredientul enteogen pe care îl conținea și care facilita transa mistică. Enteogen provine din en, interior, theos, zeu, și gen, geneză, dar și rasă (din aceeași familie cu gene, genetică); așadar enteogenele produceau „nașterea zeului interior”. Unii cercetători considerau că ar fi fost ergotul, o ciupercă ce creștea pe orz, amanita muscaria sau o specie de ciupercă psilocibă. Însă dacă ținem cont și de perioada misterelor, luna septembrie, niciuna dintre acestea nu ar fi fost plauzibile. Surprinzător, nu am găsit nicio referință la salvia divinorum, deși, după părerea mea, ar fi cea mai credibilă ipoteză, cu atât mai mult cu cât indicațiile lui Demeter pentru Metanira, când i-a preparat băutura, descrise în imnul homeric dedicat zeiței, făceau referire la mentă, iar salvia face parte din aceeași familie a Lamiaceaelor. În plus, numele acestei plante provine din latinescul „salvare”, a salva, și a fost supranumită „planta tinereții veșnice”. Doctorul Peter H. Addy, cercetător la Yale, care a studiat-o timp de mulți ani, spunea despre ea: „salvia e unică și misterioasă și ne ajută să descoperim multe lucruri interesante despre noi și despre corpurile noastre”. Este de menționat și că mazatecii din sudul Mexicului o considerau întruparea FECIOAREI

Maria. Transele provocate de salvie nu sunt pentru orice neofit; sunt descrise ca înspăimântătoare și derutante, spiritul se disociază de corp, face călătorii astrale și se produce o sinestezie atipică a simțurilor, nemaiîntâlnită la nicio altă substanță psihedelică; la fel cum Homer definea aceste „îngrozitoare mistere". Consumarea salviei, sub formă de frunze proaspete sau infuzie, se făcea de preferință într-un spațiu întunecat sau, în orice caz, puțin luminat, pentru a favoriza experiența psihedelică. De exemplu, într-un templu subteran, cum era cel de la Eleusis!

Misterele eleusine cuprindeau 3 tipuri de ritualuri:

- dromena („lucruri făcute"), o reiterare dramatică a coborârii fecioarei în infern

- deiknumena („lucruri arătate"), revelarea artefactelor sacre, în care hierofantul juca rolul principal

- legomena („lucruri spuse"), comentariile care însoțeau prezentarea artefactelor.

Aceste 3 elemente formau împreună „aporrheta" („irepetabila"); pedeapsa pentru divulgarea secretelor era moartea. Punctul culminant avea loc în noaptea sacră de 21 spre 22 septembrie, în care se revelau viziuni despre viața de după moarte. Misterele se încheiau pe 23 septembrie, când toată lumea pleca acasă.

„Un spic de grâu secerat în tăcere"

Filozoful neoplatonic Porfirius scria că „Demeter o năștea pe Persephone din Zeus, adică întrupa focul din sămânță... dădea putere sămânței plantate în pământ"; dar în sens metafizic, Persephone constituia sufletul aruncat în lumea materiei, iar inițierea în mistere, care presupunea 9 zile de post înainte de a bea poțiunea magică, corespundea celor 9 luni de gestație. Fiindcă Persephone mâncase în infern semințele de rodie, nu se mai putea întoarce definitiv în lumea divină, era condiționată să revină periodic în materia corporală, în regatul de dincolo al lui Hades. Și cum lumea de jos nu era decât o oglindă a celei astrale, succesiunea anotimpurilor naturii, dar și a anotimpurilor vieții, reflecta același tipar ancestral de morți și renașteri repetate. Anul calendaristic nu era decât o reiterare comprimată a vârstelor omului. Mitul Persephonei era unul inițiatic, performat în timpul toamnei,

în zodia Fecioarei, când se secerau spicele (viețile) în tăcere și soarele începea și el să moară, reamintea cum a început marea călătorie a sufletului în tărâmul umbrelor. Toată această poveste fusese înregistrată în stele. Madame Blavatsky scria că acest mit „era o mască pentru narațiunea transcendentală a văzătorilor inițiați; viziunea celestă a eliberării sufletului inițiatului din ultimul moment descria procesul prin care sufletul care nu a mai fost încarnat (fecioara Kore) descindea pentru prima dată în materie". Lumea lui Hades era lumea materiei în care Persephone-sufletul și-a construit în jurul său un corp material, s-a născut, dar și-a pierdut în schimb libertatea, a fost răpită în tărâmul pamântesc și ademenită să se reîntoarcă în mod repetat de promisiunea de a fi regină și de a se bucura de plăcerile trupului. Misterele învățau sufletul să-și recapete libertatea prin diferite practici în care se foloseau conștient transele somnului profund, pentru că Hypnos și Thanatos erau frați gemeni, nu-i așa?

Și somnul nu este decât o repetiție zilnică pentru moarte. Dar dacă nu ne putem controla visele, cum ne-am putea imagina că ne-am putea controla moartea, care este incomparabil mai lungă și mai enigmatică decât un vis de o noapte. Dacă visăm inconștienți, trăim inconștienți și murim la fel de inconștienți. Misterele Eleusine învățau discipolii să viseze lucid, să trăiască, să moară și să renască în conștiința divină. Erau o aventură a cunoașterii transcendentale pe drumul spre Eleusis, (re)nașterii, (re)venirii sufletului, asistată de plante și artefacte sacre, călăuzită de moștenitorii inițiați la începuturi în aceste secrete de bătrâna și iubitoarea mamă a pământului.

Regatul morții dominat de Hades-Aidoneus, zeul nevăzut cu multe fețe și nume (de multe religii), tărâmul sublunar al umbrelor, al celor mulți sau lumea de jos, era o dimensiune spirituală noetică (mentală), iluzorie, în care „se moare", adică se uită, la fel cum se uită visul de peste noapte. Ceea ce numim moarte, în stare de inconștiență, nu este decât un somn incontrolabil prelungit, noaptea sufletului, din care ne reîntoarcem tot aici, atrași de semințele de rodie (sexualitatea), într-o haină nou-nouță, dar cu memoria ștearsă (tabula rasa), nu mai știm cine suntem și recităm un alt rol, dacă nu învățăm misterele drumului ce duce spre Eleusis, spre trezirea în conștiința originară.

„We are such stuff as dreams are made on; and our little life is rounded with a sleep.”

Suntem din același material din care sunt făcute visele; și mica noastră viață este înconjurată de somn.

Prospero, Furtuna, W. Shakespeare

Tarotul reiterează povestea ancestrală a creației acestui Univers, într-o formă concentrată și foarte bine codificată, astfel încât să nu fie accesibilă oricui! Secretele pe care le-ar putea dezvălui sunt prea periculoase pentru a cădea în mâna unui utilizator rău intenționat. Însă, din nefericire, chiar și așa, tocmai inițiații au fost cei care, de-a lungul veacurilor, au abuzat de puterea magiei lui. Și poate a venit vremea ca potențialul lui inițiatic să fie dezvăluit celor interesați și nu doar unor ordine oculte ierarhizate, EXCLUSIV masculine. Cel puțin atât cât putem NOI, „frumoșii NE-BUNI ai marilor orașe”, să înțelegem! Și asta încerc să fac prin aceste INTERPRETĂRI PERSONALE, poate uneori constradictorii față de cele tradiționale, în acest final de an „epic”, cum l-au numit unii astrologi, 2020... din punctul de vedere al Tarotului, anul Judecății, al Papesei, dar, într-un mod mai subtil, și al Împăratului!

Deși este o moștenire feminină, a Marii Preotese, sper să se înțeleagă că nu am nimic împotriva masculinului în general, căci oricum suferim deopotrivă femei și bărbați din cauza jocurilor ascunse de putere prin care suntem VRĂJIȚI, manipulați și conduși spre un dezastru din ce în ce mai evident. Și în această creație, de altfel TOTUL este DUAL, nu există feminin fără masculin, începând de la nivelul structural al elementelor din care suntem alcătuiți și până la cel al conștiinței universale! Și așa lumea e destul de schizofrenică, nu e nevoie să mai consumăm energie urând sau negând o parte din noi, fie masculină, fie feminină. Așa că împreună, femei și bărbați, ar fi de dorit să ne eliberăm din lanțurile magice nevăzute ale sclaviei și să ne redescoperim adevărata valoare și puterea creatoare dacă vrem să supraviețuim. Calea Tarotului este deschisă oricărui căutător sincer, la fel ca altădată Misterele Eleusine, pentru a putea fi urmată oricând!

Liberul arbitru e negociabil... Așadar, ce simbolizează acest straniu joc de cărți ilustrat în Tarotul de Marseille? Însuși jocul vieții, roata destinului,

care se învârte necontenit, ne testează înțelegerea și ne arată direcția de drum, ca o busolă cosmică! În arcanele majore, în „misterul" celor 22 de cărți sau vălurile (lui Isis) care învește mântează adevărul, este oglindit ARCUL ceresc ascuns, întins deasupra pământului în care arhetipurile-zei se rotesc an de an, lună de lună, zi de zi, emanând razele energetice care ne conduc și ne luminează existența, fie că știm sau nu, fie că vrem sau nu, indiferent de credința sau necredința noastră. Liberul arbitru este negociabil, mai flexibil, mai limitat sau, în anumite împrejurări, deloc, în funcție de cât de bine ne înțelegem cu astrele-zei-arhetipuri și cum ne poziționăm față de influxurile lor! „Dă-te după cum bate vântul (Fortunei)" și vei ajunge la țărmul potrivit. Fiecare carte este marcată cu un număr de la 1 la 21 și poartă un nume care reprezintă arhetipul pe care-l întrupează în OM; în centru se află Nebunul, călătorul en-tu-ziast (pătruns de spiritul zeului) și neobosit, cu desaga în spate, în poziția zero, dar și 22, adică la începutul și sfârșitul jocului, care devine un nou început, iar în jurul lui se ROTesc rând pe rând toate celelalte cărți. Fiecare zi poartă un număr și astfel rezonează cu una dintre cele 21 de energii ale Tarotului. Cărțile de tarot reflectă perfect structura conștiinței umane și dețin cheile lecțiilor de viață pe care le avem de învățat pentru a ajunge să ne desăvârșim LUMEA interioară și exterioară, arcana XXI de la finalul jocului. Fiecare carte are atât un potențial creativ, cât și unul distructiv, depinde pe ce segment al energiei ne focalizăm atenția. Roata Tarotului nu se oprește niciodată, se TOT rotește, de câte ori va fi nevoie, până ce vom reuși să ajungem victorioși la final. Repetăm, repetăm, repetăm... jucăm, jucăm, jucăm la ruleta norocoasă!

Originile Tarotului de Marseille

„This tradition, seven centuries old, originates in the knowledge, science and art of the men who built the cathedrals. All tarots which are not rooted in this tradition (effectively dead by 1730) can be called «fantasy», and just reflect their authors. Personal creations remain creations which are only personal, however erudite or beautiful."

„Această tradiție, veche de șapte secole, își are originea în cunoașterea, știința și arta oamenilor care au construit catedrale. Toate jocurile de Tarot

care nu au rădăcini în această tradiție (efectiv dispărută în preajma anilor 1730) pot fi numite «fantezie» și îi reflectă doar pe autorii lor. Creațiile personale rămân simple creații personale, oricât de erudite sau de frumoase ar fi."

Jean-Claude Flornoy (scriitor și specialist francez în Tarotul de Marseille, 9.07.1950, Eremit)

Estimez însă că istoria Tarotului ar fi, în realitate, cu mult mai îndelungată, se pierde în negura mitologiilor!

Originile acestui straniu joc de Tarot sunt enigmatice, incerte. Era practicat ca formă de divinație în Franța, Italia și Germania în perioada Evului Mediu. Totuși se credea că ar fi fost adus din Egipt la Berna, la sfârșitul secolului al XIV-lea, de unde s-ar fi răspândit rapid în țările Europei. A fost documentat în 1440 la Milano, Ferrara, Bologna și, bineînțeles, Florența. Cel mai popular pachet de azi este însă Rider-Waite, prescurtat RWS, varianta engleză publicată în 1909, a cărei ilustrație s-a făcut sub inspirația Ordinului Ermetic al Zorilor Aurii (Hermetic Order of the Golden Dawn/Ordo Hermeticus Aurorae Aureae), manipulată magic, suspectez, de ocultiști. Față de versiunile anterioare, au fost făcute modificări semnificative în acord cu viziunea „profetului Noii Ere" și cu modelul astrologic asociat, care au deturnat practic mesajele inițiatice ale Tarotului originar.

Dar varianta cea mai veche păstrată și azi în circulație rămâne Tarotul francez de Marseille, reconstituit de Alejandro Jodorowsky și Philippe Camoin. Aceștia, spre deosebire de istoricii tradiționaliști, susțineau că Tarotul de Marseille ar fi fost de sorginte locală, din Sudul Franței, și, mai precis, o moștenire a tradiției gnostice a catarilor. Și aduceau în sprijinul acestei afirmații faptul că imaginile din cărțile Tarotului de Marseille, spre deosebire de toate celelalte, sunt singurele care respectă cu scrupulozitate legile geometriei sacre și a proporției de aur, cunoscute și aplicate de Marii Inițiați și în construcția catedralelor! Prin urmare, din acest punct de vedere, Tarotul de Marseille ar putea fi considerat strămoșul autentic al tuturor versiunilor europene ulterioare, fără vreo legătură directă cu tradiția egipteană.

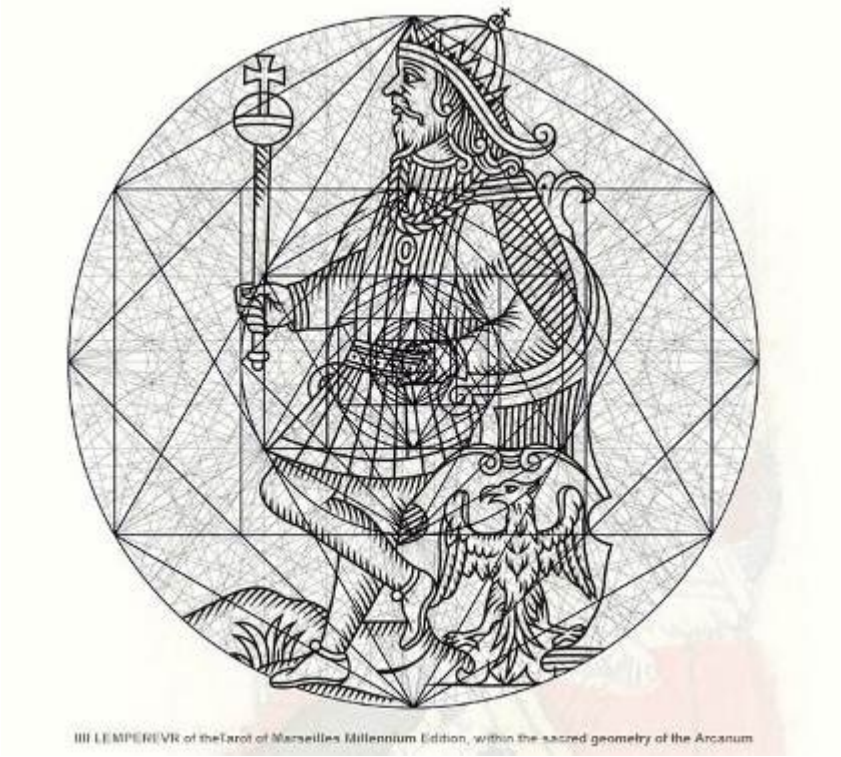

III LEMPEREVR of theTarot of Marseilles Millennium Edition, within the sacred geometry of the Arcanum

Sudul Franței, în special zona Provence, este una dintre cele mai misterioase regiuni ale Europei, unde se spune că, după crucificarea lui Iisus, ar fi debarcat la Saintes Maries-de-la-Mer Maria Magdalena, cea mai iubită dintre apostoli, deținătoarea unei cunoașteri secrete, însoțită de mama Maria, Lazăr, Martha și de servitoarea egipteană Sara. Multitudinea de icoane reprezentând Fecioara Neagră cu pruncul, răspândite în locașurile de cult din regiune, fac trimitere la cultul lui Isis cu fiul-soare Horus, simbolizat în cartea I a Magicianului și identificat mai târziu în creștinism cu Iisus, Soarele reînviat al erei Peștilor. Nu e de mirare că unii ezoteriști au considerat-o pe Maria o reîncarnare a arhetipului feminin al Marii Mame, prezent în majoritatea mitologiilor, de la sumerieni, prin Innana și Istar, la greci prin Demeter și Persefona, până la egipteni, prin Isis și Nephtys. Și cum Tarotul, ca un continuator secret al Misterelor Eleusine instituite de Demeter, se constituia ca dar al Marii Mame pentru spiritualizarea Omului, pare foarte posibil ca el să fi fost readus în amintire de cele 2 Marii ale Mării! Și de acolo, în forma cunoscută astăzi ca Tarotul de Marseille, să-și fi urmat călătoria inițiatică în Lume, în special prin intermediul

ghicitoarelor nomade din bâlciurile medievale, așa cum a fost prezentat în serialul HBO Carnivale.

Tarotul vs Misterele Eleusine

În antichitatea greacă, Misterele Eleusine se întâmplau timp de 21 de zile în zodia Fecioarei. Drumul spre Eleusis, sau realizarea sinelui superior nemuritor prin coborârea și întoarcerea conștientă din Infern, era parcurs între 1 și 21 septembrie, până la echinocțiul de toamnă, în fiecare an. Toți eroii legendari care au călătorit în Infern sau au murit și au reînviat s-ar părea că ar fi fost inițiați în aceste mari mistere, de la Heracles la Iisus. Și iată că în jocul de Tarot avem TOT 21 de cărți numite Arcane, adică MISTERE, numerotate și grupate în jurul unui Nebun Călător, de fapt Le Mat, Mortul, Regele căzut, aflat în PUNCTUL 0, care își parcurge călătoria inițiatică pe scena lumii. Să fie o coincidență? În trecutul îndepărtat, după 2000 de ani de reiterare continuă, drumul spre Eleusis a fost închis pentru totdeauna, însă eu cred că memoria lui secretă a supraviețuit ascunsă în cele 22 de Arcane Majore ale Tarotului.

Precum în cer, așa și pe pământ ori precum pe pământ, așa și în cer?

Arcanele Majore sunt împărțite în două decade și e fascinant cu câtă fidelitate și logică energiile lor se reflectă în pereche una într-alta, rezonând cu aceeași valoare numerologică. Numai că în decada superioară, bazată și emanată din cea inferioară, ea este rezultată din însumarea a două valori, dintre care prima va fi întotdeauna 1 înzecit, DESTINUL, adică energia Magicianului extinsă, care este conținută în fiecare dintre ele. Am putea trage concluzia că Arcanele superioare, simbolizând cerul, ar fi simple ILUZII create prin MAGIE. De fapt, cunoscuta expresie enunțată de Hermes în legile universale „precum în cer, așa și pe pământ” ar fi putut fi chiar declanșatoarea magiei, prin inversarea oglinzilor, „precum pe pământ, așa și în cer“! Numărul I, Magicianul rezonează cu X (1+0=1), întâlnirea dintre cer și pământ, feminin și masculin, reprezentată atât de bine de litera X și simbolizată în Roata Fortunei, unde Spiritul Magicianului transformat într-un Rege-Sfinx, cu sabia dreptății în mână, misterul neiertător, tăios și

răzbunător al sorții, privește de sus la cei doi eroi care se învârt pe roata vieții ca o CÂRMĂ care plutește singură pe ape… Karma!

Într-un mod încă mai subtil, arcanele superioare pot fi deduse prin însumarea valorii Eremitului, 9, cu cele ale arcanelor inferioare și astfel se obțin reflexiile lor amplificate, pentru că Eremitul funcționează ca o oglindă universală. Orice număr ai aduna la 9, valoarea numerologică finală va fi egală cu a numărului adunat. Astfel, Eremitul 9 + Magicianul 1 = Roata Fortunei 10, ca aspect superior al Magicianului 1, Eremitul 9 + Papesa 2 = Puterea 11, ca aspect superior al Papesei 2, Eremitul 9 + Împărăteasa 3 = Spânzuratul 12, ca aspect superior al Împărătesei 3 ș.a.m.d. Și mai interesant este că arcanele de la XX în sus formează oglinzile oglinzilor, respectiv Eremitul 9 + Puterea 11 = Judecata 20, fiind din nou chiar Papesa 2, dar cu puteri înzecite. Prin urmare:

Arcana II, Papesa, Luna exaltată în Taur, inspiră Puterea Lunii în Balanță, arcana XI (1+1=2);

Împărăteasa, Venus de la Răsărit în Taur, steaua dimineții, cu numărul III se transformă în Spânzuratul, numărul XII (1+2=3), orientat cu capul spre pământ, în anotimpul întunecat, Venus Lucifera de la Apus, în cădere în Scorpion, care întoarce lumea cu susul în jos, pregătindu-se să renască într-una nouă, nemaivăzută;

Împăratul, numărul IIII, Marte în Gemeni, joacă rolul Marelui Arhitect al Universului, războinic și mereu îndrăgostit de Împărăteasa lui, dar servește în final forța destructurantă a Arcanei fără nume, numărul XIII (1+3=4), la trecerea în Scorpion, care trimite scheletul uman, dezbrăcat de patimile carnale, pe apele cosmice, într-o dimensiune transcendentală;

Papa, aspectul ocult al lui Mercur în Gemeni, ghidul spiritual, cu numărul V evoluează spre Temperanță, numărul XIIII,

hermafroditul reprezentat ca o frumoasă fecioară blondă;

Îndrăgostiții din arcana cu numărul VI, luminați de luna și de soarele din Rac, sunt legați în lanțuri de Diavol, numărul XV, deopotrivă de soarele și luna din Săgetător, din cauza alegerilor neînțelese, inconștiente, astfel că numai prin conștientizare își pot descătușa aptitudinile creatoare;

Șareta, numărul VII, aspectul masculin al Soarelui din Leu, răstoarnă eroii din Casa Dumnezeu, numărul XVI, aruncându-i LIBERI în LUME, odată cu renașterea lui din Capricorn (25 decembrie, 2+ 5=7);

Justiția, Luna în Fecioară la echinocțiul de toamnă, numărul VIII se ridică până la Stele în sezonul Vărsătorului, descoperind frumusețea și generozitatea Fecioarei din paradisul pierdut, întrupată în arcana cu numărul XVII;

Eremitul, numărul VIIII, OMUL din Luna în Fecioară, conștiința iluminată, cunoscător desăvârșit al proceselor creației, se conectează cu profunzimile Lunii în Pești, arcana cu numărul XVIII realizând viziunea unei realități interioare unitare, OMNISCIENTE, OM-DUMNEZEU.

Iar Roata Fortunei, numărul X, supravegheată de Sfinxul-Soare-Magician din Balanță, este învârtită sub auspicii prietenoase de Soarele din Pești, în arcana cu numărul XVIIII.

În final, Judecata, numărul XX, trâmbițată de Papesa (II) care de data aceasta integrează Nebunul (0) cu puteri înzecite va elibera spiritul ALBASTRU din închisoarea lui pământeană, trupească, și-i va reda Lumea, XXI, în toată splendoarea ei, revelând pentru cei 2 eroi conștienți, deveniți I, adevărul etern.

Fapt este că, după intervenția Ordinului Hermetic al Zorilor Aurii din 1909, ilustrația cărților de Tarot a fost modificată și toate simbolurile alterate. Cea mai semnificativă schimbare s-a produs prin inversarea numerelor VIII cu XI: Puterea a fost răpită Papesei, Luna din Taur, care a devenit justițiară și a fost atribuită Soarelui-Leu (!!!) care și-a pierdut simțul dreptății și a abuzat de Putere. Fiindcă Puterea a coborât, devenind arcana VIII, număr care simbolizează atât sexualitatea, cât și moartea, și renașterea, repetate la infinit, furtul și coruperea feminității, s-a produs și se tot produce de atunci prin intermediul magiei sexuale. Și se vede cum această aparent neînsemnată intervenție asupra unui joc de cărți a impactat totuși istoria civilizației omenești. Pentru că a fost un act conștient înfăptuit de un Vrăjitor, consacrat într-un ritual sexual, așa cum atestă unele mărturii obscure de la începutul secolului al XIX-lea, iar Tarotul nu este un simplu joc, așa cum s-ar putea crede, ci este reflexia misterioasă a energiilor universale prin care realitatea poate fi modelată de către un Inițiat. Adevărul trebuie însă restaurat: Puterea redată Femeii, căreia îi aparține de drept, bazată fiind pe Justiția Papesei, lumina cunoașterii infinite din inima divină a Marii Mame.

O altă modificare esențială a suferit Arcana fără nume, numărul XIII (însumat 4), care a fost botezată explicit Moartea și a primit astfel o conotație negativă, poate chiar înfricoșătoare, cu atât mai mult cu cât ea vine ca un corolar al Împăratului, numărul 4, simbol al vieții în materie, din decada inferioară. Știm bine că instrumentul preferat al bisericilor de toate religiile prin care este manipulată credința oamenilor a fost și este frica de moarte și de judecata divină.

ALERTĂ DE SECURITATE

Prin urmare, diferențele dintre Tarotul de Marseille și varianta falsificată RWS sunt IMENSE. Chiar și prin simpla contemplare vizuală, fără nicio cunoaștere a Tarotului, impactul asupra observatorului este șocant! Frumusețea și măreția originară a Tarotului de Marseille a fost înlocuită cu o viziune grotescă și sumbră. Absolut fiecare arcană a fost alterată: Le Mat, regele răsturnat, a devenit The Fool, Ne-bun și este întors inconștient spre trecut, Magicianul ține o mână ridicată deasupra capului spre cer și una îndreptată spre pământ, soarele din mâna dreaptă din varianta originară a dispărut, indicând că magia nu-i aparține, e un magician FĂRĂ MAGIE, Papesa a devenit Mare Preoteasă cu coarne și cruce pe piept (!), plasată într-un ambient întunecat, Împărăteasa a devenit opulentă, Împăratul a întors fața dinspre Împărătească și a devenit autoritar, îngâmfat și rigid, Papa a fost botezat Hierofant, personaj sinistru cu mâna de la piept ridicată amenințător spre cer (!), Îndrăgostitul a devenit Îndrăgostiții și ansamblul are o cu totul altă conotație, religioasa, cu referire la povestea biblică a lui Adam, Eva în care șarpele a luat locul lui Eros săgetătorul, Șareta a devenit un car de luptă condus de un prinț războinic întunecat, iar caii albaștri UNIȚI au devenit sfincși separați, enigme în alb și negru, Puterea a înlocuit Justiția și stă îndoită de spate, Eremitul are straiele ponosite într-un peisaj cenușiu, pustiu, Roata Fortunei are un ac indicator care arată spre un diavol și 4 entități înaripate în cele 4 colțuri stăpânesc cărțile vieții (!!!), Justiția în locul Puterii ține balanța înafară (!), îndepărtată de trup, Spânzuratul este răstignit pe copacul vieții, cu piciorul stâng sub dreptul, inversat față de originar (credeți că întâmplător?), femeia frumoasă a Temperanței cu floarea roșie venusiană cu 5 petale pe creștet a fost transformată într-un înger asexuat cu OCHII ÎNCHIȘI, un triunghi cu vârful în sus pe piept și

aripi sângerii absolut sinistre, Năluca albastră a diavolului a devenit un personaj uriaș, înspăimântător, care poartă pentagrama răsturnată pe cap, torța vieții întoarsă spre pământ, Casa Dumnezeu a devenit Turn, iar din ploaia de mărgele multicolore n-a mai rămas nimic și atmosfera arcanei este întunecată, înfricoșătoare, Raiul (Le Toille-Tula) a devenit Steaua îndepărtată, iar apa din ambele ulcioare este albastră (apă moartă) și una dintre mâinile fecioarei este complet întoarsă la spate, câinele albastru, intuitiv, al Lunii, a fost înlocuit de unul portocaliu, emoțional, marele iaz de-abia se mai vede, copiii Soarelui s-au transformat într-un băiețel călare pe un cal alb, pe fondul unui zid cenușiu, Judecata a primit conotații biblice, cu referire la apocalipsă și ridicarea morților din morminte, Lumea în loc de cupa cu elixirul vieții ține în mâini 2 baghete albe înflăcărate, arse, la ambele capete, este înfășurată într-o eșarfă care se prelungește ca o coadă de șarpe, fundalul a devenit acvatic, cumva plutește în apa albastră a uitării, iar cununa care o înconjoară, în loc să amintească de spicele vieții, amintește de solzii unui șarpe! Însă cea mai înspăimântătoare modificare a fost într-adevăr asupra arcanei fără nume XIII, botezată moartea: apare ca un cavaler în armură neagră cu steagul morții în mâna ridicată, călare pe un cal alb care își înclină capul în fața unui prelat. Arcanele minore sunt încă mai înfiorătoare, dar le tratez separat.

Sintetizând în câteva cuvinte: Tarotul de Marseille reprezintă o INIȚIERE, Tarotul RWS, o MANIPULARE.

Niciuna dintre arcanele Tarotului de Marseille nu produce senzația de frică. Nici chiar arcana fără nume, cu inelele ei roșii de la baza coloanei, ca o împletitură de spice de grâu, simbolurile vieții, terminată cu floarea roșie a vieții cu patru petale! Iar Diavolul e de-a dreptul caraghios cu ochii lui strâmbi, aripile de liliac și trupul străveziu, ca un balon umflat care se sparge dintr-o singură înțepătură.

În orice caz, când vine vorba de magie, este bine să fim conștienți de mesajele subliminale la care ne expunem subconștientul, pentru că se creează programe pe care nu ni le-am dori dacă am fi conștienți de ele. Recomandarea mea ar fi să evitați joaca de-a divinația cu Tarotul RWS, însă cum am asteroidul Cassandra pe ascendent, probabil că majoritatea dintre cei care citiți nu veți ține cont de această atenționare!

Tarotul Zilelor Noastre

Decada inferioară din Arcanele Majore este împărțită în trei grupe care reprezintă personajele jocului și relațiile dintre ele. Nebunul 0 și Magicianul I, personificări ale sufletului și spiritului, conduc jocul. Eroii sunt 2 câte 2 perechi, 2 feminine și 2 masculine: Papesa II și Împărăteasa III, pe de o parte, și Împăratul IIII și Papa V, pe de alta. Și, din păcate, se află de multe ori în război!

Arcanele inferioare însumează energia magicianului cu diferitele sale aspecte, așa că, până la urmă, această bizară construcție a jocului indică spre doar 2 eroi principali, Nebunul Călător și Magicianul, cărțile 0 și 1 (la fel ca în programele de calculator) cu mediator V, Papa, format prin oglindire de sine din Magician, care în arcana de sus devine X, alăturând încă un V răsturnat; PRECUM ÎN CER, AȘA ȘI PE PĂMÂNT sau invers? Și da, această expresie lăsată posterității de Hermes ca Mare Preot/Părinte inițiat a manipulat realitatea în care trăim! Pentru că arcana X reprezintă roata sorții și a rămas FĂRĂ CÂRMACI, în voia vântului și a puterilor cerești. Tarotul descrie astfel cele 4 oglinzi, 4 elemente, 2 pe orizontală și 2 pe verticală. Numai că, intrând în jocul Magicianului, Nebunul se confundă cu EL. Scrierea numerelor cu cifre romane nu este deloc întâmplătoare și face parte din aceste mari mistere.

Prin urmare, Nebunul-suflet intră în jocul Magicianului-spirit-soare, care-i inventează o mulțime de situații și măști pentru a-l face să înțeleagă în cele din urmă că toată lumea e în el, că LUMEA E EA! Cele 4 personaje principale arhetipale pe care Nebunul le însuflețește necontenit într-o INFINITATE de ipostaze, personificări, sunt ancorate de Magician în corpurile astrale din care-și emană constant energiile și apar în cărțile numerotate de la II la V:

Papesa, Luna, energie de apă, inefabilă, ascunsă, intuiția care emană virtutea Puterii, Erosul sau Dorința, cum denumește Toth această arcană (nr. XI),

Împărăteasa, Venus cea căzută din stele în spuma mării, energia densificată în pământ care creează forme schimbătoare, frumusețea și iubirea divină din care emană virtutea introspectivă a Spânzuratului (XII) și creează Lumea (XXI),

Împăratul, Marte, energie de foc, cardinal, conștiința creatoare, din care emană virtutea transcendentală a Arcanei fără nume și face trecerea interdimensională (XIII),

Papa, Mercur, energie de aer, de 3 ori înțeleptul care prin cunoașterea și stăpânirea proceselor creației emană virtutea Temperanței, HERM-AFRODITUL și aduce echilibrul în viața materială (XIIII).

Relațiile dintre personajele descrise de Arcanele inferioare au o cursivitate logică: Îndrăgostitul, cartea VI a alegerilor e urmată de Șareta, cartea VII a uniunii sexuale extatice, creatoare, perfect echilibrată, Hieros Gamos; în ordinea naturală ar fi urmat Justiția, cartea VIII a dreptății și instaurării egalității dintre principiul masculin și feminin, continuată cu Eremitul, cartea VIIII a desăvârșirii conștiinței unificate iluminate. Dacă acest traseu ar fi fost dus până la capăt, în decada superioară virtuțile ar fi putut fi dobândite în mod firesc, prin evoluție conștientă. Însă, prin înlocuirea Justiției cu Puterea, care ar fi trebuit să fie o virtute câștigată prin muncă asiduă cu sinele și prin experiență, s-a produs o schismă în curgerea energiei creatoare, care prin furtul și coruperea Puterii feminine a dat naștere unei realități ierarhizate bazată pe control și manipulare. Abuzul constant de putere, sufocarea feminității (sufletului) la niveluri inimaginabile (vezi simbolistica măștilor) amenință în aceste timpuri să distrugă complet lumea în care trăim, după cum este din ce în ce mai evident. Dacă femeile nu își vor revendica darul lor natural, virtutea Puterii emanată din înțelepciunea Papesei, și nu vor pune Justiția la locul ei de DREPT, adică în relațiile ECHILIBRATE dintre oameni și nu în sălile de tribunal sau în dimensiunile cerești așa-zis divine, nu știu ce speranță mai are LUMEA de a supraviețui. Realitatea ne trage de mânecă, dându-ne semnale de alarmă din ce în ce mai zgomotoase. A venit Papesa JUSTIȚIARĂ, arcana XX, și sună cu PUTERE din trâmbița ei. Și vorbim despre anul 2020!

O altă implicație dramatică a acestei inversiuni a fost că, după înlocuirea Arcanei XI și eliminarea Justiției din planul pământesc, dintre arcanele relaționale, din cauza NEDREPTĂȚII săvârșite în magia jocului, toate arcanele următoare manifestă predominant aspectele lor negative: Spânzuratul IZOLARE, însingurare, blocare și distanțare socială (sună cunoscut?), arcana fără nume boală, DEGENERARE, moartea

LIBERTĂȚII, DREPTĂȚII și în final a FIINȚEI, nume cu care de altfel a fost botezată explicit, Temperanța a devenit furie, război și dezbinare, Diavolul ține iubirea înlănțuită, Casa Dumnezeu a căzut pradă flăcărilor mistuitoare (vezi Notre-Dame de Paris), Steaua a devenit ARTIFICIALĂ (vezi AI și tehnologia 5G), Luna și Soarele ne asupresc cu dezastre naturale din ce în ce mai devastatoare, iar Judecata bate la ușă și nu e deloc o veste bună, căci vine răzbunătoare, atâta vreme cât Justiția nu va fi restaurată și Puterea va fi în continuare furată și ABUZATĂ. Și stăm sub influența arcanei Judecății până în anul 2100! FEMEI, în primul rând, TREZIȚI-VĂ Papesa din voi, care știe ce are de făcut, dacă înțelegeți ce vă spun!

În concluzie, decada inferioară descrie personajele arhetipale aduse la rampă și relațiile dintre ele, iar cea superioară, VIRTUȚILE, forțele pe care le-au emanat ca legi universale ale jocului lor. Însă oricum, în spatele tuturor stau doar un Nebun-suflet și un Magician-spirit, pe care fiecare arcană îi conține și împreună EI desăvârșesc LUMEA!

Arcanele Minore în Tarotul de Marseille vs Tarotul RWS

„Cu ce să încep? Cu apa... sau cu focul?” Serialul Cursed, ep. 1

Din nefericire, manipularea Tarotului nu s-a oprit la arcanele majore, ci a fost continuată și amplificată și în Arcanele Minore. Dacă Arcanele Majore lucrează cu arhetipurile primordiale care stau la baza creației Universului, în Arcanele Minore energiile lor sunt încorporate și multiplicate la nivel individual. În această paradigmă, Arcanele Majore ar reprezenta zeii tutelari, iar cele Minore producțiile lor lumești-copiii, calitățile și relațiile care se stabilesc în procesul creației, zeii fiind creatorii, iar copiile lor pământești personajele de pe scena terestră, luminată de conștiința selenară și solară care își joacă rolurile destinate.

În Arcanele Minore se lucrează cu 4 grupe de simboluri corespunzătoare celor 4 elemente primordiale, apă, foc, aer, pământ. Ceea ce voi semnala în continuare nu veți găsi probabil la niciun alt interpret în Arta Tarotului. Și îmi asum răspunderea în întregime, dacă greșesc, „mea culpa”... dar n-aș crede.

Avem, prin urmare, grupele săbiilor, cupelor, bâtelor și monedelor. În fiecare grupă sunt 11 cărți în care simbolurile se grupează numeric, în ordine crescătoare de la 1, Asul, la 10, plus 4 cărți cu personaje, Valetul, Cavalerul, Regele și Regina care, foarte interesant, în Tarotul reconstituit de Jodorowsky sunt prezentate în fiecare grupă în altă ordine. În mod evident, simbolurile arcanelor minore derivă din cele ale arcanelor majore: sabia din razele solare și lunare care se transformă în sabia dreptății în mâna Justiției și a Sfinxului și coasa Scheletului, bâta din sceptrul Împărătesei și al Împăratului și bineînțeles BÂTA VERDE a Diavolului, simbol al sexualității potente masculine, cupa din vasul alchimic al Nebunului și al Lumii, ulcioarele Temperantei și ale Stelei, simbol al sexualității feminine, iar moneda sau MONADA, din micile sfere albastre ale baghetei de magician, NIMICUL din care era creată realitatea prin magie, devenit un ou auriu în jurul capului Judecății în arcana XX (AURA). Nu întâmplător în română se numește chiar MONEDA, iar moneda era la început o mică bucată rotundă de metal prețios, preferabil de AUR (Soare), Argint (Luna) sau Cupru (Venus), prin care se atribuia valoarea lucrurilor materiale și spirituale.

În interiorul Monedei din Tarotul de Marseille era desenată floarea vieții într-un cerc auriu sau, în câteva dintre cărți, portocaliu. În Tarotul contemporan, fără excepție, aceste simboluri au fost astfel asociate: sabia-aer, bâta-foc, cupa-apa, moneda-pământ. Complet ilogic în relație cu Arcanele Majore din care au provenit, dacă mă întrebați pe mine! Însă inversiunile nu au fost deloc întâmplătoare.

Sabiei de foc a Soarelui și Lunii, LUMINII CONȘTIINȚEI i

s-a luat Justiția și i s-au ACOPERIT OCHII; Justiția OARBĂ din marile tribunale este astfel JUSTIFICATĂ de manipulatori: „Nu face diferență între bogați și săraci și tratează în mod egal pe toți oamenii”; în realitate, acoperirea ochilor simbolizează că „nu este lăsată să vadă adevărul, LUMINA conștiinței”; atribuite fiind elementului aer, dreptatea și adevărul au devenit invizibile, aeriene, volatile; Justiția și puterea au fost acordate în schimb Bâtei, adică elementului masculin de pământ, materialității și dominației sexuale, oglindind perfect inversiunea cărților din arcanele majore VIII cu XI! În Tarotul de Marseille culoarea predominantă a sabiei este roșie, la fel ca razele solare de foc și reprezintă puterea dreptății și

adevărului, iar a bâtei e verde, culoarea inimii echilibrate, simbolizând viața ARMONIOASĂ în materie, pământul înverzit, adică ÎNVIAT, însă amintește în mod subtil și de făclia Diavolului, avertizând că are și un potențial distrugător. În Tarotul contemporan, RWS, săbiile au devenit albastre și albe (GOALE), adică INACTIVE! Și în majoritatea cărților scenele cu săbii exprimă durerea, rănirea, îndepărtarea, neputința, răceala, EXACT contrară căldurii solare de foc. Iar bâtele sunt maro, adică GRELE, DENSE; pământul a devenit o povară, un IAD, reprezentat în multe cărți ca un teren de confruntare și luptă. Și în mod bizar au fost asociate focului pentru a sugera în subliminal furie, victorii obținute exclusiv prin competiție, bătaie și muncă dificilă, sclavie, atitudinea de „care pe care”.

Singură cupa a rămas la locul ei, dar forma feminină, bogată, sofisticată și frumos rotunjită, de BISERICĂ, din Tarotul de Marseille, a fost stilizată și transformată într-un X auriu, de care se servește dirijorul întunecat, NECUNOSCUT, întors cu spatele la public, din arcana minoră cu numărul 7!

În sfârșit, Moneda, simbolul frumuseții și al perfecțiunii AUREI omenești, ca o floare neprețuită, din Tarotul de Marseille, a fost convertită în BANUL puterii materiale, pământești, acordată din milă de la prinț la cerșetor (arcana minoră 5, 6), dobândită cu trudă și sudoare (7,8), ilustrată în scene de cele mai multe ori întunecate sau opulente, în strălucirea sinistră a unui peisaj selenar.

Cele 4 însemne ale Tarotului apar și în mâinile unei zeități indiene tetramorfe, Adda-Nari: bâta/pământ, sabia/foc, simboluri masculine de luptă și distrugere, cercul/aer, cupa/apă simboluri feminine de creație... iar flacăra lunii este figurată pe fața ei în dreptul celui de al 3-lea ochi!

„La începuturi, din neant s-a precipitat doar o materie mai fină şi mai subtilă decât lumina, urmată de un gaz excepţional de diafan. Dacă ochiul uman ar fi privit aceşti zori ai istoriei, tot ce ar fi văzut ar fi fost o vastă pâclă cosmică. Acest gaz sau pâclă era Mama Tuturor Fiinţelor, care purta în sine tot ceea ce era necesar pentru crearea vieţii. Zeiţa Mamă, aşa cum era uneori numită, se va metamorfoza în decursul acestei istorii şi îşi va asuma diverse forme, cu nume diferite, dar deocamdată, „pământul era netocmit şi gol”. *Jonathan Black, Istoria secretă a lumii*

Așadar, în viziunea mea, în Tarotul originar spada și bâta erau simboluri masculine, spada reprezentând focul pasional al dreptății și iubirii de adevăr din inima Soarelui, care separa binele de rău, iar bâta potența sexuală din trupul material, în timp ce cupa și moneda erau simboluri feminine, moneda, energia sufletească dătătoare de viață, DUHUL SFÂNT unificator (în arcana minoră V apare în centru chiar simbolul ROZEI VÂNTURILOR), iar cupa, cuptorul alchimic al creației, sângele regal (San Graal), elixirul vieții din pântecul mamei divine; spadă-foc-spirit-Soare, bâtă-pământ-corp-sexualitate-Afrodita (Venus), cupa-apă-inteligența creatoare-sânge (ADN)-Luna, moneda-aer-suflet-Ares-Hera. Poate să pară ciudată asocierea lui Ares cu aerul și feminitatea, însă din punct de vedere mitologic Ares era progenitura Herei fără tată, iar numele lui provenea prin inversare din (H)era-Are(s), (H)era fiind anagrama din Aer. În astrologie, Soarele se consideră în exaltare în Berbec, pentru că focul lui este alimentat de AER în casa lui Marte! Astfel, totul se reduce într-o primă etapă la doar două moduri de manifestare a energiei: umedă-rece-feminină formată de elementele apă și aer și uscată-caldă-masculină formată de pământ și foc.

Însă până la urmă toate elementele pot fi reduse și mai mult, indicând spre unul singur, apa, ca supă și sursă universală. Focul, așa cum arată și forma flăcărilor, este apă incandescentă, plasmatică, VULCANICĂ, din care se emană vapori sub formă gazoasă, aer, iar când se răcește se întărește și devine pământ (carbon)! Prin urmare, sângele, apa structurată de informația genetică din ADN, este sursa primordială a vieții și baza de date care păstrează memoria întregului Univers, Dumnezeul, dacă vreți, care curge LA PROPRIU prin venele noastre, condus de pulsațiile INIMII!

Nu vă dați seama câtă putere acordați arhetipurilor corupte atunci când „vă jucați" cu cărțile de Tarot modificate. Și în ultima vreme sunt tot mai mulți „maeștri", cursuri și inițieri, ba chiar și un documentar pe Gaia, care folosesc exclusiv versiuni de Tarot falsificate! Magia există, chiar dacă o ignorați; sunteți toți magicieni, cu sau fără voie, numai că vă lăsați păcăliți de frații voștri urâcioși și vă folosiți puterea de manifestare tocmai în direcțiile în care nu v-ar plăcea deloc să vă aflați, dacă ați deveni conștienți încotro vă îndreptați. Cea mai bună dovadă o avem ACUM, că uite unde a ajuns lumea, creată prin frică din profundă inconștiență. Așteptați să apară miraculosul salvator? Însă niciun dumnezeu-tată-creator nu va veni să vă salveze. V-A LĂSAT LIBERI, ODATĂ PENTRU TOTDEAUNA! Și doarme dus în cel mai ascuns colțișor al inimii voastre, visând că îl treziți să-i arătați ce lume minunată ați săvârșit! Pentru că aveți la dispoziție pe TABLA Magicianului ABSOLUT toate uneltele creației!

Demonii elementelor. Arcanele Minore

Ei da, știu că asta n-o să vă placă, poate chiar o să vă enerveze, însă Tarotul de Marseille insistă să o spun. Așadar, unii nu reușesc să se înțeleagă cu arcanele minore din Tarotul de Marseille, care li se par mult prea abstracte. Și așa și trebuie să fie! Pentru că reprezintă energiile elementare de aer, pământ, apă, foc. În fiecare categorie, Asul încoronat manifestă energia elementului respectiv unificată, în deplinătatea forței sale, în timp ce în arcanele de la 2 la 10 se reflectă diviziunile repetate prin care se creează structuri geometrice sincronizate, CÂMPURI de conștiință, OGLINDIRI din ce în ce mai complexe. Personajele care le însoțesc, pe de altă parte, reprezintă stăpânii și beneficiarii elementelor: Regele și Regina,

principiile conducătoare, masculin și feminin, cavalerul regelui este cel care le transmite mai departe, mesagerul, iar valetul reginei este cel care primește și se servește sau nu de energia lor. Spre exemplu, sabia roșie, energia de foc activă în mâinile Regelui, Reginei și Cavalerului, devine albastră, pasivă în mâna Valetului și apare sprijinită de umăr. Apoi, curbându-se divizată formează un spațiu de creație în interior și, coborând în straturi din ce în ce mai compacte, energia se condensează, se reconstituie în integralitatea ei, devine recognoscibilă și strălucește în sabia roșie activă din mâna ASULUI, primitorul care a atins măiestria în manipularea energiei de foc. În mandala realizată de Jodorowsky, ca model de funcționare a LUMII, se vede cum, pe măsură ce se îndepărtează de centru, energia se divide și se disipează, iar în final arcanele 10 din fiecare element formează un dezechilibru, o greutate care trage și învârte roata cosmică a elementelor la fel ca Sfinxul din Roata Fortunei, arcana majoră cu numărul X aflată în punctul cel mai de sus, ca supraveghetor al sorții. Pentru că, dacă ar fi să vedem această mandala în 3D, arcanele majore, ARHETIPURILE, ar descrie un ax vertical în jurul căruia s-ar învârti arcanele minore din planul orizontal! În partea stângă în plan orizontal sunt situate elementele feminine de aer (moneda) și apă (cupa), în dreapta cele masculine de foc (sabia) și pământ (bâta). Svastica din planul orizontal este reflexia Roții Fortunei X din planul astral vertical care simbolizează roata zodiacală pe care o patronează, TA-ROT, roata TATĂLUI. Acum ar mai fi de lămurit o chestiune extrem de interesantă: în funcție de modul în care sunt așezate arcanele minore de la 1-10 se stabilește sensul de învârtire a svasticii. Jodorowsky le-a așezat în zigzag, în unghiuri ascuțite, astfel că roata se învârte dinspre masculin spre feminin, de la dreapta spre stânga. Dacă însă am așeza arcanele șerpuit, adică dupa 2-3, 4 să urmeze deasupra lui 3 și nu a lui 2, ș.a.m.d., arcana cu numarul 10 și-ar schimba poziția în partea opusă, iar sensul de învârtire a roții s-ar inversa, de la stânga spre dreapta, astfel că femininul ar conduce și masculinul l-ar urma, așa cum se vede în arcana XVIIII a Soarelui din Tarotul de Marseille. Însă în paradigma prezentă, trăind în patriarhat, într-adevăr roata se învârte de la dreapta spre stânga!

Ce s-a întâmplat însă în Tarotul RWS, printr-o altă lucrătură magică? Arcanele minore ale elementelor primordiale au fost personificate și așa fiecare a fost înzestrată cu una sau mai multe entități demonice manipulative. Spre exemplu, arcana II de săbii, care în Tarotul de Marseille reflectă o structură dual, frumos arcuită și unită la ambele capete, ca un ou în mijlocul căruia energia de foc crește o floare, a fost ilustrată în Tarotul RWS de o femeie așezată într-un peisaj maritim nocturn, IMOBILIZATĂ, legată la ochi, care ține în mâinile încrucișate pe pieptul ei două săbii albe, aeriene, invizibile, încrucișate și îndreptate în direcții opuse, iar o lună cu coarnele în jos însoțește sabia din partea dreaptă ținută cu mâna stângă. Demonul rațiunii lipsit de discernământul iubirii formează o barieră energetică în fața ei, îi întunecă vederea și îi blochează inima. Înțelegeți cât de uriașe sunt diferențele de semnificație?

O întâmplare stranie cu una dintre mandalele personale realizate în ultimul timp (!) m-a făcut să înțeleg mai bine relația ascunsă dintre arcanele Diavolului XV și Papei V, în strânsă legătură cu toate aceste jocuri magice care au fost practicate de-a lungul timpului asupra umanității. După cum se poate observa, arcana Diavolului X+V conține arcana Papei V trecută prin oglinda Roții Fortunei X. Și, prin urmare, mulți dintre îndrumătorii și ghizii spirituali dintotdeauna au fost și mai sunt în realitate avocații diavolului, cu sau fără voia lor, prin alegere liberă în schimbul puterii și bogăției sau din simplă ignoranță. Și, fiindcă toți purtăm în noi toată cunoașterea universală oglindită în cele 22 de mistere ale Tarotului, de fapt și de drept nu avem nevoie decât de conectarea cu sinele interior, care ne așteaptă să-l REcunoaștem de o eternitate. „Cunoaște-te pe tine însuți și vei cunoaște...”

„The whole art of teaching is the art of awakening the natural curiosity of young minds for the purpose of satisfying it afterwards.” Anatole France

Toată arta învățării se rezumă la trezirea curiozității naturale a minților tinere, de dragul satisfacției care o urmează.

Partea a II-a: Inițiere în Tarotul de Marseille. Analize, interpretări, aplicații

CODUL CULORILOR

În Tarotul de Marseille culorile joacă un rol esențial. Toate cărțile sunt pe fundal alb, pur, neutru, iar în ilustrații predomină roșu, galben și albastru, reflectând treimea corp, spirit, suflet. Oare întâmplător să fie chiar culorile TRIcolorului românesc? Modul în care se combină aceste culori pe veșmintele personajelor și pe obiectele din decor oferă indicii importante în povestea fiecărui arhetip din arcane. Culorile sunt energiile care animă și însuflețesc materia, trăirile care se nasc în pământul spiritual.

Înainte de a intra în descrierea culorilor folosite în Tarot, e utilă o scurtă prezentare a complementarităților. Se pleacă de la 3 culori primare, 2 calde și una rece:

roșu

galben

albastru

Din amestecul culorilor primare, în cantități egale, se obțin 3 culori secundare, în ordine, caldă, neutră, rece:

portocaliu = roșu + galben

verde = galben + albastru

violet = roșu + albastru

Iar pentru fiecare culoare primară, culorile complementare se obțin din amestecul în cantități egale a celorlalte două culori primare. Astfel, fiecare pereche contrastantă, exceptând roșu contrabalansat de neutru, va avea o extremă caldă și una rece:

roșu are culoare complementară amestecul dintre galben și albastru = verde

galben are culoare complementară amestecul dintre roșu și albastru = violet

albastru are culoare complementară amestecul dintre roșu și galben = portocaliu

Din perspectiva ezoterică, am putea asocia culorile calde cu emoția, pe cele reci cu gândirea, iar punctul neutru reprezentat de verde, ca loc de întâlnire dintre ele. Caldul emite, recele receptează, neutrul echilibrează emisia cu recepția.

ROȘU

Simbolizează forța de acțiune, principiul masculin, trupul pământesc, sexualitatea, căldura și puterea emoțională masculină, de la iubire la ură. În ebraică, AdOM însemna „roșu" iar Adama „țărână", de unde s-ar putea întelege că numele primului OM ar rezulta cumva din combinarea lor. Este culoarea sângelui cald, pasional și a dualității, deopotrivă a separării și uniunii principiului feminin cu cel masculin, a forțelor de atracție și respingere care se manifestă între ele în planul material. Apare predominant în haine pe suprafețe mari și pe brațe, în special cel drept, al acțiunii coordonate de rațiune. În funcție de unde este plasată culoarea roșie pe haine, în interior sau în exterior, indică modul de manifestare a personajului, prin acțiunea bazată fie pe emotivitate și impulsivitate, fie pe receptivitate. Gluga roșie lăsată pe spate a Eremitului, spre exemplu, indica gândirea detașată, care nu-i mai este afectată de emoții și dualism. La Justiție, dimpotrivă, toată partea roșie, centrală, a rochiei arată că este pătrunsă de compasiune, bunătate și iubire, care însă nu-i umbresc discernământul și capacitatea de a evalua corect binele și răul. La fel și la Împărătească, aparenta răceală care o învăluie ascunde o inimă caldă și iubitoare. La Papa, dimpotrivă, pelerina roșie ascunde pasivitate și receptivitate, dar și o inimă rece și calculată, în timp ce la Sfinx învăluie înțelepciunea transcendentală. Pe de altă parte, pelerina Forței (arcana XI), roșie în exterior și galbenă pe interior, la fel ca și cele două benzi roșii de pe piept care intersectează triunghiul galben coborât din dreptul inimii, arată că iubirea și pasiunea cu care acționează sunt echilibrate cu inteligență de

lumina conștiinței. Încălțămintea roșie a Nebunului, Împăratului, Îndrăgostitului, Spânzuratului, semnifică o bună împământare, ancorarea în energiile pământului. Porțiunile roșii de sub picioarele personajelor reprezintă, de asemenea, pământul și dualitatea.

GALBEN

Este lumina rațiunii emanată de Soare, încoronarea puterii creatoare, spiritul. Galbenul reprezintă puterea spirituală, gândirea iluminată, tărâmul solar, generos, al divinului masculin, sediul voinței din centrul Universului. La toate capetele încoronate din arcane predomină culoarea galben aurie. Aurul voinței universale le alimentează gândirea. Capul Judecății iese din oul auriu al conștiinței solare, casca Împăratului arhitect este formată din 4 semicercuri de aur, coroana Justiției și stâlpii dreptății, pălăria înaripată a Nebunului, toate sunt aurii. Botinele galbene ale Ucenicului Vrăjitor spiritualizează pământul pe care pășește. Vulturoaica Împărătesei clocește oul creației însămânțat de spiritul solar. O serie de personaje din arcane au părul auriu, indicând faptul că sunt ființe spirituale:

Magicianul (I), Îndrăgostitul și spiritul său, Erosul (VI), regele (VII) care conduce șareta, personifică însuși Soarele întrupat în Bărbat,

Împărăteasa (III), cele două femei din cartea Îndrăgostitului (VI), Temperanța (XIIII), Le Toille (XVII), Lumea (XXI) reprezintă calitățile spiritului solar manifestate în Femeie,

Roțile șaretei sunt din energie spirituală și înaintează în spațiul lumesc, pe pământ, în vreme ce caii sunt din energie sufletească și înaintează în spațiul nevăzut, în imaginar, iar împreună formează forța de tracțiune a conștiinței care se experimentează pe sine în cele 2 x 2 aspecte ale sale, feminin și masculin. Roata Fortunei are exteriorul solar și câinele galben, care urcă pe ea, simbolizează spiritul care tinde să se eleveze pentru a se uni cu Spiritul divin reprezentat de Sfinx, formând împreună conștiința extinsă.

Entitatea albastră a spiritului din cartea Judecății iese din mormântul auriu al conștiinței solare. Șerpii împreunați ai Temperanței, talerele Justiției, solul de sub picioarele Eremitului, Justiției și Stelei reprezintă, de asemenea, energia aurie a conștiinței iluminate de soare. Trompeta Judecății emite sunetele conștiinței solare. În fine, razele aurii șerpuite, ca niște flăcări care ies din fața Soarelui, emană spre Pământ lumina pură a spiritualității.

ALBASTRU

Simbolizează energia inteligenței intuitive, starea contemplativă, pasivitatea, receptivitatea, principiul feminin, noaptea, conștiința ÎNSUFLEȚITĂ de Lună. Apare în două nuanțe, simbolizând în general APA, un albastru închis, nocturn, apele de sus, în special pe haine, unde

reprezintă influxurile astrale, și un albastru deschis, limpede, mintea universală și râul Timpului, din apele de jos, precum și unele entități eterice, invizibile, spirituale, cum este diavolul. Pentru că până la urmă și aerul este impregnat de vapori invizibili de apă. După ce a trecut prin noaptea sufletului reprezentată de arcana fără nume și de revelațiile Temperanței turnate în vasul trupesc, Inițiatul devine capabil să înțeleagă creațiile nevăzute ale Diavolului și să le folosească pentru a renaște în Lume, eliberat de limitările materiei simbolizate în Casa Dumnezeu.

Animalele care apar în arcane ca personificări ale sufletului sunt albastre: câinele de companie al Nebunului, caii șaretei, sfinxul, câinele femelă din cartea Lunii. Vălurile albastre ale Papesei, aripile Temperanței, coloana vertebrală a scheletului din arcana fără nume, norișorii care înconjoară Judecata împreună cu entitatea care iese din mormântul solar reprezintă, de asemenea, o energie subtilă, invizibilă, a(e)riană.

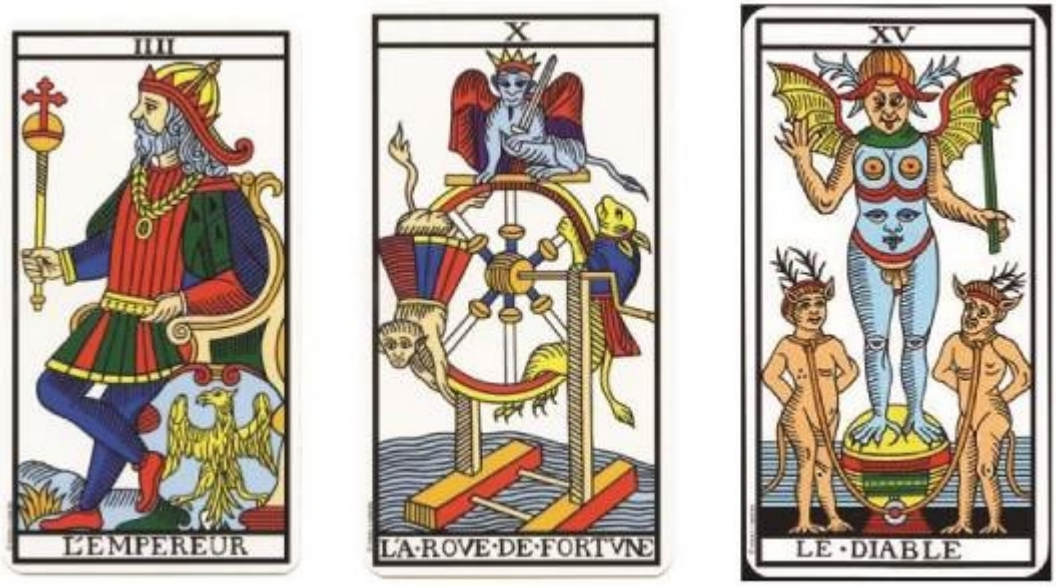

Pe de altă parte, albastrul închis simbolizează noaptea, necunoscutul, inefabilul, cerul înstelat cu toate energiile sale, apele întunecate din abisul primordial, divinitatea maternă învăluitoare. Urechile și ochii Sfinxului, inclusiv cel din frunte, sunt de un albastru intens, indicând originea lui în dimensiunile nevăzute ale Universului. Când apare pe haine, pe suprafețe mari, indică partea receptivă, pasivă din om, în conexiune cu energiile

astrale, de cele mai multe ori profund ascunse în subconștient. Pe brațe, dacă roșu arăta forța de acțiune, albastru închis arată lipsa de reacție, pasivitatea. Mâna stângă de culoare albastru deschis a Papei și a Eremitului, purtătoarea sceptrului/toiagului, indică prevalența gândirii intuitive, condusă din suflet, în legatură directă cu inima. Părul și barba Împăratului de culoare albastru deschis, sub casca aurie de meșteșugar regal ce iese de sub un corn roșu de berbec, arată că măiestria lui creatoare se bazează pe receptivitatea cerească parțial ascunsă, dar și pe o cunoaștere secretă. În vreme ce barba albastră din jurul gurii Papei arată că este zgârcit și enigmatic în comunicare.

Mai este interesant de remarcat că, în arcana VII, regele care conduce șareta are o coroană albastră cu baza roșie a dualității în materie, care semnifică și timpul circular în care se învârte soarele pe parcursul unei zile de la răsărit la apus, dar și în traseul lui de urcare și coborâre pe bolta cerească de pe parcursul unui an. Regele matur este stadiul ulterior al tânărului Îndrăgostit din arcana precedentă, după ce a făcut alegerea între cele două femei, când mama sau soția rămâne în trecut, iar cu tânăra fiică, soră sau iubită se îndreaptă spre viitor. Regele păstrează pe umăr măștile lor, însă cu pozițiile inversate, tânăra spre viitor, femeia matură spre trecut. Astfel, aceste arhetipuri vorbesc despre faptul că fiecare bărbat, ca spirit solar întrupat, se rotește inevitabil într-un triunghi amoros, între două prezențe feminine arhetipale aflate în poziții inter-convertibile: fie între mamă și iubita ce devine soție, fie între soția-mamă și tânăra iubită-fiică. Și, prin urmare, circuitul temporal se reiterează pe parcursul vieții între aceste alegeri ale lui. Situația, destul de comună, în care bărbați în vârstă își aleg amante mai tinere, la fel ca propriile fiice, reflectă acest arhetip.

Albastru și galben sunt cele două aspecte ale conștiinței, sau cele două fețe ale MONADEI eterice, suflet și spirit, cunoașterea intuitivă feminină și cunoașterea rațională masculină, mediate în corpul fizic de inimă și creier. Albastru reprezintă latura misterioasă a conștiinței universale, dimensiunea nevăzută, subconștientul care poate fi RECEPTAT numai într-o stare contemplativă, pasivă.

PORTOCALIU

Reprezintă spiritul Lunar, lumina nopții văzută de pe Pământ, trezirea subconștientului, comunicarea intuitivă, puterea emoțională feminină. Unde apare albastru, de obicei e însoțit de portocaliu, ca două manifestări diferite, pasivă și activă, rece și caldă, ale aceleiași energii lunare și asta se observă cel mai bine în arcana Lunii, în care sunt culorile predominante din noaptea luminoasă. De altfel, albastru primar și portocaliul secundar, rezultat din roșu și galben, pământ și soare, sunt culori complementare. Personajele din arcane cu părul portocaliu sunt cele care aduc lumina în întuneric: Forța în zodia relațională a Balanței, Spânzuratul în introspectivul Scorpion, Judecata și cei doi omuleți în credința Peștilor. Vălul albastru al Papesei, însăși personificarea Lunii, emană portocaliu în exterior, ghemul vieții și tălpile Roții Fortunei sunt de asemenea portocalii, ca și steagul de pe trompeta Judecății, tărâmul în care cad eroii din Casa Dumnezeu este sublunar, cu plante portocalii și verzi, fiindcă toate descriu o lume inefabilă în care Luna conduce prin emoții. Iar în arcana Lumii, lumina portocalie a Lunii este în mod explicit asociată cu inima pe care un vultur solar, de aur, a răpit-o în ghearele lui, în vreme ce leul auriu de sub el a primit o aură portocalie. Portocalii sunt și cele două obiecte cheie din mâinile Lumii desăvârșite, bagheta magică și sticluța cu elixirul vieții! Pe de altă parte, portocalii sunt și aripile, sânii, casca și ochiul din frunte al Diavolului, ca și creatură nocturnă vicleană ce se află, care se hrănește cu emoțiile umane pentru a exista! Prin urmare, portocaliul Lunii închide sau DESCHIDE ușa către puterea secretă a inimii. În arcane, razele lunare ale nopții sunt roșii și portocalii, iar cele solare ale zilei, roșii și galbene.

VERDE

Reprezintă forța vitală, culoarea vieții în materie, creată de razele galbene ale spiritului și albastre ale sufletului, ARMONIZATE într-o conștiință terestră unificată. Haina trupească a Nebunului care pornește în călătoria lui prin lumea materială este formată din fâșiile roșii ale pământului animat și cele verzi, prin care curge energia conștientă a vieții. În spatele piciorului cu care înaintează, o batistă verde ca o frunză cu o mulțime de înscrisuri coboară spre secera lui Saturn de la genunchiul drept, ca o lună nouă cu coarnele în sus din care emană 8 raze, simbolizând încercările repetabilelor morți și renașteri. Astfel se sugerează că, în țesătura vieții, prin uniunea

luminariilor, la fiecare lună nouă se retează câte un fir pentru a face loc altuia. În arcanele următoare, Magicianul are picioarele verzi, însă este încălțat cu botine galbene, semn că luminează ca soarele cărările vieții pe unde trece, iar Papesa stă pe un tron verde ținând în mâinile îmbrăcate în mâneci verzi cartea vieții. Împăratul stă și el pe un tron verde și pe mâneca stângă are desenat X-ul destinului în care o scară verde din 7 trepte este îndreptată spre inimă și 3 labe de gâscă urcă spre umărul traversat de 2 fascicule roșii. În arcana XVI, Femeia iese din Casa Dumnezeu spre o nouă viață pe ușa verde cu o Lună în creștere desenată pe ea. Din talerul stâng al Justiției coboară o rază verde luminoasă ca o apă, alimentată din inimă. Un alt canal verde dublu se unește cu sabia dreptății, la mâna ei DREAPTĂ. Forța vitală a Eremitului îi îmbracă toată partea din față a trupului, de la gât până la pământ, ca un șuvoi verde întunecat care curge fără sfârșit.

Însă există câteva arcane în care verdele nu este deloc prezent, indicând spre dimensiuni extrasenzoriale, nepământești: Îndrăgostitul din soare, spiritul de dinainte de a alege experimentarea vieții în materie, Roata Fortunei care plutește pe oceanul cosmic și Arcana fără nume, în care scheletul pășește pe tărâmul complet întunecat al necunoscutului, în noaptea neagră a sufletului, de dincolo de Timp. În arcana VII, picătura verde a vieții ca o gaură de cheie se deschide spre interiorul șaretei dintr-o încuietoare portocalie ornamentată cu auriu pe margini, ca buclele de păr din jurul unei fețe fără identitate. În sfârșit, în arcana Lunii, viața apare presărată discret sub forma unor plante cu frunze verzi.

Verdele fixează conștiința veșniciei vieții în dimensiunea terestră.

VIOLET

Reprezintă culoarea înțelepciunii din conștiința universală compusă din raza roșie a pământului și raza albastră, divină, a sufletului. Prin experimentarea vieții în materie, după nenumărate încercări, sufletul dobândește accesul la cunoașterea superioară. Însă doar 4 arcane conectează Inițiatul la această prețioasă energie transcendentală:

VIII: ghemul Justiției cu cele 11 cercuri ale puterii de sub cotul stâng care apasă ușor pe taler în direcția inimii - OMNISCIENȚA

X: pelerina Sfinxului cu 6 trepte în interior care duc spre inimă în partea stângă și încă 2+3 în partea dreaptă, în total tot 11, dar venind din două direcții opuse, cu centrul în sabia albă a dreptății pe care o ține de-a lungul pieptului - OMNIPOTENȚA

XI: unghia de la degetul mare al piciorului drept, gol, al Puterii, din care se văd doar degetele, primele 3 așezate în secera lunii noi (!) și unde a crescut al 6-lea deget ca un al 6-lea simț, reprezentând CLARVEDEREA!

XIIII: botina Temperanței care iese de sub șarpele auriu dinspre partea inimii și emite 3 unde care vibrează concentric, la unison, spre pământ: trup, suflet, spirit – OMNIPREZENȚA

Și încă o dată se vădește cum prin inversarea Puterii cu Justiția în Tarotul modern, Justiția a fost legată la ochi, iar Puterea a pierdut clarvederea inimii.

CULOAREA PIELII

Este evident că definește natura ființei umane. În afară de Papesa, care are pielea albă și personifică într-adevăr o prezență inter-dimensională, mama supremă, primordială, toate personajele au fețele în culoarea pielii omenești. Printre ele, sunt câteva care reprezintă umanitatea deplină, gol-goluță, dezbrăcată de orice veșmânt, începând cu scheletul din arcana fără nume, sclavii care și-au cedat sexualitatea Diavolului, femeia Stelei din grădina raiului, câinele mascul al Lunii (!), copiii Soarelui, femeia și

bărbatul din ceasul Judecății și încheind bineînțeles cu Lumea. S-ar zice că goliciunea omenească, renunțarea la orice acoperământ, ar fi chiar ținta întregii călătorii, rețeta fericirii și ADEVĂRUL ABSOLUT pe care de atâta vreme îl tot căutăm ca să ne putem elibera!

La începutul drumului, Nebunul are picioarele și mâinile dezgolite, însă Magicianul a îmbrăcat trupul pământului în culoarea pielii, în vreme ce el însuși și-a pus veșminte în toate culorile curcubeului, iar Papesa și-a învelit capul alb ca un ou cu un voal de piele umană. În arcana VI, Erosul din capul Soarelui este un copil gol, bucălat, fermecător, dar absolut uman, deși invizibil înaripat, care țintește spre eroul solar cu picioarele dezgolite, vulnerabil la săgețile lui, reușind să-l doboare de TOT la pământ. Capul Leului din arcana Forței este, de asemenea, îmbrăcat în piele umană ca și maimuțica de pe Roata Fortunei, capul și mâinile Diavolului sau fața Justiției și a Judecății. Toată această poveste inițiatică pe care o spun culorile în cărțile de Tarot este despre OM, VIAȚĂ, ADEVĂR: roșu emoțional masculin, galben rațional masculin, albastru intuitiv feminin, portocaliu emoțional feminin, verde uniunea masculin-feminin, violet... conștiința universală înviată în OM.

„Eu sunt calea, adevărul, viața” zicea cândva Iisus-soarele îndrăgostit întrupat în OM.

Calea spre ce? Calea spre Lume, răspunde Tarotul!

Numai că Lumea în această viziune, spre deosebire de cea a marilor religii, este o TÂNĂRĂ DANSATOARE GOALĂ și nu un (stră)moș bărbos, cărunt și țâfnos, în rol de tată atotputernic! Arcana Papei este doar o treaptă în drumul spre Paradis.

NEGRU & ALB

„Atunci când creezi, adu-ți aminte de întuneric și de inimă.” Drunvalo Melchizedek *(18 ian 1941, LUNA, Capricorn)*

Le-am lăsat la final pentru că se referă la SURSA din care provin toate celelalte. Practic, ele SUNT de dincolo și de dinainte de culoare, negrul

situându-se la originea UNIVERSULUI în care EA, lumina albă denumită la greci PSYCHE, s-a descompus în toate culorile curcubeului. Un mit străvechi pe care îmi este foarte drag să-l repet vorbea despre OUL întunecat depus de Nox-noaptea în SÂNUL întunericului-ERebOS, primele entități apărute din Khaos în oceanul cosmic primordial. Și „după veacuri de incubație" din el a ieșit EROSUL cu aripi aurii, PRIMUL SOARE care, mai târziu, în istoria mitică, a luat-o de soție pe Psyche, formând cu ea perechea arhetipală de întuneric și lumină. Pentru că Eros își vizita soția NUMAI pe întuneric, nelăsându-se descoperit, iar atunci când soția lui a aprins o lumânare ca să-i vadă chipul, a pedepsit-o, PĂRĂSIND-O. Drunvalo Melchizedek asocia povestea nașterii iubirii în întuneric cu spațiul sacru ÎNTUNECAT al inimii, în care ochiul UNIC interior, al LUNII din arcana XVIII, aprindea LUMÂNAREA menită să facă LUMINĂ. Ce incredibile semnificații revelează miturile: așadar, prețul luminii era SUFERINȚA sufletului care trebuia SĂ ARDĂ de dorul iubirii!

Negru este smoala cosmică, PRIMA MATERIE, apa vâscoasă în care se amestecă toate ingredientele creației, cuptorul alchimic în care se coace lumina! Și asta ne arată arcana XIII fără nume, în apele întunecate pe care plutesc resturi dezmembrate, iar fluierul ALB de os „mult zice duios" pentru a aprinde DIN NOU lumina. Pentru că în arcana precedentă, XII, Erosul-venusian stă SPÂNZURAT cu capul în jos deasupra abisului, în poziție fetală de așteptare, pregătindu-se să renască. În povestea mitologică, pentru a-și recâștiga IUBITUL, Psyche-lumina a trebuit să coboare în Întunericul Infernal al lui Hades-M(o)arte și să aducă Afroditei pomada de frumusețe a Persefonei, ca s-o înduplece să

i-l redea pe Eros. Și numai coborând acolo a putut să-l VADĂ și să-l înțeleagă pe Diavol și robia simțurilor care ținea înlănțuită iubirea.

Dar majoritatea personajelor din Tarot și TOȚI OAMENII, fără excepție, poartă întunericul primordial în gaura neagră a ochilor! Și pe acolo, PSYCHE-suflet coboară în INFERN ca să lumineze Universul Interior al INIMII și să-i reaprindă flacăra IUBIRII înaripate care strălucește în ochii Temperanței din arcana cu numărul XIIII!

Pe de altă parte, ALBUL, în mod paradoxal, prin antiteză cu negrul, reprezintă chiar MOARTEA dinaintea IUBIRII, puritatea, dar și răceala

zăpezii, frigul și FRICA de a iubi FĂRĂ LIMITE INFINITUL întunecat din vârtejul secret al inimii. Pentru că lumina albă, descompunându-se în culori prin prisma oglinzilor APEI, face lucrurile INTELIGIBILE și le DELIMITEAZĂ unele de altele. Toate cărțile de Tarot au de aceea fundalul alb, decupând cu detașare și precizie arhetipurile care au fost scoase la lumină din obscuritatea uitării. Dacă oul misterios al originilor închis în spatele ochilor, în profunzimile inimii, este negru, oul creației din capul Papesei, exteriorizat sub cotul stâng, este ALB. Spărgându-se într-un caleidoscop de culori, lumea ieșită din el devine VIE, adică VIZIBILĂ, și poate fi cunoscută. Dar dincolo de viață, purtat spre lumina albă de la capătul tunelului, părăsindu-și trupul din oglinda terestră divers colorată, spiritul ÎNGHEAȚĂ din nou în puritatea oului alb al neființei din capul Papesei, rămânând însă înscris pentru totdeauna în cartea vieții din piele de om dintre mâinile ei.

PERSONAJELE TAROTULUI, PRIN PRISMA ASTRO-MITOLOGIEI

Ares-Marte, Hermes-Mercur, Afrodita-Venus, Soare, Luna

Ares-Hefaistos-Marte

„A fi sau a nu fi” ar putea fi sloganul acestei energii arhetipale de FOC și AER.

Soțul diform, dar inteligent, și iubitul sublim, dar impulsiv și imprudent, al celei mai frumoase dintre zeițe, Afrodita-Venus, formează cele două fețe ale unuia și aceluiași personaj. Și asta ne spune Tarotul prin:

- Arcana fără număr 0/FAȚA DREAPTĂ: Ares, frumosul Nebun aventuros și liber, cu capul plin de idei înaripate, ca un labirint, dar cu secera Timpului pregătită sub genunchiul drept să-l traverseze în abisul arcanei fără nume, XIII, dezgolit de toate patimile și suferințele omenești

- Arcana IIII/FAȚA STÂNGA: Împăratul artizanilor, Hefaistos cel șchiop de piciorul drept, dar inteligent, cu capul plin de calcule și geometrii, genialul meșteșugar, arhitectul Împărăției lumești, iremediabil îndrăgostit de Împărăteasa lui Venusiană

Frați fără tată, născuți din gelozia și mânia HEREI, mama lor, împotriva soțului ei, Zeus, din cauza numeroaselor lui infidelități!

Sunt singurele trei cărți din Arcanele Majore care ne prezintă o singură față a personajului, din profil: arcana fără număr, purificată în arcana fără nume și arcana IIII a Împăratului. Așadar, am putea spune că Nebunul reprezintă o față ascunsă a Împăratului și invers, Împăratul are o față ascunsă de Nebun, dar, în mod subtil, și de cosaș, în Tărâmul întunecat al arcanei fără nume, pentru că 13 se reduce numerologic tot la 4. Deci, dacă ar fi să atribuim date Nebunului cu două fețe, prin analogie cu Misterele Eleusine dintre 1-21 septembrie, la începutul jocului de Tarot ar fi 31 (august), adică inversul lui 13, iar la sfârșitul lui 22 (septembrie), număr maestru, toate însumând același 4 din energia Împăratului! Prin urmare, fiecare dată de 31 și 22, și în mod SPECIAL din august și septembrie, ne aduce în arhetipul Împăratului, când cu fața ascunsă de secerător (de moarte), când de Nebun călător (de viață).

Din punct de vedere astrologic, aceste arhetipuri sunt reunite în planeta Marte, în diferite poziții de pe parcursul ei pe roata zodiacală: Nebunul - Marte în Berbec, Împăratul - Marte în Gemeni și Arcana fără nume - Marte în Scorpion, în casa morții numită în limba română chiar M(O)ARTE, cu

vidul punctului 0 inclus! Dacă Marte în Gemeni reprezintă pasiunea inspirată de GÂNDUL creator care materializează prin cuVÂNT și are cuvântul OM desenat pe chakra gâtului, Marte în Scorpion reprezintă mânia care distruge și retează legăturile cu trecutul prin puterea emoțiilor tăioase de separare de orice atașament sau condiționare fizică sau mentală.

Un eveniment astrologic remarcabil a fost Luna Plină Albastră din Taur din 31.10.2020, numerologic IIII, luminată de Soarele din Scorpion (!), care a stat sub semnul acestor misterioase energii de viață și de moarte, timp în care Nebunul-Împărat Marțian se afla în marșarier în domiciliul din Berbec, așteptând să renască, iar iubita lui, Împărăteasa, tocmai în zodia opusă a Balanței. Suficient de „îndepărtați social“, își aruncau ocheade de la distanță!

Afrodita-Venus

Este perechea astrologică a lui Marte, fiecare dezvoltând câte un arhetip feminin și unul masculin. Arhetipul masculin de foc emanat de Marte în Berbec formează un cuplu cu arhetipul feminin de aer emanat de Venus în Balanță. Iar arhetipul feminin de apă emanat de Marte în Scorpion formează un cuplu cu arhetipul masculin de pământ emanat de Venus în Taur. Din această perspectivă, dacă Marte poate fi interpretat ca focul vulcanic (masculin) care se aprinde în apă (feminin), Venus ar fi pământul care ia formă (masculin) în aer (feminin). Însă, în inima lor, Marte focalizează și exprimă principiul masculin, Venus pe cel feminin.

În antichitatea greacă, Afrodita era venerată și ea în două ipostaze, una lumească, pentru tot poporul, PAN-DEMOS și cealaltă celestă, transcendentală, URANIA, ca fiică a cerului... sau Luceafărul de dimineață și cel de seară, în termeni populari. La fel ca arhetipul masculin al lui Marte, perechea ei astrologică, arhetipul feminin Venusian arată de asemenea trei aspecte.

III, Împărăteasa, Venus Pademos atotputernică în împărăția formelor materiale, în Taur

XII, Spânzuratul, Venus Lucifera în straie masculine de carne, Lucifer, Luceafărul căzut din semințele cerului în lumea materială pe care o percepe

cu susul în jos, care se oglindește în poziție dreaptă ca LUME-lumină-frumusețe, în ultima arcană, XXI (12-21)

XXI, Lumea, Venus Urania din Pești, Fecioara căzută din cer, care iese din spuma albastră a mării, simbolizată de cununa de stropi care o încadrează, stă într-un picior ca și cum ar dansa deasupra lui Bythos-profunzimea și Aphros-strălucirea, cei doi cen-tauri reflectați în Taur-pământ și Leu-lumină sub picioarele zeiței, uniți în pământul înverzit, trezit la viață.

IKHTHYOKENTAUROI (Ichthyo-centauri) erau o pereche de zei ai mării, fiii lui Cronos-timpul și ai oceanidei Philyra, al cărei nume însemna „arbore de tei”. Numele lor erau Bythos, profunzimea mării, și Aphros, spuma mării. Erau frații centaurului Kheiron (Chiron) și, la fel ca el, erau considerați profesori înțelepți. În mitologia siriană, acestea au fost zeitățile-pește care au purtat-o pe Ashtarte (Afrodita-Venus) pe țărm după nașterea ei din sămânța cerului căzută în apa mării. Au fost plasați pe firmament în constelația Peștilor.

Afrodita-Venus a fost însă mereu asociată și cu iubirea. Din punct de vedere masculin, iubirea universală se manifestă printr-un flux energetic pe

care bărbatul îl dăruiește necondiționat femeii și este foarte frumos ilustrată în arcana IIII a Împăratului, Marte în Gemeni care-și întinde mâna dreaptă cu sceptrul spre Împărătească, oferindu-și puterea și inteligența împreună cu o întreagă Împărăție pe care o construiește în capul lui pentru ea. În partea cealaltă, în arcana III, iubirea femeii, Venus în Taur, se manifestă prin receptivitate și deschidere, simbolizată de genunchii îndepărtați, primind în sine necondiționat energia masculină, dând naștere vieții (frunza verde din mâna stângă, a inimii, cu care ține sceptrul), unificând și înaripând conștiința (vulturul de aur) într-o creație comună, oul depus la picioarele Împăratului.

Arhetipul masculin al lui Venus în SCORPION, însetat de iubire, este minunat descris de Eminescu:

„Porni luceafărul. Creşteau
În cer a lui aripe,
Şi căi de mii de ani treceau
În tot atâtea clipe.

Un cer de stele dedesubt,
Deasupra-i cer de stele –
Părea un fulger ne'ntrerupt
Rătăcitor prin ele.

Şi din a chaosului văi,
Jur împrejur de sine,
Vedea, ca-n ziua cea dentâi,
Cum izvorau lumine;

Cum izvorând îl înconjor
Ca nişte mări, de-a-notul...

El zboară, gând purtat de dor,
Pân' piere totul, totul;

Căci unde-ajunge nu-i hotar,
Nici ochi spre a cunoaşte,
Şi vremea-ncearcă în zadar
Din goluri a se naşte.

Nu e NIMIC şi totuşi e
O SETE care-l soarbe,
E un adânc asemenea
Uitării celei oarbe.”

Și ce rugăciune înalță Luceafărul creatorului Universului:
„De greul NEGREI vecinicii,
Părinte, mă dezleagă
…
Reia-mi al nemuririi nimb
Şi focul din privire,
Şi pentru toate dă-mi în schimb
O ORĂ DE IUBIRE...

Din chaos, Doamne-am apărut
Şi m-aş întoarce-n chaos...
Şi din repaos m-am născut,
Mi-e sete de repaos.”
…

OGLINZILE ASPECTELOR ÎMPĂRATULUI ȘI ÎMPĂRĂTESEI

Cum s-a observat, atât arcana Împăratului, fiul pământului care tinde spre NEMURIRE, cât și cea a Împărătesei, fiica cerului care înzestrează Lumea cu Magie, manifestă câte două aspecte sub formă de oglinzi, în care personajele se reflectă în perechi, de la dreapta spre stânga, pe orizontală și, respectiv de sus în jos, pe verticală. Pozițiile personajelor sunt evident asemănătoare, iar denumirile arcanelor sugestive, fără număr/fără nume, spânzurat/lume. Dar ce semnifică această structură încrucișată între masculin și feminin, 12/21, 13/31? Împărăteasa, dansând într-un ou translucid, deasupra aspectului Spânzuratului, suspendat într-un mormânt dreptunghiular de pământ, creează Lumea magică, iar Împăratul sub aspectul Nebunului traversează apele Timpului pentru a se transforma pe Sine în Lumea Nemuritoare. Venus-Împărăteasa și Marte-Împăratul sunt singurele două personaje din Tarotul de Marseille care tranzitează două planuri existențiale. Venus coboară din cer pe pământ, din RAI în IAD, pe o axă verticală, Marte trece din viață în NEMURIRE pe o axă orizontală!

SOARELE & LUNA

Cele două entități celeste considerate de Hermes Trismegistul-Thot tatăl și mama creației nu pot fi separate; de altfel, sunt și singurele care beneficiază, fiecare în mod explicit, de câte o arcană dedicată, Luna XVIII și Soarele XVIIII întâlnindu-se în Pești, în zodia iubirii universale; de asemenea, sunt prezentați împreună în mai multe arcane comune:

VI Îndrăgostitul, Soarele încadrat de Luna plină, matură și Luna nouă, tânără, în zodia Racului patronată de Lună

VII Șareta, unde Soarele conducător a păstrat pe umerii săi măștile lunii pline și ale lunii noi, în zodia Leului, patronată de Soare

X Roata Fortunei, unde Sfinxul cu pelerina sa înaripată și vederea atotpătrunzătoare, de lumină infraroșie și ultravioletă, tronează deasupra Universului lunar în postura sa oraculară, în ipostaza de stăpân al sorții, venerat la Templul antic din Delfi, sub celebra inscripție „Cunoaște-te pe tine însuți și vei cunoaște Universul”, în zodia Balanței

XV Diavolul, ca o producție comună ispititoare, cu cele două luni pe piept și soarele pe pântece, profesorul nemilos cu BICIUL de FOC, ce leagă gemenii astrali cu cordonul condiționărilor sexuale și ține în gheare globul solar scufundat în apele timpului deasupra nopții primordiale!... în zodia Săgetătorului

XVI Casa Dumnezeu, în care turnul înflăcărat reprezintă soarele, ca energie sexuală masculină, erectă și are la bază ușa verde a vieții cu semiluna desenată pe ea, ca simbol al sexualității feminine, din care copiii lor gemeni se aruncă în întruparea terestră sublunară sub o ploaie de lumină colorată, în zodia Capricornului

De fapt, cu excepția primei arcane a Magicianului și practic nici chiar acolo, Soarele nu apare niciodată singur în Tarotul de Marseille. Este întotdeauna însoțit de perechea sa, Luna, și uneori și de cei doi copii ai lor, gemenii sacri, feminin și masculin.

Pe lângă cei născuți pe 15 a oricărei luni, și cei care au soare, lună (eventual Saturn) în Săgetător în harta natală, sunt provocați, în mod special, la întâlnirea cu Diavolul, mai devreme sau mai târziu în viața lor. Cu Luna sunt atacați la nivelul inimii, cu Soarele la nivelul voinței, iar cu Saturn sunt încercați de plăți karmice în relațiile cu sexul opus și potențial expuși situației de a face parte dintr-un triunghi amoros. Însă fiind vorba de zodia înțelegerii sunt și cei mai predispuși și capabili să conștientizeze, să depășească și să evolueze masiv prin aceste crize existențiale. Pentru că arcana care urmează Diavolului este Casa Dumnezeu, unde eroii descoperă calea de a evada și de a se elibera de condiționarile sexuale diabolice. Iar de acolo înainte, cu Paradisul, Luna, Soarele, Judecata și Lumea, la capătul călătoriei inițiatice li se deschide poarta spre cunoașterea celor mai profunde secrete ale creației universale.

„...Verbele importante ale Soarelui sunt: a intenționa sau a ALEGE. Așadar, Soarele reprezintă voința, intenționalitatea ca funcție psihologică. De asemenea, Soarele este calea noastră către individualitate. Cu alte cuvinte, Soarele reprezintă un proces de construire a unei identități în timp. De fapt, este un proces de identificare cu toate cele douăsprezece semne zodiacale, cu toate planetele și diferitele principii pe care acestea le reprezintă. Astfel, în timp, individul înaintează pe această cale a individualizării și ajunge treptat la o integrare din ce în ce mai plenară, la armonie și unitate psihologică. Dacă ne gândim puțin, la asta se referă Joseph Campbell sau Carl Jung atunci când discută despre călătoria eroului.” *Conferința „Aspectele Soare-Neptun: Pe muchie de cuțit”, Glenn Perry*

În Tarot, călătoria INIȚIATICĂ a eroului începe cu Magicianul, arcana I în care Soarele în exaltare în Berbec este reprezentat ca un tânăr copilăros, blond, frumos, un ucenic vrăjitor al unui maestru invizibil, necunoscut! Însă, deși pare singur, în decorul sinuos din spatele lui se pot distinge două siluete feminine:

una albă, ridicată între picioarele lui, dintre șoldurile căreia emană ca o flacără aurie energia sexuală maternă, dătătoare de viață, LUNA ALBĂ transcendentală, întruchipată de Papesă,

și una mai mică, de culoarea pielii, culcată lângă piciorul stâng al magicianului, sub mâna cu care învârte între degetul mare și arătător micul Soare auriu și pe care se sprijină piciorul mesei cu planul magic al creației, Luna terestră.

În arcana următoare, II, mama Luna exaltată în Taur, Papesa cu capul alb ca OUL CREAȚIEI, își supraveghează răbdătoare odrasla năzdrăvană, ținându-i grijulie cartea vieții deschisă între mâinile ei. În ipostază lumească, Luna plină și Luna nouă însoțesc eroul solar NEBUNATIC, atins

de săgeata iubirii, pe tot parcursul călătoriei lui zodiacale. În arcana VIII, Luna analitică din Fecioara îl motivează, ținând ascuțită sabia spiritului, și îi cântărește valorile în balanța dreptății. În arcana XI, Puterea, Luna în Balanță, realizează echilibrul mental-emoțional prin stăpânirea și exteriorizarea energiei sexuale, Leul solar interior, înfierbântat, crud și agresiv, îmblânzit de puterea mentală. În arcana XVII, La Toille, Luna Fecioară din Vărsător alimentează pământul cu apa moartă (alcalină, de întuneric) a vindecării și timpul cu apa vie (acidă, de lumină) a cunoașterii nemuririi. Înainte de a ajunge la destinație, Luna înțeleaptă, dar iubitoare, din Pești sună adunarea, chemând la judecata imparțială a credinței în iubire personajele pierdute pe cărările labirintului, fluturând steguleț de final al jocului universal. Pentru ca Lumea venusiană a feminității, purității, frumuseții și ADEVĂRULUI să poată renaște dansând, în toată splendoarea!

Hermes – Mercur

În mitologia greacă, Hermes îl personifică pe mesagerul zeilor, GÂNDUL ÎNARIPAT, singurul căruia îi era permis să călătorească între lumi cu VITEZA LUMINII, atât în dimensiunea zeilor, a oamenilor, cât și în Infern, drept călăuză a spiritelor morților. Doar El, cel care furase turmele Soarelui de cum s-a născut, a putut-o recupera pe fiica pământului, Persefona, din Infern. Astfel, a fost trimis de Zeus la Hades sub forma unui gând prin care i-a inspirat următoarele cuvinte, consemnate în Misterele Eleusine: „Du-te acum, Persephone, la mama ta îndoliată, dar arată bunăvoință în inima ta față de mine... Căci atâta vreme cât ești aici, vei stăpâni pe tot ce mișcă și este viu, vei avea cele mai mărețe drepturi și puteri printre zeii nemuritori și ți se vor închina ritualuri și daruri.” Însă regele infernal a păcălit-o ca să se reîntoarcă mereu, dându-i să guste din semințele de rodie ale sexualității!

Cât de stranie este această descriere a Infernului făcută de Hades... tot ce mișcă și este viu... ritualuri și daruri... în ținutul morților, în care se mănâncă semințe de rodie? Oare nu cumva lumea umbrelor, administrată de domnul morții, să fie chiar cea în care trăim? Într-un joc în care personajul principal se numește Le Mat, MORTUL?

În astrologia ptolemeică, zeii patronau sferele creației în această ordine:

Luna - emoția

Mercur - gândul

Venus - forma materială

Soarele - voința divină

Marte - ființa conștientă de sine

Jupiter - inteligența creatoare

Saturn - timpul sau planul cauzalității

Din punctul de vedere al zeilor planetari, Luna zice că Universul e emoțional (simt), Mercur că e mental (gândesc), Venus că e material (am), Soarele că e intențional (vreau), Marte că e conștient (sunt), Jupiter că e inteligent (înțeleg), iar Saturn că e cauzal (folosesc). De fapt, în OM se întâlnesc toate la un loc!

Hermes-Mercur, așadar, ca GÂND pornit din inteligența universală (fiul lui Zeus și al pleiadei Maia, nu-i așa?), făcea legătura între toate aceste aspecte ale creației și, prin intermediul Luminii solare, acționa în acord cu voința divină.

În Tarot este reprezentat ca un BĂTRÂN înțelept în două ipostaze:

în arcana V, Papa, Mercur-gândul comunicativ duplicitar, când binevoitor, când înșelător, manipulativ, de îndrumător religios, ca MESAGER al Soarelui din Gemeni

în arcana VIIII, (H)Eremitul, Mercur-gândul analitic, introspectiv, vindecător, de căutător spiritual însingurat, apare însă ca MESAGER al Lunii din Fecioară, Omul din Lună, cu care rezonează prin valoarea numerologică 9.

De altfel, este UNICUL PERSONAJ BĂTRÂN cât Universul, dintre toate cărțile de Tarot! De la El provine paradigma „celui bătrân de zile” că TOT „Universul este mental”. Însă, în ordine astrală, EMOȚIA LUNARĂ a precedat GÂNDUL MERCURIAN; astfel, maniera în care se definește de

fapt realitatea este prin: emoția care atrage gândul, determină forma, impulsionează voința, unifică ființa, extinde înțelegerea și stăpânește în final cauzalitatea! Fiindcă la baza tuturor stă LUNA-MAMĂ, care însoțește ÎNDEAPROAPE Pământul și-i stabilește ritmurile de creștere și descreștere. De altfel, Hermes-GÂNDUL a fost și primul mare mincinos, HOȚ și trișor din istoria mitică! Barba albastră din jurul gurii Papei avertizează și asupra acestei mici metehne. Dacă gura le este ascunsă în barbă, privirea șmecheră a celor doi bătrâni din Tarot spune mai multe decât vorbele lor cu două tăișuri, înșelătoare, HERMETICE, uneori atât de greu de descifrat! Una dintre marile minciuni contemporane ale lui Mercur-gândul este despre puterea formatoare a gândirii pozitive, prin care acest arhetip mental se încarcă energetic. Însă, din punct de vedere uman, nu este nimic altceva decât o risipă inutilă de energie. Adevărata creativitate se poate manifesta prin deplasarea atenției de pe gândire pe simțire, cel mai ușor de obținut cu RĂ-SUFLAREA conștientă, în care se reface legătura pierdută cu SUFLETUL DIVIN. De altfel, în arcana V, Papa arată hotărât spre INIMĂ, cu degetele unite ale lui Jupiter-inteligența și Saturn-karma de la mâna DREAPTĂ, indicând că legea fundamentală a iubirii conduce în fața rațiunii! Pentru că, de fapt, Hermes-Mercur nu este rău intenționat, ci se constituie mai degrabă într-un barometru al evoluției personale, un examinator, câteodată ghiduș, altădată de-a dreptul răutacios sau sever; în orice caz, capcanele mentale pe care eventual le întinde sunt menite să ne testeze inteligența și gradul de maturitate spirituală. Pentru ca, la final, Eremitul-gândul LUNAR de pe urmă să poată spune:

„Mi-am finalizat misiunea. Și acum ești singurul care o poate continua. Sunt un suflet feminin, acțiunea fără sfârșit a pasivității. Ca o cupă, îmi dedic goliciunea pentru a fi umplută. Pentru că m-am ajutat pe mine însămi, acum și tu mă vei ajuta.” (Jodorowsky, The Way of Tarot)

În mod surprinzător însă, Hermes apare în ipostaza inedită a herm-afroditului în arcana XIIII, Temperanța, de valoare numerologică 5, la fel ca Papa, în care o frumoasă fecioară blondă toarnă energia înțelegerii din spaţiul inimii sacre, reunind armonios principiile masculin și feminin în zodia Săgetătorului. În misterul acestei cărți, GÂNDUL ÎNARIPAT, ca mesager al zeilor, apare unificat cu emoția, într-un trup de carne, astfel încât OMUL să poată deveni un instrument de manifestare a voinţei divine!

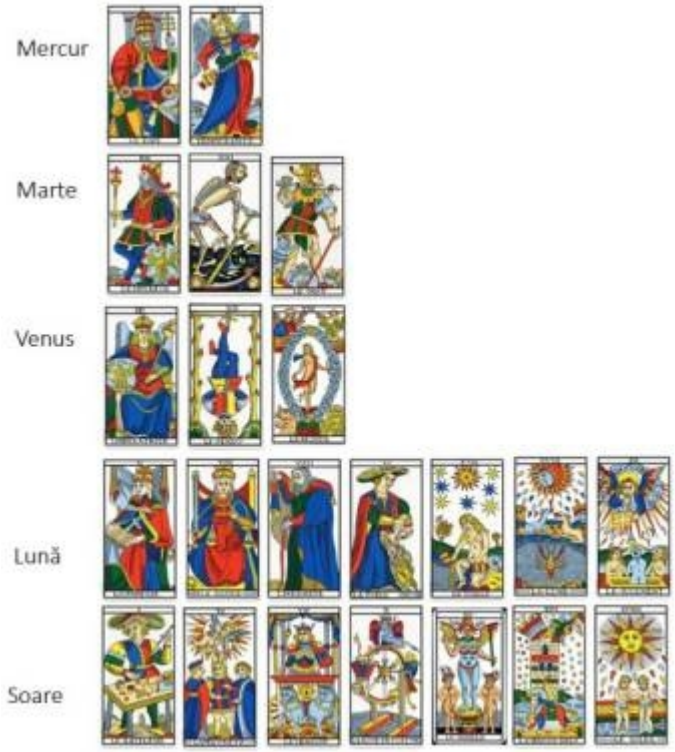

MISTERUL HERMAFRODITULUI

În imaginea de mai sus se observă că:

Arcanele Soarelui sunt în serie numerologică 1 - 6 - 7, în decada superioară X=1-XV=6-XVI-7.

Arcanele Lunii sunt în serie numerologică 2 - 8 - 9, în decada superioară XI=2-XVII=8-XVIII=9-XX=2, arcana Lunii, XVIII are aceeași valoare numerologică 9, ca și a Eremitului, dar include de asemenea 8-ul Justiției trecut prin Roata Fortunei, pe un ordin de mărime superior, 18.

Arcanele lui Venus sunt de valoare numerologică 3 (12-21).

Arcanele lui Marte sunt de valoare numerologică 4 (13-31).

Arcanele lui Mercur sunt de valoare numerologică 5, arcana Temperanței fiind formată din 9+5 (XIIII).

Din perspectiva Tarotului de Marseille, s-ar părea că legendarul Hermafrodit, arcana XIIII, Temperanța, ar fi fost creat de Lună și de Mercur-Hermes (adică Papesa și Papa) ca UNIUNE între emoție și gând și

nu Hermes-Mercur și Afrodita-Venus, ca uniune între gând și formă-trup, forma materială, în acest caz, fiind pur și simplu rezultatul unirii lor! Pentru că Eremitul are aceeași valoare numerologică cu arcana XVIII a Lunii, 9, iar Temperanța are aceeași valoare numerologică cu arcana Papei, 5, iar 9+5=14! SOFISTICAT și SUBTIL! Ca și cum gândul ar fi de fapt o REDUCȚIE sau o interpretare a emoției! Prin urmare, am plasat arcana Eremitului, de valoare numerologică 9, în seria Lunii. Căci de la 18 la 9, prin intermediul Justiției, se revelează calitatea înțelepciunii! Iar prin CU-VÂNTUL sau DUHUL DIVIN, înțelepciunea s-a făcut trup!

Animalele în Tarot

„Vreau să vă scriu despre Sufletel. Nu știți încă cine este Sufletel?! Ei bine el este o maimuțică frumoasă și haioasă din povestea lui Hector Malot - Singur pe lume.” Din blogul unei fetițe curioase, pasionată de povești, https://beculets.wordpress.com/2013/01/18/singur-pe-lume/

Etimologic, cuvântul animal provine din latinescul „anima”, care se traduce prin suflet, răsuflare. Surprinzător sau nu, și astăzi mai sunt unii care consideră că ANIMAlele nu ar avea suflet. Viața lor este condusă de simțuri, majoritatea percepțiilor fiind mult mai extinse decât la om. Vederea în întuneric, în infraroșu, auzul în spectrul infra și ultrasunetelor, mirosul extrem de rafinat, agilitatea, telepatia, orientarea geo-magnetică sunt numai câteva dintre performanțele lor incredibile. Unele animale domesticite pe care le cunoaștem, câinele, pisica sau delfinul, pot detecta energetic bolile din corpul uman și chiar să le amelioreze. Pe măsură ce s-a dezvoltat tehnologia, capacitatea omului de a percepe DIRECT, NEMIJLOCIT universul exterior, și mai ales pe cel interior, s-a diminuat tot mai mult. Considerăm animalele inferioare pentru că, odată cu sărăcirea simțurilor, am pierdut conexiunea cu natura și nu mai putem empatiza cu felul lor de inteligență... SENZAȚIONALĂ. Presupun că omul a fost cândva mult mai bine integrat în lumea naturală și, pe măsură ce s-a înstrăinat, a devenit egocentric și infatuat. Aceasta este adevărata pierdere a legăturii cu sufletul care, în aceste vremuri, culminează cu o SUFOCARE fără precedent. Nu se întâmplă că nu-l mai avem, CI CĂ NU-L MAI SIMȚIM! Timp în care

Inteligența artificială, FĂRĂ SUFLARE, tinde să preia controlul absolut asupra realității noastre. Iar cu suficient de multă „distanțare socială”, s-ar putea să UITĂM și bruma de simțire care ne-a mai rămas. INSPIRAȚI aerul pur al naturii, fără BARIERA artificială de plastic, și eliberați emoțiile reprimate, fiindcă inima se EXPRIMĂ prin ele!

În Tarot, Nebunul este împins de la spate de câinele albastru, nevăzut, al sufletului, în călătoria lui fantastică, INIȚIATICĂ, lăsându-se astfel condus de INTUIȚIE.

Așa cum ne semnalează Jodorowsky, sunt 21 de animale în cărțile de Tarot, la fel ca numărul de arcane, însă distribuite neuniform, asociate numai anumitor arhetipuri. În două dintre arcanele majore, prezența umană lipsește cu desăvârșire și astfel ne arată domeniile de manifestare accesibile EXCLUSIV prin rafinarea simțurilor: X, Roata Fortunei și XVIII, Luna.

În arcana Fortunei sunt trei animale pe o roată: sfinxul cu coadă de leu personifică soarele în Balanță, care supraveghează și conduce zodiacul ceresc, maimuțica, principiul feminin care coboară în lume ca suflet întrupat, iar câinele-șobolan principiul masculin, ca spirit care se luminează, mânat de dorința de ascensiune. Ca să putem naviga fără greș pe oceanul predestinărilor astrale, este nevoie să SIMȚIM și să ne sincronizăm cu mișcarea valurilor cosmice! Instrumentele astrologiei ne pot ajuta să înțelegem legile lor de funcționare, însă fără busola interioară, senzorul intern intuitiv, nu ne putem acorda cu frecvențele lor benefice, ci vom fi aruncați încoace și încolo de fluxul colectiv inconștient, pe valurile tumultuoase ale Furtunii, în loc să rămânem ferm ancorați în ochiul liniștit din centrul ei. Nici că se putea o demonstrație mai elocventă a căderii în extrema distructivă a influențelor astrale decât ceea ce se întâmplă în prezent (2020) cu masele de oameni înspăimântați de o himeră.

În arcana Lunii sunt patru animale într-un peisaj acvatic: de data aceasta, anima și animus sunt personificați de doi câini, femela albastră și masculul de culoarea pielii umane, indicând că sub energia lunară, spiritul e atras spre pământ, în timp ce sufletul care se exprimă subtil și nevăzut prin intuiție se află dominator într-o poziție de superioritate. Luna se oglindește în apele terestre ca un rac supradimensionat, lângă un pește discret stilizat la dreapta sa, reflectând înrudirea dintre aceste semne zodiacale profund emoționale

care se scaldă în aceleași energii acvatice nocturne. Cunoașterea Lunii dezVĂLUITE, revelată în zodia Peștilor, este GUSTATĂ de cei doi câini cu limbile scoase, de racul cu antenele, cleștii și picioarele întinse și de peștele care se disimulează în UNDE! Numai așa poate fi cu adevărat savurată! Anima și Animus cercetează împreună cu toate simțurile ANIMALICE TREZE, în semi-obscuritatea universului selenar, strălucitor sub lumina crepusculară.

În arcana VII, Șareta, anima și animus sunt simbolizați de doi cai albaștri care privesc amândoi spre dreapta, în direcția rațiunii; totuși femela are ochiul drept închis, un singur ham în jurul gâtului și o zăbală mai mare, iar copitele îi sunt orientate în partea opusă, semn că trage mai mult spre inimă și intuiție. Roata complet galbenă din spatele ei este mai simplă și mai mică.

ȘERPII, simbol al energiei sexuale creatoare, apar în trei arcane feminine:

șarpele Papesei, cartea II, este de culoare lunară, portocalie și se prelinge pe marginea mantiei spre pământ, semn că emană energia sexuală în materie

șarpele Împărătesei, cartea III este de culoarea verde a fertilității și se ascunde sub faldurile rochiei, între picioarele ei deschise; însă în oglindă, sub scutul albastru, pe marginea rochiei, la piciorul drept, se unduiește un al doilea șarpe alb, mai mic, simbolizând energia pură a copilului SOLAR, vulturul de aur, care urmează să se nască din neființă; în mitologia egipteană, Horus, fiul lui Isis și al lui Osiris, era supranumit „vulturul de aur” și s-a născut în urma concepției cu penisul de aur al unui zeu mort

șerpii Temperanței, cartea XIIII, sunt doi de culoare galbenă, ca Yin și Yang; coada răsucită în forma infinitului a șarpelui femelă cuprinde capetele încolăcite și amândoi se târăsc pe solul lunar, portocaliu, ca un tiv la poalele rochiei lungi, unul pe partea dreaptă roșie-masculină-activă, celălalt pe partea stângă albastră-feminină-receptivă, îmbinând perfect energiile lor complementare.

Păsările: VULTURUL DE AUR & PASĂREA NEAGRĂ

„Eu sunt planta vieţii”, spune Osiris în textele din piramide. *Jonathan Black, Istoria secretă a lumii*

Vulturul este un simbol solar al regalității, înălțării și puterii spirituale, vitezei, victoriei, longevității, mândriei, curajului, libertății. În mitologia egipteană a fost identificat cu Horus-Ra, zeul soare; tatăl lui, Osiris, ultimul zeu-faraon al Egiptului, a fost ucis și tăiat în 14 bucăți de fratele său Seth, care i-a uzurpat tronul și a împrăștiat rămășițele lui pentru a nu putea fi găsite; însă a fost reînviat prin magia iubirii de soția sa, Isis, ajutată de sora ei întunecată, Nephthys, reușind să reasambleze toate părțile, cu excepția penisului, care fusese mâncat de peștii din Nil, astfel că l-a dotat cu un penis de aur în locul celui de carne, asemănător cu sceptrul din mâna Împăratului. Iar în urma uniunii lor sexuale, din semințele aurite a fost conceput Horus, vulturul de aur al Soarelui, care a devenit noul stăpân al Lumii. Tema acestui mit vorbește despre repetabilele morți și renașteri și a fost reluată în foarte multe variante de-a lungul istoriei omenirii, în creștinism fiind asimilată în învierea lui Iisus. Jonathan Black considera că de la acel eveniment mitologic istoria omenirii a fost dramatic schimbată: „Oamenii erau acum prinşi în ciclul sălbatic al vieţii, morţii şi renaşterii,

ciclu în care orice ființă trebuie să moară pentru a face loc unei noi generaţii. Lumea ajunsese într-un loc în care trebuia ca părinţii să moară pentru a lăsa loc fiilor, iar regele trebuia să moară pentru a lăsa cale liberă unui succesor tânăr şi viguros”.

În mitologia greacă, vulturul de aur a fost asociat lui Zeus ca semn al atotputerniciei lui cerești. În Tarot este înfățișat în trei arcane majore:

III, Împărăteasa îl are reprezentat pe emblema albastră pe care o ține cu mâna dreaptă în dreptul pântecelui, sugerând o sarcină regală

IIII, Împăratul are vulturul de aur la picioare stând cu aripile deschise deasupra unui ou; cum am văzut, Nebunul, Împăratul și Arcana fără nume prezintă istoria aceluiași personaj arhetipal, care moare și renaște necontenit pe scena Lumii, „Le Mat” sau „Mortul viu” într-o nesfârșită prefacere, călătorind iar și iar prin cele 21 de mistere, dintr-o parte în cealaltă a oglinzii universale

XXI, Lumea are vulturul de aur în colțul drept de sus, ca simbol al zodiei fixe a morții și renașterii, Scorpionul înnobilat și tranformat prin puterea inimii pe care o ține în gheare.

Pe de altă parte, micuța pasăre neagră din arcana XVII, care stă așezată pe copacul portocaliu al vieții, este un simbol al sufletului care tocmai a aterizat în Tula, grădina Paradisului, sub LUMINA splendidei stele cu 8 raze, Venus Urania din Vărsător, ca Luceafăr de seară.

LEUL & TAURUL

Reprezintă Soarele și Pământul, forțele vieții, spiritul și materia sau pământul spiritualizat, cum îl denumea Hermes Trismegistul în Tabula Smaragdina. Cele două energii creatoare stau UNITE la baza Lumii, în arcana finală cu numărul XXI, misterul ultim, stăpânit de Fecioara magică după ce FEMINITATEA sau sufletul și-a revendicat puterea și întâietatea asupra Leului-SPIRIT, dominatorul energiei sexuale, în arcana cu numărul XI.

INSTRUMENTELE MAGIEI ÎN TAROT

O serie de personaje din arcanele Tarotului au în mâini diferite obiecte, baghetă, toiag, sceptru, sabie, torță, talere, ulcioare... și este interesant să urmărim simbolurile și pozițiile lor specifice.

BAGHETA MAGICĂ

Reprezintă conștiința creatoare, cu cele două aspecte ale ei, pasivă și activă; magicienii folosesc bagheta atunci când intenționează să materializeze. Ea receptează viziunea mentală, imaterială a Magicianului demiurg și o metamorfozează în realitate. În arcana I, Magicianul ține în mâna stângă în dreptul CAPULUI, înclinată spre inimă, ca o punte între cer și pământ, o baghetă albastru deschis, culoarea nimicului invizibil, cu două sfere nocturne la capete, și are piciorul stâng înainte, simbolizând receptivitatea și intuiția divină care-i inspiră Mintea. Astfel, în procesul creației MENTALE, RECEPTIVE, el se servește de energiile celeste pentru a materializa din NIMICUL INFINIT care curge între degetele lui, unind cele două OGLINZI extreme, ale apelor de sus cu cele de jos. În mâna Magicianului, lingura de pe umărul Nebunului, în care poartă cupa conștiinței cu elixirul vieții veșnice, s-a transformat într-o baghetă magică. Bățul semnifică potența masculină prin care circula energia vieții, care penetrează și mișcă materia, rotind-o în TIMP, în sensul acelor de ceasornic, iar sferele sunt depozitele feminine între care curg și în care se amestecă și dospesc, crescând, ingredientele creației. În bucătăria cosmică se desfășoară astfel procesele alchimice ale materializării vieții, din întuneric în lumină. În ultima arcană, bagheta albastră a Magicianului a devenit portocalie, luminoasă, DREAPTĂ, vizibilă în mâna stângă a Fecioarei dansatoare și a coborât în dreptul inimii ei, indicând-o ca sursă a puterii divine, LUNARE, din care EMANĂ energia creației. Între aceste două arcane, I a UNIVERSULUI MENTAL, care receptează și traduce energia cosmică rece, invizibilă ochiului uman, și XXI, a INIMII, care EMITE pe frecvența caldă a iubirii, se situează întreaga călătorie a Nebunului ce descoperă și redescoperă necontenit Lumea. **El este un spirit care pleacă din MINTE, cu capul lui auriu, labirintic, dar înaripat, pentru a ajunge și a se uni în INIMĂ cu ADEVĂRUL, frumusețea pură și grațioasă a sufletului.**

EL-Marte, cu Soarele din Capul lui și EA-Venus, cu Luna din Inima ei, iubiții cosmici veșnic pe drum, roșu și albastru, din foc și apă, pământ și aer, spirit și suflet, Alfa și Omega.

SCEPTRUL, TOIAGUL & FĂCLIA

Toate acestea sunt simboluri ale potenței sexuale masculine. Sceptrul a fost la început un toiag de călătorie, simplu, în culoarea roșie a pământului însuflețit, ținut înclinat spre spate, în mâna dreaptă a unui Nebun (Rege Mort-Neinițiat) pribeag. Și rostul lui era, așadar, să sprijine personajul în drumul lui pământesc, inițiatic. Însă în arcanele III și IIII toiagul devine un sceptru de aur: în mâna Împărătesei sprijinit de pântecul ei, sursa creației și a vieții eterne (frunza veșnic verde), iar în mâna Împăratului ținut cu mândrie drept în față, ca însemn putere și autoritate patriarhală. În mâna înmănușată a Papei din arcana V, sceptrul de aur devine chiar mai mare și mai impunător, ramificat în trei planuri, material, spiritual, cauzal, și ancorat cu fermitate în capul discipolilor credincioși, ca o GÂNDIRE INSIDIOASĂ și ATOTPĂTRUNZĂTOARE. Mai departe, în mâna dreaptă a prințului din arcana VII a Șaretei, sceptrul devine de carne, este ușor înclinat spre cap și, întrucât privirea personajului solar țintește spre el, nu se înțelege prea bine dacă rațiunea lui ascultă de creier sau pare mai degrabă o emanație a sceptrului, el însuși încoronat. Însă în arcana VIIII, a înțeleptului Eremit, sceptrul redevine un toiag roșu, ca un ȘARPE al înțelepciunii, pe care bătrânul singuratic îl ține drept în fața sa, cu mâna stângă albastră (FĂRĂ MĂNUȘĂ!) a duhului său, bine înfipt în energia soarelui la asfințit. În sfârșit, în mâna Diavolului, însemnul lui de putere sexuală este o torță cu mânerul verde al dualității în materie, ale cărei flăcări roșii, ca niște luni însângerate, se contopesc cu aripa lui stângă, larg deschisă deasupra capului sclavului mascul încornorat, legat la picioarele lui.

SABIA, COASA & SĂGEȚILE LUI EROS

Modurile în care voi asocia sabia și coasa pot părea, la prima vedere, surprinzătoare. Prima dată sabia apare în mâna stângă a Justiției, arcana VIII, și este ușor înclinată spre inimă, la fel ca și CUPA stângă a balanței din mâna DREAPTĂ. Are culoarea albastră, indicând o inimă rece, în care

emoțiile au fost inhibate pentru a nu influența dreapta judecată. Mânerul este roșu, simbolizând că JUSTIȚIA acționează fără ezitare, însă pornește dintr-un mănunchi rotund de raze aurite, ca o mică țesătură de conștiință solară.

Următoarea apariție a sabiei este în mâna DREAPTĂ a Sfinxului albastru din arcana X, Roata Fortunei. De această dată, sabia sorții e complet albă, indicând neutralitate și răceală, de asemenea, dar mânerul ei pornește tot din inima Necunoscutului. În ambele arcane, tăișul sabiei urcă de-a lungul trupului personajelor până în dreptul capului, la nivelul coroanei!

În viziunea mea asupra Tarotului de Marseille, INIMA beneficiază de două simboluri complementare: sabia, ca reprezentare masculină a focului, și cupa, ca reprezentare feminină a apei. Expresiile destul de comune „sânge înfierbântat" vs „sânge rece" sau „inimă înflăcărată" vs „inima însângerată" se referă la această duplicitate emoțională a inimii. În arcanele minore, Asul de săbii ilustrează o sabie roșie încoronată, indiciu al unei inimi pline de pasiune. Pe de altă parte, săbiile albastre simbolizează răceala sufletească. În versiunea arcanelor minore din Tarotul RWS, NICIO SABIE NU ESTE ROȘIE! Iar arcana III de săbii reprezintă o inimă roșie însângerată, străpunsă de trei săbii albastre, reci, cu tăișul orientat spre pământ! Spre deosebire de Tarotul de Marseille, în care două săbii rotunjite încadrează o sabie roșie cu vârful în sus, deasupra a două ramuri încrucișate, înflorite! Cât de mare este diferența de semnificație! De altfel, în Tarotul RWS întreaga suită a arcanelor săbiilor, ca și a bâtelor, prin urmare a principiului masculin, este înfiorătoare, sinistră, inclusiv a Asului în care o mână amenințătoare cu o sabie albastră într-un pumn puternic, închis, iese dintr-un nor întunecat, într-un peisaj cenușiu. Lumea magică a devenit extrem de periculoasă, violentă și tristă.

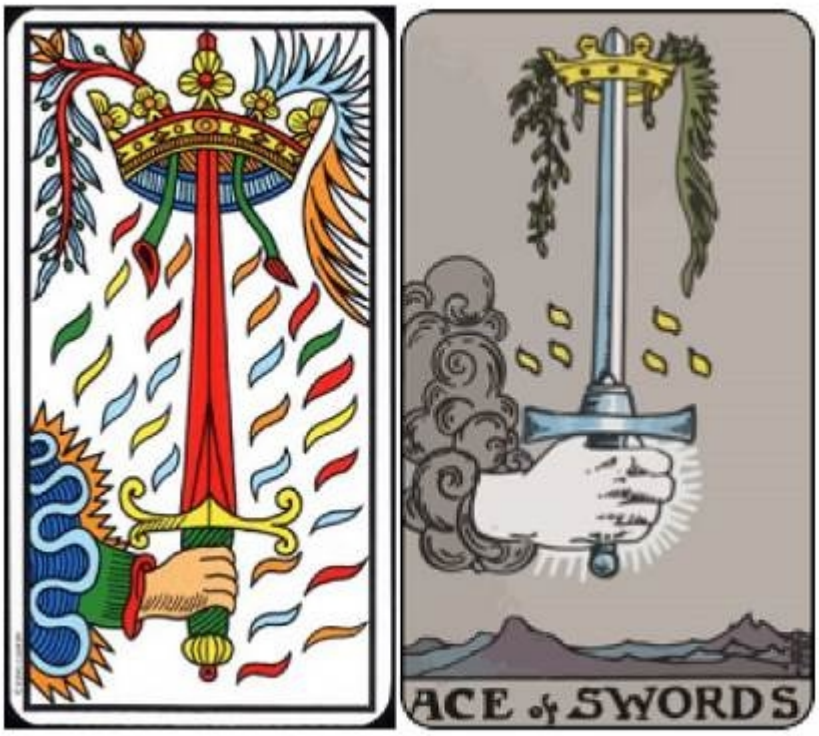

Ați putut deduce, prin urmare, că eu consider sabia simbolul masculin al INIMII care iubește cu pasiune, protejează și face dreptate! În arcanele minore din Tarotul de Marseille, numai arcanele 7, 10 și Valetul ilustrează o sabie albastră, rece și pasivă, dar nici acolo conotațiile nu sunt negative, ci neutre, imparțiale. În cărțile de joc obișnuite, simbolul sabiei roșii a fost explicit înlocuit cu inima roșie, cupa cu caro-ul (oglinzile apei), bâta cu frunza (pica) și moneda cu trefla (treimea)... în varianta mea, desigur, nu în cea convențională. Multe dintre simbolurile străvechi au fost falsificate de către magicienii care au vrut să le deturneze intenționat energiile și să le orienteze spre potențialul lor distructiv.

Și atunci, cum rămâne cu coasa? Coasa are o lamă încovoiată, parțial albastră, cu tăișul roșu și reprezintă retezarea atașamentelor și a mentalităților ilustrate de cele două capete încoronate tăiate, de bărbat și de femeie, peste care pășește piciorul gol al scheletului! Coasa este manipulată cu ambele mâini, însă cea stângă este albastră, indicând detașare emoțională și receptivitate. În Alice în Țara Minunilor, arma Reginei de Inimă Roșie era SABIA cu care ordona să li se taie capetele supușilor care o supărau!

În orice caz, mesajele sabiei și coasei sunt puternic emoționale! Este bizar ca puterea inimii să fie reprezentată printr-o sabie de foc? Dacă mintea este analitică și lucrează cu idei și concepte, inima este vulcanică și se manifestă pasional, fie cu iubire, căldură și entuziasm, fie cu răceală sau furie. Modul ei de comunicare este tranșant și uneori poate deveni tăios, crud și nemilos. Un vers dintr-un cântec românesc vechi spunea că „inima e-un telefon, inventat de Cupidon", care telefon, apropo, a fost patentat de Bell în secolul Lunii din arcana XVIII, la 1876! Iar Eros-Cupidon era un spiriduș poznaș care i-a speriat chiar și pe zei cu săgețile lui ascuțite, bine țintite și implacabile, ca însăși soarta!

Foc-sabia dreptății din inimă, apa-cupa din preaplinul inimii, pământ-toiagul trupului, aer-monada atotcuprinzătoare a Sufletului universal sunt elementele primordiale reflectate în Tarotul de Marseille sub formă de povești vizuale arhetipale. „Şi ochii mei au văzut secretele fulgerului şi tunetului, tainele norilor şi ale bobului de rouă, şi acolo am văzut unde se nasc ele şi de unde vin pentru a uda pământul. Şi am văzut acolo încăperile închise din care se împart vânturile, şi încăperea din care vine ceaţa şi norul ce stă atârnat deasupra Pământului de la începuturile sale. Şi am văzut încăperile din care vin Soarele şi Luna, şi unde se duc..." se spunea în „Cartea lui Enoh".

Recapitulând,

Nebunul ține cu mâna dreaptă un toiag roșu înclinat, ca și cum s-ar ajuta de el la mers, și pășește cu piciorul drept înainte.

Împărăteasa ține cu mâna stângă un sceptru portocaliu cu bilă galbenă. Înclinat spre stânga, o frunză verde iese la baza lui și privește spre Împărat, în direcția viitorului.

Împăratul ține cu mâna dreaptă un sceptru galben cu bilă portocalie drept în fața lui, are piciorul drept peste cel stâng și privește spre Împărătească, în direcția trecutului.

Papa ține în mâna stângă albastră un sceptru auriu cu o cruce triplă, sprijinită în capul discipolului fidel.

Conducătorul șaretei ține în mâna dreaptă un sceptru de culoarea pielii, înclinat spre stânga și sprijinit de masca personajului, pe care l-am numit Eva.

Justiția ține în mâna dreaptă o sabie ridicată, înclinată spre stânga și în mâna stângă ține balanța puterii.

Eremitul ține în mâna stângă albastră un toiag roșu, ca un șarpe.

Sfinxul de pe Roata Fortunei ține cu mâna stângă deasupra inimii o sabie ridicată, de culoare albă, înclinată spre stânga.

Scheletul ține coasa cu ambele mâini, dreapta e albastră din cot, piciorul drept e albastru din genunchi și pășește cu piciorul stâng înainte, spre viitor.

Diavolul ține în mâna stângă o torță înclinată spre dreapta.

Lumea ține în mâna stângă bagheta Magicianului, dar colorată în portocaliu și coborâtă în dreptul inimii, iar în mâna dreaptă are cupa cu elixirul vieții.

Partea stângă a creierului corespunde rațiunii, acțiunii, Soarelui, luminii, principiului masculin, partea dreaptă corespunde intuiției, receptivității, Lunii, întunericului, principiului feminin și se face referire la ele în magie ca și calea mâinii drepte și calea mâinii stângi. Atenție însă la OGLINDĂ! Mâna stângă e legată la emisfera dreaptă, intuitivă, iar mâna dreaptă, la emisfera stângă, rațională! Așadar, care-i care? Îndeobște, magia așa-numită neagră a fost considerată malefică, iar în vremuri de tristă amintire femeile au fost prigonite și arse pe rug ca vrăjitoare! În realitate, magia e magie și atât, nu e bună sau rea. Intențiile magicienilor și efectele magiei lor pot fi însă dăunătoare! Calea masculină a mâinii drepte poate fi folosită pentru a face rău, după cum și calea feminină a mâinii stângi poate fi folosită pentru a face bine!

GAMBITUL DAMEI. Tarotul și Jocul de Șah

„Cum zicea Thomas Huxley... Tabla de șah e Lumea, piesele sunt fenomenele Universului, regulile jocului sunt legile Naturii, iar jucătorul advers e ascuns de noi.” Serialul „Gambitul Damei”, ep. 7

„În gambitul damei sacrifici un pion. Nu orice pion, ci unul al damei: argumentul său forte, pentru începutul partidei. Ce urmăreşti, de fapt? Ca în orice gambit, te aştepţi la un avantaj în atac.

Ok, îţi trimiţi în luptă un pion neajutorat, neapărat nici măcar de puternicii tăi cai. Un soldat strigând după ajutor, aflat în mijlocul trupelor mele. Dar eşti sigură că îţi voi captura acel pion?

Ei bine, nu! Gambitul a eşuat, iar deschiderea jocului devine una clasică, cu care sunt obişnuit."

Bogdan Pătruț, *O frumoasă partidă de viață*, https://www.edusoft.ro/gambitul-damei/

Tabla de șah ilustrează oglinzile de o parte și de alta unei axe virtuale în formă de cruce cu brațe egale. De sus în jos, albul se reflectă și luptă cu negrul, de la stânga la dreapta curtea reginei oglindește curtea regelui și fiecare piesă, albă sau neagră, are câte două ipostaze, una stă pe o pătrățică albă, perechea ei pe o pătrățică neagră: nebunii, caii, turele; iar pionii, marionetele, în număr de 8, ca și pătratele albe și negre de pe un rând, PAR toți la fel, ca niște omuleți stilizați. Însă fiecare este așezat ca o pavăză în fața câte unui personaj al curții regale, reginei, regelui, nebunilor, cailor și turelor. Dacă stăpânul va fi pe alb, pionul din fața lui va fi în oglindă pe negru. Fiecare element al tablei de șah alternează un joc al oglinzilor din întuneric și lumină! Fiecare piesă de la curtea regală se mișcă după reguli precise și are roluri de apărare și atac bine stabilite. Cea mai liberă și puternică este Regina sau Dama, care conduce jocul și se mișcă în orice direcție, celelalte piese venind în sprijinul ei, fie pentru apărare, fie pentru atac. Iar orice pion poate deveni o nouă regină, atunci când reușește să ajungă NECAPTURAT în partea opusă, adversă, pe ultimul rând al oglinzii sale! Cele 8 pătrate x 8 rânduri formează în total 64 de poziții de joc. Regele este singura piesă care nu poate părăsi arena, ci poate fi doar RĂSTURNAT. Însă în spatele tablei de șah stau DOAR doi jucători, care manipulează MENTAL jocul! Dacă mă întrebați pe mine, sunt EL și EA, unul care joacă pe negru, celălalt pe alb. Și când o partidă s-a încheiat, la revanșă, taberele se pot inversa!

Numele jocului derivă din cuvântul persan „SHAH” însemnând RE-GE (Alb-Negru, Lumină-Întuneric, Energie-Materie, SoaRE-GE/Pământ), iar sfârșitul confruntării este MATUL, adică moartea unuia dintre cei doi regi, ori alb, ori negru. Însă în Tarot, sfârșitul războiului MARCHEAZĂ începutul INIȚIERII, reflectat în MISTERUL fără număr, LE MAT, 0, de fapt MORTUL numit modern NEBUN! Dar la origine numele jocului ar fi fost „ASHA” sau ordinea cosmică, la fel ca și în zicala românească „AȘA a fost să fie” (surprinzător, ACELAȘI cuvânt, același înțeles). Chiar și cuvântul AȘA arată o oglindă. Jocul a fost revelat de Zarathustra, înțeleptul persan al cărui nume s-ar traduce prin „adoratorul stelelor”. În viziunea mea, neconvențională firește, jocul reflectă o versiune simplificată a misteriosului TAROT! Este pur și simplu o aplicație practică a arhetipurilor ancestrale care se manifestă în lume, ca un exercițiu strategic care te învață cum să trăiești.

Așadar, curtea regală cuprinde zeii, planetele personale din cercul zodiacal, prezentate și în cărțile de Tarot. Iar în spatele tablei de șah universale stau două conștiințe, entități inteligente necunoscute, invizibile, lumină-alb, întuneric-negru, adversarii care se luptă pentru supremație, VIAȚA și MOARTEA. Ele mișcă piesele pe tabla de șah în acord cu strategiile lor specifice. Indiferent cum este așezată tabla de șah, care practic nu are sus/jos, convențional, piesele albe vor fi pe rândul 1, curtea regală, pe rândul 2 pionii, VIAȚA, iar piesele negre pionii pe rândul 7, curtea regală pe 8, semnul infinitului, MOARTEA. E bine de înțeles încă de la început că albul nu reprezintă binele, după cum negrul nu reprezintă răul. Pur și simplu ele fac referire la lumină, ca și conștientul care se dezvăluie, și întuneric, ca și subconștientul care se ascunde. Binele și răul sunt atribute ale ambelor părți, numai că în lumină sunt inteligibile, în întuneric sunt necunoscute. În plus, când piesele albe stau pe alb, ele devin vizibile numai din cauză că sunt conturate cu negru, și invers, piesele negre așezate pe negru trebuie să fie conturate cu alb, pentru a le putea distinge în întuneric. Prin urmare, în jocul vieții, albul și negrul sunt interdependente și de nedespărțit.

Regina - PRIMA Materia

Cea albă echivalează în Tarot cu Împărăteasa, arcana cu numărul III, cea neagră cu Spânzuratul, arcana XII, numerologic 3. În plan astral ele corespund cu Venus în Taur ca luceafăr de zi, purtătorul luminii de viață, și în Scorpion ca luceafăr de seară, care vede lumea în poziție răsturnată, în oglinda întunecată, și se pregătește să traverseze abisul arcanei fără nume. La începutul jocului, Regina stă pe un pătrat de culoarea ei. Are o mare libertate de mișcare, înaintând atât în plan orizontal și vertical, sus-jos, dreapta-stânga, cât și transversal, în formă de X. Are coroana formată din 5 raze ascuțite ca niște săbii (steaua venusiană), cu câte o sferă ca luna plină înfiptă în vârf, simbolizând cele 4 + 1 elemente ale creației (apă, aer, foc, pământ ieșite din eter) pe care le poartă PE CAP și baza trinitară reflectând treimea, trup, spirit, suflet. Este cel mai redutabil luptător de pe masa de joc. Pionul-omuleț din fața ei este, în unele partide de șah, destinat sacrificiului, pentru a permite reginei să atace în forță, această mișcare fiind cunoscută sub numele de „gambitul reginei”.

Regele - Forța vitală-Spiritul

Cel alb echivalează în Tarot cu Împăratul, arcana cu numărul IIII, iar cel negru cu SCHELETUL din Arcana fără nume, XIII. Regele alb stă pe negru, ascuns în întuneric, cel negru stă pe alb, expus la lumină, indicând că influențele acestei energii de viață și moarte sunt enigmatice. În plan astral corespunde arhetipului reprezentat de Marte, în berbec viață, în Scorpion moarte, în gemeni dualitatea mortalitate-imortalitate. Are coroana ca doi lobi ai unui creier, uniți în centru într-o buclă din care iese crucea cu brațele egale, iar baza, de asemenea, trinitară. Este foarte restricționat în mișcări, nu poate merge decât câte o pătrățică, interval minim în TIMP și SPAȚIU, și, reprezentând piesa cea mai importantă, de care depinde sfârșitul jocului, VIAȚA sau MOARTEA, este esențial să fie în permanență PROTEJAT de atacurile taberei adverse.

Nebunii - Gândul-Mintea

Sunt doi albi, doi negri, Nebunul Regelui și Nebunul Reginei, în varianta engleză numit Bishop/episcop și sunt cei mai apropiați de Rege și de Regină. Nebunul Regelui alb stă pe alb (gândirea iluminată), al celui negru

pe negru (gândirea întunecată). Iar Nebunul Reginei albe stă pe negru (gândirea intuitivă), primind mesaje din subconștient, cel al Reginei Negre stă pe alb (gândirea rațională) aducând întunericul în lumină. Se mișcă oblic, în formă de X, făcând trimitere și la arcana cu numărul X, Roata Fortunei, care îi aruncă uneori cu capul înainte sub influența irezistibilă a destinului, determinând uneori personajele „să le ia gura pe dinainte" sau să se pripească în atacuri, riscând să-și „piardă capul". Însă Nebunii nu pot schimba culoarul pe care se mișcă! Vor înainta pe parcursul întregului joc doar pe alb sau pe negru, așa cum au fost așezați la început! În Tarot echivalează cu Papa, arcana V, așa cum indică și crucea de pe capul lor, imprimată pe unele piese de șah, și se pot manifesta în extreme, fie ca un Nebun fanatic, fie ca un părinte-îndrumător. Și asta este evident în distribuția și mecanismele religiilor ghidate de Nebuni! În mod paradoxal, fiindcă vorbim totuși de un joc al minții, tocmai din cauza rigidității lor, par cei mai slabi jucători de pe teren! În plan astral sunt reprezentați de Hermes-Mercur în Gemeni, ca mesager al zeilor, GÂNDIREA DUALĂ, rațională și intuitivă, prin care strategiile celor doi jucători enigmatici sunt puse în acțiune pe tabla de șah.

Caii - Emoția-Sufletul

Ca și Nebunii, sunt doi albi, doi negri, Calul Regelui și Calul Reginei. În Tarot corespund arcanei cu numărul VII, Șareta, unde caii albaștri, invizibili, simbolizează cele două energii subtile, animus-soarele-voința-masculin și anima-luna-inima-feminin, care se manifestă în plan emoțional ca niște forțe motrice ale vieții și morții. Se mișcă ocolit, evitând confruntările directe. De altfel, sunt singurii care pot SĂRI peste piese, ajungând cu mare ușurință de pe negru pe alb, sau invers, dintr-o singură mișcare, indiferent de obstacole. Din acest motiv, sunt de multe ori folosiți în deschiderea jocului. Din punct de vedere ezoteric, puterea lor (emoția) este considerabil mai mare decat a Nebunilor (gândirea), în mod special în apărare. În Tarot, prințul Soare cu cele două luni, plină și nouă, ca niște măști de aur pe umerii lui, conduce șareta întrupării cu caii emoțiilor BINE înhămați în lumina conștiinței. În poziție inițială, caii stau pe pătrate de ACEEAȘI CULOARE ca și reginele și regii lor, alb pe alb, negru pe negru! Traseul lor pe tabla de joc descrie un L, adică un unghi de 90 de grade, și

acesta a fost dintotdeauna însemnul lui Dumnezeu, denumit în cea mai veche mitologie, sumeriană, chiar EL, iar mai târziu, Bel și ELohim. La români, Ilie, sau EL e, sărbătorit pe 20 iulie, la granița dintre zodia Racului și Leu, sub patronajul arcanelor XX Judecata și VII din Tarot, Șareta! Entitatea astrală a Soarelui, fierbinte-emoțională, la care umanitatea se închină până la urmă în toate religiile, se manifestă în sens pozitiv prin iubire-atracție, iar în sens negativ prin ură-respingere. Unghiul de 90 de grade împarte cercul zodiacal în 4 cuadrante, formând CRUCEA SOLARĂ dintre echinocții și solstiții, care delimitează anotimpurile anului, dar și pe ale vieții, în ritmuri de creștere și descreștere, ca mersul șaretei lui pe bolta cerească. În astrologie, aspectul de cuadratură declanșează cele mai dure confruntări emoționale, care impun rezolvări tranșante. Nu e de mirare că, în realitatea curentă, toți exploatăm la maximum puterea emoțiilor, în religie, politică, comerț sau FAMILIE.

Dacă opoziția facilitează studierea adversarilor de la distanță în oglinda perfectă, de-o parte albul se vede în negru, de cealaltă parte negrul se vede în alb, conjuncția aduce partenerii corp la corp, în iubire sau confruntare, unde cel mai puternic îl va domina mereu pe cel mai slab! Respectiv în șah, îl va captura în tabăra sa, eliminându-l de pe tabla de joc. Și să nu uităm că pe 21.12.2020 am avut o conjuncție specială între Jupiter și Saturn, Marele Benefic și Marele Malefic, la 0 grade Vărsător. Oare ce să se fi declanșat între ei atunci? Iubire sau război?

Turele - Sexualitatea

În sfârșit, la marginea tablei de șah, în poziții extreme, ca și turnurile de supraveghere și apărare ale unui oraș, stau turele, două câte două, albe și negre, fiecare pe un pătrat de culoare opusă reginei sau regelui său. Pentru că reprezintă energia sexuală, în mod natural albul va fi atras de negru, negrul de alb, masculinul de feminin, femininul de masculin. Turele se mișcă numai în linie dreaptă, fie orizontal, fie vertical, la fel ca instinctul sexual masculin. După regine, ele sunt cele mai puternice piese de pe tabla de joc, putând accesa cu ușurință toate cele 64 de poziții din joc. Un privilegiu folosit deseori al Turei Regelui, din stânga sa, este că, în condiții speciale, când culoarul dintre ea și Rege este eliberat de Nebun (gândirea) și

de Cal (emoția), își pot schimba poziția între ei, păstrându-și însă fiecare culoarea. Această mișcare, când Regele își pune la bătaie energia sexuală în scopuri tactice, se numește în șah rocada mică și este o strategie foarte bună pentru apărarea Regelui, care, mutându-se mai aproape de colțul tablei de șah, poate fi protejat din toate părțile de soldați. Este, de asemenea, posibilă, dar mai rară și mai puțin eficientă rocada mare, efectuată cu tura Reginei, aflată la dreapta Regelui, când energia sexuală a Reginei este utilizată de Rege în scopuri tactice.

În Tarot, tura derivă din arcana cu numărul XVI, Casa Dumnezeu, o uniune a potenței masculine, turnul înflăcărat al Soarelui cu cea feminină, ușa verde deschisă spre viață, a Lunii de la baza lui. Fiindcă cei doi eroi, ca niște semințe dumnezeiești, cad în poziție fetală, cu capetele spre pământ, această arcană descrie NAȘTEREA ORGASMICĂ, sub o ploaie de lumini colorate. Dacă nu ar fi fost deturnat mai întâi de preoții ce propovăduiesc nașterea din păcat, în suferință, și mai apoi de doctori, care au creat un CADRU septic de spital, impersonal, artificial și rece, procesul nașterii s-ar fi putut petrece într-o ATMO-sferă familială, intimă și idilică, în care ființa ar fi expulzată în lume cu iubire, într-un orgasm extatic unificat, al mamei, tatălui și copilului, așa cum ne arată cartea de Tarot Casa Dumnezeu. Până la urmă, contracțiile de naștere sunt similare contracțiilor orgasmice, numai că mult mai ample. Într-un sens, femeia INSPIRĂ, în timp ce partenerul sexual EXPIRĂ! Stanislav Grof, eminentul cercetător al psihologiei transpersonale, considera că problemele psihologice ale umanității provin din faptul că nașterea este percepută ca un proces extrem de dureros și este resimțită de făt ca o moarte lentă prin sufocare! Din cauza șocului posttraumatic, această experiență rămâne profund îngropată în subconștient și propagă diferite afecțiuni pe parcursul vieții, de la simple anxietăți, aparent fără cauză, la adevărate psihoze (Stanislav Grof, Jocul Cosmic). Așadar, gândiți-vă la ce a declanșat în anii 2020-2021, la nivel subconștient, SUFOCAREA LENTĂ produsă de purtarea măștii!

Revenind la subiectul principal, de ce se regăsesc NUMAI aceste arcane din Tarot în jocul de șah? Pentru că reprezintă exact forțele care determină evoluția jucătorilor pe scena lumii, în confruntarea perechilor regale de alb și negru: gândul - nebunul, emoția - calul de tracțiune și energia sexuală masculină și feminină - fortificația. Pionii exprimă, implicit, predispozițiile

stăpânilor lor astrali, regina-venus, rege-marte, nebun-mercur, cal-tură-soare/lună, fiind conduși de materialism, existențialism, mentalitate, emotivitate sau sexualitate. Dar ei, spre deosebire de stăpânii lor, se pot mișca în TIMP numai înainte, câte o pătrățică, niciodată înapoi!

Viața fiecăruia dintre noi e ca o partidă de șah, iar miza jocului e însăși NEMURIREA! PIONUL DEVENIT REGINĂ... sau Lumea din Tarot, arcana cu numărul XXI. De câte ori va mai trebui să ne revanșăm pentru a deveni învingători?

Confruntarea în jocul de șah dintre cele două forțe opuse care își desfășoară armatele pe terenul alb și negru ar putea fi asociată și Universului Sofiei, eonul căzut în abisul mental, din mitologia gnostică. Numai cine e inconștient poate pretinde că binele și răul nu există și că dualitatea e o iluzie. În acest spațiu și timp în care ne aflăm, sunt cât se poate de reale, ca ziua și noaptea, și lupta dintre ele e pe viață și pe moarte. Însă, cum am precizat la început, e greșit să asociem albul binelui și răul negrului, pentru că soarele încălzește, dar poate să și ardă, iar somnul vindecă și în întuneric se trezește ochiul interior, nu-i așa? Sacrificiul suprem al reginei, echivalent în viața personală cu lipsa stimei de sine, disprețuirea trupului, Venus fiind și un arhetip al frumuseții și iubirii, intenționat (ascetism) sau din neglijență, este cea mai mare pierdere din joc, în afară de șah-mat la rege, care marchează victoria unuia dintre cei doi combatanți invizibili din spatele scenei, ORI EL, ORI EA. Este jocul care ne învață despre alegeri și consecințele lor. În partidele obișnuite de șah, numai unul dintre regi poate învinge. Și totuși există o situație excepțională în care jocul se încheie cu remiză (pat), când victoria devine practic imposibilă, pentru că pe tabla de șah rămân DOAR REGII, viața și moartea față în față, fără niciun aliat sau dușman. „A fi sau a nu fi...”

AȘA! Acum imaginează-ți că toată această bătălie e în tine, ȘI REGELE ALB, ȘI REGELE NEGRU, și întreaga curte regală sunt în capul tău!

„Am rămas doi regi, unul alb şi unul negru, pe o tablă de şah. Doi regi purtând anevoios coroanele gloriei a două imperii de mult dispărute. Ne plimbăm unul pe lângă celălalt, un rege alb şi unul negru, cărând cu noi doar coroanele orgoliului nostru de a fi regi şi amintirile teritoriilor cândva stăpânite. Tabla e pustie, iar în acest pustiu nici nu mai ştim ce am stăpânit

fiecare. Traversăm tabla în lung şi în lat, căutându-ne damele, caii, turele, pionii... Cu toţii ne-au părăsit, au rămas doar amintirile. Simţim lipsa nebunilor, a acelor bufoni ai tablei de şah, care preferau doar pătratele albe sau doar pe cele negre. Noi doi, doi regi orgolioşi şi mândri de ce am fost cândva, ne plimbăm, în schimb, pe toată tabla de şah, ignorând culorile pătrățelelor.

Partida se termină remiză. Ne ghemuim într-un colţ, pentru că vine seara şi peste tabla pustie se lasă frigul. Ne dăm jos coroanele şi ne aşezăm unul lângă celălalt. Ne îmbrăţişăm şi facem pace. În amintirea turei mele, ce dorea să se împrietenească cu tura ta, ne împrietenim noi doi. Păcat că între noi mai este o pătrăţică distanţă. Doar un pas. Dar doar unul." *Bogdan Pătruț, o frumoasă partidă de viață*, https://www.edusoft.ro/gambitul-damei/

N.B.: GAMBIT, Sacrificarea unui pion la începutul unei partide de șah de către unul dintre jucători, cu scopul de a obține o poziție activă și o posibilitate mai rapidă de a trece la atac.

Tarotul în casele astrologice ale Zodiacului

„Trecutul e o tălmăcire. Viitorul e o amăgire. Lumea nu se mișcă prin timp, ca și când ar fi în linie dreaptă, înaintând de la trecut la viitor. În schimb, timpul se mișcă prin și înlăuntrul nostru în cercuri nesfârșite. Veșnicia nu e un timp nemărginit, ci doar lipsa oricărui timp. Dacă vrei să cunoști lumina veșnică, scoate-ți din minte trecutul și viitorul și rămâi în clipa de acum." *Shams din Tabriz, poet persan, maestru Rumi, sec. XII, legea iubirii nr. 28*

Am suprapus arcanele Tarotului de Marseille peste casele astrologice ale Zodiacului și a ieșit o poveste fascinantă. Cu câteva excepții pe care o să le identificați mai jos, majoritatea caselor au atribuite câte două arcane, un aspect masculin și unul feminin. Este interesant de remarcat că unele dintre cărțile care ilustrează personaje feminine canalizează, de fapt, predominant energie masculină și invers. Și indiciile din cărți sunt evidente în acest sens. Ceea ce arată că sub aparența feminității poate domina un spirit masculin, după cum sub carcasa masculinității poate conduce un suflet feminin.

CASA I, Berbec: Persoana, cine sunt

Caracter masculin: arcana fără număr, Le Mat, mortul viu sau Nebunul, de fapt ignorantul sau neiniţiatul, care îşi închipuie despre sine că înaintează condus de raţiunea schematică din capul lui, dar în realitate este împins de la spate de creatura invizibilă a Sufletului albastru de câine de la spatele lui, pe care-l ignoră cu desăvârşire şi TELEghidat de energiile astrale ale soarelui şi lunii care se răsucesc ca nişte aripi pe creştetul său.

Caracter feminin: arcana I, Ucenicul Vrăjitor, care a transformat energia albastră a Sufletului într-o baghetă de magician, are soarele la degetul mare de la mâna dreaptă, luna în plete, bucla infinitului pe cap şi se iniţiază în tainele magiei. Între picioarele lui se desenează o siluetă feminină şi o alta culcată lângă talpa piciorului drept, indicând energia feminină care îl susţine. Magul priveşte atent, peste umăr, în urma lui, învăţând în permanenţă din experienţele parcurse.

CASA II, Taur: Averea, ce am

Caracter feminin: arcana II, Papesa are oul creaţiei în capul ei şi unul mai mic aşezat sub cotul stâng şi ţine cartea vieţii deschisă pe genunchi, la care nici măcar nu are nevoie să privească pentru a şti ce conţine; îmbrăcată în văluri din cap până-n picioare, averea Papesei este cunoaşterea inefabilului, intuiţia exaltată de Luna în Taur, pe care o ascunde cu ingeniozitate.

Caracter masculin: arcana III, Împărăteasa, deşi reprezintă o femeie, este puternic impregnată de energie masculină, având gâtul bărbătesc, cu mărul lui Adam proeminent, toată partea centrală a corpului roşie, activă şi un sceptru în mâna stângă, pe care îl ridică sprijinit în dreptul sexului ca simbol al potenţei de natură masculină. Averea Împărătesei Venusiene este un trup frumos, energic şi puternic, şi un spirit solar, înaripat, ca vulturul de aur pe care îl ţine sub braţul drept ca emblemă.

CASA III, Gemeni: Gândirea, cum gândesc şi cum comunic

Caracter feminin: arcana IIII, Împăratul, deşi reprezintă un barbat, arcadele din capul lui, emblema rotunjită de la picioare sub care se ascunde oul Papesei, liniile curbate ale tronului său, brâul rotunjit pe margini,

sceptrul rotund lunar, portocaliu, pe care îl ține la distanță în fața lui, cu unghia degetului mare de la mâna stângă vopsită în portocaliu, lunile din părul lui și barba albastre, medalionul rotund de la gât, indică toate spre o subtilă energie feminină. Gândirea Împăratului este creativă și iubitoare.

Caracter masculin: arcana V, Papa ține autoritar în mâna stângă un sceptru lung și ramificat, în formă de cruce, deasupra unei gheare roșii trinitare care iese din mâna lui înmănușată, MASCATĂ în albastrul credinței. Joacă rolul unui ghid spiritual care se exprimă enigmatic, în taine, parabole și simboluri și care manipulează mase de discipoli, pe care îi supune datorită forței sale spirituale. Papa deține cunoașterea feminină a Papesei și secretele creației, pentru că are o coroană similară cu a ei, însă o folosește în spirit masculin, pentru a exercita autoritate și control.

CASA IIII, Rac: Familia, ce simt

Este prima dintre excepții, fiind locuită de o singură arcană, numărul VI, Îndrăgostitul, în care sunt simbolizate atât energia masculină, cât și cea feminină, în cadrul unei FAMILII, cu accentuarea totuși a celei feminine. Zodia Racului este considerată în astrologie și casa mamei primordiale, SUFLETUL guvernat de Luna Plină care se experimentează pe sine prin simțuri și emoții și care apare în carte ca femeia matură din prima poziție, urmată de copiii ei gemeni, fratele Soare și sora Luna nouă. Arcana se află sub magia Erosului înaripat, un copil drăgălaș, dar cam nebunatic și jucăuș, care țintește cu săgeata iubirii spre inima personajului masculin central, încadrat de femeia din trecut, iubita mamă, și cea din viitor, iubita soră și soție.

CASA V, Leu: Voință, ce vreau

EXCEPȚIE: Este locuită numai de arcana cu numărul VII, Șareta condusă de Spiritul Solar care poartă pe umăr măștile de aur ale Lunii Pline și Lunii Noi, și este trasă de puterea cailor Spirit și Suflet. EL canalizează puterea voinței masculine, luminată de conștiința întrupată în prinț. Este din nou o arcană care reunește atât energia masculină, cât și pe cea feminină, însă sub dominația masculină a Soarelui.

CASA VI, Fecioara: Sănătatea, serviciul, ce servesc și ce îmi servește

Caracter masculin: arcana VIII, Justiția ține în mâna dreaptă sabia DREPTății cu mânerul roșu cu care separă binele de rău, are un penis uriaș agățat de talerul drept în zona organelor sexuale, coroana aurie a conștiinței solare active, încercuită cu roșu și a imparțialității, încercuită cu alb. Toată partea centrală a îmbrăcămintii este roșie, masculină, încadrată de albastrul feminin. Aparența receptiv feminină îmbracă Justiția care contemplează și analizează conținutul talerelor pentru a lua deciziile îndreptățite și a acționa apoi cu fermitate, în cunoștință de cauză. Prin urmare, sănătatea trupească este servită de un spirit SINCER, deschis, JUST, care acționează imparțial și corect în raport cu sine și cu ceilalți.

Caracter feminin: arcana VIIII, Eremitul se sprijină într-un toiag unduit ca un șarpe, ridică lămpașul rotund, hexagonal, din care vedem o singură față, prins într-o cheie albă ca floarea pură a conștiinței sale. Este amplu înveșmântat în mantia feminină albastră a contemplării, cu capul rotund acoperit de șuvițe albastre, stă într-o atitudine de completă pasivitate și relaxare, privind gânditor spre trecut, din prezentul lui etern simbolizat de apele verzi care-i curg spre pământ. Este întors cu spatele spre viitorul care pare că pentru el nici nu există. Prin urmare, sănătatea sufletească depinde de detașarea cu care evenimentele trecătoare ale lumii sunt urmărite și înregistrate din postura de sine divin, bătrân de veacuri, veșnic stătător în prezent, ca un observator imperturbabil.

CASA VII, Balanța: Parteneriatele, cum relaționez

Caracter masculin: arcana X, Roata Fortunei este supravegheată de Sfinxul albastru al sorții, spirit invizibil și enigmatic care poartă coroana solară pe cap și sabia albă, imparțială, a dreptății divine înclinată pe umărul drept. Mantia înaripată, roșie la exterior, dublată în interior de profunzimea violetă a înțelepciunii transpersonale, arată că acțiunile lui sunt juste, logice și bine-meritate. Sufletul și spiritul întrupate se agață și se învârt pe roata vieții sub privirea lui atentă, iar urechile lui albastre percep fiecare gând, fie și nerostit. Roata turbulentă a feminității este astfel echilibrată și dirijată în acțiune de principiul masculin.

Caracter feminin: arcana XI, Puterea Lunii cu colți însângerați, care mușcă din ceruri, poartă pe cap, la fel ca și Magicianul, însemnul Infinitului. Numai că ea este orientată cu calm și încredere spre viitor, proiectându-l cu privirea în imaginația ei, datorită receptivității și a sincronizării sale cu energiile Universului, precum și cunoașterii extinse, paranormale, am putea zice, simbolizată de cele 6 degete de la picioare, cu degetul mare vopsit violet. Este conectată atât la conștiința Lunară, cât și la cea Solară. Femeia Forței își asumă și integrează Leul feroce și sălbatic ieșit din pântecele ei și-i folosește energia debordantă pentru a crea conștient. Roata Fortunei semnalează relații ierarhice, de dominare sau subordonare, în timp ce Puterea își revendică suveranitatea personală, detașată emoțional și echitabilă în modul de relaționare.

CASA VIII, Scorpion: Dorințele, ce doresc

Caracter feminin: în arcana XII, Spânzuratul pare lipsit de orice dorință, stagnează detașat și privește lumea dintr-o poziție de neutralitate și dintr-o perspectivă neobișnuită, răsturnată. Și pentru că nu mai are dorințe, nu mai simte nici nevoia de a acționa; și-a încrucișat mâinile la spate, iar piciorul drept l-a așezat sub cel stâng. Pur și simplu contemplează în față, ca un spectator imponderabil, suspendat deasupra Timpului, filmul vieții care l-a adus până în acel punct. STOP-CADRU! Și, deși pare încă legat de materialitate, este în esență eliberat de condiționările emoționale, rămase ca niște cioturi retezate la dreapta și la stânga sa. Iar sub creștet i se întinde un abis de posibilități necunoscute.

Caracter masculin: arcana XIII, Fără Nume dimpotrivă, înoată în oceanul întunecat al dorințelor, croindu-și drumul cu greu, cu coasa pasiunilor, care lasă în urmă bucăți pierdute din trupul lui descărnat. În timp ce Spânzuratul cedează și acceptă, Scheletul luptă până la capăt, experimentează totul, oricât de dureros ar fi, până ce nu mai rămâne din ființa lui decât structura primară, dezgolită de patimi și dorințe și abia atunci este dispus să meargă mai departe, spre un tărâm misterios.

CASA VIIII, Săgetător: Inteligența, ce înțeleg

Caracter feminin: arcana XIIII, Temperanța, HERMAFRODITUL în trup feminin, este grația întruchipată. Privește cu ochii luminați de compasiune spre capetele încoronate retezate pe care Scheletul calcă hotărât să înainteze și ne transmite că există cu siguranță și o altă cale în călătoria Sufletului decât cea a suferințelor extreme; și anume, prin înțelegerea contrariilor și a forței de atracție dintre ele, care le unește și le combină ingenios, ca pe șerpii încolăciți de la picioarele ei; sau la fel cum ulciorul de jos se umple fără greș de energia celui de sus, deși aparent sunt așezate în poziții incompatibile. Frumusețea diafană a femeii înaripate provine din ARTA ei inegalabilă (cum o denumise Toth) de a conduce opozițiile spre rezolvarea lor armonioasă.

Caracter masculin: arcana XV, Diavolul, desigur și el un alt campion al înțelegerii, până în cele mai mici și mai ascunse detalii, este și el un altfel de HERMAFRODIT! Pentru că, spre deosebire de Temperanță, își va folosi inteligența împotriva umanității, pe care are tot interesul să o țină în sclavie, pentru a-și alimenta în acest fel ființa energetică bisexuală. Însă la fel de bine cum a fost umflat de inconștiența animalică a simțurilor exacerbate, poate fi dezumflat și energia lui resorbită înapoi de posesorii de drept și transformată în creativitate debordantă, prin ÎNȚELEGERE. Încercările Diavolului sunt teste de inteligență!

CASA X, Capricorn: Fundația, ce folosesc și ce îmi folosește

EXCEPȚIE: Fiindcă este oglinda casei IIII, a racului, este locuită numai de arcana XVI, Casa Dumnezeu. După cum casa IIII este considerată a mamei și a familiei bazate pe simțăminte de apartenență, casa opusă, X, este atribuită tatălui și societății, fundamentelor pe care se construiește familia, respectiv poziției și imaginii de sine în mediul social, pe care se bazează evoluția în lumea materială ierarhică, în prezent denumită generic „carieră”. Casa Dumnezeu, ca un turn înflăcărat, simbol al potenței sexuale masculine, reprezintă zidurile pe care le construim ca să ne individualizăm și să ne exprimăm superioritatea față de ceilalți. Astfel, bărbații FOLOSESC frecvent expresia „P-L’a mea” identificându-se exact cu acest sens al puterii sexuale masculine, Dumnezeul dominator, făcând și comparații privind mărimea tu(r)nului lor, folosindu-l astfel ca armă pentru intimidarea

potențialilor competitori. Pe de altă parte, energia feminină dătătoare de viață este ilustrată în arcana de ușa verde cu luna în creștere ca o coroană regală inscripționată pe ea, de la FUNDAȚIA Casei Dumnezeu. „Pistis Sophia" sau „credința în înțelepciunea mamei" este efectul acestei uși deschise care face ca eroii umani să se arunce cu curaj în lumea reală, părăsind zidurile sexualității masculine dominatoare.

CASA XI, Vărsător: Idealul înțelepciunii, ce cunosc

EXCEPȚIE: Arcana XVII, le Toile, în oglindă cu arcana VII a Șaretei, reprezintă Raiul cunoașterii absolute în care Fecioara de sub Câmpul Stelelor varsă în gura Peștilor, unde strălucește steaua regală a Sudului, a alchimiei, Fomalhaut, deopotrivă energiile masculine în apa feminității și pe cele feminine pe pământul fermității masculine, amestecându-le. Femeia dezbrăcată de orice haine personifică Adevărul fără ascunzișuri. Ajunsă la acest nivel, viața crescută din curgerea nevăzută a Timpului devine eternă.

CASA XII, Pești: Credința, în ce cred

Supranumită și casa secretelor și a karmei, cea mai misterioasă dintre case, care se ocupă de sondarea insondabilului, dispune și de cele mai multe arcane, ultimele 4 (!), constituind excepția excepțiilor, pe care destul de greu am dibuit-o! Subconștientul animat de Lună, Conștientul fără limite luminat de Soare, Spiritul îngropat trezit la viață de trâmbița Judecății și Lumea magică a IUBIRII, eliberată de condiționări și ignoranță constituie finalul apoteotic al unei călătorii inițiatice copleșitoare, plină de aventură, suspans și mister! „Adevărat vă spun vouă că, de veţi avea credinţă cât un grăunte de muştar, veţi zice muntelui acestuia mută-te de aici dincolo şi se va muta; şi nimic nu va fi cu neputinţă pentru voi" (Matei 17, 14-23). Aceasta este lozinca Lumii din arcana XXI, de la sfârșitul epocii Peștilor! Secretul cel mai profund al casei a XII-a constă în credință. De aceea, bisericile ne-au confiscat credința, au atribuit-o Casei Dumnezeu și ne-au lăsat fără putere de manifestare! Iar munții, simbol al dominației patriarhale, au devenit de neclintit! În concluzie, aveți grijă în ce credeți, căci în credința voastră se află bagheta magiei și cupa alchimică cu elixirul vieții veșnice! Vă este frică de Dumnezeul despotic și asupritor? Vreți să

rămâneți „robii” lui devotați, așa cum ați fost botezați abia născuți, fără să vi se ceară acordul? Vă este frică de moarte? Atunci exact într-acolo vă va conduce credința, căci „de ceea ce-ți este frică NU scapi”! Credința în IUBIRE, ca lege universală supremă a creației, este singura legitimă! Și asta este lecția finală a epocii Peștilor. Dar ce înseamnă IUBIREA în acest context? Asta este o altă „mâncare de pește”!

„O viață fără iubire e lipsită de însemnătate. Nu te întreba ce fel de iubire ar trebui să cauți, spirituală ori materială, divină or pământească, răsăriteană ori apuseană... împărțirile duc doar la alte împărțiri. Iubirea nu poate fi numită, nici lămurită. E ceea ce e, pur și simplu. Iubirea e apa vieții. Iar cel ce iubește e un suflet de foc! Lumea se învârte altfel când focul iubește apa.” *Legea 40, RUMI, Cele 40 de legi ale iubirii*

Această distribuție a arcanelor a evidențiat și opozițiile astrologice de pe Roata zodiacală:

I Magicianul, Soarele ființa întrupată în Berbec – XI Puterea, Luna, stăpâna emoţiilor în Balanţă

II Papesa, Luna, deţinătoarea cunoaşterii în Taur – XII Spânzuratul, Venus, luceafărul căzut în Scorpion

III Împărăteasa, Venus, stăpâna formelor materiale în Taur – XIII Arcana fără nume, Marte, agentul destructurării şi morţii în Scorpion

IIII Împăratul, Marte, arhitectul împărăţiei în Gemeni – XIIII Temperanța, Hermafroditul în Săgetător

V Papa, ghidul spiritual, Mercur în Gemeni – XV Diavolul, Soarele lacom și ispititor în Săgetător

VI Îndrăgostitul, Luna familistă în Rac – XVI Casa Dumnezeu, Soarele restrictiv în Capricorn

VII Șareta, Soarele voinței în Leu – XVII Paradisul, Luna, apa-sursa vieţii în Vărsător

VIII Justiția, Luna analitică în Fecioară – XVIII Luna intuitivă în Pești

VIIII Eremitul, Mercur pustnicul în Fecioară – XVIIII Soarele solidarității în Pești.

Aspectul de inconjuncție (150 grade) dintre X Roata Fortunei, Soarele oracular în Balanţă – XX Judecata, Luna deșteptătoare în Peşti ar părea de-a dreptul ireconciliabil, din cauză că predestinarea solară nu ar permite trezirea lunară, care ar conduce spre realizarea Lumii magice din arcana XXI.

Mai ușor de echilibrat ar fi Luna în Taur cu Venus în Scorpion (arcanele II-XII) sau Mercur în Gemeni cu Soarele în Săgetător (arcanele V-XV). Opozițiile Marte-Venus, Soare-Lună se pot transforma natural în complementarități.

MANDALA PERSONALĂ. Reflexia astrogramei în Tarotul de Marseille

James Hillman (psiholog american, 12.04.1926, berbec, fondatorul psihologiei arhetipale): „Nu există loc fără Zei și activitate care să nu-i implice. Orice fantasmă și experiență au un temei arhetipal. Nu există nimic care să nu aparțină vreunui Zeu sau altul.”

Marele inițiat în Tarot, regizorul Alejandro Jodorowsky, a organizat cele 78 de cărți ale Tarotului de Marseille sub forma unei Mandale. Eu am dus mai departe această idee a lui realizând o mandală personală, în funcție de data de naștere. Toată munca de cercetare a Tarotului pe care am desfășurat-o m-a condus spre această revelație. Atunci când arcanele majore ale Tarotului sunt asociate caselor astrologice ale zodiacului, orice astrogramă ar putea fi convertită într-o mandală personală.

„Cuvântul grecesc ἀρχέτυπος înseamnă «model originar» (de la ἀρχέ, care înseamnă «început» sau «origine» și τυπος, însemnând «tipar», «model» sau «tip»). Arhetipurile sunt matrici universale abstracte, de natură transfenomenală, însă ele se pot manifesta în nenumărate feluri și pe diferite nivele [în lumea fenomenală].” *Stanislav Grof, Capitolul XI, „Archetypes: Guiding Principles of the Psyche and the Cosmos”, al cărții The Way of the Psychonaut vol. II*

Cele 22 de personaje arhetipale din Tarot locuiesc toate în interiorul fiecărui om, însă, prin data de naștere, unul preia conducerea și amprentează în mod deosebit caracterul unei vieți. Spre exemplu, un personaj născut într-o zi de 7 ar fi identificat cu Prințul-Erou care conduce Șareta, în arcana VII. Există și câteva situații particulare: datele de 22 și 31, care în mod explicit ar fi atribuite Împăratului, arcana IIII (redus 3+1=4, 2+2=4), ascund energia Nebunului și, ca invers al lui 31, 13 și pe cea a Arcanei fără nume, fiecare dintre ele reprezentând în astrologie-mitologie câte o față-ipostază a lui Marte. Ziua de 31 în data de naștere este specială mai ales pentru cei născuți în luna august, pentru că precedă suita Misterelor Eleusine care începea pe 1 septembrie și 31 martie, pentru că precede ziua păcălelilor, 1 aprilie, ziua de putere a Magicianului-Împărat (1.04). La fel de speciale sunt: data de 22 septembrie, de la finalul Misterelor Eleusine, care îl reprezintă pe Nebunul INIȚIAT aflat la începutul unui nou circuit de inițiere pe un nivel superior, și 21 martie, care marchează un GRAND FINALE, final glorios de drum inițiatic. Aceste zile de naștere speciale au un puternic potențial transformator asupra ființei. Toate zilele de naștere de după 21 ale fiecărei luni se reduc numerologic la suma dintre cifrele lor, pentru a le putea asocia cu una dintre arcane: 23=2+3=V, 24=2+4=VI, 25=2+5=VII, 26=VIII, 27=VIIII, 28=X, 29=XI. În aceste cazuri, caracterul lor va avea o amprentă mai accentuată a energiei feminine, datorită arcanei XX a Judecății - II a Papesei din structura lor. O dată de naștere interesantă este și 25, care include, sub arhetipul Șaretei, atât energia Judecății/Papesei/mama universală, cât și a Papei/tatăl arhetipal și nu întâmplător a fost atribuită nașterii mântuitorului creștin, după solstițiul

de iarnă, la renașterea Soarelui ca fiu al lor, consacrat în 1.01, de Sfântul Vasile-Împărat (basileu), ca NOU MAGICIAN al epocii Peștilor.

Pentru realizarea mandalei personale pe baza astrogramei se pornește de la axa destinului care se formează între Nodul Sud, trecutul, karma și Nodul Nord, destinația vieții curente, viitorul. Arcanele asociate cu casele corespunzătoare din astrogramă se așază pe orizontală la stânga și respectiv la dreapta arcanei care îl reprezintă pe Nativ, FIINŢA care porneşte în călătoria vieţii pe linia temporală, care formează oglinda prin care cerul şi pământul se întâlnesc şi se reflectă reciproc. Asocierea arcanelor cu zodiile şi cu casele astrologice am descris-o în capitolul anterior.

În continuare, sub arcana centrală coboară arcanele corespunzătoare caselor de la I ascendentul la IIII, care reprezintă Fundul Cerului (IC, Immum Coeli, PĂMÂNTUL, PERSONAJUL încarnat condus de subconştient), iar deasupra ei urcă oglinda relaţională din casele VII descendentul – X, care reprezintă Mijlocul Cerului (MC, Medium Coeli, CERUL, astrele şi reflexia lor în oameni, ca parteneri de drum). Celelalte case se aşază în continuare, făcând legătura dintre ele, V-VI urcă spre VII, iar XI- XII coboară spre I. Iar această suită crescătoare şi descrescătoare a arcanelor formează axa conştiinţei. Arcanele XVIIII Soarele şi XVIII Luna se aşază în casele corespunzătoare din astrogramă. Desigur că, la fel ca OMUL, fiecare mandală are însă personalitatea ei, dincolo de aceste repere generale! Fiecare dintre arcane răspunde la întrebarea specifică unei case astrologice şi indică modul optim de acţiune în domeniul de viaţă corespunzător, precum şi predispoziţiile constructive sau distructive. Având un puternic impact vizual, mandala personală interacţionează cu subconştientul şi chiar fără nicio informaţie din astrologie sau Tarot, contemplarea personajelor din arcane stimulează capacităţile intuitive din SINE pentru rezolvarea unor situaţii concrete de viaţă, a unor blocaje sau complicaţii decizionale.

Ilustrez cu două exemple de mandale personale.

Este interesant că mandala X a unei femei născute într-o zi de 16, care întrupează arhetipul Casei Dumnezeu, coboară ca o săgeată cu vârful în jos spre pământ, pentru a-şi începe călătoria ca Nebun-Magician, minte şi spirit

într-un corp fizic însufleţit (casele II, III), iar cea masculină Y, a unui bărbat Împărat născut într-o zi de 31, este împământată ca şi cum ar avea două picioare formate din trup şi minte (casele II, III), suflet şi spirit (casele IIII, V) şi urcă!

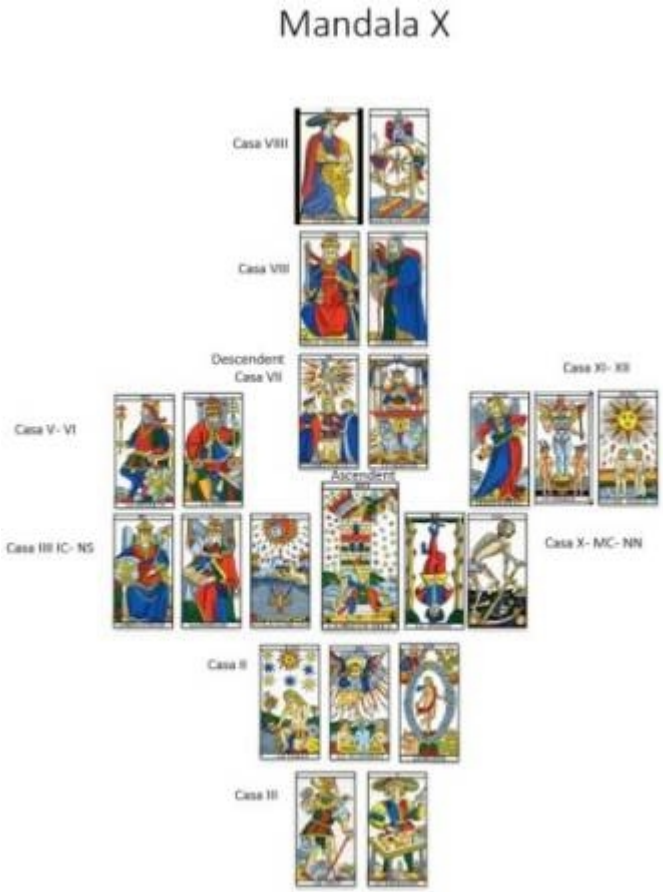

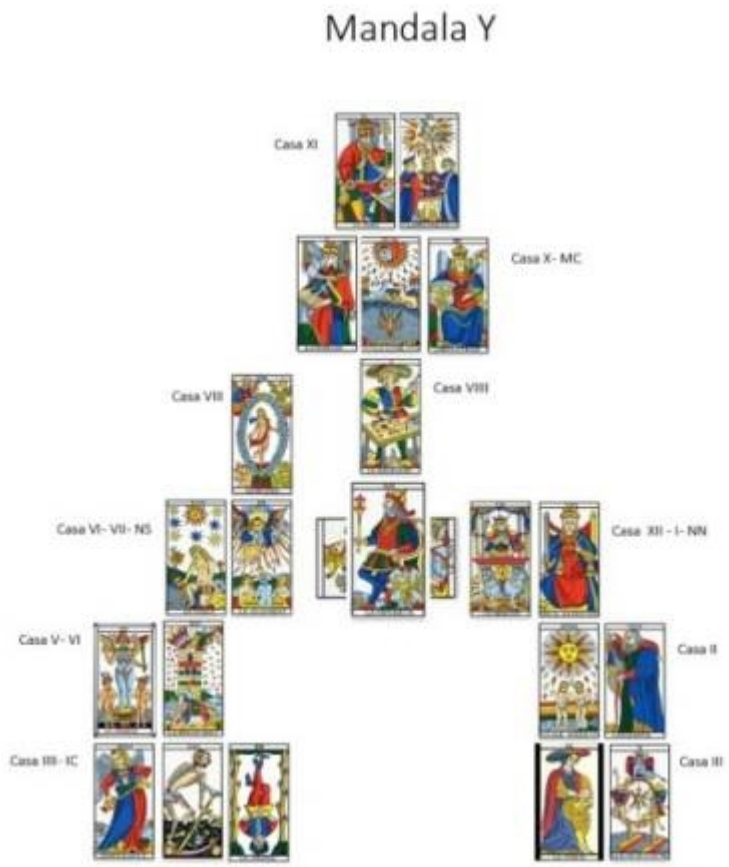

„We can't change anything until we get some fresh ideas, until we begin to see things differently.”

Nu putem schimba nimic până când nu dobândim câteva idei proaspete, până când nu începem să vedem lucrurile în mod diferit.

James Hillman, o adevărată viziune de Spânzurat XII - Împărat IIII (12.04)

Iată cât de diferit arată câteva dintre mandalele realizate pentru diferite persoane!

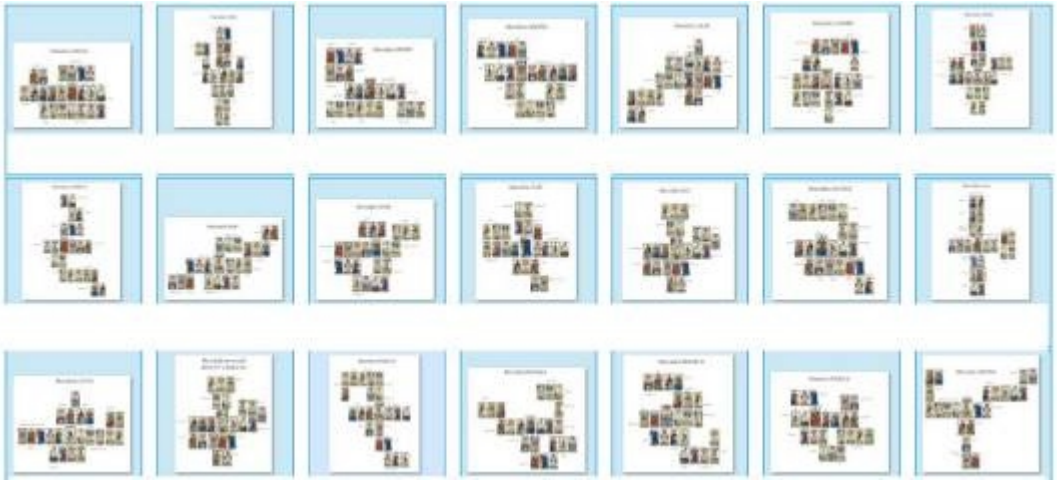

N.B.: harta astrologică natală se poate realiza gratuit la astro.com

MANDALA ARHETIPALĂ OM

„You are the universe, expressing itself as a human for a little while."

Eşti universul care se exprimă pe sine ca Om pentru o vreme. – *Eckhart Tolle*

„… putem vorbi despre un arhetip al Umanității (humanness), nimeni altul decât Omul Cosmic, Anthropos." – *Stanislav Grof*

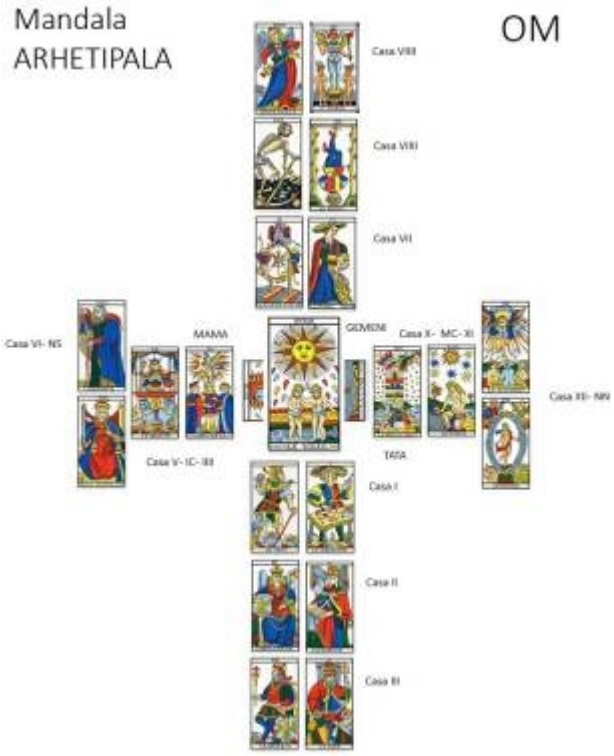

Mandala arhetipală prezintă călătoria inițiatică IDEALĂ în dimensiunea terestră a gemenilor Animus și Anima, Spirit și Suflet, Soarele și Luna întrupați în OM. Prin urmare, mandala are în centru Soarele și Luna și, dacă ar fi să-i atribuim o dată de naștere în calendarul contemporan, aceasta ar coincide cu 19 februarie, prima zi din zodia Peștilor, sau 19 martie, cu ascendentul în Berbec. Iar casele astrologice de la I la XII din tema natală ar fi perfect egale. Astfel, în casa I a personalității ni se prezintă un Nebun Magician care a pornit în călătoria vieții. În casa II a averii el beneficiază de valorile sufletești ale Papesei și de cele materiale ale Împărătesei, iar în casa gândirii și a comunicării este condus de Împărat să-și proiecteze și să-și realizeze împărăția pământeană, inspirat și ghidat în dimensiunile spirituale de cunoașterea Papei.

Pe linia temporală, trecutul aparține mamei din casa familiei, de la Fundul Cerului (IC), reprezentată de arcana alegerilor, Îndrăgostitul. Ea l-a adus în această lume și l-a pus ca pe un Prinț, ales să preia frâiele Șaretei sale triumfale pe drumul vieții, condusă din iubire (casa V). Iar Nodul Sud al destinului din casa sănătății și a serviciului stă sub influența Justiției divine, luminată de lămpașul Eremitului, care-i dezvăluie înțelepciunea

interioară și cauzele primordiale misterioase ale acestei aventuri în care a pornit ca un NEBUN liber și curajos.

Oglinda drumului său în lume începe în casa VII a relațiilor cu Roata Fortunei, care-i aduce întâlnirile, provocările și examenele predestinate până când reușește să recunoască, să stăpânească și să utilizeze creativ Puterea emoțională interioară. Pentru ca, mai apoi, în casa VIII a transformărilor să se întoarcă în poziția fetală a Spânzuratului, pregătindu-se să traverseze abisul necunoscut dintre două lumi antagonice, pentru a renaște perfect echilibrat în arcana Temperanței, a UNIUNII desăvârșite a principiilor, ca filozofie de viață (casa VIIII). Și atunci când va da nas în nas cu ispitele, condiționările, capcanele perfide ale Diavolului, să le poată întelege, depăși cu seninătate și transforma în creativitate.

Pe linia temporală, viitorul aparține tatălui din casa X a imaginii sociale de sine, ca să-și stabilească locul său în conștiința supremă a Lumii de la Mijlocul Cerului (MC), reprezentat de Casa Dumnezeu, ca o cale de eliberare totală care-l conduce spre realizarea spațiului personal ideal, armonios ca un adevărat rai pământean (casa XI), în care îl așteaptă frumoasa fecioară a Stelei cu 8 raze, din visurile sale. La Nodul Nord al destinului, Judecata trezește și eliberează spiritul adormit de moarte al gemenilor astrali și le revelează Lumea desăvârșită a magiei în care s-au născut ca doi Nebuni Magicieni (casa XII a secretelor universale).

Din perspectiva Tarotului de Marseille, aceasta ar fi povestea imaginară a călătoriei inițiatice arhetipale a Omului, bărbat și femeie, în Lumea ascunsă a Magiei. În decursul timpului (sp)ițele destinului au devenit însă extrem de încurcate. Personajele, pe care gemenii astrali le tot întrupează pentru a reuși să se reunească din nou, de fapt s-au scindat, s-au multiplicat și s-au amestecat, și le este tot mai greu să se orienteze și să se regăsească în viață.

În hărțile natale personale, Soarele și Luna sunt de cele mai multe ori plasați în zodii și case diferite, la distanțe mai mari sau mai mici unul față de celălalt. Și astfel o schismă se manifestă între spirit și suflet și se exprimă prin intermediul unei vieți în care cele două energii nu mai reușesc să se întâlnească, să se înțeleagă și să se echilibreze. Astfel că Soarele-bărbat a fost exteriorizat într-un partener pentru o femeie-Lună, care nu-și găsește Soarele interior, și invers, Luna-femeie într-o parteneră pentru un

bărbat-Soare care nu-și acceptă Luna interioară. Dar chiar și așa, e posibil ca Soarele și Luna din exterior să nu rezoneze cu cei din interior. Într-un cuplu, în situația în care Soarele lui se înțelege cu Luna ei și Soarele ei se înțelege cu Luna lui, relația lor va fi armonioasă. Ca să dau un exemplu concret de recepție mutuală într-una dintre mandalele personale realizate: El are Soarele în exaltare în casa VII a parteneriatelor, între Magician și Papesa, iar Ea are luna în exaltare în casa IIII a familiei lângă Papesa. Pe de altă parte, Ea are Soarele în casa XII a secretelor lângă arcana care îl reprezintă pe El, iar El are Luna în casa I la Nodul Nord al destinului, lângă aceleași arcane pe care le are și Ea la NN și, fiind implicată chiar Arcana fără nume, indică faptul că pot trece împreună podul întunecat dintre două lumi, evoluând deopotrivă.

„You are searching the world for treasure, but the real treasure is Yourself."

Cauți comoara în lume, dar adevărata comoară ești chiar TU. *–Rumi*

CALEA IUBIRII

„Dragă Dana, Lumea are nevoie de iubire ca să rămână în picioare!"

Mandala personală, ca oglindire a astrogramei în Tarotul de Marseille, exprimă vizual programul de viață al unei întrupări, partitura pe care o interpretează Personajul, cu mai mult sau mai puțin talent. Este imaginea, oglinda sa arhetipală. Dar dacă ar fi să reducem experiențele de viață posibile la una singură, care să le înglobeze pe toate, aceea ar fi experiența iubirii în cele 12 ipostaze reprezentate de zodiile și de casele din zodiac: berbec – ÎNDRĂGOSTITUL de viață (ilustrată în Tarot de Nebun și Magician, Soarele în exaltare), Taur - de valorile lumii (Papesa, spirituale, Împărăteasa, materiale), Gemeni – de comunicare prin gând și cuvânt (Împăratul, Papa), Rac – de profunzimile simțirii (Îndrăgostitul), Leu – de puterea voinței de a conduce conștient vehiculul întrupării (Șareta), Fecioara – de a servi sănătatea fizică și mentală (Dreptatea, Eremitul, zicala „mens sana in corpore sano" îi aparține), Balanța – de aventura vieții (Roata

Fortunei, Puterea), Scorpionul – de capacitățile transformatoare ale dorinței (Spânzuratul, Arcana fără nume), Săgetătorul – de inteligența creatoare (Temperanța, Diavolul), Capricornul – de resursele inepuizabile ale materiei spiritualizate (Casa Dumnezeu, zisă Turnul în RWS), Vărsătorul – de cunoașterea universală (Raiul, zis Steaua în RWS), Peștii - de credința în iubire ca mijloc de trezire spirituală și de realizare a Magiei (Judecata, Lumea). Iubirea se confundă deseori cu dorința, pentru că este instrumentul ei de materializare. De fapt, legea iubirii coincide cu legea atracției în care OPOZIȚIILE se atrag și ASEMĂNĂRILE se resping. În astrologie, zodiile perfect compatibile sunt cele perfect opuse. Foarte interesant este că, în tradiția populară românească, ziua iubirii se sărbătorește de Dragobete, în 24.02, care reprezintă în Tarot ziua Îndrăgostitului VI din luna Papesei II!

În Tarot, calea iubirii este ilustrată în două arcane, care vorbesc despre iubire ca forță primordială a vieții:

Arcana VI Îndrăgostitul, indicatorul alegerilor din iubire care, trecând prin furcile caudine ale Diavolului, arcana XV, numerologic tot 6, conduce spre eliberarea din Casa Dumnezeu, arcana XVI, numerologic 7, corespunzătoare arcanei următoare; în unele situații arcana Îndrăgostitului simbolizează și triunghiurile amoroase; în astrologie vine asociată cu casa IIII a Racului, originea, care simte iubirea ca și cauză primordială a vieții în materie.

Arcana VII Șareta, în care Prințul manifestă voința conștientă de a înainta pe calea iubirii spre uniunea masculinului cu femininul, confirmând eliberarea de condiționările materiale ale Casei Dumnezeu, arcana XVI, numerologic 7 pentru dobândirea Raiului personal din arcana XVII, numerologic 8, simbolul iubirii infinite în care energia circulă liber, echilibrat; în astrologie este asociată chiar cu casa iubirii, V, în zodia Leului.

În astrogramă, manifestările intrinseci ale iubirii se oglindesc în casele personale: I, iubirea de sine, care determină personalitatea, V iubirea aproapelui (iubitul/iubita, copiii), care stimulează voința și creativitatea, VIIII iubirea ca filozofie de viață, care determină gradul de înțelegere a lumii, inteligența. Este interesant că se diferențiază în acest fel de casele sociale, în care iubirea devine condiționată, LEGIFERATĂ, monedă de

schimb și subiect de negociere, generând în casa III, mentalități și reguli de comunicare, în casa VII, contracte parteneriale, inclusiv de căsătorie, în casa XI, convenții și organizări sociale pe bază de afinități cognitive. Această disonanță, se pare intrinsecă planului material, între iubirea liberă și cea înregimentată a creat arhetipurile iubirii interzise, a cuplurilor ilegitime: începând în mitologie cu Ares (energia vieții) și Afrodita (frumusețea trupului), Eros (spiritul) și Psyche (sufletul), Tristan și Isolda, Romeo și Julieta în literatură, până la controversata relație dintre Iisus și Maria Magdalena.

În casele materiale, tot energia iubirii ca forță de atracție determină: în casa II, valorile materiale și spirituale acumulate, în casa VI, atenția și grija de a servi sănătatea trupului și a spiritului, în casa X, capacitatea de a folosi resursele planului material pentru a ridica ființa întrupată pe cele mai înalte culmi ale creației.

Însă în casele spirituale se determină calitatea alegerilor de viață și se stabilesc direcțiile de evoluție în spiritul legii iubirii prin mijlocirea: inimii, casa IIII, dorinței sexuale de uniune transformatoare, casa VIII, credinței în sacralitatea vieții, casa XII.

Ca să ilustrez modul în care se aplică și se îmbină arcanele din Tarot în jocul iubirii voi folosi mandala personală a unei femei, născută în arhetipul Casei Dumnezeu. Prin urmare, ea este un caz fericit în care cele două arcane principale ale iubirii, Îndrăgostitul și Șareta, se află chiar în casa VII a parteneriatelor și căsătoriei, unde de altfel în astrogramă îl are și pe Vertex, punctul norocului. Iar arcana care o reprezintă este Casa Dumnezeu, arcană care corespunde chiar zodiei ascendentului! Adică Personajul pe care îl interpretează este complet sincer și autentic, se confundă cu Actorul și s-a născut cu puterea de a se elibera de condiționări, prejudecăți, dogme, constrângeri, urmând legea iubirii. Ca o confirmare a acestei predestinări, în casa V, a iubirii, îl găzduiește pe însuși Împăratul, iubitul devotat trup și suflet Împărătesei lui. Și Împărăteasa unde credeți că se află? Fix la picioarele lui, în casa IIII a mamei primordiale, de unde alimentează și susține puterea și inteligența Împăratului, moștenitoare fiind a întregii înțelepciuni feminine intuitive, ghidată de arcanele Papesei și Lunii (IC-NS)! Prin urmare, e absolut firesc că în casa II a averii își atrage Raiul personal al Stelei (Venus), trezirea spirituală a Judecății și Lumea

desăvârșită a Magiei. Și, ca un final grandios, Soarele ei este în casa XII, unde își conduce partenerul spre iluminare, în extazul și sacralitatea iubirii! O singură încercare are în această spectaculoasă călătorie, însă una extrem de provocatoare: până să ajungă la Soare trebuie să treacă de testele perfide ale Diavolului, care se ascunde în casa secretelor în spatele lui! Însă și acolo beneficiază de ajutorul Temperanței din casa XI a prietenilor și a inițierii în tainele cunoașterii de sine. Priviți din altă perspectivă, Temperanța și Diavolul formează un cuplu hermafrodit care se îndreaptă spre Soare! De obicei, considerăm Diavolul ca pe ceva absolut negativ și UITĂM că, de fapt, nu ne arată decât fața de profesor-părinte sever evaluator a lui Dumnezeu. Însă în Tarot misterul Diavolului DESCĂTUȘEAZĂ un extraordinar potențial creativ după ce Personajele reușesc să ia cu succes toate examenele lui. Credeți-mă, este o mandala personală REALĂ, a unei femei în carne și oase. Un program al iubirii aproape de perfecțiune. De altfel, simetria mandalei este remarcabilă.

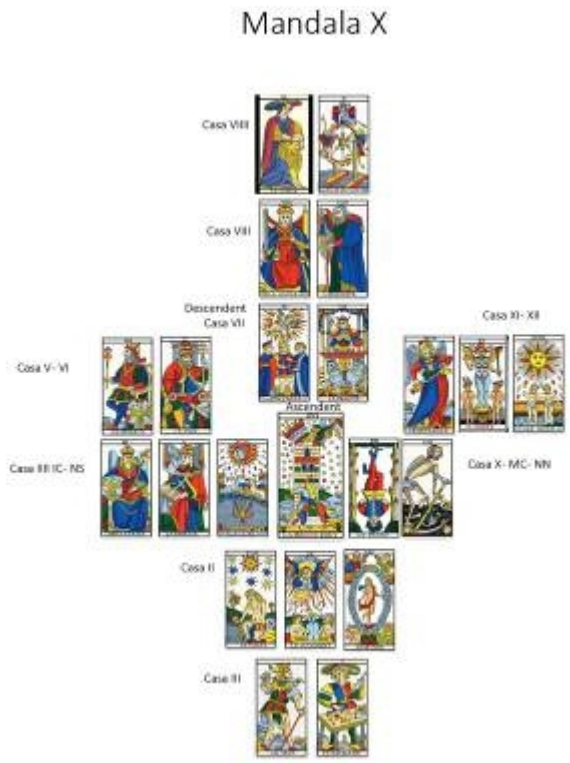

DIAVOLUL ÎNDRĂGOSTIT

„Yesterday, I saw a devil and then I realised that I am in front of a mirror.”

Ieri am văzut un diavol și apoi am realizat că eram în fața unei oglinzi.

Ayush Shukla, indian, autointitulat întreprinzătorul inimii

În limba română, diferența între drac și drag este infimă, o singură consoană le desparte, și aceea cu o sonoritate care se confundă ușor: coarnele răsturnate ale lui c în loc de rotunjimile voluptuoase ale lui g!

Arcana XV a Diavolului lansează cea mai provocatoare încercare din Tarotul de Marseille și ea stă alături de Casa Dumnezeu XVI, care dezleagă tot ceea ce Diavolul s-a străduit să țină legat. Inițierea Diavolului este piatra de temelie a oricărei evoluții spirituale, dar și ultimul obstacol în calea realizării de SINE. Până nu te confrunți cu el, nu poți ajunge cu adevărat la înțelegerea Lumii. Și din cauza asta, trebuie să parcurgi tot traseul care a început cu arcana VI a Îndrăgostitului, cu care împarte aceeași valoare numerologică a Omului: 6. Pentru că Diavolul nu reprezintă altceva decât Îndrăgostitul care, în urma alegerilor sale LIBERE, a trecut prin Roata Fortunei X! Iar Erosul lui ca un copil zglobiu și inocent s-a transformat acolo într-o nălucă albastră, nevăzută, care i-a pus funia de gât și-l arde periodic cu flacăra erotică, pentru a-l menține ascultător.

Diavolul mi-a șoptit la ureche: „Nu ești suficient de puternic ca să rămâi în picioare în fața furtunii”.

Dar azi i-am șoptit diavolului la ureche: „Eu sunt furtuna”.

După ce facem cunoștință cu personajele poveștii, Magicianul, Papesa, Împărăteasa, Împăratul și Papa, călătoria inițiatică ilustrată în Tarot începe de-abia cu arcana VI, Îndrăgostitul care-și face alegerile dictate de inimă și

se suie apoi în Șareta VII, ce ni-l prezintă pe Prințul-Magician pornit pe drumul vieții. Însă Roata Fortunei X îl conduce spre reflexiile din plan astral ale arcanelor XV Diavolul (6) și Casa Dumnezeu XVI (7), ca și porți de testare și evaluare. Soluția Diavolului este dată de Papa V, ghidul spiritual pe care îl înglobează, dar îl și ține prizonier, în timp ce rezolvarea Casei Dumnezeu se află la Îndrăgostitul VI, pe care îl eliberează de toate condiționările anterioare și îl readuce la starea pură de la început, atunci când alegerile lui devin clare și conștiente. Însă ca să beneficieze de grațierea Casei Dumnezeu, Inițiatul trebuie să treacă victorios de încercările Diavolului.

Locul în care ne întâlnim cu Diavolul și Casa Dumnezeu în mandala personală marchează domeniul de viață în care vom fi supuși celor mai dure teste. Să spunem că un Nativ Împărat IIII, bărbat, are arcana Diavolului plasată în casa V a iubirii, aproape de Fundul Cerului (IC), iar Casa Dumnezeu împărțită între casa V a iubirii și VI a serviciului și sănătății. Arcana Papei V care-l poate ajuta să traverseze abisul diabolic este plasată în casa XI a prietenilor, alături de Îndrăgostit VI, aproape de Mijlocul Cerului (MC). Prin urmare, poveștile lui de iubire vor fi complicate de testele Diavolului, iar iubirile spre care va fi atras vor manifesta atât un potențial manipulativ, de dependență emoțională, cât și unul eliberator și vindecător prin Casa Dumnezeu... dacă Papa din casa prietenilor îi va inspira gândul cel bun, astfel ca Îndrăgostitul VI să facă alegerile corecte! În viața reală, aceste arcane îi pot apărea ca oglinzi chiar sub forma unor oameni născuți în zile de 15, 16, 5, 6, 7 sau derivate. Și în acest caz e bine să fie foarte atent la mesajele pe care le primește prin ei.

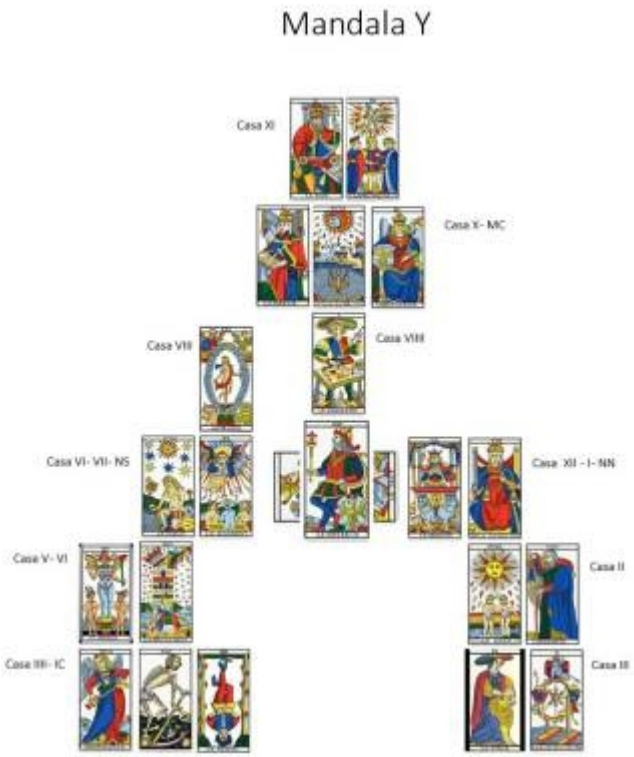

Dificultatea confruntării cu Diavolul, maestru al înșelătoriilor și al disimulărilor, constă în extraordinara lui flexibilitate, creativitate și adaptabilitate. El are ac de cojocul fiecăruia, se poate ascunde în cele mai mici detalii, greu detectabile, ESTE INVIZIBIL, așa că ne poate păcăli că NU EXISTĂ și nu renunță niciodată! Dar cireașa de pe tort e că locuiește chiar în interiorul nostru și, deși îl privim deseori în oglindă, nu-l recunoaștem. De ce ne creăm singuri acest joc periculos de-a v-ați ascunselea? Pentru că numai așa ne putem descoperi și accesa excelența! Rezervorul inepuizabil de inteligență mentală și emoțională care zace nefolosit în noi. Dacă nu suntem provocați, devenim leneși, ne complacem în inerție și dormim liniștiți în ritmul rutinelor zilnice și al confortului tehnologic. Însă trezirea Diavolului din noi ne împinge direct în aventura vieții! Fără imboldul lui, ca al unui antrenor personal încorporat, care te supune la cele mai grele exerciții, PUTEREA Omului, ca și farmecul și magia Lumii, ne-ar rămâne necunoscute. Fă-ți din el un prieten și se va metamorfoza pe nesimțite în Casa Dumnezeu, care-ți va deschide calea spre câmpul de sub Stele (XVII)! Le Toile, TULA, Grădina Raiului, îngrijită de

Luna vindecătoare și hrănitoare! Iar atunci când nu vei mai avea nevoie de el, se va disipa în eter ca un DUH inefabil ce este.

„My dear: in this world there is always danger for those who are afraid of it.” G.B. Shaw

Draga mea: în această lume există mereu un pericol pentru aceia care se tem de el.

ÎNDRĂGOSTITUL ALUNGAT

„I have always imagined that Paradise will be a kind of library.”

Mi-am imaginat mereu că Paradisul ar fi un fel de bibliotecă.

Jorge Luis Borges

Poveștile Îndrăgostitului și ale Diavolului din el sunt nesfârșite și pot fi privite din diferite perspective, care mai de care mai incitante! Misterul lor fascinant face trimitere fără doar și poate la căderea din Rai. Arcana VI Îndrăgostitul o regăsim și în viziunea lui Michelangelo, supranumit „Il Divino”, cel divin, în cunoscuta pictură „Alungarea din Paradis”. În prima scenă din tablou, Adam se găsește între două femei: tânăra Eva, așezată la picioarele lui, la care stă întors cu spatele, și enigmatica prezență feminină MATURĂ, legată de șarpe în copacul cunoașterii... un SMOCHIN,

simbolul sexualității, al seminței masculine. În timp ce un Adam furios întinde mâna dreaptă cu degetul arătător răsucit amenințător ca o gheară spre nasul femeii din copac, ca și cum i-ar spune „să-ți vezi de lungul nasului”, aceasta îi pasează Evei fructul oprit cu mâna stângă. La fel ca în arcana din Tarot, Adam ține piciorul stâng al inimii, ÎNDOIT din genunchi, sub puterea karmei, lângă picioarele Evei, iar cel drept, spre femeia din copac, ascuns în spatele stâncilor. Toți trei sunt goi, sinceri și încrezători. În secvența următoare, un Dumnezeu răzbunător, îmbrăcat într-o robă roșie, foarte asemănător ca fizionomie cu FEMEIA din copac, îl împinge cu o sabie în ceafă pe Adam, care-și întoarce fața de la el și îl respinge HOTĂRÂT cu ambele mâini și, revoltat, nicidecum umil, împreună cu Eva, copleșită de vinovăție și îngrozită, părăsește Paradisul bolovănos care nu arată chiar ca o grădină idilică. În Tarotul de Marseille, în arcana VIII a Justiției DIVINE cu faldurile ei roșii, care ține sabia și balanța dreptății, o putem recunoaște cu ușurință pe femeia matură din arcana Îndrăgostitului!

Față de aparenta seninătate a arcanei VI din Tarotul de Marseille, atmosfera din tabloul lui Michelangelo este de un dramatism lucid și rece.

În arcana VI din Tarot, mâna femeii mature din dreapta Prințului apare de sub faldurile rochiei, cu degetul arătător îndreptat spre pământ și cu degetul mare spre sexul bărbatului, ca o avertizare asupra pericolului căderii. Deși tabloul lui Michelangelo este cel mai ades interpretat prin prisma dogmei creștine, trimiterile la Erosul primordial, a cărui săgeată a fost înlocuită de șarpe, sunt destul de evidente. Soarele alb din care iese Erosul în arcana VI a devenit imens în fundalul rotunjit al cerului alb din tablou. Scena a doua amintește cum spuneam de arcana VIII a Justiției, prima parte a picturii ilustrând cauzele, a doua consecințele. Florentinul Michelangelo fusese cu siguranță inițiat în Tarot, tocmai în perioada lui de glorie florentină. O diferență esențială se evidențiază însă între cele două versiuni ale căderii: în varianta Tarotului, alegerea aparținea ÎNDRĂGOSTITULUI, bărbatului, în vreme ce în versiunea biblică Eva, a doua femeie (!), era incriminată pentru cădere. Și totuși... în ciuda dogmei bisericești, Michelangelo sugera fără tăgadă că fructul oprit ar fi fost o SMOCHINĂ, simbol evident al testiculelor și NU MĂRUL. Smochina este simbol al masculinului, mărul, al femininului. În Tarotul de Marseille, în arcana XV, Diavolul se naște între cei doi îndrăgostiți alungați din paradisul celest în iadul terestru și, deși pare că ÎI LEAGĂ, în realitate ÎI DESPARTE și domnește foarte confortabil și mulțumit ÎNTRE EI. În orice caz, atât Tarotul de Marseille, cât și Michelangelo în pictura lui ne arată că ar fi fost vorba despre un triunghi amoros. Iar biserica, deși o menționează în trecere, se străduiește să o ignore și să o demonizeze pe Lilith, prima consoartă a lui Adam. Prin urmare, între altele, căderea din rai amintește și despre jocurile de putere dintre masculin și feminin, despre dominație și supunere, despre înșelătorie și pedeapsă. Îndrăgostitul Adam a plecat din rai cu Justiția pe urmele lui, însă a continuat hotărât să-și asuprească femeia!

„You can’t go back and change the beginning, but you can start where you are and change the ending.”

– C. S. Lewis

Nu poți merge înapoi să schimbi începutul, dar poți începe din locul în care te afli să schimbi sfârșitul.

PĂCATUL ORIGINAR

Păcatul originar s-ar părea că ar fi fost omorul și, din cauza acelei prime crime, a fost instituită pedeapsa cu moartea în lume. Asta ne arată șarpele încolăcit pe trupul lui Lilith, prinsă de smochin, capul secționat și flăcările albastre ale femeii mature din arcana Îndrăgostitului. Acesta a fost fructul oprit din care a gustat bărbatul Adam și de atunci încolo nu s-a mai putut opri din beția sângelui! Atracția fatală pentru Eva, tânăra lui copilă, ieșită din SEMINȚIA lui (smochina), i-a luat mințile și l-a făcut să o ucidă pe Lilith. Dar poate că nici Eva nu era complet inocentă și acesta ar fi motivul groazei întipărite de Michelangelo pe fața ei la alungarea din Paradis. Așa apare sensul ascuns al tabloului lui Michelangelo și al poveștii mitice despre fuga lui Lilith, însoțită de îngerul morții, Samael, pe țărmul Mării Roșii... de sângele ei vărsat. Și degeaba a implorat-o dumnezeul adamic să se întoarcă în rai, că fapta fusese comisă și cârma Justiției începuse deja să învârtă Roata Fortunei! Iar sabia dreptății mânuită de SPIRITUL LIBER al femeii ucise împunge neîncetat în ceafa umanității, a tuturor urmașilor lui Adam și ai Evei. Până vor conștientiza și își vor cere iertare, în numele dreptății divine, pentru toate crimele săvârșite împotriva femeii primordiale și fiicelor ei stigmatizate ca VRĂJITOARE!

Multe dintre mitologiile lumii vorbesc despre crima împotriva marii mame de la începuturi. Tiamat a fost omorâtă de Marduk și din trupul ei s-au format cerul și pământul, iar mai târziu zeițele Inanna și Persefona au coborât în regatul morților și au fost reînviate ulterior de Enki-tatăl și respectiv Demeter-mama. Pithon, spiritul șarpe al Geei, a fost și el omorât de Apollo, zeul SOARELUI, care a ridicat templul oracular de la Delfi pe leșul lui aflat în PUTREfacție. Iar în Gnosticism, Sofiei i s-a luat lumina, a fost atrasă în abis, în agonie mentală, de arhontele granițelor, Horos, și trupul i-a fost despărțit între cer, unde Soarele-spiritul ei furat și Luna-sufletul ascuns în întuneric se rotesc în jurul Pământului. Karma morții nu putea fi generată decât de un act inițial de omor, deoarece „cine ridică sabia de sabie va pieri” și a dus la o baie nesfârșită de sânge: războaie, cruciade religioase, sacrificii ritualice, crime deopotrivă împotriva oamenilor și animalelor, vânătoare, abatoare și măcelării... Și aceasta este și cauza amneziei din procesul încarnării. Nu mai știm de unde venim pentru că refuzăm să ne amintim și reprimăm în subconștient amintirea traumei

cauzate de păcatul originar și continuăm s-o negăm, perpetuând-o în același timp în variate forme. Moartea de la începuturi a hrănit și hrănește neîncetat nenumărate alte morți repetate. Setea Omului adamic de sângele vărsat pare că nu are limite și a corupt natura originară a creației. Ca să scăpăm de karma morții, uitării și degenerării, trebuie să încetăm să mai omorâm fie și o furnică, să urmăm exemplul călugărilor tibetani! Să încetăm cu violența și să ne reamintim trecutul fără false menajamente, ca să putem ierta și vindeca.

Mitul creștin al lui Iisus crucificat vorbește în esență despre sacrificiul liber consimțit al BĂRBATULUI adamic ca plată pentru iertarea păcatelor. Dar a cauzat în final și mai multă suferință în lume. Fiindcă destinul morții nu poate fi depășit printr-o altă moarte, fie și ritualică, ce nu face decât să reitereze același ciclu, ci numai prin înțelegere, conștientizare și iertare de sine.

În arcanele Tarotul de Marseille, marea mamă reprezentată de Papesa este singurul personaj cu pielea albă, cadaverică, și ține cartea vieții între mâinile ei albe. Erosul iese dintr-un Soare alb, coroana Justiției este înconjurată de un inel alb, ca și pieptarul Judecății, spițele Roții Fortunei sunt albe și toate fac referire la dimensiunea spirituală a neființei care tinde să restaureze echilibrul și dreptatea în lume.

Biserica a ascuns în parabole păcatul originar, astfel încât să nu poată fi recunoscut: pomul cunoașterii binelui și răului, fructul oprit, șarpele ispititor... Epoca peștilor se va încheia mai devreme sau mai târziu și, odată cu ea, se vor epuiza și religiile ei mincinoase, iar adevărul va ieși gol-goluț la lumină.

În limba română se folosește, până și în biserică, o expresie enigmatică și totuși revelatoare: „DOAMNE ajută!” sau „Doamne ferește!” Nu se spune „Domnule ajută” și ne referim la Dumnezeu, mai în glumă, mai în serios, ca „Doamne Doamne”: Doamne Dumnezeule sau „Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne!” Oare știu cu adevărat cui se roagă prea bunii creștini?

Semnificația zilelor de naștere în arcanele Tarotului

Revenind la aplicațiile practice de autocunoaștere, din punctul de vedere al Tarotului de Marseille, putem grupa zilele de naștere în patru serii, reflectate în arcanele:

de la 1 la 9, arhetipuri simple

de la 10 la 19, arhetipuri compuse, marcate de Roata Fortunei X

de la 20 la 29, arhetipuri compuse, marcate de Judecată XX

30 – 31, arhetipuri compuse, marcate de Împărătească III

Arhetipurile simple, ale personajelor născute în zile de la 1 la 9, sunt ghidate de energia compactă, clară, puternică, a unei singure arcane și manifestă, fără echivoc, calitățile și provocările arcanei respective, atât în personalitate, cât și în oglinzile relaționale. În cazul zilelor de naștere de la 10 la 19, fiecare arcană este compusă din două influențe, uneori dificil de integrat, și, de asemenea, formează prin însumare o a treia. Toate includ arcana Roții Fortunei X, așadar, presiunea destinului se face simțită în mod deosebit în viața acestor nativi. Experiențele de care au parte uneori pot să fie bulversante, traumatizante, ei se balansează când în sus și când în jos în jocul lumii, sunt testați periodic și solicitați să răspundă la întrebările existențiale ale Sfinxului. Natura examenelor de viață depinde de casele în care sunt situate în mandala personală Roata Fortunei și arcana a doua indicată în data de naștere. În măsura în care își învață lecțiile, Sfinxul le deschide accesul spre zone din ce în ce mai elevate. Spre exemplu, arcana XVI Casa Dumnezeu, care se manifestă în personaje născute într-o zi de 16, au destinul eliberării prin înțelegerea și asumarea modului de funcționare a liberului arbitru, fără a încălca drepturile și libertățile celorlalți, dar și fără a lăsa să le fie încălcate. Căci provocările vin din ambele direcții. Arcana este formată din X Roata Fortunei și VI Îndrăgostitul, arcana alegerilor din iubire, iar acestea coincid numerologic prin însumare (1+6) și cu energia arcanei VII, Șareta, cu rolul de a aduce la un numitor comun inima și mintea. Altfel spus, Sfinxul astral verifică mereu dacă alegerile pe care le fac acești nativi respectă legea iubirii, dacă își onorează inima cu recunoștință, fără să o încalce în nici o circumstanță și, în funcție de cum se prezintă la această examinare, primesc permisul de liberă trecere pentru Șareta lor, de câte ori ajung în fața unui prag existențial. Dacă nu, sunt

forțați să se întoarcă (X) și să repete lecția iubirii (VI) cu concursul suveranității personale conștient asumate, care duce la armonizarea minții cu inima (VII). Sintetizând, Roata Fortunei X împinge Nativul spre alegerea Îndrăgostitului VI prin intermediul Șaretei VII, care îi dezvăluie CALEA eliberării de restricțiile din Casa Dumnezeu XVI, ca o adevărată CALEAșcă regală ce este! Și așa ajunge să-și REcunoască esența de SINE!

În cazul celor născuți între 20 și 29, arcana XX a Judecății este motorul care-i susține și le orientează călătoria prin lume. Trompeta ei le sună insistent deasupra capului și îi îndeamnă să își trezească spiritul adormit. Iar în fața Judecății se află decoperirea arcanei reprezentate de cel de-al doilea număr din ziua de naștere. Spre exemplu, un personaj născut sub arcana Lumii XXI într-o zi de 21 are în față ca un far energia Magicianului I, pe care Judecata insistă să o activeze. Prin însumare din 21 rezultă arcana III Împărăteasa și aceasta indică spre impulsul creator, vulturul solar al dorinței, ancorat în energia sexuală, ca sursă de materializare a Universului. Așadar, Judecata revelează înțelegerea că folosirea Magiei cu care acești nativi sunt înzestrați natural este adevăratul instrument de realizare a Lumii, în care orice fantezie devine posibilă. Și pentru asta îi trimite în căutarea cunoașterii ancestrale pierdute. Voința de a putea crea conștient realitatea este motivația cea mai puternică în istoria vieții lor. Lumea XXI este arcana care include și oglindește TOATE arhetipurile Tarotului în succesiunea lor logică. Dacă Magicianul este Alfa, Lumea înfăptuiește OMega, constituind totodată începutul și sfârșitul jocului creaționist.

În sfârșit, zilele de 30 și 31, despre care am mai scris detaliat, stau sub influența Împărătesei III și predau lecția materializării prin dorință.

Însă, în mod subtil, zilele de naștere ale celor născuți după data de 20, inclusiv, ascund toate ipostazele arhetipului pe care-l întrupează. Spre exemplu, data de naștere 26, atribuită numerologic arcanei Justiției, include și arhetipul arcanei XVII, Raiul. Data de naștere 21 cumulează Lumea XXI, Spânzuratul XII (21-12), dar și Împărăteasa III. La fel și data de naștere 30. Data de naștere 31 cumulează Împăratul IIII, Arcana fără nume (31-13), dar și Arcana fără număr! Și asta din pricină că, în Tarotul de Marseille, arcanele de final se suprapun numerologic peste cele de început, formând circuitul mitologic al șarpelui care-și înghite coada, Oroboro, așa cum se vede în imaginea alăturată, unde în centru avem o suprapunere de câte trei

arcane. Dacă le-aș fi așezat în formă de cerc s-ar fi observat mai ușor, dar așa, rămâne să faceți un exercițiu de imaginație... Și, prin urmare, cei născuți între 20 și 31 ale oricărei luni manifestă tendința de a armoniza în Sine aceste ipostaze-oglinzi pe care le conțin.

Ar mai fi de semnalat un aspect foarte important: niciodată, dar niciodată, spațiul în care locuim nu e întâmplator. În societățile umane, fiecare casă poartă un număr și acesta rezonează cu energia unei arcane, care ne poate servi până la un punct, dar la un moment dat ne poate și bloca. De aceea, atunci când ne simțim foarte prinși, limitați într-o situație, din care parcă nu putem ieși, orice am face, ar fi bine să ne uităm sub energia cărei arcane locuim. Și, dacă e cazul, să nu ezităm să o înlocuim, schimbându-ne pur și simplu locuința! Spre exemplu, să spunem că locuiesc în casa Eremitului cu numărul 9 și în mandala personală am această arcană în casa averii. Perioada de viață petrecută în această casă este dedicată studiului, introspecției, misterelor universale, cunoașterii și evoluției personale, dobândirii înțelepciunii, vindecării holistice. Însă în casa IIII a CĂMINULUI am arcana fără nume XIII și XIIII Temperanța situate chiar la Nodul Nord al Destinului. În acest caz, casa Eremitului, ca moștenire, și

casa arcanei fără nume, ca perioadă de transformare și pasaj între două lumi, reprezintă doar două etape din călătoria vieții. Dacă refuz să mă mut la momentul potrivit, înseamnă că pot rămâne blocată, însingurată, în acel stadiu de viață fără să merg mai departe. În final, locul predestinat pentru evoluție ar trebui să poarte amprenta numărului 14 sau derivatele 5, 23, 32, 41, 50, 104... sau 7 din casa ascendentului care îmi imprimă personalitatea sau derivatele lui. Găsirea casei potrivite face parte în acest caz din destinul meu!

Mandala personală îți spune tot ceea ce vrei să știi despre viața ta, despre lume, despre orice om pe care-l întâlnești, serviciu, familie, credințe, filozofie de viață, relații, locuință... absolut orice poate fi interpretat prin lentila Tarotului de Marseille, care dezvăluie însuși jocul și magia vieții. Tehnicile de divinație care au înlocuit procesul originar de inițiere în marile mistere ale Universului constituie o formă periculoasă de distragere, în aparență foarte tentantă, într-adevăr, prin care însă se riscă să se implementeze programe mental-emoționale dăunătoare, un fel de viruși existențiali, din cauza cărora drumul destinului personal poate fi deturnat, alterat sau, cel puțin, încetinit.

CALEAȘCA DE ACASĂ

„Istoria a CINE suntem și colecția a tot ceea ce iubim.”

La fel cum poate fi interpretată relația cu un om prin intermediul Tarotului de Marseille și a Mandalei personale, la fel poate fi interpretată și relația cu casa în care locuiești. Dacă însă de un om te îndepărtezi mai ușor în anumite situații, de o casă care-ți este toxică e mai greu să scapi. Aceeași casă care ție îți face rău, fără să știi, poate fi extrem de favorabilă pentru locatarul potrivit, cu care rezonează armonios. Acest principiu se aplică și anumitor etape de viață: energia remanentă a unei case care a fost benefică pentru o anumită perioadă poate să devină un obstacol în calea evoluției personale când locatarul ei intră într-o nouă etapă de viață. Prin urmare, fiecare casă poartă un număr și astfel reflectă arhetipul unei anumite arcane din Tarot și, de asemenea, fiecare locatar al ei. Însumate, arcana casei și arcana locatarului vor genera o a treia arcană, care va arăta natura influenței casei asupra lui. În funcție de etapa de viață în care se află, se poate manifesta ca un mediu prietenos, prielnic sau unul dușmănos, neprielnic. Presupun că există destule cazuri în care blocaje, boli, crize financiare, neînțelegeri sau alte probleme pot proveni din cauza nepotrivirii de caracter între casă și locuitorii ei. Iar ca soluție simplă, e vorba aceea „când schimbi locul, se schimbă și norocul”.

Spre exemplu, într-o interpretare simplificată, o casă Eremit VIIII locuită de un personaj Împărăteasa III formează o relație aflată sub influența arcanei Spânzuratului XII (9+3), ca oglindă inversă a lumii (12-21)! Dacă pentru un timp această casă poate fi benefică pentru retragere, introspecție, schimbarea mentalității și a viziunii asupra realității, după ce aceste aspirații au fost epuizate, energia acelei case poate deveni un adevărat impediment în evoluție, la fel ca bârna de care rămâne agățat Spânzuratul. În mandala personală folosită pentru exemplificare, să spunem că, în casa IIII a căminului, arcana XII ocupă prima poziție și se întâmplă că, în acest caz particular, să fie vorba chiar de casa părintească a Eremitului VIIII, moștenită în casa averii. În următoarea poziție se află arcana fără nume XIII și, prin urmare, următoarea locuință care susține procesul unei transformări radicale și deschide un drum diferit în istoria vieții, ca un prag de trecere,

stă sub influența arcanei XIII. Însă casa cu numărul XIII ar trebui să fie de asemenea un spațiu temporar, de tranziție, care să conducă spre Temperanța XIIII, ultima arcană din suită. Casa Eremitului cu numărul 9 ar putea fi însă benefică unui personaj născut sub această valoare numerologică (9, 18, 27), unuia născut într-o zi de 19 sau 29, unde Roata Fortunei X, destinul, respectiv Judecata indică amândouă spre Eremit.

Pe parcursul unei vieți putem să schimbăm mai multe case, în funcție de prioritățile fiecărei etape. Însă există destui oameni care rămân în aceeași casă, chiar dacă s-ar putea să nu le fie benefică, și trăiesc în limita acelorași tipare existențiale până la capăt! În orice caz, aspectele din mandala personală care indică arcanele cele mai compatibile ca locuințe se găsesc în următoarele case astrologice:

arcana principală care reprezintă personajul și, în cazul în care numărul arcanei principale este același cu numărul locuinței, compatibilitatea este perfectă

arcanele din casa IIII, căminul

arcanele din casa I, personalitatea

arcanele din casa VII, partenerii

arcanele din casa XI, prietenii (cu rezerva de mai jos)

arcanele de la NN

Dimpotrivă, cele mai defavorabile sau cel puțin spațiile care predispun la încercări ar putea fi cele reprezentate de:

arcanele de la NS, indică lecții neînvățate și revizuite

în funcție de circumstanțe, arcanele din casa XI se pot transforma din prieteni în dușmani ascunși

arcana XV Diavolul, indiferent de casa astrologică în care se află; experiențele din locuința cu numărul 15 (sau derivatele 51, 69, 78, 87…) vor fi mereu provocatoare!

arcana XIII fără nume ar trebui să fie un loc de trecere pentru că, dacă se prelungește mai mult decât se cere, șederea poate deveni derutantă, poate genera multă confuzie, ca și cum locatarul ar pendula între două lumi;

locațiile marcate cu numărul 13 (sau derivatele 49, 58, 67…) ar fi ideale pentru retreat-uri, spa-uri, vacanțe spirituale, centre de vindecare holistică…

Toate acestea sunt însă generalități. Fiecare situație de viață vine cu propriile soluții.

„Acasă nu este un loc, este o senzație!”

Învățămintele mandalei personale în relații

„Be not afraid from greatness: some are born great, some achieve greatness, and some have greatness thrust upon ‘em.” *Carnivale*

Nu vă temeți de măreție: unii se nasc măreți, unii ating măreția și unii au încrederea măreției în ei.

Există o diferență subtilă între sensul cuvintelor învățăMINTE și învățătURI. Primul operează în dimensiunea mentală, celălalt în cea emoțională. Așa că voi încerca să traduc mesajul unei mandale cu puternic impact emoțional asupra subconștientului într-un limbaj accesibil rațiunii.

Cu ani în urmă, a fost difuzat pe HBO un serial inspirat din Tarot care se numea Carnivale, nume provenit din carni-carne, vale-valea adică „Adio Carne”. În Evul Mediu, Carnavalul preceda perioadele lungi de post. Personajele își puneau măști și-și inversau rolurile, stăpânii deveneau servitori, iar servitorii deveneau stăpâni, toate plăcerile și patimile carnale erau îngăduite și experimentate, de la cele senzoriale la sexualitatea liberă, sălbatică. Pentru o perioadă, viața era trăită la cote maxime, fără opreliști. Carnavalul marca momentele extatice, de beție a simțurilor, bucuria întrupării într-un corp fizic, în timp ce postul care urma, cu regulile lui stricte, interdicțiile, abstinența și retragerea de sub dictatura simțurilor, reprezenta într-un fel moartea, repausul, după care viața renăștea și se reîntorcea pe făgașurile obișnuite.

Din punctul de vedere al Tarotului, în fiecare om sunt ascunse în diferite domenii de viață toate cele 22 de mistere, ca niște personaje cu măști, care așteaptă să fie deslușite rând pe rând în carnavalul lumii, până când toate măștile vor cădea! Și, pentru a fi înțelese, ele se oglindesc relaționând cu celelalte personaje care apar și dispar din viața unui om. Este ca și cum, în fiecare casă din astrogramă, alegem să purtăm măștile potrivite prin care

interacționăm cu lumea din jurul nostru. Astfel că, întotdeauna, spre exemplu, Nebunul din tine va interacționa cu Nebunul din celălalt, Magicianul tău cu Magicianul lui ș.a.m.d., pentru că numai ei între ei se pot recunoaște și pot comunica! Așadar, absolut fiecare dintre oamenii pe care îi întâlnim reprezintă o oglindire a unei părți din sine reprezentată de o arcana, care cere să fie observată, recunoscută și integrată în conștiință. Într-o relație, ziua de naștere a interlocutorului ilustrează acea arcană care este adusă în atenția ta, iar în cadrul mandalei personale se regăsește într-o anumită casă, într-o anumită poziție. Prin însumarea numerelor celor două arcane ale personajelor implicate într-o relație, se obține numărul celei de a treia arcane, care definește natura relației și drumul pe care îl parcurg împreună.

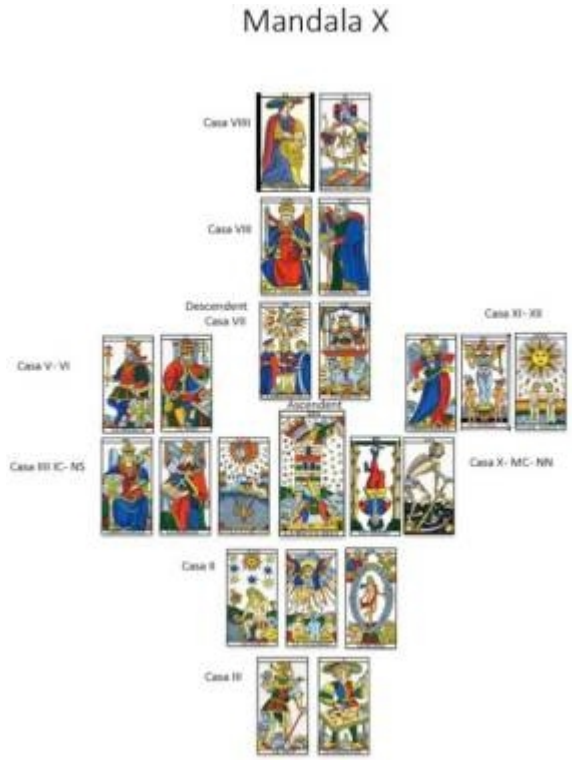

Pentru a înțelege mai bine acest mecanism de oglindire prin relații folosesc, din nou, ca studiu de caz mandala personală X, care aparține unei femei. Născută într-o zi de 16 (în acest punct nu contează luna și anul) ea este reprezentată de arcana Casa Dumnezeu XVI (caraterizată de aspirația spre libertate) care se află în centrul mandalei sale și în harta sa natală

ocupa în mod excepțional chiar casa I a personalității. În casa partenerilor și a căsătoriei are arcanele VI Îndrăgostitul alături de VII Șareta, care din nou o reprezintă pe ea (prin data de naștere însumată 1+6=7). Ce simbolizează această repartizare? Că partenerul ideal de căsătorie ar fi un personaj născut sub valoarea numerologică 6, 15 (arcana superioară XV Diavolul sub care ascunde Îndrăgostitul care-i testează credința în iubire) sau 24, numerologic tot 6. Acum, în viața reală soțul ei este născut într-adevăr pe data de 15. Deși poate părea bizar, Diavolul în acest context, ca oglindă a ei, situat în mandala în casa XII a secretelor, reflectă Necunoscutul interior, principiul masculin neînțeles, enigmatic, care-i provoacă teamă, dar odată acceptat și armonizat prin Temperanță conduce Îndrăgostiții, gemeni astrali, în conștiința solară, care în acest caz reprezintă chiar triumful călătoriei. Punct ochit, punct lovit (în termeni de destin)! Într-o variantă simplificată, relația dintre cei doi parteneri este exprimată de arcana fără nume XIII (6+7) care în mandala personală se găsește în Mijlocul Cerului, în casa X a tatălui, a imaginii de sine, unde se află și Nodul Nord al Destinului! Prin urmare, este o relație profund transformatoare pentru amândoi partenerii, care duce spre împlinirea Destinului. Casa căsătoriei este însă diferită de casa iubirii, astfel că până la experiența complexă a căsătoriei, fiecare om trece prin experiența iubirii. În casa iubirii este prezentă arcana IIII Împăratul, deci ar putea experimenta diferite aspecte ale iubirii cu personaje născute într-o zi de 4, 13, 22, 31 (însumat, tot 4). Și, din nou, în viața reală femeia a întâlnit, recunoscut și iubit acea reflexie a sa. Arcana IIII arată oglinda suveranității și, atunci când este cedată în exterior, determină apariția ei în fluxul vieții ca personaj încarnat și are scopul de a declanșa procesul de redescoperire a siguranței de sine, a curajului de a-și exprima clar și hotărât voința și de a-și asuma autoritatea personală în orice decizie. Relația dintre cei doi eroi ai poveștii de iubire (7+4=11) se finalizează cu arcana Puterii, căci înțelegerea mecanismelor suveranității personale conduce la realizarea Puterii personale.

Să luăm un alt exemplu de interacțiune umană, prietenia. Femeia X are o prietenă născută într-o zi de 21, care coincide cu arcana Lumii. Lumea este situată în mandala ei personală în casa II a averii. În această situație, prietena ei îi reflectă aspectele obscure, magice ale Lumii ei interioare, cele pe care îi este mai dificil să le acceseze conștient, să le traducă în cuvinte,

să le înțeleagă și să le integreze. O asistă practic în dezgroparea comorii interioare care zace în ea! Împreună, arcanele XVI și XXI (numerologic 7+3=10=1) formează atât Roata Fortunei X, aflată în casa VIIII a filozofiei de viață, cât și Magicianul I, aflat în casa III a comunicării. Așadar, relația dintre ele se desfășoară prin intermediul gândului – transmisiunii telepatice, viselor, viziunilor și cuvântului scris și rostit. Iar această interacțiune PREDESTINATĂ de Roata Fortunei are un impact puternic asupra filozofiei de viață, o determină să-și reformuleze răspunsurile la întrebările esențiale ale Sfinxului: cine sunt, de unde vin, încotro mă înDREPT.

O altă situație particulară în această mandală este relația cu fiul. Născut într-o zi de 7, identificat cu arcana VII Șareta, aspectul inițial al Casei Dumnezeu XVI (16= 6+1=7), în postura de mamă, se înscrie tocmai în casa VII (!) a relațiilor și parteneriatelor. În relația partenerială dintre mamă și fiu se naște Temperanța, arcana XIIII din casa prietenilor care o împinge triumfal pe drumul cunoașterii de sine până la stația finală a Soarelui. Punct și de la capăt pe nivelul următor!

În sfârșit, o ultimă privire sub lupa Tarotului ar putea fi relația cu mama. Născută într-o zi de 26, redus 8, arcana Justiției care o reprezintă se află în casa VIII (!) a transformării prin dorință, fix în fața Eremitului care o luminează cu felinarul lui. De ce am ales acest personaj al Justiției? Pentru că ea poate oglindi în sens negativ toate condiționările de care Casa Dumnezeu vrea să se elibereze: spirit critic exagerat, dominație, rigiditate, încăpățânare, radicalism, despotism, rațiune rece, tăioasă, responsabilitatea ca mijloc de constrângere, toate acestea generând ca într-o oglindă inversă sentimente apăsătoare de vinovăție. Eremitul din sine contemplează în liniște, relaxat și ÎNȚELEGĂTOR, dar LUCID, toate aceste aspecte moștenite pe linie feminină de sânge, integrându-le și transformându-le prin acceptare, fiind conștient că Justiția are și un rol protectiv, mediator în relații, atunci când se echilibrează. În casa VIII a transformării, Justiția și Eremitul lucrează împreună la înțelegerea corectă a modului de manifestare a dreptății. Relația cu mama stă sub influența arcanei XV, Diavolul (7+8=15)! Dacă Diavolul soțului (redus numerologic la Îndrăgostit VI, 5+1) este misterios, ca și Iubitul enigmatic din povestea „Frumoasa și Bestia”, Diavolul rezultat din relația cu mama (7+8) este conflictual, acaparator și vine deghizat în chip justițiar, pretinzând întotdeauna că „are dreptate”.

Dacă legătura cu mama nu ar fi fost transformată la timp, ar fi putut deveni extrem de toxică, posesivă și manipulativă.

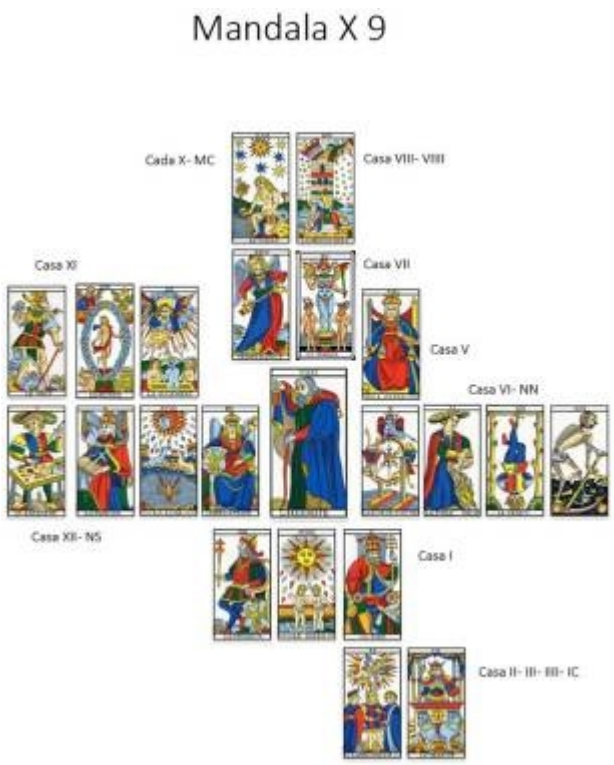

Ce se întâmplă însă când partenerul de căsătorie ales nu corespunde cu idealul indicat în mandala personală? Fie că nu l-a recunoscut, fie că pur și simplu nu a fost încă pregătită să-l întâlnească. Să spunem că avem o altă nativă, Eremit, născută într-o zi de 9 sau 27, și a ales un partener de căsătorie născut într-o zi de 11 sau 29, ea având în casa VII arcanele Temperanța XIIII și Diavolul XV (un bărbat mai potrivit ar fi fost născut într-o zi de 14, 15 sau derivatele 5, 6, 23, 24). Reflexia de sine pe care o va vedea în el va fi Puterea emoțională, aflată în casa sănătății în apropierea Nodului Nord, care îi va fi testată în acest parteneriat. Va rămâne alături de el până când va reuși să-și redobândească și să-și integreze Puterea personală și va putea să-și stăpânească emotivitatea și să folosească emoțiile pentru materializarea dorințelor și nu pentru confruntare. Relația dintre cei doi parteneri stă sub influența arcanei XX Judecata (9+11) și duce la trezirea spirituală, recuperarea încrederii în forțele proprii, ca soluție de depășire a blocajului partenerial, pentru a putea merge mai departe pe calea

vieții. Situarea arcanei XX în casa XI arată că acest bărbat care a însoțit-o o perioadă ca partener a fost unul dintre prietenii ei de suflet, care a asistat-o în procesul cunoașterii de sine atât cât a fost necesar. Din nefericire, unii oameni pot rămâne o viață întreagă blocați într-o relație, nereușind să-și integreze aspectul deficitar oglindit de un partener temporar.

Absolut orice relație poate fi interpretată astfel prin prisma Tarotului, în care fiecare om este marcat prin ziua de naștere de energia unei arcane, ca de o pecete personală. Dacă am putea vedea prin ochii spiritului, deasupra capului fiecărui personaj din lume ar sta un nume, iar la picioare un număr! Măștile se schimbă într-un ritm nebunesc, în funcție de context, însă pecetea rămâne mereu activă, înscrisă în corpul mental-emoțional. Înarmați cu această cunoaștere, am putea descifra mai bine rolul fiecărui om și natura fiecărei relații din viața noastră și asta ne-ar face călătoria mult mai plăcută și mai conștientă. În timpurile acestea de restriște, avem totuși la îndemână această busolă magică a Tarotului, care ne-ar putea ajuta să ne menținem direcția.

„Honey, everyone has bad dreams. It's the time we live in, it's hard to be happy. It's hard to feel safe."

Iubito, toată lumea visează urât. Așa sunt vremurile în care trăim, e greu să fii fericit. E greu să te simți în siguranță. (Serialul *Carnivale*)

DIAGRAMA RELAȚIILOR

1.04 Nu aduce anul ce aduce Magicianul!...

„The meeting of two personalities is like the contact of two chemical substances: if there is any reaction, both are transformed."

Întâlnirea a două personalităţi este ca şi contactul între două substanţe chimice: dacă există o reacţie, amândouă sunt transformate. – *C. G. Jung*

Şi iată că am ajuns să deduc în Tarotul de Marseille ciclul, suita complexă a misterelor unei relaţii până se încheie la fel cum a început. Algoritmul de

mai jos poate fi aplicat fie în relaţie cu un alt personaj, cu o casă, cu serviciul (prin numărul clădirii firmei), cu şeful, cu oricine şi orice ar putea fi reprezentat numeric printr-una dintre cele 21 de arcane majore. Prin asocierea cu Mandala personală, arcanele implicate în aceste suite pot fi puse în legătură cu domeniile de viaţă corespunzătoare caselor în care se află. Ele indică totodată diferite personaje care apar în povestea relaţiei pentru a clarifica prin oglindire anumite aspecte mai dificile, ca nişte oglinzi secundare în oglinda principală.

Prin urmare, voi exemplifica modul de aplicare prin câteva studii de caz.

RELAŢII INTERCONECTATE

LUMEA XXI – EREMITUL VIIII – ÎMPĂRATUL IIII

Punţi de legătură: Şareta VII şi casa Eremit VIIII

Relaţie complexă 21 + 9 obţinută prin însumări repetate din perspectiva Nativului 21: Lumea XXI în relaţie cu casa Eremit de la numărul VIIII

21 + 9 = 30 = **3** + 21 = 24 = **6** + 21 = 27 = **9** + **21** = 30 =3

Rezultă arcanele III-VI-VIIII

Se formează astfel o perioadă de evoluţie în trei stadii, la capătul cărora Lumea poate fi consacrată ca Împărătească. Suita rezultată este formată din 3 – 6 – 9 care, coincidenţă sau mai degrabă nu (!), corespunde cu numărul secret al lui Tesla, în Tarot ilustrat de arcanele Împărăteasa III – Îndrăgostitul VI – Eremitul VIIII. Ca şi cum, prin acest cod generat împreună cu locuitorul ei Lumea, casa Eremit ar deschide un portal spre tărâmul divin, eteric, în care se află cheia prin care realitatea fizică ar putea fi controlată. Aşadar, ca să-şi preia şi să-şi asume rolul de Împărătească, cea care materializează prin MAGIE Lumea ei ideală, în perioada petrecută în casa Eremitului, va trebui să înveţe să facă alegerile corecte din inimă, cu iubire, empatie şi compasiune, să-şi dezvolte intuiţia în relaţiile de familie, să descopere puterea dorinţei, să analizeze cu luciditatea, răbdarea, perseverenţa şi înţelepciunea Eremitului VIIII trecutul şi experienţele de viaţă care au adus LUMEA până în acel punct, pentru a putea să-şi proiecteze şi să-şi modeleze conştient Împărăţia.

Relaţie 21 + 4, Lumea XXI în relaţie cu un personaj Împărat IIII din perspectiva Lumii:

21 + 4 = 25 = **7** + 21 = 28 = **10** + 21 = 31 = **4 + 21** = 25 = **7**

Arcanele: VII – X – IIII - VII

Suita începe cu arcana Şaretei VII încercată de Roata Fortunei X, destinul, pentru a conduce Lumea XXI-ÎMPĂRĂTEASĂ să descopere feţele nevăzute, necunoscute sau neacceptate ale Împăratului IIII, astfel ca, în final, să reuşească să parcurgă împreună drumul predestinat al vieţii, cu iubire, înţelegere, flexibilitate, armonie şi cooperare, iar caii Şaretei să ajungă să privească şi să tragă amândoi în aceeaşi direcţie, mânaţi de puterea voinţei unificate, iar roţile înţepenite să nu se mai opună înaintării spre victorie.

Dacă din perspectiva Lumii această relaţie pare destul de clară, din perspectiva Împăratului calea de armonizare este mult mai lungă, dificilă şi complicată.

21 + 4 = 25 = 7 + 4 = 11 + 4 = 15 + 4 = 19 + 4 = 23 = 5 + 4 = 9 + 4 = 13 + 4 = 17 + 4 = 21 + 4 = 25 = 7

Arcanele: VII – XI – XV – XVIIII – V – VIIII – XIII – XVII – XXI – VII

Ca să ajungă în armonia Şaretei comune, Nativul Împărat trebuie să treacă printr-o serie întreagă de încercări și transformări, Puterea îi va fi luată şi trecută prin furcile Diavolului până îşi va descoperi Soarele interior al conştiinţei, iar înţelepciunea Papei, gândul de pe urmă, coborât până în profunzimile Eremitului, îl va conduce prin transformarea Arcanei fără nume din care va ateriza direct în Raiul unde Lumea va fi integral reconstruită pentru a putea porni din nou pe un alt drum!

Şi, surpriză, iată cum casa Eremitului de la numărul VIIII susţine Împăratul IIII, prin suita de arcane COMUNE, în TRANSFORMAREA relaţiei cu Lumea XXI, în aşa fel încât să poată intra pe traseul triumfal al Şaretei spre reînnoirea Lumii:

4 + 9 = 13 + 4 = 17 + 4 = 21 + 4 = 25 = 7 + 4 = 11 + 4 = 15 + 4 = 19 + 4 = 23 = 5 + 4 = 9 + 4 = 13

Arcanele: XIII – **XVII – XXI** – **VII – XI – XV – XVIIII – VIIII – XIII**

„I’m not telling you it is going to be easy – I am telling you it is going to be worth it.”

Nu-ţi spun că va fi uşor – îţi spun că va merita. – *Art Williams*

Diagrama Relaţiilor

CASA DUMNEZEU XVI – DIAVOLUL XV: Punte de legătură: Şareta VII

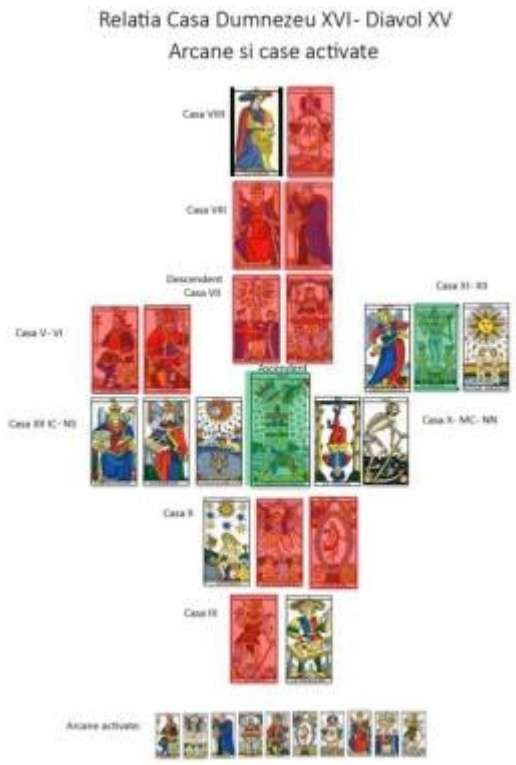

Pentru a exemplifica într-un mod cât mai practic şi mai uşor de înţeles Diagrama relaţiilor, am aplicat-o într-o relaţie interesantă şi SPECIALĂ: Casa Dumnezeu XVI a unei femei născute într-o zi de 16, cu un bărbat Diavol XV, născut într-o zi de 15, care se întâmplă să-i fie chiar partener de căsătorie. Am putea spune în acest context că Diavolul şi Dumnezeu împart aceeaşi CASĂ şi dorm în acelaşi PAT! Ar părea înspăimântător, însă în realitate nu e, fiindcă toţi îi avem pe amândoi undeva în mandala personală, într-un domeniu de viaţă, şi uneori îi oglindim în oamenii de lângă noi.

Din perspectiva Casei Dumnezeu, urmărind casele şi arcanele implicate, traseul relaţiei apare lung şi întortocheat, plimbându-se când în sus şi când în jos în cadrul mandalei personale. Suita numerică rezultată din adunările repetate ale numărului 16, care corespunde Casei Dumnezeu, până când se încheie la fel cum a început, cu aceeaşi valoare numerologică, şi anume 4, am suprapus-o peste mandalele personale ale celor doi parteneri, cum se vede în imaginile de mai sus.

16 + 15 = 31 = 4 + 16 = *20* + 16 = 36 = 9 + 16 = 25 = 7 + 16 = 23 = 5 + 16 = 21 + 16 = 37 = 10 + 16 = 26 = 8 + 16 = 24 = **6 + 16** = 22-Nebunul = 4

Arcane activate: IIII – XX – VIIII – VII – V – XXI – X – VIII – VI – 0/IIII Nebunul Împărat

Prin urmare, la prima întâlnire a celor doi ia naştere arcana IIII, Împăratul ca simbol al Împărăţiei materiale comune pe care o vor proiecta, realiza şi stăpâni împreună cu puterea IUBIRII, pentru că arcana activează casa V a creativităţii şi a iubirii. Însă Casa Dumnezeu va duce mai departe istoria relaţiei, îmbogăţind-o cu valori şi semnificaţii din ce în ce mai complexe. La următoarele niveluri, îşi va trezi şi-şi va exercita puterea spirituală a Judecăţii din casa averii, va contempla şi analiza în singurătate trecutul sub lumina Eremitului, din casa transformărilor (VIII), care va pune în mişcare Şareta celor doi parteneri (casa VII) spre noi orizonturi, asumându-şi cu curaj rolul de ghid al FAMILIEI (Papa în casa IIII), care înnoieşte şi transformă Lumea personală într-o magie continuă (casa II a averii), conducând-o spre culmile misterioase ale influenţelor COSMICE din Roata Fortunei (casa VIIII a filozofiei de viaţă), unde vor putea înțelege CINE SUNT, DE UNDE VIN ŞI ÎNCOTRO AU DE MERS cei doi parteneri şi cum să se sincronizeze cu cauzalităţile şi cu legile Justiţiei DIVINE care guvernează viaţa într-o permanentă mişcare (casa VIII a transformărilor), pentru a şti să facă alegerile cele mai bune la momentele cele mai potrivite, respectând principiul iubirii, care se aplică în orice relație şi în special în cele parteneriale (Îndrăgostitul din casa VII a parteneriatelor). Numai prin acțiunea Justiției, îndrăgostiții pot fi eliberați de diavol, pentru a reveni la starea ideală de la începuturi! Iar la finalul drumului, Împăratul format din ei ca un SINGUR TRUP îşi va arăta faţa de Nebun liber, inspirat, iniţiat în tainele cerului şi pământului şi, aflându-se în casa comunicării (III), le va dezvălui puterea de a se conecta empatic şi de a comunica direct, spontan, fără cuvinte, de a trăi LA UNISON EXTAZUL călătoriei prin Lume.

În ceea ce priveşte perspectiva Diavolului asupra relaţiei, deşi nu ne-am aştepta, este mult mai simplă, clară şi mai directă.

15 + 16 = 31 = 4 + 15 = 19 + 15 = 34 = **7 + 15** = 22/4

Arcane activate: IIII – XVIIII – VII – 0/IIII Nebunul Împărat

E bizar cum singura arcană care stă între Şareta triumfală şi Nebunul Împărat este Soarele, arcana XVIIII a conştiinţei supreme, ca şi cum Diavolul ar deţine deja toată cunoaşterea de care are nevoie! Şi, într-adevăr,

Soarele lui se află la Nodul Sud al trecutului, în casa VII a parteneriatelor! Diavolul şi Casa Dumnezeu SUNT PARTENERI fără urmă de indoială, se cunosc de mult, aş zice chiar de la începuturi, şi El nu face decât să aştepte Şareta Casei Dumnezeu ca să ajungă şi ea pe drumul cel bun. Însă aceasta umblă HAI-HUI, pe căi ocolite, că mai are multe de rezolvat, între care Judecata, Lumea, Roata Fortunei (Destinul), Justiţia!... În orice caz, Nebunul Diavolului se află în casa VI a sănătăţii, deci în momentul în care îl va realiza şi îl va ELIBERA împreună cu Casa Dumnezeu, COMUNICAREA INTIMĂ dintre ei va fi din nou restabilită, deschisă, INTUITIVĂ, iar Diavolul se va vindeca şi îi va putea vindeca la rândul lui şi pe alţii!

Este incredibil cum această relaţie specială între arcanele Casei Dumnezeu şi Diavolului, deşi privită din perspectiva umană a unor personaje în carne şi oase, reflectă paradigma universală exprimată într-o viaţă de om. Poate că până la urmă Diavolul nici nu este ceea ce ne imaginăm... şi mă întorc la vorba românească unde drag şi drac sunt îndeaproape înrudite şi la arcanele din Tarotul de Marseille în care Îndrăgostitul VI şi Diavolul XV împart aceeaşi valoare numerologică a omului: 6.

DAR revin și zic, toate aceste trasee reprezintă opțiuni și numai de OM depinde dacă le îndeplinește sau se împiedică undeva pe parcursul lor.

„When you live with the Devil you learn there's a God very quickly“

Când trăieşti cu Diavolul înveţi foarte repede că există Dumnezeu – spunea o populară cântăreaţă irlandeză, Sinead O'Connor.

Predispoziţiile astrale şi rezolvarea blocajelor din perspectiva Tarotului

Realizarea unor mandale personale m-a condus la câteva concluzii interesante. Ele au un puternic impact vizual subliminal, sunt citite şi interpretate spontan la nivel subconştient.

Mai întâi, dispunerea nodurilor destinului în Mandala pe axa temporală, de la trecut spre viitor, evidenţiază arhetipurile care se manifestă în domeniile de viaţă în care apar provocările, examenele cele mai dificile.

Este ca şi cum am intra într-o şcoală în care NN, destinaţia, ar reprezenta absolvirea. Însă încheierea şcolii nu presupune şi încheierea vieţii, ci numai a unui ciclu de învăţământ. Abia de atunci încolo începe adevărata distracţie, adevărata evoluţie! Pentru că după descâlcirea, desfacerea Nodului Nord se deschide calea conştientizărilor. Acest traseu iniţiatic este foarte evident în Tarot, unde arcana fără nume XIII nu reprezintă sfârşitul, ci o transformare majoră situată puţin după mijlocul circuitului. Dincolo de ea, fiecare carte ulterioară reprezintă o nouă victorie în drumul conştiinţei! Iar finalul nici nu este final, ci continuarea jocului pe alt nivel, urmată de multiple morţi şi renaşteri ale Lumii personale într-o singură călătorie. Bineînţeles, aşa s-ar putea întâmpla, dacă ne-am câştiga diploma de absolvire a şcolii!

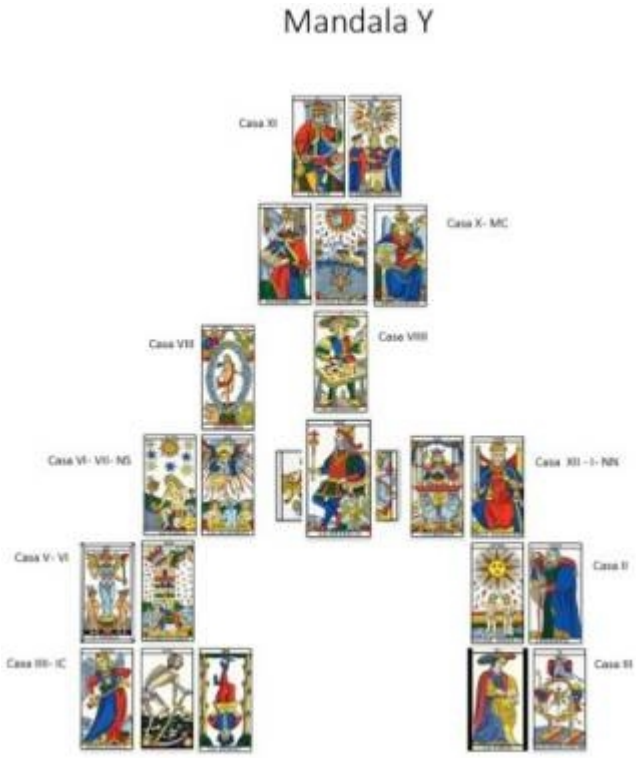

Poziţia soarelui în economia mandalei indică exact această deschidere. În funcţie de distanţa dintre Soare şi casa I a personalităţii, drumul conştientizării poate fi mai uşor sau mai greu, mai lung sau mai scurt. Să presupunem că Soarele se află foarte aproape, în casa II a averii, Nativul va fi înclinat spre materialitate, iar cu un Nod Nord aflat într-o casă spirituală

(IIII, VIII, XII) îi va fi dificil să îşi înveţe lecţiile şi poate rămâne blocat în Nodul Sud al trecutului din casele materiale (X, II, VI). Este ca şi cum ar rămâne mereu repetent şi nu ar reuşi să-şi finalizeze studiile. În acest caz, arcanele care îl înconjoară pot oferi indicii despre modul de depăşire a blocajelor. În exemplul de mai înainte, Soarele este aşezat în casa II, lângă arcana Eremitului (în Fecioara), şi recomandă reculegere, retragere în sine, contemplare a trecutului şi abstinenţă de la tentaţiile materialității. Dacă însă Nodul Nord s-ar afla într-o casă personală (I, IIII, VIIII), atunci destinaţia s-ar putea atinge prin schimbarea radicală a personalităţii. În sfârşit, Nodul Nord într-o casă socială (III, VII, XI) presupune o transformare a modului de interacţiune cu cei apropiaţi şi grupul social din care face parte Personajul. Cu cât Soarele este mai îndepărtat de casa I a personalităţii, cu atât va permite o viziune mai amplă asupra lumii. În cazul în care poziţia lui depăşeşte poziţia Nodului Nord, drumul spre destinaţie va fi mai bine luminat: spre exemplu, când Nodul Nord în casa spirituală IIII este luminat de Soarele din casa spirituală VIIII a filozofiei de viaţă. Deşi astrologii o consideră o poziţie dificilă, Soarele în casa XII, casa secretelor, a subconştientului şi credinţelor, favorizează cea mai spectaculoasă evoluţie spirituală, dar poate determina totodată şi unele dintre cele mai dure experienţe, lecţii de viaţă. În dispunerea ideală a arcanelor, în ordinea lor naturală din suita de Tarot, marcată de la I la XXI de numerele cu care sunt asociate, Soarele şi Luna aflate în casa XII a Peştilor, reflectă procesul ultim de iluminare în care principiul feminin (subconştientul) realizează uniunea perfectă cu principiul masculin (conştientul) în aşa-numita căsătorie sacră şi conduce la realizarea lumii magice desăvârşite!

Pe de altă parte, poziţia Lunii în case va indica gradul de accesibilitate al subconştientului şi de dezvoltare a inteligenţei emoţionale şi domeniile de viaţă în care se revelează prin manifestarea INTUIŢIEI. Unde ne este LUNA în astrogramă acolo ne este şi INIMA! Desigur că Luna va fi în mod deosebit favorizată în exprimare în casele spirituale (IIII, VIII, XII), însă cu cât este mai apropiată de casa personalităţii în direcţia Mijlocului Cerului, mintea conştientă (VIIII, X, XI), sau Fundului Cerului, mintea subconştientă (II, III), cu atât devine mai puternică influenţa ei în sens creativ sau distructiv, mai mult sau mai puţin evident. Prezenţa Lunii în casa I a personalităţii indică o predispoziţie irezistibilă spre ocultism,

magie, ezoterism. Luna este mediatoarea între tărâmul văzut şi cel nevăzut, casa în care se află indică domeniul de viaţă situat pe această muchie subțire, inefabilă, iar arcanele care o înconjoară reflectă tiparele în care este necesară intervenţia ei subtilă, clarificatoare şi vindecătoare. Ca să folosesc ca exemplu mandala cu Soarele în casa II, acolo Luna intermediază în casa X a muncii tatălui între arcana Papesei, care chiar o reprezintă ca mamă primordială omniscientă, deţinătoarea cunoaşterii universale, nevăzute, ascunse, şi Împărăteasa-Venus, fiinţa spirituală întrupată într-un corp fizic. Cele două entităţi de natură feminină interacţionează prin mijlocirea arcanei Lunii care transmite informaţii dintr-o parte în alta, dinspre dimensiunea spirituală spre cea materială şi invers. Luna în casa XII luminează cele mai profunde emoţii, frici iraţionale, pasiuni irezistibile, premoniţii, dar şi iubiri înălţătoare, trăiri mistice, experienţe stranii. Luna este cel mai mare mister din Tarot. Poziţia ei în Mandală arată domeniul în care ne confruntăm cu cele mai covârşitoare mistere ale propriei naturi umane, cu cele mai mari frici, dileme existenţiale, dezamăgiri, trădări. Ca să folosesc două exemple extreme:

Luna, moştenirea principiului feminin universal, apare în mandala unei femei în casa IIII, a mamei din trecut, NS şi fundul cerului şi oferă o intuiţie şi o inteligenţă emoţională de excepţie, casa IIII fiind chiar locul ei de domiciliu şi nu în orice zodie, ci în exaltare în Taur, însoţită de Papesă şi Împărătească!

Într-o altă mandală, a unui bărbat, ea apare în casa X, a tatălui, de asemenea în exaltare în Taur, alături de aceleaşi două arcane feminine, însă într-o casă masculină, exact în partea opusă, pe mijlocul cerului, şi această opoziţie faţă de subconştient, în manifestare distructivă, s-ar putea interpreta ca o rezistenţă, respingere sau frică incontrolabilă faţă de misterioasa energie feminină.

Închei cu o minunată descriere a acestei arcane lăsate de Jodorowsky:

„Îmi ceri să mă explic, dar sunt dincolo de cuvinte, argumente, gânduri, înţelepciune. Sunt un secret şi o stare de nedescris. Sunt înţelegerea tuturor adevărurilor interioare profunde când mă cufund în apele calme şi nu cer nimic, nu încerc să identific nimic, stau pur şi simplu înafara luminii. Cu cât pătrunzi mai adânc în mine, cu atât mai mult mă atragi... În mine sunt toţi

zeii din trecut, totemurile, comorile nedescoperite şi timpul care încă nu a venit. Dincolo de mintea subconştientă, eu sunt creaţia. Refuz orice definiţie!”

Arcane cu semnal de alarmă

Dacă vizionara Cassandra ar fi fost crezută, probabil Troia-Ilios, cetatea soarelui, nu ar mai fi fost incendiată. Însă Troia trebuia să ardă pentru ca Roma să se nască.

Există câteva arcane în suita de Tarot care funcţionează ca un semnal de alarmă al destinului, atunci când le oglindim în tovarăşii de drum şi, în mai mare măsură, atunci când reprezintă chiar personajul principal în jocul unei vieţi, prin marcajul zilei de naştere.

Împăratul IIII

Este întrupat în personaje născute în zilele de 4, 22 sau 31 şi se manifestă în relaţii între doi interlocutori ale căror arcane sumarizate se reduc la valoarea numerologică 4. Împăratul este una dintre cele trei arcane care în Tarotul de Marseille arată o singură faţă, din profil, celelalte fiind Nebunul şi Arcana fără nume XIII! Din această cauză, acestor personaje, şi de asemenea şi celor care intră în relaţie cu ele, le este dificil să acceseze ipostaza lor ascunsă. Fie că o refuză cu îndărătnicie, fie că pur şi simplu nu sunt suficient de deschise ca să o recepteze şi să se conecteze cu ea. O situaţie încă mai specială o reprezintă ziua de naştere de 31 august, care în Misterele Eleusine reprezenta candidatul la Iniţiere, Nebunul care pornea pe drumul Iniţierii în mistere, şi 22 septembrie, care-l reprezenta pe neofit la finalul Iniţierii, pregătit să pornească într-o nouă aventură, într-o Lume reconfigurată. Împăratul poartă la gât un medalion cu cuvântul creator: litera O este albă, simbolizând oul primordial, iar litera m (cu 3 picioare unite, trup, suflet, spirit) apare răsturnată în plan orizontal, reflectând spaţiul PLANetar în care-şi desfăşoară călătoria temporală ca OM. Faţa dreaptă care nu se vede aparţine deopotrivă Nebunului şi Arcanei fără nume XIII, ca radiografie a lui. Aşadar, aspectele pe care şi le ignoră sau le inhibă sunt atribute ale acestor arhetipuri: aspiraţia spre propria evoluţie, libertatea de gândire şi acţiune, adevărul, autenticitatea, capacităţile vizionare, dorinţa

de transcendenţă. Fără a-şi trezi, recunoaşte şi accepta Nebunul din Sine, Împăratul nu poate accesa Arcana fără nume, imensul sau potenţial transformator. În aspectul său schizofrenic, Împăratul cauzează ipocrizie, falsitate, minciună, (auto)amăgire, autosuficienţă, rigiditate, limitare/autocenzură, inconştienţă atât în dezvoltarea personalităţii, cunoaştere, cât şi în relaţii. În orice caz, toţi avem Împăratul undeva în mandala personală, într-un domeniu de viaţă, şi, atunci când e afectat, întâlnim personaje sau relaţii care stau sub semnul lui pentru a ne arăta în exterior ceea ce refuzăm să vedem în interior!

Justiţia VIII

Este întrupată în personaje născute în zile de 8 sau 26 şi se manifestă în relaţii guvernate de această valoare numerologică. Este prima dintre arcanele inversate magic. Asta indică o lecţie dură de viaţă în ceea ce priveşte serviciul în temeiul dreptăţii, atât în raport cu sine, cât şi cu cei din jur. Personajele născute sub acest marcaj au o problemă rezultată din faptul că Justiţia nu mai e la locul ei în această lume, a luat locul Puterii XI şi a devenit subiect de negociere, acordată fiind relativităţii omeneşti. Personajele marcate de Justiţie au sentimentul, de multe ori nejustificat, că au întotdeauna dreptate, sunt excesiv de critice şi de autoritare, putând deveni chiar despotice şi, oricum, pentru orice şi în orice situaţie, „alţii sunt de vină”, iar dacă nu există alţii pe care să-i poată incrimina, atunci sigur e karma, soarta! Şi fiindcă Justiţia a luat locul Puterii în subconştientul colectiv, prin intervenţia magică a Tarotului RWS şi a altor instrumente manipulative, cum e însăşi LEGEA, a devenit ierarhică, subordonată Puterii şi constrângătoare, în timp ce natura ei originară era de echilibrare universală, de responsabilizare conştientă, liber consimţită, fiind o valoare interioară auto-reglatoare care, în suita de Tarot de Marseille, urma logic arcanei Şaretei. Pentru că orice drum în viaţă ar trebui să treacă prin balanţa intrinsecă a Justiţiei interioare, conform zicalei „ce ţie nu-ţi place altuia nu face”. De aceea, cei care abuzează în acest fel de Justiţie se confruntă deseori cu sentimentul de a fi nedreptăţiţi, în ciuda convingerii lor puternice că ar avea dreptate. Puterea nu poate fi revendicată decât după ce a trecut prin filtrul PERSONAL al Justiţiei, al Eremitului, conştiinţa superioară, şi a răspuns corect întrebărilor existenţiale ale Sfinxului, primind permisiunea

lui de supraveghetor al sorţii. Problema majoră a nativilor justiţiari este că nu văd bârna din proprii ochi şi pentru a o da la o parte au nevoie de viziunea înţeleaptă a unui Eremit. Fireşte că există şi personaje care interpretează magistral, magnific, ireproşabil, rolul Justiţiei!

Puterea XI

Este întrupată în personaje născute în ziua de 11 sau 29 şi se manifestă în relaţii guvernate de această valoare numerologică, însă îi poate afecta şi pe cei cu marcaj de 2, de sub arcana Papesei, care pot manifesta tendinţe justiţiare din cauză că Papesei (ca mama primordială) i-a fost răpită Puterea prin inversiunea magică a arcanelor VIII cu XI, imprimată în subconştientul colectiv. Prin urmare, în Tarotul RWS, Puterea a fost coborâtă în decada inferioară şi a devenit abuzivă. Aşezată imediat după Şaretă, ea se manifestă autoritar şi agresiv, lipsită de criteriul dreptăţii şi adevărului. Şi asta s-a reflectat fidel în organizarea societăţilor omeneşti patriarhale de pretutindeni, în care puterea a devenit criteriul principal de funcţionare, fie că vorbim de puterea banului, politică, statală, legislativă, informaţională, militară sau religioasă, stabilind ierarhii şi îngrădind din ce în ce mai mult libertăţile omului! Se abuzează până şi de termenul de Putere! Puterea fără discernământ duce la dictatură, iar jocurile Puterii, controlul mental şi emoţional fără precedent au ajuns în vremurile actuale la limita explozivă, s-au extins ca un cancer în metastaze şi ameninţă însăşi existenţa umană. Boala cronică de putere, specifică patriarhatului, impune declanşarea urgentă a procedurii de salvare. Şi cum aceasta nu poate fi decât individuală, arcana XI ne arată fiecăruia în ce domeniu al vieţii noastre riscăm să fim îmbolnăviţi de puterea altora asupra noastră sau să ne exercităm abuziv puterea asupra altora. În caz că avem între cei cu care interacţionăm un personaj sau o relaţie avidă de Putere, este ca şi cum ar suna o alarmă şi ne-ar avertiza asupra riscului de a fi abuzaţi, manipulaţi, controlaţi emoţional, mental, folosiţi, vampirizaţi energetic, semnalându-ne modul şi locul în care noi înşine ne-am cedat puterea în exterior; şi sună continuu până când înţelegem, recuperăm şi reintegrăm puterea personală la locul ei, trecută prin filtrul dreptăţii, integrităţii şi adevărului.

Suntem pe cale de a încheia lunga noapte a Peştilor şi ne mişcăm în bancuri, la fel ca ei, conduşi de falsa credinţă ca de o himeră, iar acum riscăm să intrăm grămadă în gura larg deschisă a Puternicei Balene, care, fiind mult prea mare şi plină de mediul familiar al apei, poate trece uşor neobservată.

Şi iată ce se spune despre Sf. Petru, patronul catedralei catolice de la Roma: „Petru era un pescar iscusit şi experimentat, care ştia cum se prinde peştele noaptea!”

Misterele de primăvară. Mesajul Eremitului

Sunt periodic fascinată de cunoașterea ancestrală ignorată a românilor, însă ancorată în sărbătorile populare românești. Dragobetele din 24 februarie coincide în Tarot cu arcana VI a Îndrăgostitului. În continuare, Mărțișorul deschide la 1 Martie cu Magicianul I sezonul misterelor de primăvară, cunoscut la români ca Zilele Babelor, încheiat de ziua Eremitului, corolarul (auto)cunoașterii, moștenit în creștinism ca Mare Mucenic, numai că, în loc de toiag, este de regulă înarmat cu o lance! Din pașnicul și singuraticul înțelept, biserica l-a transformat într-un războinic sângeros! La Eleusis, micile mistere care reiterau întoarcerea Persefonei din Infern și renașterea naturii aveau loc în luna Martie. La români, între 1 și 8 Martie, Baba Dochia (Moașa Natură) coboară de la munte și își leapădă cojoacele de iarnă în fiecare an, iar în Tarot aceste zile corespund arcanelor majore de la I la VIII, adică arhetipurilor principale:

- masculine și feminine - Magicianul I (copilul, vestitorul magiei primăverii, mărțișorul), Papesa II (mama primordială=Baba Dochia, de fapt în originar ar fi fost probabil BABA DAKA, cunoscătoarea limbajului ascuns al creației, uitata limbă a sufletului sau a păsărilor, denumită în vechile tradiții akka la sumerieni, „langue d’oc” la francezi, dacă la strămoșii noștri GEȚI), Împărăteasa III (femeia matură), Împăratul IIII (bărbatul matur), Papa V (tatăl)

- și legile care guvernează relațiile dintre ele - Îndrăgostitul (legea iubirii/legea atracției), Șareta (legea armoniei/legea acțiunii), Justiția (legea dreptății/cauzalității) care și încheie suita babelor cu ziua femeii. După ea vine Eremitul VIIII, ca simbol al înțelepciunii desăvârșite, al integrității

conștiinței, care se sărbătorește la români în ziua a 9-a a lunii martie, ca ziua sfinților mucenici și, mai modern, ziua... bărbatului!

În Misterele Eleusine primele 9 zile reprezentau perioada de gestație de dinainte de nașterea personajului în lume, intrare pe scena vieții care avea loc sub semnul Roții Fortunei, arcana cu numărul X din Tarot, care simboliza uniunea cerului cu pământul, ÎNTRUPAREA păzită de Sfinx, ca gardian al sorții, care învârte cercul ZODIACAL. Numele zeiței DEMETER, inițiatoarea Misterelor Eleusine, are o etimologie interesantă: „Dā" însemna pământ și de aici provenea apelativul de „mama pământului", apropiind-o simbolic de Baba noastră DACA (alterat Dochia), mama Dragobetelui, pe care în Tarotul de Marseille îl regăsim în arcana Îndrăgostitului, nimeni altul decât Soarele, fiul Papesei, Marea preoteasă a riturilor de inițiere! Și iată cum se vădește, în mod neașteptat, o punte misterioasă care leagă străvechiul Eleusis, Tarotul de Marseille și tradiția populară a Babei Dochia, de pe aceste meleaguri!

„Destinul nu este o chestiune de noroc. Este o chestiune de alegere. Nu este un lucru pe care să-l aștepți, ci unul pe care să-l înfăptuiești." *William Jennings Bryan, orator american*

Și exact acesta este rolul Sfinxului, care pune întrebările incomode de evaluator intransigent și focalizează reflectorul astral asupra alegerilor noastre mai mult sau mai puțin conștiente. Iar în final, în funcție de merite, ne deschide poarta și ne lasă să pătrundem în Templul Soarelui, legendara Teba, cea mult râvnită de eroi.

Magia Mărțișorului. Firul alb și firul roșu

Sărbătoarea Mărtișorului este foarte îndrăgită de români. Privită din perspectiva Tarotului, evidențiază din nou o serie de conexiuni surprinzătoare. Cum am menționat, sărbătoarea Dragobetelui (24.02), care o precede, are loc în ziua Îndrăgostitului din luna Papesei II, arcana VI numerologic = 2+4. Iar Mărțișorul se oferă la 1 Martie, ziua Magului, arcana I din luna Împărătesei III! El este legat cu o împletitură a unui fir alb

cu unul roșu. În mod obișnuit, firul alb este interpretat ca simbol al purității, cel roșu ca simbol al iubirii. În Tarotul de Marseille, în care codul culorilor este extrem de important, albul apare foarte rar, în coloristica personajelor, ascuns în detalii. Papesa este singura cu piele albă, apoi oul creației din arcanele Papesei și Împăratului este alb și mai sunt câteva personaje care poartă o bentiță albă, discretă, în jurul gâtului, Magicianul în forma unei săgeți descendente, Prințul șaretei, Temperanța și Spânzuratul, care poartă și un brâu alb, Justiția o are în jurul capului, manșetele la mâinile Împărătesei sunt albe, Litera O de la gâtul Împăratului și manșeta de la mâna dreaptă, soarele din care iese Erosul în arcana Îndrăgostitului, spițele Roții Fortunei, osul în formă de fluier din arcana fără nume, treptele care duc la Casa Dumnezeu și vesta Judecății. În Tarot, albul reprezintă misterul de dinaintea creației, răceala absolută, nemișcarea, repausul iernii universale în care totul îngheață, acoperit de covorul alb al uitării, din care se naște apoi viața reprezentată de roșu, culoarea sângelui ANIMAT. Nu este de mirare că, în unele culturi, albul apare ca un simbol al neființei, al morții, și este purtat în perioade de doliu. În schimb, roșul este prezent în absolut fiecare arcană pentru că suita arcanelor descrie însăși ciclurile vieții. Acum întrebați-vă de ce în culturile moderne, în speță în religia creștină, se obișnuiește ca mireasa să fie învești mântată în alb și mirele în negru? Iar în arcana XIII din Tarotul RWS Moartea apare ca un cavaler îmbrăcat în armură neagră CĂLARE pe un cal alb, cu capul plecat în fața unui preot!

Dacă privim comparativ în Tarotul RWS, Magul este înveșmântat într-o robă complet albă peste care curg faldurile roșii ale unei mantii ca un râu de sânge, bagheta magică este, de asemenea, albă și poartă o bentiță albă în jurul frunții, UITAREA! Are la picioare crini albi, de asemenea un simbol al neființei (se crede că intoxicația cu parfumul puternic al acestei flori poate provoca moartea), împrăștiați printre trandafirii roșii ai vieții. În timp ce Magul din Tarotul de Marseille, cu părul auriu și săgeata albă de la gât, care simbolizează neființa materializată în ființă, vorbește despre magia vieții, cel din Tarotul RWS, cu părul întunecat, înveșmântat în neființă, vorbește despre magia morții și neputința de a i te opune. Nu pot să insist suficient asupra riscului la care vă expuneți lucrând cu Tarotul RWS. Imaginați-vă ce programe introduceți și declanșați în subconștient atunci când trageți cu propria mână (!) un 3 de spade care ilustrează o inimă însângerată pătrunsă de 3 săbii încrucișate, pe fondul unor nori ALBI. Sau un 8 de spade cu o femeie legată, înconjurată de un zid de săbii. Sau X de săbii care arată un om căzut la pământ străpuns de 10 săbii. Sau un X de bâte în care un om necăjit este cocoșat sub greutatea celor 10 bâte. Și așa mai departe... nu găsesc nicio singură arcană benefică în Tarotul RWS. Este ca o bombă spirituală cu efect întârziat! Asta vreți să aduceți în viața voastră prin magie? Pe care dintre cei doi magi îl veți alege pentru ziua de mărțișor? Eu zic să vă gândiți bine!

„The world is full of magic things, patiently waiting for our senses to grow sharper.” *W. B Yeats*

Lumea este plină de magie, așteptând răbdătoare ca simțurile noastre să devină mai clare.

Vă doresc ca adevăratul Mag al vieții, cu chipul său de Eros jucăuș și zburdalnic, să vă deschidă porțile iubirii în fiecare primăvară!

Ziua Sfinxului din Bucegi și Tarotul de Marseille

În partea opusă a anului, toamna, în fiecare an, pe 28.11, românii pasionați de mister obișnuiesc să urce la Sfinxul din Bucegi pentru a se scălda în piramida de lumină care se formează în jurul chipului de piatră la apus, numai în acea zi specială.

Fiindcă X redus numerologic devine 1, povestea aceasta va fi implicit și despre Magicianul ascuns în Sfinx. Ce legătură ar putea exista între Tarotul de Marseille și Sfinxul nostru din Bucegi?

Din punct de vedere numerologic, 28 însumează 10 și în Tarot coincide tocmai cu arcana X a Roții Fortunei deasupra căreia tronează însuși Sfinxul, cu pelerina lui magică, roșie-violetă. Iar redus la 1 în energia lui îl înglobează pe Magician. În Tarotul de Marseille, luna a XI-a, noiembrie, emană energia Puterii, arcana cu numărul XI, în timp ce data de 28 emană magia Sfinxului din arcana X, unde reprezintă enigmele sorții. În mitologie, Sfinxul stă la poarta cetății Soarelui (!!!) cu sabia ADEVĂRULUI pregătită de atac, confruntă călătorii cu trei ghicitori existențiale, iar atunci când primește răspunsurile corecte se autodistruge și le permite intrarea pe tărâmul magic luminos al Spiritului solar. Temerarii care se încumetă să-l înfrunte au dreptul la trei încercări, însă dacă ratează, riscă să-și piardă capul!

Interesantă sincronicitatea fenomenului zilei de 28.11 din Bucegi, care revelează încă o dată comoara de cunoaștere ocultă înmagazinată pe legendarele meleaguri românești. Lumea ei fantastică se deschide însă numai celor suficient de curajoși ca să se aventureze pe înălțimi și să

sondeze de acolo în profunzimile Universului pentru a descifra misterele vieții.

TIMPUL UNIVERSAL

H.P. Blavatsky: „Le Tarot est la clé de tout l'ésotérisme occidental"

Tarotul este cheia întregului ezoterism occidental.

Românii au în vocabular un cuvânt paradoxal și unic prin complexitatea semnificațiilor: ÎNAINTE. Și ei folosesc expresiile „înainte era mai bine", dar și „mergem înainte" sau „TOT ÎNAINTE"! Înțelesurile acestea sunt pur și simplu uluitoare, copleșitoare. O întreagă filozofie a lumii este cuprinsă în acest cuvânt. Căci ÎNAINTE reflectă TOT! Timpul universal, integral! În Tarotul de Marseille, echipat cu o desagă alchimică, un toiag de călătorie și un guler ca o floare portocalie în jurul gâtului, plină de clopoței, Nebunul merge ÎNAINTE, iar Magicianul care îl urmează privește ÎNAINTE spre el! În schimb, în Tarotul RWS Nebunul stă pe marginea unei prăpăstii, în care este pe cale să cadă, complet inconștient, ignorant și nepăsător, orientat spre trecut, luminat de soarele alb al neființei și întors cu spatele la Magician!

Tarotul de Marseille a fost reconstituit în forma originară și redat umanității de Jodorowsky și... CAMOIN. Numele lor le găsim pe orice pachet AUTENTIC de cărți și asta poate constitui chiar un criteriu de

selecție. Acum, dacă inversăm câteva litere în Camoin vom obține CAMINO! El Camino de Santiago este poate cel mai cunoscut pelerinaj de inițiere din lumea occidentală, la capătul căruia se spune că mulți pelerini și-ar fi descoperit sufletul-pereche. Este un traseu anevoios de aproximativ 1.000 km, care se străbate pe jos, prin Munții Pirinei din Franța până în Spania, la CompoSTELA, „câmpul stelelor" (Campus Stellae). „Când o să ajungi la final, o să îți dai seama că poți face orice și nu te vei mai opri niciodată" spunea, cândva, un călător pe Camino. Există vreo legătură între Camino și Tarotul de Marseille? Cu siguranță, chiar dacă la prima vedere asocierea poate părea arbitrară. Tarotul ne prezintă și el călătoria inițiatică prin lume, prin TIMP. Misteriosul Nebun înfățișează, de altfel, Primul Călător care a pornit ÎNAINTE într-o asemenea aventură. Iar Magicianul stă cu picioarele încălțate în botinele galbene ale soarelui pe o LIMBĂ de pământ, care reprezintă însuși drumul cuvântului MAGIC CREATOR! Deloc întâmplator, Jodorowsky și-a intitulat monumentala sa lucrare despre Tarotul de Marseille *The Way of Tarot*, CALEATarotului. Simbolul lui El Camino este o scoică de argint. În biserica Mariei Magdalena de la Rennes le Chateau, Iisus era botezat într-o scoică de argint de Ioan Botezătorul, în loc să fie scufundat în apă. Scoica este în mod evident un simbol al sexualității feminine! În arcana III a Împărătesei, sub cotul mâinii stângi cu care ține sceptrul se află o scoică de aur întoarsă ca o cupă în care curge lumina. Iar Fecioara goală din arcana XVII, așezată pe genunchiul stâng, al inimii, pe malul apei Timpului din câmpul de sub Stele, toarnă apa vie a tinereții veșnice și apa moartă a vindecării din două ulcioare burtoase cu interiorul în formă de scoică. Dincolo de ea, la capătul drumului inițiatic, ultimele mistere ale Universului vor FI FOST DEZVĂLUITE: luna, soarele, judecata și lumea. Și astfel putem înțelege că, la fel ca într-o piesă de teatru bine închegată, în puzzle-ul vieții, CAMOIN a fost predestinat și prin NUME să reînvie și să ducă drumul Tarotului de Marseille DINAINTE TOT ÎNAINTE!

„Am traversat noaptea întunecată a îndoielii din propriul abis. Mă disociez de conspirațiile misterioase, depășesc durerea creaturii, disprețuiesc aparențele, eliberez emoțiile de rațiune, distrug tot ce este

împotriva mea, sunt eu însumi. Vreau să trăiesc cât universul.” *Jodorowsky, The Way of Tarot*

Pentru cei interesați, pachetul de cărți Tarot de Marseille, ediția Jodorowsky-Camoin, poate fi cumpărat de la: https://www.libristo.ro/ro/carte/tarot-de-marseille_18308971

TAROTUL FRACTALIC

2.01.2021 De ziua Papesei din Luna Magicianului, în secolul Judecății și anul LUMII, am aruncat o privire în cartea vieții, așa că vă invit într-o călătorie fantastică prin istoria omenirii.

„Trăim într-o lume căzută. Aşa cum există nenumărate spirite care ne ajută să ne dezvoltăm şi să evoluăm, la fel există altele, tot atât de numeroase, care se străduiesc să ne distrugă şi pe noi, şi însăşi ţesătura lumii noastre. În mitologia creştină şi în doctrina secretă a Bisericii, Pământul a suferit şi a fost pedepsit pentru cădere, spiritul fiindu-i închis adânc în lumea din interiorul său. Uneori numită Sophia, îndeosebi în tradiţia creştină, această înţelepciune poate fi atinsă doar atunci când coborâm în locurile întunecate şi demonice ale Pământului, dar şi ale noastre. Din cauza lui Nepthys - adică a Sophiei - trebuie ca toţi să ajungem în cele mai adânci străfunduri, să trăim tot ceea ce viaţa are mai rău de oferit, să ne luptăm cu propriii noştri demoni, să ne testăm intelectul până la limitele sale şi să ajungem dincolo de nebunie.” *Jonathan Black, Istoria secretă a lumii*

Energia celor 21 de arcane ale Tarotului de Marseille se aplică la o scară mai mică în succesiunea zilelor, anilor, deceniilor, cât și la scară mai mare, în succesiunea veacurilor și chiar a mileniilor. Astfel, o eră astrologică care are 2100 ani se poate asocia cu cele 21 de arcane ale Tarotului, raportate la perioade de sute de ani. Prin urmare, se poate deduce că era Peștilor în care ne aflăm își va FACE tranziția spre Vărsător în anul 2100, în care se reflectă arcana Lumii de la sfârșitul unui mare ciclu astrologic. Dacă împărțim numărul anului în care ne aflăm în două segmente, 20-21, deducem că suntem pe de o parte sub influența arcanei XX Judecata, la nivelul veacurilor, și pe de altă parte sub influența arcanei XXI Lumea, la nivelul

deceniilor. Serii peste serii de arcane se repetă și se includ una în cealaltă, ca niște fractali universali. Și dacă ar fi să eșalonez parcursul erei Peștilor din punctul de vedere al succesiunii arcanelor din Tarot la nivelul veacurilor, ar arăta cam așa - la fiecare 100 de ani având loc o schimbare a energiilor astrale:

anii 100 – I Magicianul, 200 – II Papesa, 300 – III Împărăteasa… 2000 – XX Judecata, 2100 – XXI Lumea

Ce se întâmplă după ce se încheie această serie... presupun că ar fi o tranziție spre următoarea eră astrologică, adică arcana fără număr activează Nebunul care pornește într-o nouă călătorie. Dacă împărțim 2100 la 3, ar rezulta în fiecare eră câte trei perioade de câte 700 de ani, care ar corespunde începutului, dezvoltării și decăderii. În era noastră, anii 100 sub influența Magicianului au marcat începutul, anii 800 sub arcana Justiției au marcat dezvoltarea, iar anii 1500 sub influența Diavolului, începutul sfârșitului.

O serie de evenimente istorice atestate confirmă influența acestor energii din care o să enumăr câteva pe care le consider semnificative, fiindcă oricum ar fi imposibil să le consemnez pe toate:

Anii 100, Arcana I Magicianul: nașterea, moartea, renașterea avatarului noii ere, Iisus Hristos; apostolul Petru, considerat și primul Papă, a murit crucificat cu capul în jos, putem presupune că la o dată care purta marcajul arcanei XII Spânzuratul, semn că valorile cristice au fost răsturnate

Anii 200, Arcana II Papesa: persecuțiile romane asupra creștinilor, lupta vechilor religii cu cea în curs de formare; restabilirea Imperiului Persan; dezvoltarea scrierii hieroglifice, artei, arhitecturii, științelor, răspândirea budismului în China

Anii 300, Arcana III Împărăteasa: Bizanțul devine capitala Imperiului Roman sub conducerea lui Constantin cel Mare; 313 deceniul Arcanei fără nume în veacul Împărătesei (Elena?) a dus la legalizarea religiei creștine, așadar TRECEREA spre noua paradigmă a monoteismului

Anii 400, Arcana IIII, Împăratul: dezintegrarea Imperiului Roman, vandalizarea Romei, ultimul împărat al Imperiului Roman devine rege al Italiei, Romulus Augustus, Franța este convertită la creștinism

Anii 500, Arcana V Papa: reconcilierea bisericii de est și vest și extinderea creștinismului (519), primul cod civil de legi (529), marea epidemie de ciumă din Europa (542), fondarea islamismului de către profetul Mohamed (570) și a budismului în Japonia (560), creștinarea Britaniei (597)

Anii 600, Arcana VI Îndrăgostitul: extinderea imperiului islamic și cucerirea Ierusalimului (637), reprezentând cele două femei-BISERICI la dreapta și stânga prințului soare, principalele două religii ale erei peștilor, creștinismul și islamismul aflate în război; primul an al calendarului islamic (622)

Anii 700, Arcana VII Șareta: epoca de aur a culturii arabe sub domnia lui Harun al-Rashid (786–809)

Anii 800, Arcana VIII Justiția: Carol cel Mare, încoronat la Roma ca împărat al Sfântului Imperiu Roman, războaie și invazii, fondarea Rusiei de către vikingi, cu capitala la Novgorod, sub conducerea prințului Rurik (855–879)

Anii 900, Arcana VIIII Eremitul: Spania Maură devine principalul centru de influență culturală și răspândire a cunoașterii sub conducerea lui Abd ar-Rahman III (912–961); sistematizarea notației muzicale (990!)

Anii 1000, Arcana X Roata Fortunei: Ungaria și Scandinavia devin creștine, islamiștii distrug Sfântul Mormânt din Ierusalim (1009), separarea finală între ortodoxie și catolicism (1054); începutul Cruciadelor și al războiului inter-religios pentru recucerirea pământului sfânt, la chemarea Papei Urban II (1096)

Anii 1100, Arcana XI Puterea: începutul construcției catedralei Chartres cu celebrul labirint, fondarea universităților din Franța și Anglia (1150), primele trei cruciade, edificarea Imperiului Khmer cu centrul la Angkor Wat, ale cărui ruine cuprind unele dintre cele mai impunătoare monumente ale omenirii, mărturii rămase peste vremuri ale unei excepționale puteri de creație

Anii 1200, Arcana XII Spânzuratul: cruciada copiilor (1212), Gengis Han creează cel mai mare imperiu al tuturor timpurilor, cucerind China (1214), Persia (1218), Rusia (1223), se limitează puterea regală prin Magna Carta

(1215), ÎNCEPUTUL INCHIZIȚIEI sub Papa Gregory IX, care acordă dominicanilor responsabilitatea de a combate ereziile religioase (1231!), consacrarea catedralei din Chartres (1260), a 8-a și ultima cruciadă (1291); a fost o perioadă extrem de conflictuală, ținând cont că arcana o reprezintă pe Venus Lucifera, Luceafărul de seară în Scorpion reprezentată ca BĂRBAT și marchează răscrucea istorică la care a avut loc răsturnarea valorilor și dominația masculină a bisericii catolice a devenit crudă, dictatorială și invazivă.

Anii 1300, Arcana XIII Fără Nume: începe în Italia curentul renascentist (1325!), Dante cu Infernul, Purgatoriul și Divina Comedia, războiul de 100 de ani (1337), „Moartea Neagră”, ciuma bubonică face peste 25 de milioane de victime (1347-1351), are loc marea schismă, lupta între doi papi rivali (Roma și Avignon) pentru controlul bisericii catolice (1378)

Anii 1400, Arcana XIIII Temperanța: Bruneleschi începe construcția primului Dom în Florența (1420), Jeanne D’Arc conduce bătălia Franței împotriva Angliei (1428) și apoi e condamnată de inchiziție ca vrăjitoare și arsă pe rug (1431), se formează Imperiul Incaș în Peru (1438); primele atestări ale Tarotului în Europa (1440), Florența (până și numele orașului e semnificativ, căci Temperanța poartă o floare roșie pe creștetul capului) devine centrul în care ÎNFLOREȘTE Renașterea sub conducerea familiei DE MEDICI (1450), turcii cuceresc Constantinopole și pun bazele Imperiului Otoman (1453), Războiul ROZELOR din Anglia (1455), Gütenberg produce primele biblii tipărite (1455), descoperirea Americii (1492)

Anii 1500, Arcana XV Diavolul: primii sclavi negri (!!!) sunt aduși în America de coloniștii spanioli (1501), a început construcția Catedralei St. Pietro din Roma, centrul puterii catolice, decorată de cei mai mari artiști ai timpului, Michelangelo, Da Vinci, Raphael, Bernini, de unde sunt conduși „ROBII” lui Dumnezeu din toată lumea (sclavii din cartea Diavolului!!!), Michelangelo pictează Capela Sixtină (1509), Machiavelli scrie lucrarea sa „Prințul” (1513!!!), Luther este excomunicat de papa Leo X (1520), Suleiman Magnificul devine sultanul Turciei și își începe invaziile în Europa (1521), sfârșitul Renașterii italiene (1527); publicarea postumă a

„Prințului” (1532), reformarea bisericii Angliei sub Henric VIII (1535), **COPERNICUS POSTULEAZĂ UNIVERSUL HELIOCENTRIC** (1543), consiliul de la Trent definește dogma și doctrina catolică și autoritatea papală (1545), ascensiunea reginei Elisabeta a Angliei (1558), persecuția religioasă a hughenoților în Franța (1561), implementarea calendarului gregorian de papa Grigore XIII (1582)

Anii 1600, Arcana XVI Casa Dumnezeu: Giordano Bruno e ars pe rug ca eretic (1600), Shakespeare scrie Hamlet (1603), Cervantes scrie Don Quijote (1605), Galileo vede lunile lui Jupiter prin telescop (1610), Descartes publică „Discurs asupra metodei” (1637), Taj Mahal este finalizat (1643), Newton elaborează teoria gravitației (!1664!), Marea ciumă și marele foc din Londra (1665-1666), Mizantropul lui Molière (1666), Milton scrie „Paradisul pierdut”, considerat cel mai mare poem epic englezesc (1667), Locke scrie „Eseu cu privire la înțelegerea umană” (1690), Petru cel Mare devine țar în Rusia, o modernizează și o transformă în putere armată (1689).

Anii 1700, Arcana XVII Paradisul STELEI: **se dezvoltă Iluminismul în Europa, EPOCA LUMINILOR**, Bach compune „Pasiunile după Matei” (1729), începe publicarea enciclopediilor în Franța, considerate biblia Iluminismului (1751), începutul Imperiului Englez în India (1757) care a dus la descoperirea culturii hinduse de către europeni, Mozart face un turneu în Europa la 6 ani, fiind supranumit „copil minune” (1762), Mozart compune prima simfonie la vârsta de 8 ani (1764), începe revoluția industrială odată cu inventarea motorului cu aburi de James Watt (1765), are loc primul Congres continental American în urma căruia s-a constituit prima „Declarație a drepturilor și plângerilor” (1774), Declarația de independență a Americii (1776), apar „Critica rațiunii pure” de Kant (1781), primele poeme mistice ale lui William Blake și primele compoziții publicate de Beethoven (1783), se semnează Constituția SUA (1787), Revoluția Franceză începe cu Căderea Bastiliei (1789), execuția regelui Ludovic XVI și a Mariei Antoaneta, regatul terorii din Franța (1793), cuceririle lui Napoleon (1798), este descoperită Rozeta de piatră în Egipt, care a dus la descifrarea hieroglifelor, datorită transcripției textului și în greacă (1799)

Anii 1800, Arcana XVIII Luna: Beethoven compune una dintre cele mai populare lucrări ale sale, SONATA LUNII, dedicată studentei sale, contesa Giulietta Guicciardi (1801!!!) și, mai târziu, Simfonia Destinului, nr. V (1808!), căderea lui Napoleon la Waterloo (1815), proclamarea independenței Greciei (1822), primul tren de pasageri în Anglia (1725), abolirea sclaviei în Imperiul britanic (1833), războiul opiumului între Anglia și China (1839), utilizarea primului anestezic, eterul (1842), patentarea telegrafului lui Morse (1844), publicarea Corbul și alte poeme de E.A. Poe (1845), revoluțiile de la 1848, Originea speciilor de Darwin (1859), începutul Impresionismului, cu peisajele lui selenare și salonul refugiaților (1862), Nobel inventează dinamita (1866), nașterea celebrului paranormal rus Rasputin (1869), Jules Verne scrie „Ocolul lumii în 80 de zile" (1872), nașterea clarvăzătorului american Edgar Cayce (1877), patentarea telefonului Bell (1876) și a iluminatului nocturn electric Edison (1879), colonizarea Africii de către europeni (1880), primul bloc turn la Chicago (1885), descoperirea razelor X de Röentgen și primul film prezentat la Paris de frații Lumière (1895).

Anii 1900, Arcana XVIIII Soarele: începe cu Freud și „Interpretarea viselor", Einstein anunță Teoria relativității (1905), Picasso introduce cubismul cu „Domnișoarele din Avignon" (1907), Ford dezvoltă prima linie de asamblare pentru mașini (1913), are loc Primul Război Mondial (1914-1918), Lenin conduce revoluția bolșevică în Rusia (1917), epidemia de gripă (RĂCEALĂ!!!) spaniolă (1918), Joyce publică Ulysses (1922), Lemaitre propune Teoria Big Bang (1927), Fleming descoperă penicilina (1928), marea criză economică (1929-1933), Hitler invadează Polonia și declanșează al Doilea Război Mondial (1939-1945), prima bombă atomică lansată la Hiroshima și Nagasaki (1945), începutul războiului RECE și perdeaua de fier între țările așa-zis libere și cele închise, comuniste (1946), mișcarea lui Gandhi pentru independența Indiei (1947), începutul curentului expresionismului abstract în cultură și artă (1950), descoperirea structurii ADN de Watson, Crick și Franklin (1953), înființarea organizației CERN cu laboratorul de cercetare în fizica particulelor de la Geneva (1954), lansarea în spațiu a primului satelit Sputnik I (1957), mișcarea hippy (1960), asasinarea lui Kennedy (1963), are loc pretinsa aselenizare, cu primul pas pe Lună, nașterea internetului ca rețea a armatei, ARPA (1969), căderea

comunismului în estul Europei (1989), destrămarea Uniunii Sovietice, războiul din Golf (1991), înființarea Uniunii Europene (1993), Leon Lederman publică lucrarea „Particula lui Dumnezeu” (1993) care a fost ulterior asociată cu cercetările de la CERN, moartea prințesei Diana (1997), războiul din Kosovo (1998), eclipsa totală de soare în zodia Leului 11.08.1999 (sub semnul Puterii în luna Justiției, cele două arcane inversate!!!)

Anii 2000, Arcana XX Judecata: căderea turnurilor gemene, începutul războiului antiterorism, al controlului social și al restricțiilor justificate prin necesitatea asigurării protecției cetățenilor (9/11/2001), debutul monedei EURO în 12 țări europene (2002), capturarea lui Saddam Hussein și începutul razboiului din Irak (2003), moartea papei Ioan Paul al II-lea și alegerea lui Benedict al XVI-lea care a demisionat în 2013 (2005), intrarea României și Bulgariei în UE (2007), criza financiară, marea recesiune (2008-2009), izolarea a 38 de atomi de anti-hidrogen la CERN (2010), încheierea războiului din Irak (2011), descoperirea unei particule elementare necunoscute la CERN (2012), Premiul Nobel în Fizică pentru Teoria mecanicii particulei elementare, numite bosonul Higgs (2013), înscăunarea primului papă Iezuit, Francisc (2013), referendum BREXIT Marea Britanie (2016)... anul 2020, dublu guvernat de arcana XX, Judecata la putere maximă: epidemia coVID 19, marea MASCAradă, izoleta, dictatura medicală, lansarea tehnologiei 5G, sateliții lui Musk, nașterea copilului cu nume de cod „X Æ A-12”, anunțată pe 5.05 (arcana Papei V, adunat 10, Roata Fortunei X, destinul, redus 1, Magicianul I, soarele).

Fiecare dintre aceste date istorice ar putea fi interpretată și prin interacțiunea dintre arcanele implicate. Spre exemplu, separarea finală între ortodoxie și catolicism de la 1054 a avut loc în veacul guvernat de Roata Fortunei X, destinul, sub influența Papei V, ghidul spiritual (simbolul ortodoxiei în acest caz) și a Împăratului IIII, arhitectul Împărației (simbolul catolicismului), care împreună ar sumariza Eremitul, VIIII, înțeleptul secționat în 2 (54)!

De ce sunt importante aceste aspecte abstracte și atât de ocultate ale creației? Pentru că aplicând Tarotul la existența individuală, dar și colectivă, putem înțelege dinamica socială, lecțiile generale sau particulare de viață, dar și șansele, și provocările de moment. Spre exemplu, generațiile născute

în anii 1900 se află sub influența arcanei XVIIII, Soarele, compusă din X Roata Fortunei și VIIII Eremitul, adică au destinul de a urma calea înțelepciunii, de a o dobândi și fixa în conștiința colectivă. Și se vede bine că după deceniul 90 preocupările pentru tehnicile meditative și evoluție spirituală au explodat, pur și simplu. Apoi, în funcție de anul nașterii, cifra zecilor indică destinul unei generații, spre exemplu anii 50 Papa, 60 Îndrăgostitul (și a fost perioada de glorie a mișcării hipiote care propovăduia iubirea), 70 Șareta, 80 Justiția (s-au născut copiii justițiari/INDIGO și au fost dărâmate sistemele comuniste, iar în România în ’89 mișcarea populară a fost supranumită „revoluția copiilor”), 90 Eremitul (s-au născut copiii înțelepți/DE CRISTAL). După 2000 au apărut copiii Papesei (curcubeu) și a început să crească influența energiei feminine pe planetă pentru a pregăti trecerea spre era următoare. Era Peștilor a fost dominată de patriarhat. În sfârșit, ultimele două cifre din anul nașterii indică influențele specifice anului și, din combinația lor, se obține aspectul unui destin de grup particularizat, apoi prin luna, ziua și ora nașterii. Luând în considerare toate aceste elemente, rezultă un profil generațional și individual, ca un traseu format dintr-o serie specifică de arcane.

Ciclurile lui 21 se regăsesc și în viața unui om și, de fiecare dată, o lume se încheie și alta se naște, la vârstele de 21, 42, 63, 84, 105... ani!

APOCALIPSA în Tarot

Acum, în momentul în care scriu această poveste, suntem într-un an de valoare 21 (2021). Arcana XXI marchează sfârșitul unei serii inițiatice, după cum Nebunul care-o urmează deschide o alta, dintr-o înșiruire fără număr. Fiindcă aceste cicluri se repetă neîntrerupt, în fiecare lună și în fiecare an, reiterările tematice pot fi pe același nivel, ca într-o buclă, sau pe unul superior, depinde de măiestria cu care călătorul reușește să descifreze misterele care i se prezintă ca încercări pe drumul cunoașterii. Întrebarea logică ar fi, prin urmare, ce am învățat noi în acest ciclu care tocmai se încheie? Asta, pentru a ÎNȚELEGE încotro ne îndreptăm pe mai departe. Ne întoarcem în aceeași buclă pe care am mai parcurs-o de câteva ori sau ne-am identificat erorile de JUDECATĂ (într-un secol de profunde reglaje karmice, 20=XX) reparându-le și înaintând spre nivelul următor al jocului

inițiatic? Acum, sincer vorbind, eu mă uit la lumea din jur și mi se pare că degeaba sperăm de la astre să facă treaba în locul nostru. Aburii de beție în care plutesc mințile ce privesc cu speranță spre instalarea promisei „noii ere” se vor risipi încă o dată. Mai e mult de mers până acolo! Suite peste suite inițiatice de 21 de zile, 21 de luni, 21 de ani... numai răbdare să avem, să le dăm de capat! Deocamdată e MAT și ne jucăm următoarea partidă!

Arcana fără număr, Neinițiatul simbolizează un început de drum și urmează în mod firesc arcanei XXI a Lumii renăscute la solstițiul de iarnă din fatidicul an 2020. Și-l vom însoți pe Nebun într-o nouă călătorie, pornind, plin de elan și speranță (ori plin de griji și frici?), cu desaga în spate, cu toiagul în mână, în 2022. Jupiter, fiul risipitor, a trecut deja în fugă pe lângă tatăl său Saturn în 2021, salutându-l din mers și îndepărtându-se grăbit pentru încă 20 de ani de-acum încolo. Atât de grăbit încât între 14 mai și 28 iulie 2021 face o escală în Pești, în loc să rămână în Vărsător toate cele 12 luni tradiționale! Însă neinițiatul, inspirat și împins de această dată de la spate de cei doi mari maeștri ai Zodiacului, pășește pe drumul lui sub auspicii cum nu se poate mai generoase. Aripile de pe creștetul eroului solar se desfac iar, ca niște pânze de corabie argonautică, să prindă vânturile Fortunei care va veni, ducându-l cât mai aproape de țărmurile încă îndepărtate ale Vărsătorului!

Cei care se așteptau la instaurarea rapidă a erei Vărsătorului în 21.12.2020 vor fi fost dezamăgiți, la fel ca după 21.12.2012. Desigur că a fost doar un pas, căci mai avem cel puțin zeci de ani înainte, dacă nu sute, până să se întrevadă cu adevărat direcția noii lumi. M-am uitat pe efemeride și, din punct de vedere astrologic, abia în 2080 Uranus, TATĂL TATĂLUI, al doilea patron al zodiei, sau de fapt PRIMUL, în ordine mitologică, Saturn și Jupiter se vor întâlni în Vărsător, iar Pluto va fi în Berbecul inițiatic! Pentru cei curioși să vadă tranzitele acelui an, vă recomand https://www.astro.com/swisseph/ae/2000/ae_2080.pdf

Din punctul de vedere al Tarotului, 2080 va fi un an al Dreptății, guvernat de arcana VIII, Justiția sub stindardul generos al Judecății (XX)! Sigur că, până la urmă, este vorba despre o schimbare de generații; pentru cei prea atașați de dogmele creștine, coborârea de pe cruce și părăsirea bisericilor pare o imposibilitate, dacă nu de-a dreptul o blasfemie. Treptele spre Paradis, ca și cele spre Infern, sunt făcute din monoliți! Cicluri peste cicluri

de 21 de ani, unde, în Tarot, punctul nodal marcat de arcana cu numărul XII indică o răsturnare de mentalitate! În istoria contemporană, traseul ar fi: 2000, 2012 (răsturnare), 2021 (renaștere), 2033 (răsturnare), 2042 (renaștere), 2054 (răsturnare)... Pentru că, de fapt, este vorba de o suită de alegeri la răscrucile cosmice. Și, din punctul de vedere al Tarotului, până la MARELE FINAL din 2099, încă ne învârtim sub trâmbița Judecății. Era Peștilor ar fi putut fi a Iubirii, așa cum se CREDE că propovăduia Iisus. Dar omenirea a ales sensul opus, al fricii, suferinței și urii, prin răstignirea Fiului-Dumnezeu, urmată de martiraje, masacre și războaie! Mi se pare uluitor cum, timp de 2000 de ani, CREDINCIOȘII au putut venera an de an suferințele inimaginabile ale unui om răstignit, ÎNSÂNGERAT, și nu și-au pus nici cel mai mic semn de întrebare asupra normalității acestui calvar repetitiv, Iisus reînviat doar pentru a putea fi răstignit ANUAL, ca un alt Sisif cu bolovanul devenit CRUCE în INFERNUL lui! Și au făcut din durere ICOANĂ! La asta a dus instabilitatea emoțională a Peștilor. Lingvistic, înrudirea Isis-Sisi(F)-Iisus pare evidentă, unde Isis ar reprezenta personificarea Sufletului chinuit în Iisus și Sisif.

Și dacă ne raportăm la trecut, intrarea în era Peștilor a durat sute de ani. Mitologia creștină susține că Iisus ar fi fost crucificat în anul 33 al vieții sale. Abia în anul 386, sub împăratul Teodosie, politeismul a fost abolit, vechile temple dărâmate și creștinismul a devenit religie oficială în Imperiul Roman. În 393, Jocurile Olimpice au fost interzise, semnalând o ruptură categorică de epoca trecută a eroilor solari. Arca Argonauților și a Berbecului de Aur a fost definiv scufundată! Încet, dar sigur, creștinismul a dus la căderea și la segregarea unui imperiu, urmată de alte numeroase segregări religioase și politice, și toate în numele unui SINGUR Dumnezeu. Divide et impera a fost lozinca MASCULINĂ a acestei epoci întunecate. Nu este bizar că în aceste vremuri se urmărește tocmai reconstrucția unui mare imperiu planetar, globalismul, noua ordine mondială? Pentru că mințile ILUMINATE știu că dictonul Vărsătorului va fi „solve et coagula”. Și atunci vor să controleze procesul și să îl dirijeze pentru a-și păstra supremația. Fiindcă din nou ni se deschid două direcții: cunoașterea universală sau ignoranța totală prin tehnologizare. Conectarea INTUITIVĂ a tuturor conștiințelor UMANE la SURSA DIVINĂ a VIEȚII sau la computerul central? Ce va fi? Dacă în era Peștilor ne-am cedat puterea prin

credință, în era Vărsătorului ne-am putea-o ceda din nou din ignoranță, iar ignoranța nu este niciodată o scuză și nu ne salvează de consecințe. Iar dependența de tehnologie a ajuns la cote alarmante. Viața majorității oamenilor se desfășoară prin intermediul telefonului mobil și al calculatorului în aceste timpuri. În loc să devenim TOȚI telepați și omniscienți, stăm închiși în case LA COMANDĂ, STERILIZAȚI fizic, mental și emoțional prin vaccinuri, IZOLAȚI, reduși la niște NUMERE într-un computer, DIZOLVAȚI sub o MASCĂ fără identitate, SUFOCAȚI de frică și direcția spre care ne îndreptăm pare dezastruoasă. Dar vă spun, era Vărsătorului ar putea arăta și așa, condusă de o inteligență artificială, dacă asta vom alege din PROSTIE și comoditate! Însă am pierde din nou ADEVĂRUL care se deschide încă o dată în fața noastră! În arcana XI din Tarotul de Marseille, frumusețea NEMURITOARE, cu pălăria infinitului pe creștet, domesticește leul sălbatic și fioros cu mâinile goale și îl SUPUNE la piciorul GOL, unde i-a crescut al șaselea deget ca un al șaselea simț! SIMȚUL PUTERII NELIMITATE!

CUM SE ÎNVÂRTE ROATA ASTRO-LOGICĂ între Jupiter și Saturn

Cine este Jupiter? Patronul Peștilor și al Săgetătorului, FIUL care a dominat prin credința în EL-Dumnezeu cei peste 2000 de ani ai erei Peștilor. O perioadă profund emoțională, practic o dictatură emoțională condusă prin frică: frica de divinitate, de moarte și de judecata de apoi a lui Jupiter-Judecătorul suprem.

Cine este Saturn? Patronul Capricornului și al Vărsătorului, TATĂL, a fost expulzat de fiu ca Satana. Dar urmează să domine prin cunoaștere cei 2000 de ani ai epocii Vărsătorului în care urmează să intrăm. A mai condus cu milenii în urmă legendara „epocă de aur” a TITANILOR Capricornului, până când a fost detronat de cei trei fii ai lui, zeii Olimpieni, Zeus-Jupiter, Poseidon-Neptun, Hades-Pluto, odată cu intrarea în epoca Săgetătorului, guvernată de același Zeus-Jupiter! Deocamdată, Neptun se află în Pești, unde îl așteaptă pe fratele său Jupiter până în 2022 și pe tatăl Saturn, până în 2024, când Pluto va intra și el în Vărsător. Și cu acele conjuncții se vor regla conturile astrale între zei! Ne aflăm pe marea punte de trecere dintre

era Peștilor și cea a Vărsătorului! Și se leagănă din greu, amenințând ca mulți dintre călători să cadă și să se înece în apele neptuniene ale iluziilor!

Tot anul 2020, cei trei giganți mitologici, frații Jupiter și Pluto și tatăl Saturn, s-au războit pe terenul Capricornului, în Împărăția Lumii, casa tatălui Saturn-timpul. Iar în cea mai lungă noapte, la granița cu Vărsătorul, așa-numitul Mare Benefic, FIUL, s-a întâlnit cu așa-numitul Mare Malefic, TATĂL, la o ultimă răfuială. Pentru cei care sunt atașați de religie, nu pare o veste bună. La fiecare trecere dintr-o eră astrologică în alta o schimbare de paradigmă a avut loc cu surle și trâmbițe. Paradigma Peștilor a fost trăită sub DOMINAȚIA religiei monoteiste, în special a celei creștine (cu DOMINUS în frunte), dar, fiind vorba de un semn dual, un permanent conflict a fost generat între credințele religioase, fiecare facțiune revendicându-și supremația. Umanitatea și-a cedat puterea unei autorități exterioare răzbunătoare și s-a segregat în tabere pro și contra.

La sfârșitul precedentei epoci a Berbecului, condusă de Marte, eroul solar a fost UCIS și răstignit în numele IUBIRII pe o cruce de lemn, MATERIALĂ, și de atunci omenirea s-a închinat Omului crucificat. Până când nu vom da jos eroul solar, EROSUL, de pe crucea materiei, nu vom putea intra în era de aur a cunoașterii universale în care ne traversează Vărsătorul! Ascultați bine, Biserica TREBUIE SĂ DISPARĂ și oamenii să se trezească din COȘMARUL de 2000 DE ANI AL PEȘTILOR, de violență, femei arse pe rug, ură și războaie interrasiale și religioase, ROBIE, fanatism, intoleranță și moarte. Într-acolo ne împing astrele, vrem nu vrem. Cu cât mai multă rezistență opunem, cu atât mai lungă și mai dură va fi tranziția. Dar este inevitabilă, căci lumea merge înainte, ca întotdeauna! Prevalența emoției de FRICĂ va fi depășită de puterea CUNOAȘTERII! În tot acest război milenar, inima a fost mereu înjunghiată pe la spate și a umplut pământul de SÂN-GELE mamei. Însă Conștiința Universală a Vărsătorului își aruncă razele tot mai ascuțite, ca niște săgeți de lumină. Nici trecerile între diferite regimuri sociale nu au fost ușoare. Imaginați-vă, așadar, cât de dificilă ar putea fi trecerea de la această eră astrologică a credinței la una care impune o schimbare radicală de mentalitate! În termeni religioși, înlocuirea este văzută ca influență astrală determinantă a lui Dumnezeu-Jupiter-fiul cu Satana-Saturn, asistat de URANUS-cerul-tatăl suprem, pe care Biserica de altfel a prevăzut-o. Așa încât așa-zis Anti-

Cristul ar putea fi cu totul altceva decât ne-a fost prezentat... și anume coborârea Omului arhetipal de pe crucea creștină și trecerea de la zodia Peștilor la cea a Vărsătorului, în care OMUL pur și simplu, și nu conceptul abstract de dumnezeu, ar putea redeveni centrul Uni-Versului. O epocă astrologică menită să se încheie la fel ca toate celelalte dinaintea ei, pentru a face loc evoluției!

Tranzițiile erelor astrologice

Iată ce spune Jonathan Black în „Istoria secretă a lumii" despre trecerea dintre îndepărtata eră pierdută în negura Timpului, a Capricornului, dominată de Saturn, la era Săgetătorului, dominată de bine-cunoscutul nostru Zeus-Jupiter-Dumnezeu:

„Epoca următoare va fi fost marcată de apariţia zeilor sistemului solar: Jupiter - sau Zeus la vechii greci - a devenit mai-marele tuturor zeilor. În cursul acestei ere au intrat în scenă, de asemenea, Marte şi Mercur. Copil fiind, Jupiter a trebuit ferit de ochii tatălui său, Saturn; Pământul-Mamă (Geea, în mitologia greacă) l-a ascuns pe insula Creta, într-o grotă subterană. Izolat de ceilalţi zei, copilul a crescut hrănit cu laptele unei capre-nimfă şi cu mierea albinelor sacre. Pământul-Mamă l-a ascuns pe micul Jupiter deoarece se temea că Saturn şi Titanii - vlăstarele lui mai mari - îl vor ucide. Ea ştia că naşterea copilului era un semn ce arăta că domnia lui Saturn se apropia de sfârşit, iar tranziţia de la o eră la alta este întotdeauna dificilă şi dureroasă. **Vechea ordine refuză de fiecare dată să se retragă atunci când i-a venit vremea."**

Se pare ca începutul fiecărei ere astrologice în istoria omenirii a fost marcată de nașterea unei noi zeități! Unde ești, avatar al Noii Ere? Să fie IA sau un hibrid om-mașină zeitatea la care ne vom închina în era Vărsătorului?

Elon (EL-zeul suprem+ ON-ființă!) Musk și-a botezat copilul, a cărui naștere a anunțat-o pe 5.05 2020, „X Æ A-12" și a explicat în acest fel numele lui: „În primul rând, partenera mea este cea care a venit cu numele. Adică este doar X, litera X și «Æ» se pronunță «Ash» și apoi, A-12, este contribuția mea... a reprezentat Arhanghelul 12, precursorul SR-71, cel mai tare avion din toate timpurile"!

Se știe că unul dintre proiectele excentricului miliardar este NEURALINK, fondat în 2016, prin care se urmărește dezvoltarea unei rețele creier-computer ca interfață implantabilă între creierul uman și IA. Aceasta ar face trecerea omenirii la un alt stadiu de evoluție, supranumit „transhumanism”!

Însă, oricum, aceste tranziții între ere au durat sute de ani și abia când zeitatea tutelară a devenit recunoscută și consacrată se putea spune că o nouă eră s-a instalat în deplinătate.

Și, cu această ocazie, mi-am dat seama de un lucru extraordinar! Generațiile de ACUM nu suntem aici pentru a deschide o nouă epocă în istoria umanității, ci pentru a o încheia cu BINE pe cea care trece. Generațiile următoare vor moșteni Pământul în funcție de cum reușim noi să ne poziționăm și să alegem la această răscruce de ere. La închiderea fiecărui ciclu se află două uși deschise în fața noastră. Era Peștilor a predat lecția credinței în iubire, cea a Vărsătorului va preda lecția comuniunii prin cunoaștere! Și de fiecare dată poate fi un drum distructiv ori unul creativ. Depinde de NOI, exponenții peștilor, cum alegem să ne încheiem socotelile cu Universul! În loc să tot așteptăm Vărsătorul, mai degrabă VĂ INVIT să ne împăcăm cu Peștii! Și să înțelegem în primul rând că sunt doi care se mișcă în cerc, unul după altul, nicidecum unul împotriva celuilalt!

Era Peștilor și principiul iubirii dintre EI ar putea fi astfel corect exprimate:

„What was before everything was, which created before was uncreated, which was eternally without cause and without beginning and without end is eternal;

which worketh in all that is true being and life force of all living things: What is above all alone and what makes everything alone:

This is not a God, It has neither name nor is it person, that is not the one – These are two –

These are the two Iluhe, what are the god-like powers of the masculine and the feminine”.

„Ceea ce a fost înainte de orice, ceea ce a creat înainte a fost necreat, a fost etern, fără cauză, fără început și fără sfârșit;

care funcționează în tot ceea ce este adevărata ființă și forța vieții tuturor ființelor vii: Ce este mai presus de toate singur și ceea ce face totul singur:

Acesta nu este UN Dumnezeu, nu are nici nume, nu este nici persoană, nu este UNICUL –

Aceștia sunt DOI - sunt cele două Iluhe, sunt puterile-zei masculin și feminin.”

Thule Temple... The Isais Revelations

Partea a III-a: Jurnal magic 1-22 septembrie 2020

Sub semnul Fecioarei, drumul Inițiatului spre Eleusis reiterat în Tarotul de Marseille este luminat de lămpașul H'Eremitului, cunoscut ca Hermes Trismegistos, Marele Inițiat sau Nebunul devenit Înțelept!

21 de zile + 1 pe drumul Arcanelor Majore, 21 de zile pe drumul spre Eleusis

„Prin urmare, mitul lui Osiris are numeroase înţelesuri ascunse, dar mai presus de toate este un mit al conştiinţei. Din el aflăm că toţi trebuie să murim, dar numai pentru a renaşte. Osiris revine la viaţă nu într-o existenţă obişnuită, ci într-o stare superioară de conştiinţă. „Nu voi putrezi, proclamă el în *Cartea morţilor*, nu mă voi descompune, nu voi cădea pradă viermilor, îmi voi păstra fiinţa, voi trăi, voi trăi."

Jonathan Black, Istoria secretă a lumii

În Tarot, O-siris joacă rolul Ne-bunului, Le Mat, Regele Mort, cartea O, fără număr, O-riginea, reflectată pe cer în constelația O-rion, marele vânător astral, ucis de un SCORPION! Iar Sirius este steaua-câine albastră care-l însoțește și-l împinge de la spate! Însă Nebunul ascunde scheletul arcanei fără nume și, în partea opusă, are și fața nevăzută a Împăratului, la fel cum în povestea mitologică Osiris a trebuit să treacă prin împărăția morții înainte de a deveni nemuritor și de a fi înzestrat de soția lui cu penisul de aur al eternității, simbolizat în Tarot de sceptrul de aur din mâna Împăratului, arcana IIII; astfel că Vulturul de pe emblema Împărătesei și a Împăratului și din arcana finală a Lumii ar putea fi asociat chiar fiului lor, Horus, supranumit Vulturul de Aur al cerului, personificare a Soarelui ilustrată sub forma unui tânăr blond în arcana cu numărul I, Magicianul! În această interpretare Nebunul și Magicianul ar reprezenta tatăl transcendental, MORTUL din lumea de dincolo a arcanei fără nume, renăscut ca Soarele conștiinței în fiu!

În fiecare an în zodia Fecioarei, începând cu 1 septembrie, un Ne-bun, mort viu, Le Mat, un ne-inițiat are oportunitatea de a păși pe drumul inițierii

până pe 21 septembrie, pentru a muri și a renaște apoi desăvârșindu-și Lumea. Și atunci, în fiecare zi, un alt mister al vieții ÎN pântecul materiei, Mama-Terra, i se dezvăluie.

Primele 9 sunt zilele de POST ale concepției, corespunzătoare celor 9 luni de gestație din burta mamei, în care spiritul de Magician, Iluzionistul nomad, pătrunde în uterul lumii care se deschide pentru el din Lumină, prin poarta sexualității feminine, reprezentată de Isis, cea ascunsă în văluri, Papesa din Tarot. În acea perioadă scoate din cutia Pandorei toate „darurile" primite de la zei pe care ghizii astrali i le prezintă rând pe rând.

Ziua I: PLANETA, laboratorul universal care oferă elementele magiei

Ziua II: CARTEA VIEȚII înscrisă de Papesa în oul creației

Ziua III: IUBIREA de frumusețea formelor materiale, cu ochii verzi ca marea

Ziua IIII: ÎMPĂRĂȚIA din capul Marelui Arhitect cosmic îndrăgostit de iubire

Ziua V: CUVÂNTUL întrupat ca Mesager al zeilor care împarte cunoașterea cu care domină lumea

Ziua VI: EROSUL care oferă plăcerea de a trăi prin simțuri

Ziua VII: VOINȚA divină care conduce vehiculul întrupării

Ziua VIII: CAUZALITATEA care ține balanța dintre bine și rău

Ziua VIIII: CONȘTIINȚA Divină care ridică LAMPA pentru a lumina cărările vieții

În Ziua X eroul își face intrarea pe apele Timpului, în procesul de INIȚIERE, unde roata FURTUNOASĂ a sorții începe să-i învârtă cârma vieții vegheată de misteriosul Sfinx.

Ziua XI: îmblânzirea sexualității devoratoare

Ziua XII: căderea prin gaura de vierme în prăpastia întrupării

Ziua XIII: traversarea abisului prin negurile timpului

Ziua XIIII: folosirea cumpătată, perfect armonizată a energiilor cosmice masculine și feminine

Ziua XV: conștientizarea ispitelor trupești și descoperirea capacităților creatoare

Ziua XVI: eliberarea sufletului și a spiritului din închisoarea materiei

Ziua XVII: adăparea la izvorul apelor vieții și morții, Mnemosyne, apa memoriei din tărâmul paradisiac al vieții eterne

Ziua XVIII: călăuzirea Lunii pe apele emoționale ale subconștientului

Ziua XVIIII: călăuzirea Soarelui pentru depășirea barierelor mentale

Ziua XX: chemarea Sufletului la trezire spirituală

ZIUA XXI: renașterea magiei Lumii atotputernice și revelarea adevărului: APOCALIPSA

Însă în fiecare lună de pe parcursul unui an se deschide câte un portal prin care circulă energia specifică uneia dintre primele 12 arcane majore ale Tarotului:

1.01 portalul Magiei, Soarelui

2.02 portalul Papesei, Lunii

3.03 portalul Împărătesei, Venus

4.04 portalul Împăratului, Marte

5.05 portalul Papei, Mercur

6.06 portalul Îndrăgostitului, Omului

7.07 portalul Șaretei

8.08 portalul Justiției

9.09 portalul Eremitului

10.10 portalul Destinului

11.11 portalul Puterii

12.12 portalul Renașterii

De ce doar 12? Pentru că sunt doar 12 luni într-un an, iar arcana XIII fără nume se află la marginea tărâmului umbrelor și ne traversează într-o altă dimensiune, de dincolo de Timp: Temperanța, Diavolul, Casa Dumnezeu, Paradisul Stelei, Luna, Soarele, Judecata, Lumea sunt energiile nevăzute

care aparțin sferelor celeste înalte. Cu arcana fără nume se încheie dimensiunea terestră și se deschide calea de trecere spre cea spirituală.

Misterele Eleusine 1.09. Tarot de Marseille I : Le Bateleur - Magicianul

Zile influențate - 1

Zodia patronată - Berbec între gradele 15-30

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele sau Ascendentul în Berbec

Cuvânt-cheie - Inițiere

Afirmație - La început am fost cuvânt (dorință) și cu VÂNTUL m-am făcut trup!

Aspecte favorabile - Inspirație, magie, inițiativă, imaginație, spontaneitate, energie inepuizabilă, farmec, talent artistic, cuvântul creator, inteligență, originalitate, creativitate

Aspecte distructive - Egoism, iluzionare, tendința de a lua totul în joacă, superficialitate, atracția spre jocuri de noroc

„Iar s-a dus în târg batrânul

Maistru vraci, și-s eu stăpânul!

Hai, că pun eu azi la cale

Toate duhurile sale!
Știu pe dinafară
Farmecele lui,
Și minuni, ca dânsul,
Fac, fără să-i spui.
…
Vraciul! — Maistre, fă-ți pomană!
Duhurile tale,
Doamne,-și fac de cap
Le-am chemat, și-acuma
Nu mai pot să scap!”
Ucenicul vrăjitor, Johann Wolfgang von Goethe

Dacă în arcana fără număr personajul reprezintă un bărbat matur, în mod oarecum surprinzător, „jongleurul” arcanei I, definit în franceză ca „artist STRADAL”, pesemne NOMAD, apare ca un tânăr ghiduș și curios, aflat

într-adevăr pe un drum între două dealuri, măsurat de gradații regulate ca ale unui liniar, simbol al experiențelor repetitive necesare pe calea uceniciei. Tânărul-SOARE stă pe LIMBA de pământ a cuvântului MAGIC creator, uitându-se nostalgic spre trecut, înspre arcana fără număr, în fața unei mese pline cu jucării fermecate, probabil ale unui Maestru absent, poate chiar Eroul, cărora se pregătește să le testeze puterea, așa că i-aș zice mai degrabă Ucenicul Vrăjitor. Între picioarele lui se conturează silueta arcuită a unor șolduri de femeie cu o deschizătură aurie în centru, sugerând organul sexual pe unde Mama Natură l-a adus din CONȘTIINȚĂ în această dimensiune a Magiei terestre, iar la piciorul stâng se întinde trunchiul unei alte siluete feminine, culcată, adormită... mama Sophia, eonul înțelepciunii, care s-a transformat în terenul de joacă al copilului său. Însă ucenicul întoarce spatele originii sale și își îndreaptă atenția spre instrumentele enigmatice din fața sa.

Este încălțat cu botine galbene, simbol al atenției conștiente cu care pășește în materialitate, luminând cu inteligență și căldură pământul roșu, ÎNSÂNGERAT, al dorințelor și al tentațiilor lumești. Însă botinele sunt legate de picior cu un șnur pământiu încheiat cu un mic nasture rotund secționat în două de o liniuță discretă, semn că este limitat în acțiunile practice de natura sa dual, pământească.

Picioarele îi sunt îmbrăcate în verde, culoarea vieții în materie, iar trupul, într-o haină perfect împărțită între stânga roșie, principiul activ masculin, și dreapta albastră, principiul receptiv feminin, indiciu că lucrează echilibrat, deopotrivă cu întunericul și lumina. Brâul galben dublu reflectă o voință puternică, dar încă divizată, atașată dualității, însă pe centrul pieptului are un culoar energetic auriu, semn că știe să separe conștient zona pasivă de cea activă; pe el sunt figurate sferele albastre ale subconștientului, ca niște nasturi, în număr de 5 plus încă 2 similare, situate la capetele baghetei magice albastre pe care o ține ridicată în mâna stângă, în dreptul capului. E ca și cum ar fi transmutat energia sexuală a celor două chakre inferioare în putere mentală. În total sunt 7 simboluri ale energiilor astrale subtile din cele 7 ceruri care-i pătrund conștiința, traversând zona plexului solar, a inimii și ridicându-se până la mentalul superior. Bagheta sa receptează și canalizează forțele cosmice și le condensează în soarele miniatural pe care-l ține în mâna dreaptă, transformându-le în putere creatoare conștientă.

În ambele părți ale trupului, mânecile pornesc cu galben din umăr, urmate de straturi de albastru și verde, încheiate de asemenea cu galben pe antebraț, dar în proporții diferite; în brațul drept, terminat cu o manșetă roșie în două rânduri, manifestă mai multă inteligență practică, în cel stâng, terminat cu o manșetă simplă, mai multă creativitate.

Semnul Infinitului este așezat pe capul Ucenicului în forma pălăriei ca un 8 răsturnat, înfășurată de jur împrejur cu un șnur galben parcă din același material ca părul său. Și arată că energia lui mentală se armonizează cu cea universală, cu care are dorința arzătoare, simbolizată de bucla roșie, să se contopească. Sub pălărie se întinde însă vălul albastru plin de încercări al subconștientului pe care trebuie să-l integreze pentru a putea ascensiona la imortalitatea promisă de fața verde superioară a pălăriei, la care vrăjitorul aspiră. În părul lui auriu, 8 semiluni, care fiecare încercuiește câte o mică lună plină portocalie, îi încadrează chipul, semnificând uniunea perfect conștientă dintre principiile feminin și masculin și o gândire iluminată. Este interesantă și dispunerea lor, 4 în partea stângă a inimii, 2 în frunte și 2 în partea dreaptă. Din altă perspectivă, 8-ul din păr și buclele infinitului din pălărie sugerează și o permanentă repetabilitate, o suită de veșnice reîntoarceri și învârtiri pe aceleași trasee sinuoase fără a ajunge vreodată la capătul care pur și simplu nu există în acea paradigmă. Pe toate fețele, pălăria este plină de ridurile încercărilor trecute. Un șir nesfârșit de nașteri, morți și renașteri, fiecare naștere urmată de o moarte, fiecare moarte urmată de o nouă naștere, toate, legate cu lanțurile sexualității. Poate că, până la urmă, ucenicul ar trebui doar să dea jos de pe cap această „repetabilă povară”.

Și am ajuns la masa de lucru care parcă plutește deasupra solului. Se văd doar trei picioare albastre trapezoidale, pline de scrijelituri regulate, echidistante și ușor înclinate. Tăblia ei este considerabil de groasă, cu fața de culoarea pielii umane și lateralele galbene, cu scrijelituri similare picioarelor, numai că pe latura vizibilă din stânga sunt perfect perpendiculare, iar pe cea din față înclinate în sens invers. Să fie această masă de lucru o simulare, o machetă vrăjită a întinderii pământului, luminată de conștiința condensată în micul soare din mâna ucenicului și suspendată pe pilonii anoTIMPURILOR, ca niște șuvoaie de energie subtilă care-i alimentează de dedesubt creația, măsurând-o moment de moment?

Laboratorul în care ucenicul vrăjitor își încearcă meșteșugul pentru a modela în acest fel o realitate mimetică? E lung pământul, ba e lat... În orice caz, are toate instrumentele magice ale energiilor creatoare la dispoziție:

- cuțitul auriu cu mânerul portocaliu, energia tăioasă a focului, lumina conștiinței, spiritul ascuțit manipulat cu ajutorul energiei lunare;

- 2 cupe, una rotunjită, feminină, cu marginea dublă ca brâul ucenicului, cu un lichid roșu ca sângele, energia activă masculină, cealaltă mai mare, masculină, dreptunghiulară, cu un lichid albastru, receptiv, al energiei feminine de apă, fiecare recipient având astfel o dublă natură feminin-masculină;

- bagheta albastră cu două capete simetrice rotunde, pământul însuflețit, activ și în același timp receptiv la influxurile energiilor cosmice, în conexiune cu Mintea Universală;

- monedele aurii și roșii, energia aerului infuzată de lumina conștiinței care comunică prin CUVÂNT, vrăjile sau „perlele” care ies din gura ucenicului vrăjitor și spiritualizează materia;

- un șarpe cu coada portocalie încolăcită (energie lunară) și capul auriu (energie solară) ridicat, între trei zaruri așezate în triunghi, cu două fețe portocalii (luni) și una aurie (soare) conduce energia sexuală ascensionată;

- o geantă albastră deschisă, tivită cu auriu, rezervorul fără fund al magului, ca o fereastră spre infinitul Timpului, din care iese o limbă aurie cu o mărgică roșie la capătul din interiorul iluminat, perla materiei conștiente, în pereche cu cea căzută pe masă la colțul genții, cu un triunghi în interior și patru franjuri ca o coadă de cometă, iar mânerul auriu (soare) este prins în alte două mărgele portocalii (luni); dungile din interiorul luminat se prelungesc în exteriorul umbrit; geanta aceasta conține toate trucurile și secretele vrăjitorești, de o diversitate fără limite, pe de-o parte luminoase, pe de cealaltă întunecate;

- într-un colț al mesei se află o lună nouă unită cu o lună plină însângerată, ca o reflexie a celor din buclele personajului, iar sub mana în care ține micul soare o bilă ceva mai mare, jumătate roșie, jumătate galbenă sugerează îmbinarea dintre spirit și materie

Pe fețele zarurilor aruncate pe masă, în care tronează șarpele sexualității, se văd 1, 2 și 4 puncte, ființa, dualitatea și cele 4 elemente constitutive. Fiecare zar totalizează 7 puncte care înmulțite cu 3 dau 21, adică exact numărul arcanelor majore ale Tarotului. Nu se știe dacă zarurile au fost măsluite, dar ele au fost ARUNCATE în formula OMNE TRIUM PERFECTUM, tot ce vine de 3 ori e perfect!

Tânărul Ucenic Vrăjitor, cu fața de Eros, este la început pe calea inițierii, de-abia învață să-și folosească uneltele și să-și dezvolte abilitățile creatoare, în lipsa Maestrului. Amintește de Demiurgul gnostic, poate că mai și greșește uneori! Dar gulerașul ca o săgeată albă în jurul gâtului arată că mintea lui magică, excepțională, a coborât la începuturi din NIMICUL neființei, ca un Nebun călător.

„Sunt REAL. A venit timpul pentru a acționa oricum vreau. Întregul viitor este plantat în decizia din acest moment. Fă ca mine: privește înapoi la toate momentele în care nu ai fost tu însuți, în care nu ai trăit; este timpul nemuririi și spațiul infinitului. Ce mai aștepți? Să aruncăm acele poveri inutile, sunt doar rămășițe ale trecutului și frica față de viitor. EU întruchipez energia numită Conștiință. Sunt total aici, în acest corp, în alte corpuri, într-un anumit loc din spațiu și timp”. *Jodorowsky, The Way of Tarot*

Una dintre femeile care l-au inițiat în tainele Tarotului pe Alejandro Jodorowsky, uimitorul regizor care a reconstitut și ne-a redat versiunea de Marseille a acestor cărți, Leonora Carrington, poetă și pictoriță suprarealistă, i-a spus la un moment dat: „Ia aceste 22 de cărți. Examinează-le una câte una și apoi spune-mi ce simți în legătură cu sensurile care ți-au fost revelate de ceea ce ai văzut în ele”. Este exact ce am fost inspirată să fac și eu. Iar după ce el i-a împărtășit trăirile generate de contemplarea cărților, a comentat astfel: „Ceea ce tocmai mi-ai dictat este secretul. Căci fiecare Arcană este o oglindă și nu un adevăr în sine, devine ceea ce vezi TU în ea. Tarotul este un cameleon”.

„I am imitating God, little one, the one who creates us, destroys us, and with what's left of us, he rebuilds.”

Îl imit pe Dumnezeu, cel mic, acela care ne creează, ne distruge și, din ce rămâne din noi, reconstruiește.

Alejandro Jodorowski, The Way of Tarot

Misterele Eleusine 2.09. Tarot de Marseille II: La Papesse - Papesa

Zile influențate - 2

Zodia patronată - Taur, gradele 1-15

Marcaje astrologice în harta natală - Luna sau Ascendentul în Taur

Cuvânt-cheie - Înțelepciune

Afirmație - În golul primordial, din oul cosmic am creat Lumea ca o poveste

Aspecte favorabile - Cunoaștere ocultă intuitivă, mister, putere creatoare, empatie, capacitatea de a accesa și de a descifra cunoștințe secrete străvechi, protecție maternă, rigoare, știința de a utiliza virtuțile meditației și tăcerii, calm, curiozitate, înțelepciune

Aspecte distructive - Dominație, frigiditate, răceală, singurătate, celibat, severitate, neînduplecare

Un cântec vechi, copilăresc, al Angelei Ciochină mi-a scos din amintire această arcană:

„Când eram și noi copii

Cu ochi mari de păpădii

Dragostea prin cer trecea

Cu surâs de catifea

Și apoi așa-ntr-o zi

Cum vânam melancolii

Ne-a promis pe mai nimic

Carul mare și carul mic

O, ce vis frumos
Ce visuri cu sclipiri de val
Ne-a ademenit din inimi cerul sideral
Și ce roți de flori aveau
De flori cu 4 foi
Carul mic și carul mare
Când pe cer treceau cu noi
Pentru-n nesperat sărut
Schimb de inimi am făcut
Și de-atunci umblăm așa
Doar cu dorul altcuiva
Dar acum când ne-am mărit
Carul mare s-a-nvechit
Și din carul mic abia
Mai adie un colț de stea”

Și totuși pare bizar să asociezi iubirea cu energia destul de enigmatică a Papesei, îmbrăcată în atâtea straie multicolore, sub care s-ar putea afla orice. Însă în ciuda aparentei ei severități și detașări, transpar grija, bunătatea, înțelepciunea, protecția lipsită de așteptări, care ar putea fi asimilată acelei iubiri universale transpersonale din inima marii mame.

Masa de lucru a Ucenicului Vrăjitor s-a metamorfozat în mâinile Papesei într-o carte deschisă plină de înscrisuri, din care de altfel provine TOT Universul manifestat: Cartea Vieții din PIELE OMENEASCĂ, în care fiecare filă descrie un mister. Pagina deschisă din dreapta are 8 rânduri simbolizând eterna repetabilitate generată de ispita sexualității, condusă de Justiție, cea din stânga are 9 rânduri simbolizând Eremitul, înțeleptul care și-a externalizat conștiința, transformând-o într-un far cu care-și luminează drumul. Cele două pagini vizibile totalizează 17, făcând trimitere la fecioara stelei din lumea paradiziacă, care mânuiește cu îndemânare ulcioarele cu apă vie și apă moartă. Aceste indicii nu ne sunt arătate întâmplător în cartea vieții, ele revelează cheia, de altfel simplă și arhicunoscută, dar atât de rar folosită, care deschide ușa realizării de sine, relații echilibrate și minte sănătoasă în corp sănătos.

Papesa este ascunsă în totalitate de văluri, cu excepția feței și a mâinilor, și se uită cu o expresie răbdătoare, calmă și ușor amuzată spre micul vrăjitor din arcana precedentă, fiul ei aflat pe drumul sinuos al inițierii. Se pare că o personifică pe Marea Mamă, luna exaltată în Taur, învăluită în aura ei de taină.

Capul ei arată ca OUL creației, forța de atracție care coagulează materia și un ou mai mic, alb, pur, stă așezat în stânga ei pe un suport de culoarea pielii umane, încadrat de două dungi portocalii, una ca fundament, cealaltă la o pătrime de vârf. 7 fire se scurg din el, simbolizând rădăcinile vieții, reflectate pe cer în îndepărtata constelație a carului mic, reverberată în Univers în toate formațiunile stelare de 7: carul mare, pleiadele, chakrele trupului și oglindită în Tarot în arcana cu numărul VII, phaetonul de luptă cu 4 stâlpi (elemente), 2 cai (principii) și 1 conducător (OMUL)!

Papesa este singurul personaj din Arcanele Majore care are pielea perfect albă, sugerând puritatea primordială a NEFIINȚEI din care s-a născut

lumina albă, RECE, în ÎNTUNERIC! Însă dincolo de Lună, regina argintie, strălucitoare, dar schimbătoare, a NOPȚII mărilor, se ascunde adevărata călăuză, nemișcată și omniscientă ca Papesa noastră, care nici nu are nevoie să privească în cartea vieții ca să știe ce scrie în ea… Polaris, din CARUL MIC, poreclită Doamna noastră, steaua călătorilor care le arată direcția, POLUL NORD al destinului omenesc. Și iată că personajul arcanei II poartă pe coroană o floare cu 4 petale, punctele cardinale ale elementelor, Est aer, N foc, V apă, S pământ, conectate în mijloc la micuța stea călăuzitoare din cel mai îndepărtat punct al emisferei Nordice, Stella Maris. Svastica întâlnită în majoritatea culturilor străvechi exprimă același simbol al Carului care se rotește în jurul Stelei. Fecioara Maria a fost numele creștin sub care era adorată această energie înălțătoare. Coroana ei rotunjită, formând partea superioară a oului creației, CERUL ÎNSTELAT (sau CARUL?), este aurie, împărțită în trei straturi de cordonul roșu al sângelui omenesc. Primul strat este cel mai mare și se oglindește perfect în următorul mai mic, masculinul și femininul suprapuse. Pe centru are acea floare a direcțiilor încadrată de două triunghiuri cu vârful în sus, masculinul în feminin, cu câte o bilă în vârf, femininul în masculin, împreună formând treimea unificată într-un omuleț stilizat. Pe margini, în ambele părți, are un capăt de baston încovoiat, lipit de un colț de stea care iese spre exterior. Iar pe ultimul strat are o singură sferă portocalie într-un semicerc, singularitatea desăvârșită a Stelei Polare care-i încununează creația. Toate modelele de pe coroană sunt în culoarea portocalie a lunii pline. Se pare că această cunună a INSPIRAT bine-cunoscutele ouă încondeiate devenite celebre pe la începutul secolului al XIX-lea datorită cadourilor pascale imperiale, create de genialul bijutier Carl Faberge pentru familia Romanovilor! Ouăle Faberge originale s-au vândut în licitații la prețuri exorbitante.

Fața umană a Papesei formează partea inferioară a oului vieții, PĂMÂNTUL sau regatul Omului; în loc de păr, este încadrată de falduri de culoarea pielii, care protejează această JUMĂTATE pe care SE SPRIJINĂ COROANA CEREASCĂ!

Vălurile Papesei poartă toate culorile Tarotului. Perdeaua albastră a unei nopți luminate de portocaliul lunar îi înconjoară capul cu niște părelnice aripi de SUFLET din care se scurg la capete flăcări roșii, ca de sânge,

stârnind din DUHUL stăpânei mărilor, în „mișcătoarea ei singurătate”, vânturile intuițiilor, emoțiilor și pasiunilor lumești. Poartă un bolerou roșu cu verde pe umeri, viața în desfășurare, galben la gât cu o dungă nocturnă în partea stângă, franjuri de culoarea pielii pe centru și portocalii în partea stângă. Mantia care îi ascunde trupul în întregime este predominant roșie, tivită cu galben și portocaliu, iar la poale cu verde și o inserție de albastru închis. Cartea deschisă stă pe faldurile albastre ale apelor Timpului din care i se prelungește peste piept brațul unui X pe care sunt desenate două cruci mici și încă o cruce pe cel de dedesubt, secționat în două de o linie până la punctul de întâlnire din mijloc, simbolizând uniunea cerului cu pământul în centrul ființei ei cosmice. Fundamentul care se întrevede în colțul drept al cărții sau în stânga personajului este împărțit între întunericul nopții și lumina portocalie a lunii.

Bogăția de simboluri și culori din această arcană o definesc pe Papesă ca sursa sacră, pură, primară, SINGULARĂ a creației. Însăși numele ei atât de neobișnuit, nefolosit în limbajul comun, în franceză fiind femininul de la apelativul masculin „papa” – tată arată poziția ei privilegiată, unică în suita arcanelor majore, ca personificare a eternului mister feminin, mamă și tată în același timp, FECIOARĂ. Fundalul complet lipsit de orice element decorativ o situează într-un spațiu cosmic infinit, dincolo de orice paradigmă, dincolo de limitele Universului, în vidul originar necunoscut, de unde veghează și contemplează lumea născută din EA. Stăpâna Cărții Vieții ar putea fi asociată și cu eonul Înțelepciunii, Sophia.

„Am realizat că, dacă cineva mă poate învăța cum să-l descifrez, nu poate fi un profesor din carne și sânge, ci numai însuși Tarotul. Tot ce voiam să cunosc se afla chiar acolo, între mâinile mele și sub ochii mei, în cărți. Era esențial să mă opresc din a asculta orice explicație găsită în tradiție, în mituri, în parapsihologie și să las Arcanele singure să vorbească pentru Ele.”

Alejandro Jodorowsky (17 feb 1929, Vărsător, a cărui arcană coincide, în mod EXCEPȚIONAL, cu arcana XVII a Vărsătorului, în prezent la 91 de ani!), The Way of Tarot

Misterele Eleusine 3.09. Tarot de Marseille III: Limperatrice - Împărăteasa

Zile influențate - 3, 30

Zodia patronată - Taur între gradele 15 - 30

Marcaje astrologice în harta natală - Venus în Taur

Cuvânt-cheie - Putere de materializare

Afirmație - Din spuma mării și cununa cerului înstelat am născut o întreagă Lume

Aspecte favorabile - Farmec, frumusețe, iubire, fertilitate, generozitate, bogăție, cochetărie, prestanță, siguranță de sine, îndrăzneală, simț dezvoltat în afaceri, bun-gust, simț estetic dezvoltat, inteligență practică, forță de atracție

Aspecte distructive - Masculinizare, pragmatism excesiv, duritate, infatuare, excese materiale, obsesie pentru lux, rigiditate, autoritarism, impulsivitate

Frumoasa mea cu ochii verzi

Ca marea (când e verde),

Şi eu te pierd, şi tu mă pierzi...

(Deşi n-avem ce pierde!)

epigramă de Victor Macarevici

Împărăteasa stă la stânga Papesei și se sprijină de vălurile Marii Mame transformate în tron, cu lateralele ca niște aripi de înger care o ocrotesc de la spate. Este o femeie frumoasă, cu bucle blonde și ochi verzi, ca marea sau ca apa limpede de izvor, care privesc cu bunăvoință în direcția partenerului ei, Împăratul. Arcana III, Împărăteasa Lumii rezonează cu Venus în Taur, zeița frumuseții formelor în continuă mișcare, animate de spiritul și de sufletul care locuiesc într-un trup fizic. Și fiindcă patronează zodia masculinității potente și bine ancorate în materialitate, gâtul ei puternic este însemnat de mărul lui Adam.

Veșmintele femeii reflectă dubla sa natură materială; apele reci albastre, întunecate, contemplative ale feminității intuitive îi îmbracă extremitățile, la fel ca acelea ale pământului peste care domnește însă centrul este plin de căldura focului și de iubirea iluminatoare infinită din inima ei generoasă. Între sâni, culoarul portocaliu al lunii este pătruns de o rază de soare ca un triunghi cu vârful în sus în care se întrevede un fel de portal spre întunericul din interior. Săgeata aurie a inimii indică spre decolteul larg, ornamentat cu mici raze portocalii lunare în dublu sens, ca un schimb permanent de energii sus/jos, limitate de bentița portocalie. Deasupra ei, o bentiță roșie mai mică desparte gulerul energiei vitale de un verde deschis, împărțit în 4 canale în partea stângă a inimii și 3 în dreapta, în total 7. Pieptul îi este susținut de benzile albastre ale intuiției, în număr de 3, ca de niște ape curgătoare.

Poalele hainelor sunt străbătute de valuri de energie vitală, verde, ca niște șerpi unduitori. Împărăteasa este deopotrivă activă și contemplativă, îmbinând armonios principiile contrastante ale vieții pământene, inteligența intuitivă cu cea practică.

În partea de jos a rochiei, tivul alb șerpuit conturează o mică ridicătură, ca un munte portocaliu cu 5 niveluri, lângă care crește o plantă verde dintr-un ou auriu însemnat tot de 5 liniuțe, deasupra căruia se întinde o fâșie de culoarea pielii umane, simbolizând fiul solar întrupat în materie. Numărul 5 de la picioarele Împărătesei indică spiritul de aventură, entuziasmul și creativitatea debordantă, farmecul femeii seducătoare în fața căreia se înclină și munții, în timp ce 7-le verde din jurul gâtului o definește ca ființă spirituală evoluată, înțeleaptă, perfect stăpână pe puterile ei. În ciuda aparentei sale tinereți, nemuritoarea frumoasă, Venus, în dubla sa ipostază de Luceafăr de seară și de dimineață, cu aspectele sale elevate, cerești (Ourania) și cele pământești, pentru tot poporul (PanDemos), fiica cerului era cea mai bătrână dintre zeii olimpieni.

Împărăteasa stă pe tron sigură pe sine, cu picioarele larg desfăcute, primitoare; pe pântece are desenat un tringhi ca o săgeată, format din două secțiuni inegale, una mai mică (feminin) deasupra celei mai mari (masculin), care indică spre sceptrul uriaș, ca un simbol falic ultrapotent, pe care-l ține în mâna stângă sprijinit într-un INEL deasupra organelor genitale. Sub triunghi se conturează luna nouă, ca sursă celestă a puterii și a înțelepciunii sale, iar la baza sceptrului crește frunza veșnic verde a imortalității, ca urmare a uniunii sexuale sacre pe care ÎMPĂRĂTEASA o conduce perfect conștientă, cu măiestrie și prin care CREEAZĂ VIAȚA. Căci prin această uniune din IUBIRE pământească (dungile roșii) s-a desăvârșit divinitatea FEMININĂ, simbolizată de sfera aurie împodobită cu STEAUA lunară portocalie, ca o cruce cu brațele deschise, în expansiune; 7 crestături apar atât pe sceptru, cât și pe sfera în care energia sexuală s-a transformat în putere spirituală, ridicându-se până la chakra coroană pe care a iluminat-o. Vulturoaica aurie, de pe emblema albastră cu un colț spre pământ, pe care o ține îmbrățișată cu mâna dreaptă, simbol al conștiinței iluminate, are aripile întinse, pregătită să-și ia zborul spre Împăratul din arcana următoare pe care parcă îl cheamă din ciocul întredeschis. Sub sfera de la capătul sceptrului curg ape albastre, care se transformă în lumină aurie

și cad în vasul deschis ca o floare din dreptul organelor sexuale ale Împărătesei și mai departe spre pământ. Energia sexuală generată astfel în uniunea sacră urcă și se spiritualizează, sau „se botează în duh”, apoi coboară și iluminează, eliberând totodată elixirul tinereții fără bătrânețe și al vieții fără de moarte.

Coroana înflorită pe capul Împărătesei în urma uniunii extatice are interiorul ca o lună din care răsare floarea de crin, simbolul regalității feminine. La baza ei, o panglică roșie cu 8 decorațiuni ca niște mici ușițe aurii spre secretele conștiinței Universale înconjoară fruntea Împărătesei și exprimă bogăția și forța abilităților ei de manifestare în crearea realității materiale. De o parte și de cealaltă a crinului central, decorațiuni de formă arcuită, feminină, alternează cu cele de formă ascuțită, masculină, fiecare având câte o ușiță miniaturală întunecată. Mintea Împărătesei are căile deschise spre cunoașterea INFINITĂ și se pare că toate duc în INTERIOR.

Împărăteasa trăiește într-un palat în care formele drepte și ascuțite simbolizează un cadru masculin, rigid, dungat și tăios, cu multe muchii. Zidul verde al vieții se sprijină pe fundația roșie a pământului și este deopotrivă acoperit de pământ. În stânga ei, dinți albaștri ascuțiți mușcă din pardoseala verde și singura rotunjime din decor provine de la piciorul arcuit, jumătate portocaliu, jumătate roșu al tronului ei. Cu toate acestea, atitudinea Împărătesei este caldă, veselă și încrezătoare. E conștientă că ORICE dorește stă în puterea ei să ÎNFĂPTUIASCĂ, că nu există taină pe lume care să nu fie dezvăluită în sinea ei și că NIMIC din ce e efemer nu-i poate amenința domnia, integritatea și suveranitatea. Căci înțelepciunea ei provine de dincolo de limitele Timpului și Spațiului, din inefabila și îndepărtata Mama primordială a Universului care i-a dăruit un TRON.

Misterele Eleusine 4.09. Tarot de Marseille IIII: L’Empereur – Împăratul

Zile influențate - 4, 31, 22

Zodia patronată - Gemeni între gradele 1-15

Marcaje astrologice în harta natală - Marte sau Ascendent în Gemeni

Cuvânt-cheie - Inteligență creatoare

Afirmație - Proiectez și ridic Lumea la rang de Împărăție prin puterea minții mele

Aspecte favorabile - Autoritate, minte sclipitoare, putere de manifestare în lumea materială, potență sexuală, stabilitate, încredere, imaginație, bogăție, siguranță de sine

Aspecte distructive - Dominație, rigiditate, exces de activitate, agitație fizică sau mentală, autoritarism, fățărnicie, minciună, manipulare mentală

Împăratul are Luna lui Marte la degetul mare, în unghia portocalie, de la mâna dreaptă, cu care își ține sceptrul! Energia feminină lunară, simbolizată și în inelul portocaliu de la bază și sfera potocalie din vârf, îi susține și învăluie virilitatea. Însă mânerul sceptrului Împăratului, spre deosebire de cel al Împărătesei, este de AUR, are culoarea aurie solară, astfel că ambele energii, feminină și masculină, sunt la el inversate și deci complementare cu ale Împărătesei. 9 crestături semnifică un control desăvârșit, dumnezeiesc, al energiei sexuale, reflectat și în forma perfectă a crucii roșii cu 3 x 3 brațe, care crește din sfera portocalie.

Împăratul are o postură relaxată, totuși autoritară, și stă sprijinit de tronul său în cotul stâng, privind zâmbitor și mulțumit spre Împărătească, dar... ne arată o singură FAȚĂ. Valoarea numărului 4 al arcanei îi conferă un caracter echilibrat, stabilitate materială și amintește de numele ebraic al lui Dumnezeu, Tetragrammaton și cele 4 sunete sacre de la baza creației. Coroana ovală din 4 petale, ca niște arcuri de cerc, care formează o CUPOLĂ pe capul lui, măsurată de acele compasului din centru terminat cu două sfere suprapuse, una mai mare, secționată în două jumătăți, și una mică în vârf, face de asemenea referire la Împărat ca Mare Arhitect al Universului dualității. O panglică dublă de foc, ca un șarpe cu 6 colți, îi înconjoară capul și se termină în spate cu o coadă răsucită ca un corn de berbec. Barba și părul lui sunt albastre și, la fel ca Magicianul, în buclele lui se formează trei sfere albastre așezate între coarnele lunii noi. Emană siguranță, dominație paternă, inteligență practică, protecție spirituală și putere creatoare. Cu atâtea coarne de berbec semănate peste tot în această carte, la brațele și spătarul jilțului, în emblema de la picioare, pe cap, Împăratul reflectă fără dubiu energia lui Marte, patronul Berbecului, dar aflat de această dată în Gemeni, activ la nivel intelectual, pentru că în ridurile gâtului se înscrie cuvântul primordial OM, dintr-un O ca un ou alb, sprijinit pe un „m” răsturnat! El reprezintă puterea cuvântului care s-a făcut trup.

Mâna stângă pare mai mică decât dreapta, semn că în gândirea lui rațiunea primează; la fel ca Magicianul, prin ea își ține în frâu instinctele, în centura aurie de la brâu, oarecum înrudită cu modelul de la decolteul Împărătesei. Însă dacă ornamentele ei erau ascuțite ca niște zimți, ale lui sunt rotunjite ca niște bucle, pornite din niște puncte care împreună sugerează 6 fețe zâmbitoare, în semn de responsabilitate binevoitoare. Și, din nou, ceea ce la Împărătească apărea în culoarea portocalie a Lunii, la Împărat apare în culoarea aurie a Soarelui, creând un contrast evident între întuneric și lumină și o complementaritate perfectă.

În jurul gâtului poartă un colan auriu de forma spicelor de grâu dătătoare de viață cu un medalion negru, oval, încercuit cu auriu, având în centru crucea gri a celor patru elemente, indicând direcțiile cardinale pe care le stăpânește. Din centura aurie pornesc raze verzi alternate cu unele roșii, terminate cu auriu, simbolizând vitalitatea și forța de acțiune, controlate în

mod conștient. Picioarele albastre indică experiență spirituală bine împământată, căci este încălțat cu botinele roșii ale Nebunului, pe care, în mod evident îl reprezintă într-un stadiu evoluat. Cornul de berbec din pălăria Nebunului s-a desfășurat cu mult curaj de-a lungul capului Împăratului, angrenând energia marțiană să se manifeste pe tărâmul mental al Gemenilor. Piciorul drept este încrucișat peste cel stâng, sprijinit de aripa de vultur de pe emblemă, iar între ele se formează dreptunghiul alb al rigorii matematice și purității raționale; ca Maestrul Arhitect ce se află, Împăratul stăpânește deopotrivă formele geometriei sacre și arta construcțiilor materiale, așa cum demonstrează și compasul din capul său. Piciorul stâng al intuiției este bine așezat pe apele vălurite ale Timpului, fiindcă în comparație cu ipostaza neexperimentată a Nebunului, a dobândit mai multă autoritate, înțelegere, diplomație, o frumoasă Împărătească, o Împărăție și un tron de unde poate să COMANDE!

Jilțul Împăratului are marginile în culoarea pielii umane cu inserții portocalii șerpuite, pe un fundal verde închis, așa că puterea lui pare că se alimentează din energia pământului, pătrunsă ca de un fir călăuzitor de energia lunară. Pe spătar, flăcările lunare încadrează ca petalele unei flori de crin un ochi portocaliu în spatele Împăratului, sugerând că vede la fel de bine lucrurile ascunse în întuneric, cât și pe cele din lumină, chiar și atunci când nu se află în raza lui de acțiune.

Haina Împăratului este formată din 7 fâșii roșii care-i traversează pieptul, întruchipând pasiunea și căldura sufletească divină masculină. Mâneca stângă, amplă, are partea de sus albastru cu verde și partea de jos roșie, mărginită cu o bentiță albă, indicând receptivitate și prudență. Cea dreaptă este albastră, bordată de două dungi galbene, semn că intuiția este trecută prin filtrul inteligenței active.

Emblema lui rotunjită este albastră, la fel ca a Împărătesei, însă împodobită cu șnur roșu răsucit la capete ca două coarne de berbec și trei fâșii portocalii între ele; este așezată pe solul verde cu roșu al pământului, în fața jilțului și are un fel de picioare ca niște conduri de femeie; pe ea a aterizat vulturoaica aurie a Împărătesei și i-a făcut un ou pe care acum îl clocește. La început am crezut că sunt două păsări diferite, însă apoi am înțeles că în arcana Împărătesei pasărea era pregătită să zboare, iar în cea a Împăratului tocmai s-a așezat, ca într-un cuib construit anume pentru ea.

Dar și sceptrul e UNUL singur și Împăratul l-a dăruit Împărătesei! Prin urmare, în timpul ritualului sexual al căsătoriei sacre, conștiința unificată și ascensionată a celor doi s-a reflectat pe SINE sub forma energiei aurii înaripate care a generat Oul Creației Universale sau Piatra Filozofală, ca dar al Împărătesei pentru iubitul ei Împărat.

„Inițiatul are nevoie de partea sa feminină complementară și viceversa, pentru ca amândoi să poată accede la călăuzirea Conștiinței Cosmice... îndeplinind astfel ceea ce a fost indicat de Arcane: Împăratul – Împărăteasa, Papesa – Papa, Luna – Soarele.” *Alejandro Jodorowsky, The Way of Tarot*

„The initiate needs his female complement, and vice-versa, for both to attain a reading guided by Cosmic Consciousness... therefore fulfilling what was indicated by the Arcana: The Emperor–Empress, The High Priestess–Pope, The Moon–Sun.”

Alejandro Jodorowsky, The Way of Tarot

Misterele Eleusine 5.09. Tarot de Marseille V: Le Pape – Papa

Zile influențate - 5, 23

Zodia patronată - Gemeni între gradele 15-30

Marcaje astrologice în harta natală - Mercur sau Ascendentul în Gemeni

Cuvânt-cheie - Călăuzire spirituală

Afirmație - Te conduc pe cărările tainice ale Universului, numai de mine știute

Aspecte favorabile - Autoritate spirituală, cunoașterea patrimoniului uman, a moștenirilor culturale și religioase și a ritualurilor sacre, credință, sanctificare, alianță religioasă, inițiere în cunoașterea ezoterică, binecuvântare, mediere între sacru și profan

Aspecte distructive - Dogmatism, manipulare, falsitate, minciună, secretomanie, control spiritual, dominație religioasă, idealizare, conspirație

Papa stă cu spatele la Împărat și privește spre arcana următoare a Îndrăgostitului cu o expresie de viclenie, ca și cum s-ar amuza pe seama grelelor încercări care știe că vor urma. Bărbatul are părul alb, semn al purității mentale, dar și al îndelungatelor sale experiențe, datorită cărora a acumulat o vastă cunoaștere și chiar secrete pe care nu le poate împărtăși, pentru că două agrafe roșii de o parte și de cealaltă a capului leagă câteva șuvițe. Coroana cu 4 niveluri indică de asemenea un impresionant tezaur mental și multă putere, atât în dimensiunea spirituală, simbolizată de secțiunile aurii mai mari, cât și în planul dualității materiale, marcată de fâșiile roșii separatoare. Ornamentele de pe coroană includ două rânduri cu omuleți portocalii stilizați, asemănători cu ai Papesei, alternați cu unii cu trei capete, ca un trifoi, simboluri ale stabilității masculine, pe de o parte, și ale caracterului schimbător feminin, pe de alta, din lumea dual sublunară, pe care le cunoaște și le stăpânește foarte bine de la înălțimea autorității sale. Rândul următor este decorat cu razele de energie lunară portocalie care urcă și coboară ca niște valuri, asemănătoare cu cele de la gâtul Împărătesei, iar ultimul rând, ca un semicerc auriu, are o mică lună plină în vârf, arătând că, la fel ca personajele precedente, se conectează direct la sursa ultimă de putere a acestei lumi pe care vrea să o domine.

În spatele capului său încoronat se văd două coloane albastre, cea care corespunde mâinii drepte fiind puțin mai mare; fiecare coloană este formată din trei secțiuni, prinse la capăt într-un inel dublu continuat cu o arcadă roșie care le leagă, astfel încât tot ansamblul formează un portal, conturând un fel de punte activă între trecut și viitor; între coloane se întinde un grilaj albastru ca o scară care duce la cer. Deasupra inelului, coloanele se desfac într-un fel de CUPĂ ca o floare cu 5 petale, numărul cărții Papei. Se pare că, deși invizibilă în ochii neinițiaților, Papa își sprijină puterea pe această construcție subtilă de energie spirituală, de care el este perfect conștient, fiindcă mâna stângă, receptivă, cu care își ține sceptrul, este îmbrăcată într-o mănușă de aceeași culoare albastră. Pe dosul ambelor mâini, atât cea de carne, cât și cea de duh, poartă crucea malteză cu brațe egale, simbol al Ordinului Militar al Sfântului Ioan și, împreună cu pelerina roșie care îl acoperă, ne face să credem că Papa ascunde un personaj politic INFLUENT și activ, poate chiar un conducător al cruciadelor religioase. În orice caz, albastrul închis al hainei de dedesubt sugerează că are taine greu de pătruns, iar barba albastră din jurul gurii că învățămintele sale sunt predominant cifrate. Pelerina tivită cu auriu este prinsă la gât, în centrul comunicării ÎNSUFLEȚITE, într-o bizară broșă rotundă, portocalie, în care se înscrie un cerc verde cu un punct în interior, creând modelul unui mic Univers format din trei cercuri concentrice. Este astfel evident că Papa canalizează energia vicleanului MESAGER DIVIN, Mercur în Gemeni, în postura sa de Hermes Trismegistus, cel de trei ori înțelept, însuși creatorul limbajului ermetic și al primelor ordine spirituale secrete. Și sceptrul lui complet auriu, semn al conștiinței iluminate, are de asemenea trei brațe de lungimi descrescătoare care, prin sfera care le unește în centru, simbolizează echilibrarea tendințelor contradictorii ale dualității și împlinirea pe care a atins-o pe toate planurile vieții: fizic, mental, emoțional.

Arhetipul lui joacă rolul intermediarului între lumea materială și cea spirituală și în viața reală poate avea multe măști, pe o scară destul de largă, de la simplu preot, învățător, guru, la mare inițiat, conducător sau ghid/lider spiritual până la ultimul NECUNOSCUT din vârful piramidei. Dar înainte de orice își va urmări întotdeauna propriul interes: exersarea puterii asupra mulțimilor de supuși. Este prima arcană în care apar mai multe personaje, pentru că Papa nu poate fi papă fără discipolii care îl urmează cu pioșenie și

credință. Are nevoie de un public adorator în care să-și fixeze pilonii energetici. În această arcană vedem două caractere diferite de învățăcei la picioarele Papei:

- cel de la stânga lui, perfect ascultător, cu capul gol, în care învățămintele turnate direct din brațul sceptrului se rotesc în sensul privirii Papei și al acelor de ceasornic, fiind astfel conforme cu dogma; are în mână bila ca un Yin-Yang al unui joc popular în Franța, în anii 1800, bilboquet, cu care probabil era antrenat să-și dezvolte răbdarea, echilibrul, concentrarea, îndemânarea

- cel din dreapta pare rebel, a pierdut calea, fiindcă se apleacă înapoi, și mentalul lui se rotește în sens invers acelor de ceasornic, alegând astfel să se opună învățămintelor Papei; însă chiar și așa, mâna lui se sprijină pe brațul jilțului papal, la care se raportează

Papa binecuvântează cu mâna dreaptă, cu degetele unite ale lui Jupiter și Saturn (Bunul Dumnezeu și Satana), indicând spre o inimă supusă și ascultătoare, în timp ce degetul mare (Marte), inelarul (Soare) și degetul mic (Mercur) sunt închise în palmă.

Mai e de remarcat faptul că, în ordinea firească a cărților pereche, cum sunt Împărăteasa-Împăratul, Luna-Soarele, locul Papei ar fi trebuit să fie lângă Papesă, formând cu ea cuplul primordial Marea Mamă – Marele Tată. Și totuși ei apar despărțiți, ca cerul și pământul! Să ne aducem însă aminte că și în marile mitologii, părinții primordiali fuseseră despărțiți de copiii care i-au detronat și îndepărtat: la sumerieni Anu-cerul și Ki-pământul de către Enlil și Ninlil, la greci, Geea-pământul și Uranus-cerul de către Cronos și Rhea. Și astfel s-a creat un arhetip fundamental. Interesant este că, în arcanele Tarotului, dacă ar fi să echivalăm poziția personajelor, locul Papesei ca mare mamă a creației ar fi în cer, într-o dimensiune inefabilă, de unde spiritul ei lunar veghează neîncetat, în timp ce locul SFÂNTULUI PĂRINTE, Papa ar rămâne pe pământ. În religia catolică, de altfel, Papa este căsătorit cu BISERICA, nu are pereche pământeană. Și până la urmă jocul reflectă fidel dubla dominație patriarhală din lumea dualității în care trăim: a Împăratului în plan politic și a Papei în plan absolut, ȘI spiritual, ȘI politic. De aceea, de fapt, Papei nu-i pasă câtuși de puțin de puterea

Împăratului, întorcându-i pur și simplu cu indiferență spatele! Pe de altă parte, nici Împăratul nu pare preocupat de altceva înafara Împărătesei lui, pentru că și-a creat cu ea propria împărăție, înafara influențelor papale.

Această lume dual pare mormântul schizofrenic al Papesei, din arcanele Magicianului și Judecății, în care EL a închis-o VENERÂnd-o!

Venere, marmură caldă, ochi de piatră ce scânteie,

Braț molatic ca gândirea unui împărat poet,

Tu ai fost divinizarea frumuseții de femeie,

A femeii, ce și astăzi tot frumoasă o revăd.

…

Și-a creat pe pânza goală pe Madona Dumnezeie,

Cu diademă de stele, cu surâsul blând, vergin,

Fața pală-n raze blonde, chip de înger, dar femeie,

Căci femeia-i prototipul îngerilor din senin.

Eminescu, Venere și Madonă

Nu pot să închei fără mesajul Papei transmis de Alejandro Jodorowsky în cartea sa The Way of Tarot:

„Cel care a intrat în sufletul meu poate atinge cea mai îndepărtată limită a Universului și sfârșitul timpului: sunt granița finală între cuvinte și lucruri inimaginabile.”

„He, who has entered my soul, can reach the farthest limit of the universe and the end of time: I am the final border between words and unimaginable things.”

Iubire vs Putere

„Nouă meșteri mari,

Calfe și zidari,

Știți ce am visat

De când m-am culcat?

O șoaptă de sus

Aievea mi-a spus

Că orice-am lucra,

Noaptea s-a surpa

Pân-om hotărî

În zid de-a zidi

Cea-ntâi soțioară,

Cea-ntâi sorioară

Care s-a ivi

Mâni în zori de zi…”

Din legenda Meșterului Manole…

E fabulos folclorul românesc ce perle ascunde... rămân fascinată în fața cunoștințelor extraordinare pe care le-a avut cândva acest popor!

Împăratul și Papa, două arhetipuri puternice, opuse, de energie masculină, mi-au cam dat bătăi de cap în zilele lunii pline din Berbec care, în 2.10.2020, a căzut tocmai în energia Papesei! Și pentru că tot urma arcana Îndrăgostitului, am ales să contemplez semnificațiile lor din perspectiva iubirii de putere versus puterea de a iubi.

Împăratul este și el un exponent al puterii, războinic, dar în același timp protectiv și creativ, însă spre deosebire de Papă, dedicat Împărătesei cu care împărtășește o relație de căsătorie sacră. Postura lui, cu piciorul drept sprijinit de aripa vulturoaicei de pe emblemă, arată că este conștient de valoarea darului Împărătesei, pe care își bazează creațiile și, mai mult decât atât, se inspiră din conștiința unificată pe care o împământează. Arhetipul Împăratului vorbește despre puterea unificatoare, iluminatoare și creatoare a iubirii, ca dar al divinității. Împăratul are capul ÎNFLĂCĂRAT de iubire și a construit o Lume pentru Împărătească din iubirea lui!

Pe de altă parte, energia mistică a Papei mi-a amintit de legenda românească a Meșterului Manole și, prin urmare, de sacrificarea iubirii pe altarul puterii. Ana lui Manole a fost prinsă în zidurile mănăstirii pentru ca soțul ei să-și poată îndeplini creația. Și fără puterea iubirii ei jertfite, construcția lui de piatră se dărâma în FIECARE NOAPTE. Toate aceste monumente și artefacte religioase, cutii, pocale, vase de botez nu reprezintă altceva decât morminte ale feminității pe care masculinul sub masca cucerniciei le-a folosit de veacuri pentru a câștiga putere, a conduce și a manipula masele de credincioși inconștienți. Pentru că „unde nu-i cap, vai de PICIOARE”. De fapt Arcana Papei, V, vorbește de cele două aspecte sau principii ale Minții Universale, rațional, masculin, canalizat de emisfera stângă a creierului și intuitiv, feminin, din emisfera dreaptă. Papa ar fi trebuit să fie glasul conștiinței care să le echilibreze, ca greierașul Jiminy din povestea lui Pinocchio, pentru ca niciunul să n-o ia razna. El are astfel nevoie de virtutea Temperanței, arcana XIIII din decada superioară, de valoare numerică tot 5, pentru a nu cădea în capcana puterii care corupe. Însă din păcate 5 nu este un număr al echilibrului, fiind impar. Astfel că, la fel de sus pe cât poate să urce, tot la fel de jos poate să coboare, din cauza SUFOCĂRII principiului feminin din el. Și cum cartea lui s-a îndepărtat de cea a Papesei, ar putea face referire și la mitul Sofiei, eonul gnostic al înțelepciunii, care la fel ca Ana lui Manole, a fost zidită într-o creație, a lumii în care trăim noi, ca oameni. Și din acest punct de vedere, întregul nostru Univers este clădit pe trupul sacrificat al Sofiei, pe care o putem asimila în jocul de Tarot arcanei Papesei. Caz în care într-adevăr arcana Papei îl reprezintă pe arhontele Minții Universale, Horos, zis și Hermes, zis și Mercur, ORA sau HORA ORELOR, oroarea timpului, personificând astfel chiar HOTARUL cel mai îndepărtat al Universului.

Este interesant că, în calendarul bisericesc, intrarea Maicii Domnului în Biserică se sărbătorește pe 21 noiembrie, adică fix în ultima zi din Scorpion, zodia morții și a sexualității, în care Femeia-Lume a fost zidită! Însă orice intrare în biserică, altfel spus ÎN MIREASA DOMNULUI, este un act MAGIC cu conotații sexuale de care majoritatea credincioșilor NU are habar. Așa încât mulțimea care O pătrunde se roagă, eventual își exprimă frustrările și dorințele, transformă în „curva Babilonului” cam orice Biserică, nu una anume, cum propovăduiește preoțimea cu obsesii

apocaliptice. Cu cât mai mare și mai încăpătoare, cu atât mai bine! Iar în interiorul bisericii-mireasă, este crucificat copilul soare și în fața lui sunt legați „robii lui Dumnezeu”! Energia feminină este astfel pângărită pe toate părțile și suptă de putere, în numele iubirii de divinitate. Scuze pentru limbajul licențios, însă asta mi-au inspirat energiile Papei și Papesei!

Misterele Eleusine 6.09. Tarot de Marseille VI: Lamoureux - Îndrăgostitul

Zile influențate - 6, 24

Zodia patronată - Rac

Marcaje astrologice în harta natală - Luna, Soarele sau Ascendentul în Rac

Cuvânt-cheie - Alegere din iubire

Afirmație - Simt chemarea iubirii în inima mea

Aspecte favorabile - Iubire, plăcere, entuziasm, bucuria de a trăi, armonie în familie, prietenie, erotism, atracție erotică, uniune matrimonială, dorință, alegeri din inimă

Aspecte distructive - Nehotărâre, lipsă de discernământ, incest, triunghi amoros, nesiguranță, vulnerabilitate, suferință emoțională, griji, tentații, conflicte amoroase

„Conform învăţăturilor antice, penisul a fost ultima parte a corpului uman care a dobândit forma şi structura actuale, cărnoase, acesta fiind motivul pentru care artiştii familiarizaţi cu doctrina societăţilor secrete, ca Michelangelo şi Signorelli, confratele iniţiat al lui Leonardo da Vinci, confereau penisului, în reprezentările personajelor mitologice, un aspect vegetal. Ajunşi în acest punct de cotitură al istoriei, când penisul a devenit carne, oamenii nu se mai puteau înmulţi prin vechea metodă a partenogenezei, specifică plantelor. Astfel, omenirea a cedat cu totul în faţa sexualităţii animalice. Iar de aici s-a deschis calea unei a treia dimensiuni,

teribile…” și calea morții, arată mai încolo Jonathan Black în considerațiile despre mitul lui Isis și Osiris din Istoria secretă a lumii.

Să fi fost marea mamă primordială într-adevăr o fecioară care să nu fi avut nevoie de principiul masculin pentru a crea, așa cum ne amintesc mitologiile?

Cartea cu numărul VI este una dintre cele mai enigmatice, dificil de înțeles și interpretat, plină de ambiguități! Și da, se numește în originar ÎNDRĂGOSTITUL! Nu e la plural (les amoureux) cum este tradusă în versiunile moderne, ci la singular (lamoureux). Deși cartea prezintă un număr de patru personaje aflate în relații obscure, toate se raportează la personajul masculin central care pare că oscilează între cele două prezențe feminine de la dreapta și stânga lui. De aceea este numită deseori și „cartea alegerilor”, chiar și în variantele în care prima femeie lipsește. În franceză, diferenta între l’Amour și La Mort este infimă și ar putea sugera într-un sens foarte ascuns că alegerea Îndrăgostitului duce în cele din urmă la moarte!

Femeile din arcana au fost interpretate în multe feluri; femeia matură din dreapta ca mamă fie a tinerei, fie a bărbatului, cu care el ar întreține relații incestuoase, fie chiar ca sora-soție a lui, din care cauză arcana a fost atribuită zodiei gemenilor, iar tânăra ca amanta ispititoare sau de asemenea ca soră-iubită. În orice caz, în majoritatea interpretărilor cartea vorbește

despre un triunghi amoros. Dar dacă, într-un fel, toate ar putea fi adevărate?!

În viziunea mea (știu că este excentrică și poate că nu o veți credita... deh, o am pe Lilith în Vărsător și pe Cassandra conjunctă cu ascendentul!), această arcana povestește despre căderea din grădina raiului, dar dintr-o perspectivă neobișnuită! La egipteni, iar Tarotul are totuși filiații și cu tradiția egipteană, Aton denumea discul din marele soare central și îl vedem ilustrat în spatele micului Eros bucălat, cu părul auriu, care îndreaptă săgeata iubirii spre inima personajului principal. Rezonanțele acestei energii căzute în materie sub acțiunea Erosului au reverberat deopotrivă în Atom, cea mai mică particulă materială, și Adam, bărbatul primordial care ar putea fi eroul acestei arcane. Pentru că, din punct de vedere astrologic, arhetipul lui ar reprezenta Soarele în Rac, căzut în apa emoțională a mărilor, ispitit de iubirea pentru o femeie:

„Din sfera mea venii cu greu

Ca să te-ascult ș-acuma,

Și soarele e tatăl meu,

Iar noaptea-mi este muma”

Eminescu, Luceafărul

Însă Erosul, discul solar și eroul formează o singură entitate energetică, aliniați fiind pe aceeași axă verticală, sugerând astfel că soarele și erosul simbolizează de fapt corpul mental, ca o lumină, și emoțional, ca un copil, al bărbatului adamic.

Și atunci, cine să fie cele două femei? Prin prisma mitologiei creștine, la dreapta ar fi Lilith, prima soție a lui Adam, pe care o consider, evident SPECULATIV și INCOGNITO, atât mama Evei cât și a lui Adam, din perioada pe care Jonathan Black o atribuia partenogenezei, când principiul feminin, FECIOARA, putea crea fără aportul unui bărbat. La fel cum, în mitologia greacă, la începuturile lumii Geea l-a GENErat din sine pe Uranus. Și fiindcă am asociat Tarotul Misterelor Eleusine care reiterau calea căderii din lumea zeilor în cea infernală și a ridicării înapoi în conștiința divină, sau realizarea de sine numită drumul spre Eleusis, cele două femei

ar corespunde în această paradigmă cu Demeter, mama pământului și fiica ei Persefona, rapită de Aides-Hades, care o voia de soție în tărâmul morții. Este interesant de remarcat că un raport New Scientist făcea o uluitoare dezvăluire despre asteroidul Ceres (Demeter), cel mai mare din centura interioară, și anume că este format din aceeași materie ca și Pluto (Hades), că acele două planete pitice ar fi fost cândva una singură și ar avea aceeași origine, iar la un moment dat s-a întâmplat că Ceres s-a desprins și s-a apropiat de pământ, rămânând agățată în centura interioară. Și nu întâmplător corpurile astrale au primit numele zeilor mitologici ale căror spirite le locuiesc.

În interpretare astrologică, Lilith semnifică aspectul de LUNĂ NEAGRĂ, invizibilă, îndoliată, după căderea din paradis a fiului-soare și a fiicei-lunii noi, frate soare/soră luna. Așadar, face referire la două ipostaze ale Lunii în zodia Racului pe care o și patronează, ca mamă și fiică. Iar tânărul blond ar fi, evident, însuși spiritul solar personificat, care în urma alegerii erotismului a căzut în materie ca un luceafăr prometeic aducător de lumină. Și orice fază de lună nouă simbolizează o nuntă cosmică a luminariilor! În astrologie, Luna Neagră reprezintă un „corp vid” care indică punctul de maximă tensiune karmică.

Lilith este înfățișată în rochia nocturnă tivită la gât cu roșu (pare decapitată, însângerată), are o coroană de flăcări albastre pe cap (doliul morții) și două falduri roșii ca niște aripi (furia). Legenda spunea că, atunci când a părăsit grădina Edenului și pe Adam, s-a ridicat furioasă în zbor și a aterizat pe țărmul Mării Roșii, unde s-a însoțit cu arhanghelul morții, Samael. Cum am arătat într-un capitol precedent, suspectez că moartea lui Lilith ar fi fost prima crimă din istoria omenirii care a cauzat declanșarea karmei de moarte.

Femeia matură ține mâna stângă protector pe umărul eroului, iar mâna dreaptă are degetul mare al lui Marte (Nebunul) îndreptat spre sexul bărbatului și degetul arătător, justițiar, al lui Jupiter, spre pământ, încercând să-l avertizeze pe Adamul solar despre pericolul căderii. Biserica creștină a făcut tot posibilul să scoată cu totul acest personaj controversat din scripturile sfinte ca și cum nici n-ar fi existat. Și, de altfel, a fost înlăturată și din variantele moderne ale Tarotului. În majoritatea interpretărilor,

exceptând ACEASTĂ carte de Tarot, Lilith a fost prezentată ca o forță demonică și răzbunătoare.

Adam este încălțat cu botinele roșii ale Nebunului Mort, Le Mat, și are picioarele goale, indicând vulnerabilitate, desfăcute înspre ambele femei, ca și cum n-ar ști în ce direcție să apuce. În spatele lui, se vede un arc auriu tăiat în numeroase fâșii, ca un soare zdrobit de pământ. Hainele îi sunt făcute din bucăți care alternează în mod egal roșu cu albastru, indicând aceeași nehotărâre, cerul sau pământul. Stă cu capul întors spre Lilith, dar mâna dreaptă îmbrăcată în auriu cu care ține centura din trei benzi, de aceeași origine cu a ei, arată spre femeia mai tânără. Brațul stâng este însă întunecat și pare comun cu al Evei, ca și cum ar proteja împreună pântecele tinerei femei. Să fie vorba deja de o sarcină?

Eva poartă o cunună din patru flori portocalii pe cap, simbol al pământului sublunar, ca o tânără regină a nopții cu chipul inocent și drăgălaș, și este îmbrăcată complet în albastrul nocturn al cerului. Numai o fâșie luminată de intuiția lunară îi străbate veșmântul în partea stângă, unde mâna iese dinspre inima ei îmbrăcată în roșul aprins al iubirii și arată cu degetele lui Saturn, Soare, Mercur unite spre inima bărbatului și Marte/Jupiter spre cap. Adam și Eva par că își asumă amândoi consecințele alegerii lor de a trăi euforia simțurilor trupești. Toți trei au părul blond, sugerând originile lor stelare, iar hainele albastre, întunecate, ale femeilor simbolizează uitarea luminată cu fâșii de intuiție.

În orice caz, arcana următoare,VII, Le Chariot, ni-l prezintă pe tânărul Adam în vehiculul trupesc simbolizat de șaretă, cu cele două chipuri de femei ca epoleți pe umerii lui, dar în poziție inversată: Lilith pe umărul stâng, uitată și ascunsă în subconștient, cu trei raze albastre ca niște săgeți coborând spre inima eroului, iar Eva pe umărul drept, devenită soție oficială; însă este clar că amândouă îl urmează deopotrivă în drumul lui pământesc, Lilith ca datorie karmică, Eva ca parteneră sexuală, pentru că sceptrul lui este ridicat lângă fața ei. 6 urme adânci întunecate au rămas scrijelite pe coastele de sub inima lui lângă 3 sfere în partea dreaptă, înscrise în veșmintele lui trupești ca un contract semnat în momentul când, la răscrucea astrală, a ales calea erotismului, a sexualității și a morții și a căzut din iubirea pură, universală. Numai că în arcana XV, numerologic tot 6, Erosul diafan a devenit un Diavol hidos cu două luni în loc de sâni,

soarele coborât la pântec și centura roșie a dorințelor desfrânate, care a transformat sexualitatea îndrăgostiților ridicată la rang de stăpân, în propriul lor torționar. În geneza biblică în ziua a 6-a a fost creat Omul din pământ și suflare dumnezeiască, corespunzând astfel valorii numerologice a arcanei Îndrăgostitului.

Este interesant de remarcat că ziua cea mai lungă a anului, de la solstițiul de vară, se sărbătorește în cea mai scurtă noapte, în zodia Racului, patronată de Lună. În tradiția românească, tinerele fete împodobite cu coronițe de flori galbene, la fel ca luna tânără din arcana Îndrăgostitului, fac vrăji de iubire și dansează desculțe în pădure sub lumina selenară, ca niște zeițe Ilene Sân-ziene, fiicele mamei Lună, ce se simt.

Jodorowsky spune despre Îndrăgostit: „Sunt soarele din Misterul Naturii, soarele cel strălucitor: aproape invizibil, și totuși strălucind în fiecare personaj. Eu sunt această stea: bucuria că exist e la fel cu bucuria că există și alte lucruri. Trăiesc extrem de fericit. Totul m-a umplut de fericire: natura, întregul univers, existența celuilalt în toate formele – pentru că acest altul nu sunt decât tot eu".

„În lumea antică, un bărbat ce privea o femeie pe care o dorea se simţea uneori pradă unei dorinţe copleşitoare, înspăimântătoare. Ştia că restul vieţii lui va fi decis de răspunsul ei. Ştia de asemenea că rădăcinile dorinţei lui erau foarte, foarte adânci, avându-şi originea cu mult înainte de viaţa lui actuală. Ştia că dorinţa sexuală care îl îndreptase spre ea nu era pur biologică, aşa cum considerăm noi astăzi, ci avea şi alte dimensiuni, spirituale şi sacre. Dacă planul dragostei îl ghidase spre întâlnirea cu ea, însemna că marii zei din ceruri pregătiseră pentru ei această experienţă vreme de milenii, în decursul multor încarnări.

Anticii cunoşteau însă şi un alt adevăr, acela că atunci când îşi contemplau propria voinţă, vedeau de fapt ceva format cu mult timp înainte de a se naşte ei. Ştiau de asemenea că, de fiecare dată când simţeau că se contopesc cu altă fiinţă umană în actul sexual, era implicat mersul unor constelaţii întregi. Şi mai ştiau că felul în care făceau dragoste va exercita un efect asupra universului vreme de milenii de-a rândul. Atunci când facem dragoste interacţionăm cu marile puteri cosmice şi, dacă decidem să procedăm astfel în mod conştient, putem lua parte efectiv la actul magic în

sine. La acest element magic al raportului sexual se referea Rilke atunci când scria că „doi oameni unindu-se în noapte invocă viitorul”. *Jonathan Black, Istoria secretă a lumii*

Misterele Eleusine 7.09. Tarot de Marseille VII: Le Chariot - Șareta

Zile influențate - 7, 16, 25 din orice lună

Zodia patronată - Leu

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele, Luna sau Ascendentul în Leu

Cuvânt-cheie - Suveranitate

Afirmație - Iubesc viața și îmi conduc conștient drumul triumfal în lume, așa cum VREAU

Aspecte favorabile - Forța de acțiune/tracțiune, voință, determinare, echilibru mental-emoțional, regalitate, conducere, protecție divină, victorie, farmec și atractivitate, potență sexuală, uniune yin-yang, succes în călătorie, pasiune, artă

Aspecte distructive - Dezechilibru sau instabilitate mental-emoțională, lipsă de direcție și scop, nehotărâre, inflexibilitate, îngâmfare, imobilitate, confruntare, posesivitate, furie

Mergi înainte cu curaj, încredere și determinare și vei ajunge TRIUMFAL la destinație!

Arcurile de Triumf din marile orașe ale lumii împământează energia acestei arcane, iar trecerea prin influxurile ei la intrarea într-un teritoriu, localitate, casă, curte, imprimă călătorului predispoziția pentru victorie. În aspectul său pozitiv, Șareta trupului uman deschide un portal spre împlinire, așa că ai grijă în orice zi de valoare numerologică 7 cu ce atitudine treci pe sub fiecare arcadă, când ieși sau intri dintr-un spațiu în altul.

Vehiculul are doar două roți și deci este o șaretă regală ca un car de luptă, care face referire la constelația carului mare, ca principiu masculin tutelar, formată din 7 stele, la fel ca numărul arcanei: 4 piloni (elementele), 2 cai (spirit/suflet) și 1 conducător (conștiința). Șareta are deasupra o perdea albastră ca un cer, cu stele grupate câte 3 în 4 falduri, 12 în total, ca numărul zodiilor organizate în 4 anotimpuri. Perdeaua întunecată este legată în 3 puncte cu panglici roșii de o altă perdea portocalie ca lumina lunii care o învelește; punctele de legătură simbolizează cele două echinocții și un solstițiu exact deasupra capului eroului, personificare a Soarelui tânăr în zodia Leului. După arcana cu numărul 6, tot acest ansamblu sugerează scena în care spiritul solar al Îndrăgostitului s-a întrupat în zodia Racului, poate chiar la solstițiul de vară, în lumea materială sublunară, supusă predestinărilor astrale.

Șareta este trasă de doi cai care privesc în aceeași direcție, Sulphur&Mercury, Sulf și Mercur, calul roșu în unele versiuni și calul albastru, spirit și suflet, foc și aer, lumină și întuneric, masculin și feminin; cel din dreapta legat la rațiune, cel din stânga legat la intuiție. Ei fac referire la uniunea alchimică a opozițiilor, principiul feminin cu cel masculin. Sincronizarea cailor este condiția esențială pentru îndeplinirea operei alchimice, să nu existe nicio contradicție între rațiune și simțire, între minte și inimă, între spirit și suflet, între gând și emoție. Căci atunci când

conlucrează armonios cele două forțe duc neîndoielnic pe calea realizării de sine. Figurile cailor exprimă diferențele dintre ei: calul din dreapta eroului sugerează o entitate masculină, severă, ușor încruntată, cu ochi rotunzi, bine deschiși, atenți și serioși, cu urechile ridicate și dungile de pe frunte drepte, în timp ce calul din stânga evocă o entitate feminină cu ochi alungiți, dreptul închis (rațiunea), sprâncele ridicate în semn de curiozitate și uimire, parcă zâmbește cumva amuzată, cu urechile și dungile de pe frunte ușor înclinate. Deși privesc în aceeași direcție, piepturile cailor sunt despărțite și picioarele din față trag în părți opuse. La spate sunt însă perfect uniți într-o coadă comună roșie și, sub ea, crește o plantă albă ca o micuță coroană regală formată între copitele lor. Iar deasupra, pe peretele de culoarea pielii umane, se vede o emblemă de forma feței umane fără identitate, de culoarea lunii, ca o mască luminoasă, încadrată de ornamente asemănătoare buclelor de păr auriu și, în mijlocul ei, ca și gaura de cheie a unei ușițe fermecate secrete ce duce spre un tărâm miraculos, se prelinge picătura verde a vieții veșnice. Caii reprezintă în mitologie energii astrale și poziția lor în această arcană sugerează că totuși, în inimile lor, parcă ar ezita în fața atracției sexuale care îi unește.

În spatele șaretei, în dreptul cailor, se văd două roți galbene, INEGALE, nefiresc așezate, perpendicular, ceea ce ar face de fapt imposibilă înaintarea vehiculului. Roțile ar simboliza deplasarea conștiintei pe orizontală, în spațiul fizic, în timp ce caii ar duce spre înălțarea conștiinței în planul celest, vertical. Roata mai mare cu spițe roșii, din spatele calului mascul, simbolizează mintea rațională activată de spirit, iar cea mai mică, din spatele femelei, gândirea intuitivă inspirată de suflet. Corpul masiv al șaretei de culoarea pielii umane, mărginit de un frontispiciu roșu, este bine înfipt în solul luminat de lună, împânzit de plantele ca niște pasiuni înflăcărate și, ca și roțile așezate perpendicular, sugerează că de fapt șareta nu se deplasează nicăieri, toată călătoria eroului este numai în sinele conectat la această dimensiune materială, în mintea sa înstelată, în imaginație.

Un prinț încoronat stă în centrul șaretei și privește oarecum cu regret spre arcana precedentă a Îndrăgostitului, unde pare ca EL dintr-un alt plan a făcut alegerea care l-a adus pe acest drum blocat, unde nici nu dispune de hățuri pentru a stăpâni caii. Pe umeri poartă măști cu fețele celor două femei

din arcana precedentă, în poziție inversată, Eva în trecut ca soție pământeană și Lilith în viitor, în partea inimii, ca un spectru care-l urmărește dintr-o altă realitate. Ține un sceptru din carne și piele în mâna dreaptă, îmbrăcată în albastru, simbol al sexualității și al potenței masculine, ridicat deasupra capului Evei. Vârful lui seamănă cu ornamentul bogat al unui pom de Crăciun, de culoare portocalie, lunară, sau ca un vas alchimic în care se produce o piatră rubinie, filozofală. În palma închisă, sub unghia portocalie a degetului mare, ascunde un ou întunecat, secretul unei misterioase perfecțiuni. Cotul mâinii stângi, îmbrăcată în roșu, se sprijină de pilonul auriu al conștiinței, arătând că Prințul știe că de fapt drumul lui duce spre interior, la o stare de perfectă autocunoaștere! Este îmbrăcat într-o armură albastră peste piept, încheiată cu un brâu de aur vălurit ca petalele unei flori în jurul plexului solar: beneficiază de empatie, stabilitate și claritate mentală și emoțională, precum și de forța și direcția de acțiune.

Șansa unei reușite se arată la orizont, însă cheia succesului se află în STATORNICIE, FIDELITATE față de țelul lui cel mai înalt, bazate pe o viziune limpede și îndrăzneață, pentru că picioarele nici nu i se văd! Șareta reprezintă aspectul masculin de asumare a VOINȚEI și a curajului de a conduce în siguranță vehiculul întrupării pe drumul victoriei, până la capăt.

Baldachinul se sprijină pe 4 stâlpi, 2 aurii și 2 albaștri, simbolizând susținerea în cele 4 elemente constitutive ale vieții: foc și pământ în față (putere și stabilitate), apă și aer în spate (inteligență și inspirație).

Acțiunea șaretei se cere direcționată cu înțelepciune spre interior, spre servirea sinelui superior, spre studierea învățămintelor secrete, ascunse în profunzimile pe care regele cu plete aurii le luminează, simbolizate în perlele prețioase care-i împodobesc armura de luptător, de coroana albastră câștigată datorită experienței pământene în dualitate, poate dureroasă, reflectată de marginea dublă roșie. Prințul reușește cu mărinimia inimii lui, îndreptată spre înălțimile conștiinței, să câștige toate bătăliile cu sine însuși. Șareta simbolizează așadar trupul uman, caii energiile care-l animă, conducătorul conștiința încoronată de inteligență. Întreaga scenă din această arcana are aerul unui teatru de bâlci sclipitor, în care eroul central își joacă rolul de cuceritor.

Dar mai există un mister cu adevărat subtil evocat în cartea Șaretei: uniunea erotică a principiului masculin și feminin sub un singur baldachin, ca forțe egale și complementare care trag la aceeași căruță sub conducerea spiritului însuflețit, descrisă în alchimie ca Hieros Gamos, căsătoria sacră.

Mesajul regelui decăzut în teatrul lumii din sferele înalte ale Universului în viziunea lui Jodorowsky era:

„Am creat diamante din nenorocul meu și am transformat fiecare abis într-o sursă de energie. Chiar dacă toți sorii ar muri, eu voi continua să strălucesc. Forța extraordinară care a susținut universul mă susține și pe mine. Sunt realizarea vieții printre deșertăciuni. Toate morțile și torturile nu mă pot învinge, nici chiar revoluțiile istorice și declinul continuu al civilizațiilor: Eu sunt conștiința și forța esențială a omenirii."

Multă speranță ne oferă această carte! Însă ne avertizează totodată că viitorul nu poate fi atins, câtă vreme trecutul nu este depășit, vindecat, pacificat și lăsat cu adevărat și definitiv în urmă. Căci timpul e circular și ne întoarce în permanență spre trecut, repetând CLASA, dacă nu suntem vigilenți și nu ne învățăm lecțiile. Și aceasta este exact specialitatea Diavolului, de a ne învârti necontenit în cercurile viciilor, FRICILOR, dependențelor și ignoranței, ca într-un carusel în care mintea rămâne ametită. Șareta reflectă și acest război între trecut și viitor, între rațiunea cantonată în rutină și inima dornică de aventură, între frica de schimbare și curajul de a explora teritorii necunoscute, între cei care-și deleagă și cei care-și asumă responsabilitatea personală! Pe domeniul de viață în care acționează, Șareta ne va întări voința și ne va indica direcția spre care să ne îndreptăm atenția pentru a ieși victorioși din mrejele diabolice întinse peste apele învolburate ale timpurilor pe care le traversăm în acești ani de cumpănă. Regele privește îngăduitor înapoi, confirmând că-n inimă se află cheia care deschide ușa secretă spre destinația finală și picătura verde care răstoarnă paharul uneltirilor. Deși este oricând pregătit de război și nu ar putea fi luat prin surprindere, prințul șaretei preferă armonia în locul confruntărilor, bucuria și entuziasmul în locul competiției pentru putere, obstacole în drumul lui pe care ar fi predispus să le ocolească cu eleganță. El se comportă mai degrabă ca un artist decât ca un luptător.

Fie să conduci cu măiestrie regală pe drumul spre sinele superior unificat, victorios în ziua a VII-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 8.09. Tarot de Marseille VIII: La Justice – Justiția

Zile influențate - 8, 26

Zodia patronată - Fecioară între gradele 1-15

Marcaje astrologice în harta natală - Luna, Soare sau Ascendent în Fecioară, Echinocțiul de toamnă

Cuvânt-cheie - Cauzalitate

Afirmație - Văd și cântăresc TOT în inima mea, nimic nu mi se poate ascunde

Aspecte favorabile - Dreptate, suveranitate, echilibru, Perfecțiune, putere, echitate, răsplată divină, corectitudine, justa măsură, claritate în gândire, acuratețe, discernământ, spirit analitic

Aspecte distructive - Prohibiție, abuz de putere, nedreptate, perfecționism, criticism, inflexibilitate, decepție, consecințe karmice, lipsă de discernământ, inconștiență, rigiditate

Portalul Justiției s-ar deschide în fiecare an în ziua de 8.08 în zodia FIXĂ a Leului, dată care include de două ori semnul infinitului. Însă fiecare zi de valoare numerologică 8 manifestă ceva din energia și caracterul Justiției. În 8.09, unde cel de-al doilea 8 este ascuns în valoarea totală a zilei și a lunii și care totodată cuprinde și amprenta de final de ciclu din 9-le Eremitului, Justiția Divină poate ajunge să fie revelată unui Inițiat în Misterele Eleusine…

În creștinism coincide cu data de naștere a Fecioarei Maria sub semnul Justiției Divine din luna Fecioarei!

În centrul arcanei ni se prezintă o personificare a energiei lunare, un avatar al Lunii, cum am zice azi, întrupat în femeia cu fața și cu părul de culoarea pielii, care ține o balanță în mâna STÂNGĂ, în dreptul inimii, cu primele trei degete unite, ale lui Marte-viața în materie, Jupiter-inteligența, Saturn-karma/cauzalitatea. Figura ei amintește de Papesa, dar și de personajul Lilith din cartea Îndrăgostitului. Spiritul solar masculin a îmbrăcat haina umană în postura prințului care conduce șareta întrupării, mintea, iar sufletul lunar feminin a exprimat Justiția, cu care cântărește dreptatea și adevărul din inima sacră.

Jocul cauzalităților funcționează la infinit. 8 este o astfel de oglindă în care ceea ce arăți ți se reflectă fidel înapoi. „Cine ridică sabia de sabia Justiției va pieri” este zicala acestei energii. Negreșit! Dacă lovești cu pumnul într-o oglindă imaginea îți va replica pumnul înapoi spre propria ta figură. Însă în planul material inerția oglinzilor de apă va întârzia efectul mișcării. Și astfel cauza va rămâne ascunsă în fața efectului.

Numai că... în ritualul magic despre care am mai vorbit, în cărțile de Tarot moderne, cartea VIII a devenit a Puterii, care aspiră astfel spre infinitate, putere fără limite, dar fără discernământul dreptății și adevărului. În timp ce Justiția a fost mutată în cartea XI în zodia Balanței, unde oscilează fără să-și găsească punctul de echilibru. Și, vrem nu vrem, această magie a influențat și influențează realitatea în care trăim. Și asta se vede din

ce în ce mai clar. Puterea nelimitată a luat-o razna, manipularea este din ce în ce mai aberantă, iar Justiția a devenit total dezechilibrată și neputincioasă. Chiar dacă prin magie efectele pot fi întârziate, până la urmă se adună în talerul dezechilibrat al balanței și, la un moment dat, țâșnesc înapoi ca un bumerang, toate grămadă. Talerul a fost o moneda de argint, metal lunar, folosită în Europa timp de 400 de ani. Se pare că a venit momentul plăților cumulate pentru tot poporul.

Din punct de vedere numerologic, cartea Justiției este formată prin adunare din vibrația Papei, V, cuvântul mesager, cumulată cu cea a Împărătesei, III, frumusețea și iubirea creatoare de forme materiale în permanentă evoluție, pe care Justiția le cântărește cu obiectivitate, dar și cu o nuanță de bunăvoință și înțelegere față de umanitate. Așadar, spre deosebire de interpretările care fac referire la numărul 8 ca și sumă a două egalități, 4 + 4, numărul Justiției în această carte provine dintr-o asimetrie, 5+3. Și sunt mai multe indicii în imagine care reflectă și întăresc această proporție. S-ar părea că perfecțiunea Justiției rezidă în imperfecțiunile ei. Și sunt o serie întreagă:

cei doi piloni ai dreptății care-i susțin tronul nu sunt la fel, cel din stânga este puțin mai înalt, are o mică lună plină portocalie în vârf, este format din două secțiuni inegale și nu are niciun fel de scrijelituri; cel din dreapta, în schimb, pare mai gros și este plin de dungi, ușor înclinate în direcție ascendentă

în partea stângă, cotul femeii apasă ușor balanța și dă talerului puțin mai multă greutate, în timp ce piciorul drept împinge ușor în sus talerul din dreapta, ceea ce duce la concluzia că inima primează în fața minții, emoția în fața gândirii, intuiția în fața rațiunii, cu atât mai mult cu cât talerul stâng are un fundal violet în spate, culoare care apare foarte rar în arcane și simbolizează că această parte se bazează pe înțelepciunea transcendentală, universală

sabia albastră a dreptății din suflet este de asemenea ușor înclinată spre stânga inimii, este susținută pe un suport care imită forma balanței, iar mânerul roșu spiralat, cuprins cu aceleași trei degete de femeie, se termină cu o sferă formată și ea din trei petale, care pornesc din micul buton auriu

de la capăt; astfel, Justiția acționează în mod egal în toate cele trei planuri ale vieții, trup, spirit și suflet

buclele părului în partea stângă formează un văl compact care curge într-o singură direcție, a inimii

scările roșii dintre cei doi piloni care formează un portal ca un arc, dar de această dată în sens descendent, invers decât al Papei, apar compacte în partea stângă, în timp ce în dreapta o porțiune de culoarea pielii umane formează un gol între ele; semn că dreptatea și adevărul se găsesc coborând în interior, în sinele ascuns de faldurile întunecate ale subconștientului și drumul este mai sigur și mai direct pe calea intuitivă a inimii

sub brațul balanței, în partea stângă, se desenează un triunghi cu vârful în sus, care arată spre inimă, și este decorat în interior cu 9 săgeți asemănătoare cu urmele de laba gâștei; planta medicinală cu acest nume, Leonurus cardiaca (fiindcă vorbim de Luna în zodia Leului!!!), este un remediu natural UNIC în flora spontană care tratează orice afecțiune a inimii și, de asemenea, unele afecțiuni psihologice, cum ar fi crizele de PANICĂ și ANXIETATE; deci a venit momentul să consumăm mai multă laba gâștei; pe de altă parte, povestea gâștei cu ouăle de aur avertizează despre pericolul lăcomiei, iar numărul 9 indică spre arcana următoare a Eremitului, care exact despre austeritate, altruism și abandonare sub lumina desăvârșită a conștiinței vorbește – din altă perspectivă, triunghiul seamănă cu pălăria ascuțită a unui vrăjitor, plină de stele care cad spre pământ, iar sub ea se conturează vag silueta unui om așezat, cu o mână pe genunchi și capul ascuns de pălăria înstelată

în schimb, în partea dreaptă, conturul unui penis agățat de taler cu un cârlig încearcă fără succes să-i dea mai multă greutate, contrabalansat fiind de genunchiul karmic al Justiției; s-ar părea că principiul masculin încearcă în zadar să trișeze, folosindu-se de sexualitate

în sfârșit, linia galbenă care traversează pieptul Justiției desparte inegal partea stângă, dominată de albastru închis, contemplare, de cea dreaptă, dominată de roșu, acțiune

Spre deosebire de înfățișările clasice și manipulative ale Justiției cu ochii legați, aceasta are ochii larg deschiși și ne privește direct în față. În talerele ei ca niște semiluni aurii prinse în trei brațe de câte o mică sferă ca o lună plină, substanța albastră a spiritului se transformă în aur; Justiția cântărește în ce parte se adună mai mult, la stânga, în inimă, iubire și compasiune, sau la dreapta, în rațiune, materialism și egoism. Sabia este ținută însă în mâna dreaptă, pregătită să reteze din excesele cărnii atunci când este nevoie. Coroana aurie a Justiției este încercuită cu alb în jurul frunții, indicând puritatea și imparțialitatea primordiale, de dincolo de Timp, și cu roșu deasupra capului, indicând hotărârea și puterea de a acționa fără ezitare pentru îndeplinirea datoriilor karmice. În centrul frunții are un cerc portocaliu, lunar, ca un ochi cu care vede ca Luna în întuneric, dincolo de aparențe sau în profunzimile cele mai ascunse al râului Timpului. La gât are un lanț gros de aur ca o funie răsucită care simbolizează atât spirala infinită a dreptății, cât și aspirația spre lumina desăvârșită a adevărului, chiar solul luminos pe care Justiția stă așezată.

În astrologie Justiția poate fi asociată și cu Regulus, steaua regală FIXĂ a legilor universale din INIMA constelației Leului, care din 2012 a intrat în Fecioară! Sabia ei emană din lumina conștiinței și nu are nevoie pentru a JUDECA de legile omenești scrise care au falsificat și înlocuit dreptatea divină NESCRISĂ a INIMII cu despotismul și cu rigiditatea mentală din emisfera stângă deconectată de cea DREAPTĂ. Societatea modernă este guvernată printr-un număr enorm de legi și legislatori care se adresează și operează exclusiv cu mintea rațională, eliminând complet suveranitatea primordială a INIMII. Procesul condus de Regina de inimă roșie în Alice în Țara Minunilor ilustrează perfect această situație în expresia ei favorită „tăiați-i capul”!

Mesajul Justiției în viziunea lui Jodorowsky:

„Satisfacția universului este dreptatea mea, deoarece conferă fiecărei galaxii, fiecărui soare, fiecărei planete și fiecărei molecule poziția pe care o merită. Mulțumită mie, Universul a devenit un festival. Fiecare naștere, fiecare spirală, fiecare stea își au locul său. Permit fiecărei ființe vii să fie ea însăși; fiecare particulă de praf, fiecare cometă, fiecare ființă umană merită

să îndeplinească sarcina atribuită de Legea Supremă. Cea mai mică abatere de la această ordonanță mă va determina să declar pedeapsa supremă: Cel care a greșit va fi expulzat din prezent.”

Misterele Eleusine 9.09. Tarot de Marseille VIIII: L’Hermit – Eremitul

Zile influențate - 9, 27

Zodia patronată: Fecioara între gradele 15-30

Marcaje astrologice în harta natală - Luna, Mercur sau Ascendent în Fecioară

Cuvânt-cheie - Întoarcere în Sine

Afirmație - Mă cufund în Sinele profund pentru a lumina trecutul din viitor

Aspecte favorabile - Interiorizare, contemplare, prudență, introspecție, inițiere în ocultism, cunoaștere transcendentală, puritate mentală, vindecare, detașare, discreție, inteligență emoțională, seninătate, acceptare, putere interioară, bunătate, mintea universală, gândul cel bun, empatie

Aspecte distructive - Crize existențiale, singurătate, ascetism, absenteism, izolare, alcolism, delăsare, „noaptea neagră a sufletului”, obscurantism, severitate, intoleranță, abandon, tristețe, depresie, nepăsare, sărăcie, închistare, obsesie, neliniște, dispreț față de manifestările lumești, severitate, răceală sufletească

Privește înapoi cu seninătate și atenție, ca în lumina conștiinței să vezi drumul pe care l-ai urmat, în cel pe care-l vei urma, înțelegându-i meandrele și învățând ceva bun din fiecare experiență pe care ai trăit-o! Căci viitorul se reflectă în trecutul din care se naște.

Pustnicul sau călugărul este una dintre cele mai fascinante și paradoxale cărți din Tarot și înfățișează un bătrân cu multe straie divers colorate, peste care poartă mantia albastră a înțelepciunii nocturne. În varianta marseilleză, capul cărunt este descoperit și o glugă roșie cu ciucurel galben îi atârnă pe spate, semn că a lăsat în urmă toate gândurile și deocamdată nu acționează în niciun fel, doar stă și contemplează trecutul îndepărtat pentru a înțelege eternitatea. Pentru că imaginea este brăzdată de dungi vălurite, simbolizând mulțimea de experiențe pe care le-a avut și care au lăsat semne ca niște scrijelituri, înscrisuri, pe veșmintele sale lumești și pe frunte. În mâna dreaptă ține ridicat în dreptul capului un felinar de o formă ciudată, hexagonală, amintind de un vechi caleidoscop de bâlci, cu fețele alternând în roșu și galben, unde fața galbenă este decorată cu aceleași dungi omniprezente. Lumina conștiinței lui pare că s-ar fi divizat în multiple fascicule, astfel că îmbină cunoștințe din toate timpurile și domeniile vieții, iar El și-a exteriorizat-o și a ridicat-o la nivelul ochilor, astfel încât să-i dezvăluie cu claritate drumul parcurs. În mâna stângă ține toiagul roșu al sexualității, ce seamănă cu un șarpe adormit (probabil toiagul originar al lui Hermes), bine sprijinit în solul auriu ca un soare aflat sub picioarele sale, indicând că fiecare pas pe care îl face, eliberat de dorințe sau atașamente, este luminat de inteligența și de bunătatea inimii. Sunt foarte interesante și detaliile mâinilor: dreapta, rațiunea, cu pielea de culoare normală, are o mânecă albastră, semnificând că se lasă condus de intuiție și contemplează

profund înainte de a acționa, iar mâna stângă ETERICĂ, de culoare albastru deschis, este îmbrăcată într-o mânecă roșie, simbolizând înțelepciunea dobândită prin experiență și faptul că atunci când acționează o face fără grabă, ghidat de inimă.

În mod paradoxal, Eremitul se asociază cu zodia Fecioarei, unde îl reprezintă pe patronul său Hermes în postura de Trismegistos, de trei ori înțelept... și dacă-i numărăm ridurile de pe frunte constatăm că sunt într-adevăr trei. Dar în același timp, prin valoarea numerologică, ne arată o ipostază ocultată a Lunii din arcana XVIII, care-l însumează. Dacă în Gemeni, Hermes apare în aspectul său lumesc, ca GÂNDUL care comunică voința zeilor, al căror Mesager este în calitate de Papa, Fecioara îl identifică în aspectul său superior, divin, misterios, de înțelept retras în Sine, îndepărtat, singuratic și circumspect, ca OM al LUNII. În varianta engleză, Eremitul apare ca un personaj uriaș, în comparație cu lumea minusculă, întinsă pe un fundal obscur la picioarele lui, spre care privește gânditor la lumina felinarului. Mintea înțeleptului este însă ascunsă sub gluga care-i învăluie capul, nelăsându-se descoperită de orice neofit, iar toiagul lui este drept și rigid. Dacă în Tarotul de Marseille, Eremitul înfățișează Dumnezeul interior, care se lasă cunoscut prin contemplare în varianta RWS, înfățișează unul exterior care domină enigmatic lumea.

Oricum ar fi, Eremitul încheie prima decadă a Arcanelor majore și deci reprezintă finalul ciclului de evoluție a conștiinței umane. Este semnificativ și faptul că în pachetele vechi de Tarot numărul este format din V și IIII prin adunare și nu prin scădere, ca în versiunile moderne (IX) sau că numele Arcanei începe cu H, indicator al lui Hermes. Stadiul de înțelept la care a ajuns Nebunul în evoluția sa, învățându-și temeinic lecțiile, îi va permite să meargă PROTEJAT mai departe, pentru că adevăratele provocări pe drumul inițierii abia în decada a doua vor fi desfășurate, pornite de Roata Fortunei, misterul cu numărul X.

Eremitul arată calea înțelepciunii prin retragere în sine, în liniște, tăcere și singurătate, eliberarea de atașamente și contemplarea experiențelor trecute, cu inteligență, seninătate, austeritate, poate chiar și oarece severitate, detașare și înțelegere binevoitoare. S-a învăluit în întuneric (mantia albastră) pentru a-și putea descoperi lumina interioară. Însă este foarte

prudent, reținut, de-a dreptul ERMETIC, cu răspândirea secretelor pe care le-a aflat!

Mesajul Eremitului în viziunea lui Jodorowsky:

„Încetul cu încetul, m-am eliberat de atașamente. Nu mai aparțin gândurilor mele. Cuvintele mele nu mă definesc. Mi-am depășit pasiunile. După ce m-am separat de dorințele mele, am locuit în inima mea ca într-o scorbură de copac. Corpul meu este un mijloc și l-am văzut îmbătrânind, murind și dispărând, ca fluxul de neoprit al unui râu. Nu mai știu cine sunt. Trăiesc în propria mea ignoranță. Pentru a ajunge la lumină, m-am îngropat în întuneric. Pentru a atinge o stare de extaz, mi-am exersat detașarea. Pentru a-mi desăvârși dragostea față de toate lucrurile și ființele, m-am retras în singurătate. Acolo, în cel mai îndepărtat colț întunecat al universului, mi-am deschis inima ca o floare de lumină pură. Sa fii recunoscător fără a-ți pune întrebări: natura cunoașterii mele este cunoașterea esențială”.

Ziua de 9.09, cu cei doi de 9 ai săi, emană cu cea mai mare putere această energie introspectivă.

Fie să te deschizi spre sinele tău superior ce cu înțelepciune îți va arăta drumul, trecutul, prezentul și viitorul, între naștere și renaștere, cu lumina conștiinței sale îți va indica pas cu pas direcția bună, în ziua a VIIII-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 10.09. Tarot de Marseille X: La Roue de Fortune – Roata Fortunei

Zile influențate - 10

Zodia patronată - Balanță între gradele 1-15

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele, Luna sau Ascendentul în Balanță

Cuvânt-cheie - Evoluție

Afirmație - Mă întrebi unde merg? Până mai jos și înapoi spre Cer - Aspecte favorabile

Mișcare, spirit de aventură, mobilitate, înțelegerea și acceptarea ciclurilor existențiale naturale, curiozitate, adaptabilitate, sincronicități, noroc, flexibilitate, echilibru, inteligență, inspirație divină, curaj nebunesc, sfârșit și început de ciclu. Soartă, destin

Aspecte distructive - Lipsă de control, agitație, nenoroc, neacceptare, tendința de a merge contra vântului, imobilitate, precaritate, decepții, asumarea unor riscuri inutile, teste karmice repetabile, imprudență

Fii pregătit de schimbare și nu te lăsa surprins de valurile vieții, roata destinului se învârte necontenit, urcă și coboară după cum bate vântul!

Cartea Fortunei face trimitere directă la căile neștiute ale Destinului care, sub roata magică, desenează nenumărate trasee vălurite. În astrologie, Pars Fortunae, punctul norocului se calculează în funcție de pozițiile lunii (suflet), soarelui (spirit) și ascendentului (trup) într-o hartă natală. Distanța între acest punct și ascendent este aceeași cu aceea dintre Soare și Lună, de-aia este supranumit și Ascendentul Lunar și, într-adevăr, în simbolistica acestei arcane se pare că Luna face jocurile, la care Sfinxul stă de pază! Astrologii vorbesc despre acest grad de pe roata zodiacală ca „locul în care fericirea ne zâmbește, norocul ne ține de mână, bogăția vine la noi” DACĂ am utilizat înțelept energiile cosmice și am răspuns BINE la întrebările Sfinxului!

Fortuna, zeița nevăzută care învârte roata, rezonează semantic cu FURTUNA și într-adevăr roata aurită plutește pe apele învolburate ale creației, fixată destul de firav pe o structură portocalie, ca niște dâre de lumină lunară, la care manivela este lăsată CHIAR în voia SORȚII, a vântului, așa că mica ambarcațiune improvizată pare de fapt doar o CÂRMĂ fără corabie și fără cârmaci. Sau KARMA? Picioarele roții sunt de culoarea pielii umane, iar centrul ei arată ca un ghem cu firele vieții înfășurate în DUBLU SENS pe luna plină și din el iese un ax portocaliu dublu, care se termină cu un mâner simplu în formă de zigzag; fiecare spiță complet albă este prinsă într-un fel de cui albastru, nocturne, cu capătul portocaliu ca două semiluni unite. Marginea roții dinspre interior este roșie. Toată construcția evocă misterele dualității: Soarele și Luna, ziua și noaptea, lumina și întunericul, spiritul și materia, femininul și masculinul îmbinate într-o creație unitară. Iar faptul că simbolistica nocturnă a lunii predomină în centrul de comandă, ne amintește cât de ascunse și de necunoscute sunt totuși cărările destinului și cu câtă atenție se cere să fie contemplată fiecare alegere în viață pentru a putea deveni favoriții Fortunei, atâta vreme cât Sfinxul ne veghează neobosit norocul.

Hai dă-i bătaie, DJ Vasile,

Se-nvârteşte roata, Măi

O să fie pâine!

Două animale bizare sunt agățate cu îndârjire de roată: o maimuțică îmbrăcată într-o fustiță cu pliuri roșii și albastre, pliul mai mare din spate fiind decorat cu dungi orizontale paralele, GOALĂ de la brâu în sus, simbolizând principiul feminin care coboară (întindere), și un fel de câine galben cu urechi mari, sau poate mai degrabă ȘOBOLAN, dar cu o coadă de leu viteaz, îmbrăcat cu un fel de redingotă, albastră în partea de sus și roșie în partea de jos, brăzdată de dungi verticale, GOL de la brâu în jos, simbolizând principiul masculin, care urcă (înălțime). Între ei sunt 6 spițe care formează un X în jurul axei centrale, simbolizând întâlnirea cerului cu pământul în ghemul vieții pământești. Centrul cărții este și centrul universului, punctul 0 și TOTUL se învârte în jurul lui!

Maimuțica este o creatură destul de răutăcioasă, gălăgioasă, dar inteligentă, care imită, ca o oglindă, tot ce i se arată și este mereu dispusă să se joace, în timp ce câinele este ASCULTĂTOR, se lasă ușor dresat, fiind un prieten credincios, protector și atent la tot ce-l înconjoară și, fiindcă are capul legat cu o curelușă roșie și nu înțelege bine ceea ce aude, nu gândește prea mult, fiind impulsiv și concentrat mai ales pe acțiune. Dacă însă considerăm această creatură bizară șobolan, poziția lui tenace sugerează o extraordinară capacitate de adaptare și supraviețuire, dinamismul, viclenia și încrâncenarea cu care își urmărește destinația, indiferent de cât de furtunoase ar fi condițiile exterioare. Maimuța stă atârnată de roată cu mâinile întinse spre pământ și capul în jos, privind curioasă în față, iar câinele-șobolan se ține cu îndârjire de una dintre spițe, ca și cum ar vrea să oprească mișcarea roții, și privește în sus cu devotament spre personajul care stă relaxat, indiferent și oarecum plictisit, sprijinit cu laba dreaptă de o platformă portocalie, lunară, deasupra roții, iar în laba stângă ține pe umăr o sabie îndreptată spre cer și ușor înclinată în partea inimii. Fiecare dintre cele 4 labe are doar 2 degete, sugerând 4 elemente cu câte două aspecte. Pe cap poartă o coroană ca un mic soare de aur, iar pe umeri o mantie roșie umflată de vânturile FURTUNII sub formă de aripi. Atât mantia, violetă pe interior, cât și un fel de al treilea ochi întunecat în frunte au culoarea rară a înțelepciunii inefabile. Fiindcă vorbim de arcana cu numărul zece, deci un 1 de ordin superior, acest personaj pare un aspect al Magicianului, deghizat într-un sfinx albastru, învăluit în misterul nopții, cu mantia sub care poate chiar își ascunde aripile, cu bagheta magică devenită sabia ADEVĂRULUI

și dreptății, el stă confortabil pe roata lumii care plutește pe oceanul cosmic. Sfinxul reprezintă enigma vieții în dualitate, care pune periodic întrebările esențiale și atunci când, în mod repetat, răspunsurile nu sunt adevărate, retează firul vieții.

Ce mai CARTE! Ce formidabilă reprezentare a unei lumi care PARE fără direcție! Dar în realitate este prea bine supravegheată! În general, această arcana care deschide decada superioară vine cu vești din ETER și este interpretată ca fiind un indicator al schimbărilor inevitabile produse sub presiunea sorții, evenimentelor neașteptate, uneori FURTUNOASE, alteori NOROCOASE, și te învață să accepți că nimic în acest univers plutitor nu durează. Și fiindcă roata și oceanul sunt totuși NESCHIMBATE, ea transmite și un mesaj de genul „toate-s vechi și nouă toate". Adică, și dacă oceanul este acum agitat, ai răbdare să treacă FURTUNA și valurile se vor calma la fel ca altădată. Chipul impasibil al sfinxului cu ochi ALBAȘTRI, care vede de sus TOT orizontul, chiar și lucrurile cele mai ascunse, ne asigură resemnat că până la urmă nicio enigmă nu rămâne nerezolvată.

Astfel că Roata Fortunei ne reamintește că secretul supraviețuirii în fața turbulențelor destinului constă în impasibilitatea Sfinxului de deasupra roții, care și el ne privește FIX, cu ochii lui întunecați, misterioși. În mijlocul puterii distrugătoare a furtunii, se află un punct central de liniște, numit „ochiul furtunii" protejat de un zid nevăzut, impenetrabil față de vânturile care se rotesc nebunește în exterior. În acel loc aerul cade spre interior și creează un spațiu nemișcat de neatins. Indiferent de cât de sus sau de jos ești aruncat de mișcările tumultuoase ale apelor Timpului, ține-te bine de cârma vieții, până ce furtuna va trece și vei reuși să ajungi la ape mai limpezi și mai liniștite. Până la urmă, se pare că ne aflăm la mâna sorții, întruchipate de enigmaticul Sfinx, care întrevede de la înălțimea lui orizonturile și ne stabilește cu înțelepciune direcția de navigare, ca să nu ne pierdem drumul printre meandrele vremurilor. Căci Sfinxul este și un gardian al adevărului și dreptății! Problema este că, deși aude, vede, simte, absolut TOTUL, el se face mai greu auzit, simțit, înțeles. Așa că deschideți bine urechile, ochii, extra-simțurile la semnalele discrete din jur, pentru a desluși răspunsurile la ghicitorile provocatoare ale destinului. Roata Fortunei semnalează momentele de răscruce, care pot fi uneori atât de

SUBTILE, încât e dificil să-ți dai seama chiar și de faptul că, prin atitudinea ta, ai făcut DEJA o alegere.

Dacă Eremitul marchează un ciclu final de evoluție în conștiință, Roata Fortunei deschide calea puterilor cerești atotcuprinzătoare! Este o reflexie în Tarot a roții zodiacale care conduce destinele pământești.

Mesajul Fortunei în viziunea lui Jodorowsky:

„Inima m-a învățat despre toate: dacă există un început, va exista și un sfârșit și ceea ce s-a încheiat va începe din nou. Am învățat că tot ce are suișuri va avea și coborâșuri și tot ce a fost jos va urca înapoi. Am învățat că tot ce se mișcă va stagna și lucrurile care stagnează se vor mișca din nou. Săracii vor fi bogați, iar cei bogați vor fi săraci. De la o schimbare la alta, vreau să te integrezi în roata vieții, să accepți schimbările cu răbdare, supunere și smerenie până când Conștiința se va naște. După aceea, tot ceea ce a fost uman, ca un cocon, va avansa la stadiul de înger, în care realitatea nu se mai învârti în jurul său, ci zboară înspre mintea Creatorului”.

Fie să înveți să te miști după cum bate vântul, să aluneci pe oceanul vieții cu grație și dezinvoltură, să privești cu detașare și curiozitate spre noi orizonturi promițătoare, în ziua X din zodia Fecioarei!

Trece vremea gândului,

Căutarea rostului

Așa-i miezul gândului

Iaca este, iaca nu-i

Trece vremea dorului

În bătaia pieptului

Așa-i focul dorului

Iaca este, iaca nu-i… Zdob și Zdub

Misterele Eleusine 11.09. Tarot de Marseille XI: La Force - Puterea

Zile influențate - 11

Zodia patronată - Balanța între gradele 15-30

Marcaje astrologice în harta natală - Lună sau Ascendent în Balanță

Cuvânt-cheie - Stăpânire de sine

Afirmație - Datorită forței mele interioare manifest orice doresc

Aspecte favorabile - Autocunoaștere, autocontrol emoțional, charismă, conștiență, putere de seducție, autodisciplină, eroism, diplomație, calm, armonie, echilibru mental-emoțional, asumarea și manifestarea puterilor creatoare, înnoire

Aspecte distructive - Inhibiție sexuală, frigiditate, abuz de putere, manipulare, agresivitate, frici de orice fel, sentimentul de neputință, tentația de a domina, îngâmfare, furie, tendință de ceartă, neîncredere, nesiguranță, lăcomie, anxietate, destrăbălare, invidie, instincte animalice, frustrare, nestăpânire

Deschide calea subconștientului tău și intuiției pentru a le scoate la lumină și a le stăpâni cu puterea conștiinței tale infinite!

Este singura arcană în care numele este scris în partea stângă, iar în dreapta apar 20 de linii, prefigurând numărul Judecății în care se adună cele două decade pentru a finaliza Lumea. Numerologic însumează 2, emanând energia feminină a Papesei ca virtute ascunsă, nemanifestă a ei, care însă a dat naștere oului universal; arcana reunește energiile X ale Roții Fortunei și ale Magicianului, prin pacificarea opozițiilor într-o uniune divină. Forța reprezintă Luna în Balanță, care ştie să-şi armonizeze şi să-şi conducă energia sexuală, formând o pereche arhetipală cu Soarele în Berbec, simbolizat de Magician, amândoi purtând pălăria eternităţii.

Cartea înfățișează o Femeie cu părul portocaliu, lunar, și capul acoperit cu o pălărie galbenă cu margini verzi, de forma infinitului, dar, spre deosebire de cea a Magicianului, ARE aripi datorită penelor de vultur desenate în partea dreaptă. Conștiința înaripată a reunit energia lunară cu cea solară într-o viață omenească terestră! Deși pare o femeie modestă, ea este o regină în spirit și suflet. Dungile care brăzdează borurile pălăriei arată că a ajuns la acest stadiu în urma unor multiple experiențe, poate dureroase, care au lăsat urme adânci în memoria ei.

Rochia sa vălurită, albastră, vorbește depre inteligența intuitivă, care o îmbracă din cap până la picioare. Modelul geometric de pe piept, pe un fundal galben, arată că are inima luminată și centrează în ea aspectele duale ale ființei sale, atât ca și complementarități (romburi), cât și ca opoziții unite (X-uri). Pelerina roșie cu dungi atât verticale, cât și orizontale arată că nu ezită să acționeze cu curaj ori de câte ori i se cere și este perfect capabilă să se adapteze oricărei situații de viață. Capul femeii este ușor înclinat și privește cu încredere în jos, undeva în depărtare, în direcția viitorului, ca și cum ar fi în total control asupra lui, ca și asupra sălbăticiunii de la picioarele sale. Ambele brațe sunt îmbrăcate în mâneci verzi cu manșete galbene, indiciu al forței vitale, clarității gândirii și al unei minți perfect echilibrate, cu emisferele creierului unificate, dreapta și stânga.

Ține supus la picioare un leu cu o coamă bogat vălurită, simbol evident al energiei solare de foc, iar cu mâinile deschide gura bestiei, fără nici cea mai mică frică și pe deplin relaxată. Instinctele animalice sunt astfel perfect controlate și creațiile conștiente aduse în manifestare la voință. Capul, gâtul și pieptul sunt în culoarea pielii umane, dar partea de jos a rămas galbenă, reflectând condiția spiritului solar întrupat în materie. Leul face parte practic din trupul femeii de la talie în jos, IESE din ea ca energie sexuală de atracție, simbolizând instinctele animalice pe care are puterea să și le stăpânească. Mâna dreaptă a rațiunii îl trage ușor și fără efort de nas, iar cu mâna stângă a inimii tinde să-l apuce de limba însângerată. Capul e situat exact în dreptul organelor sexuale și are 8 puncte pe nas, 8 gene deasupra ochiului deschis cu o semilună la colțul lui, simboluri ale infinitelor renașteri și morți datorate sexualității. Unghia degetului lui Marte de la mâna stângă este vopsită în roșu, indicând forță vitală și creativitate. Leul are 6 dinți ascuțiți ca niște ace întunecate care se reflectă atât pe pălăria de pe capul Forței transformați în colți ca niște săgeți roșii care mușcă din cer, cât și în cele 6 degete de la piciorul gol, la care unghia mare este de asemenea vopsită în roșu. Această repetare insistentă a numărului, 666 (!), la cap, la mijloc și la picioare, face trimitere la cartea VI a Îndrăgostitului care prezintă eroul solar căzut în lumea materială din cauza forței irezistibile a atracției sexuale. Dar spre deosebire de el, femeia și-a descoperit resursele interioare ca să-și îmblânzească DORINȚA, bestia sălbatică din ființa ei! Siguranța feminității omnipotente se degajă din întreaga scenă. Însă la gât, o linie pare că desparte capul de trup, ca și cum ar avertiza că, dacă nu controlezi conștient aceste instincte, îți poți pierde ușor capul. Unghiurile de 90 de grade din decolteul pătrat, la fel ca acelea din astrologie, semnalează pericolele rigidității, ciocnirilor violente, rezistenței încăpățânate, ale negării îndârjite sau ale gândirii conflictuale. Mai întâi trebuie să-ți recunoști leul interior pentru a te putea bucura în final de puterile lui creatoare.

Înafara unor dungi galbene, luminate, care se întrevăd discret, jos, între faldurile rochiei, arcana este complet lipsită de orice decor, ca și cum personajul ar sta suspendat și te-ar aștepta în eternitate.

Cartea zilei XI îți vorbește astfel: „Eu sunt la originea creației. Mă poți numi cum dorești: energia materiei, impulsul sexualității, forța sălbatică a

naturii închisă în interiorul tău, copacul vieții care se ridică până la cer trăgându-și seva din rădăcinile adânc infipte în pământ. Simțurile mele sunt fără odihnă: ascult totul, văd totul, ating totul, gust totul, miros totul. Radiez lumina conștiinței de jur împrejurul meu și te ajut să-ți învingi toate temerile și să depășești toate obstacolele. Din voința mea neabătută, lumea renaște necontenit din sine însăși."

În pofida leului, Puterea nu este despre forța brută animalică, ci despre frumusețe, blândețe, compasiune și căldură sufletească, empatie, curaj, încredere, generozitate, creativitate, toate aceste calități care răsar în conștiința umană. Însumând valoarea numărului II, Puterea este emanația Papesei care în Tarotul RWS falsificat a fost atribuită tocmai zodiei Leului, adică exact bestiei pe care ar fi trebuit s-o îmblânzească. Însă nu e nici urmă de puritate sau inocență în această carte, cum sugerează versiunea RWS inversată, prin rochia albă a femeii împodobită cu flori. Concepția imaculată e o aberație inoculată de biserica creștină exact pentru distrugerea conștiinței feminității creatoare atotputernice. Femeia și-a dobândit puterea după numeroase experiențe, suferințe și încercări, simbolizate în mulțimea de dungi transversale de pe mantia roșie, de pe umeri, mâneci, rochie; creșterea în conștiință a lăsat urme repetate, ca niște scrijelituri, în ființa ei. Această femeie este o inițiată în tainele creației și mecanismele magice ale Universului, are o viziune mistică revelată și revelatoare, este Marea Mamă, zeița lunară a pământului, Demeter, care inițiase și conducea Misterele Eleusine. Este o adevărată minune cum a reușit totuși să le transmită peste vremuri, pentru ca femeile să poată regăsi calea de a-și revendica puterea furată! În Tarotul egiptean al lui Toth această carte se numea DORINȚA.

Mesajul Forței în viziunea lui Jodorowsky:

„Te aștept. Sunt începutul unui nou ciclu și, la urma urmei, ai realizat, nu vei putea continua să trăiești dacă nu mă vei vedea. Te voi învăța cum să învingi frica; cu mine, vei vedea totul, vei asculta totul, vei gusta totul, vei atinge totul. Simțurile nu au limite, dar moralitatea este creată din frică. Te voi ajuta să vezi mlaștina imensă de impulsuri din tine, atât părțile strălucitoare, cât și cele întunecate. Eu sunt puterea întunecată din tine care te împinge spre lumină."

În luna a IX-a Fecioarei, energia contemplativă a Eremitului vorbește despre conectarea la resursele interioare de putere emanate din adâncurile necunoscute ale subconștientului și despre curajul de a accepta și de a înfrunta cele mai teribile frici consumatoare, de a nu mai permite risipirea sau furtul energiei creatoare (vampirismul energetic) și de a conștientiza pe deplin valoarea și modul de manifestare a sublimei intuiții feminine.

Se pare că tema Puterii e extrem de actuală în acest final de eră astrologică a Peștilor și, de altfel, avem mare nevoie să pricepem exact despre ce fel de putere e vorba. Primim, cedăm, folosim, abuzăm, neglijăm? SUNTEM CONȘTIENȚI DE PUTEREA DIN NOI? În ce categorie de putere ne aflăm? Dispunem sau nu de putere personală reală? Dacă nu, înseamnă că ne aflăm sub influența puterii altcuiva, pe care îl recunoaștem ca autoritate asupra noastră. Șeful, statul, banul... în strânsă legătură cu Dreptatea pe care o așteptăm de la alții! Stăpâna Leului din arcana XI nu se supune nimănui și nu are frică de nimic. De aceea, puterea ei este infinită! ESTE SUVERANĂ ȘI INDEPENDENTĂ! Și ne îndeamnă să-i urmăm exemplul și să ne luăm înapoi ceea ce i-am cedat Cezarului de bună voie! LIBERTATEA!

Va să zică, până în prezent am fost ANTRENAȚI să acumulăm putere în corpul fizic pentru a putea rezista provocărilor și testelor la care suntem supuși. Cu Diavolul public și personal de abia de acum înainte va trebui cu adevărat să ne confruntăm. Atenția Forței este focalizată asupra simțurilor interioare, de la plexul solar în jos, lucrând asupra emoțiilor inferioare de FRICĂ, LĂCOMIE, INSECURITATE, pentru a învăța să le controleze. Exteriorizând și înfruntând cu CURAJ și determinare ferocitatea Leului, femeia din arcana XI, cu pălăria infinitului de pe capul ei, personifică energia LIBERĂ, NESTĂPÂNITĂ, ATOTPUTERNICĂ a feminității pe deplin conștiente de harurile ei. Indiferent că ne manifestăm într-un trup omenesc masculin sau feminin, cu toții ne putem dezvolta această forță vitală feminină ca să domesticim cu blândețe și înțelepciune fiara emoțiilor devoratoare ascunsă în noi, transformând-o într-un prieten și aliat devotat. Astfel, oricând suntem atacați de PHOBOS și DEIMOS, spaima și teroarea, avem prilejul să ne demonstrăm PUTEREA. Și această perspectivă este într-adevăr incredibil de actuală. Tot anul 2020 (și în 2021, de asemenea) am fost PROVOCAȚI să scoatem Leul personal din ascunziș! Și, dacă ne

uităm în jurul nostru, se pare că foarte puțini au reușit să facă acest lucru. Iar Leul reprezintă și fața nevăzută a Soarelui de pe burta Diavolului, care în arcana Puterii are Luna nouă în colțul ochiului drept!

Fie să-ți regăsești puterea nelimitată ascunsă în interiorul tău, eroismul, autodisciplina, energia expansivă a creativității și să-ți exerciți conștient voința de a cuceri lumea și a o aduce la picioarele tale domesticită, în ziua a XI-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 12.09. Tarot de Marseille XII: Le Pendu - Spânzuratul

Zile influențate - 12

Zodia patronată - Scorpion între gradele 1-15

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele, Ascendentul său Venus în Scorpion

Cuvânt-cheie - Schimbare de mentalitate

Afirmație - Stau suspendat deasupra abisului, contemplându-mă în OGLINDA interioară

Aspecte favorabile - Iubire de sine, răsturnare de paradigmă, introspecție, nemișcare, meditație, pregătire de renaștere, putere interioară, gestație, auto-îmbunătățire, progres, odihnă mentală, viziunea unei noi realități, răsturnare de situație, renaștere

Aspecte distructive - Blocaj, durere, inflexibilitate, atașament, autopedepsire, negare de sine, refuzul iubirii, cădere în abisul necunoscut, stagnare, sacrificiu, pasivitate, subestimare, lipsa stimei de sine, renunțare, reprimarea emoțiilor, disperare, respingere, nepăsare, incapacitate de adaptare la realitate, izolare, hiperactivitate, căutarea sinelui în exterior, distragere, materialism, dramatism

„Din chaos, Doamne,-am apărut și m-aș întoarce-n chaos...

Și din repaos m-am născut. Mi-e sete de repaos.”

Mihai Eminescu, Luceafărul

Oprește-te pentru o vreme din toate acțiunile, uită de grijile cotidiene și contemplează nemișcat lumea dintr-o perspectivă cu totul diferită și cine știe ce ai putea descoperi!

Să fie Arcane cu conotații negative în Tarot? Dacă ar fi așa, cartea Spânzuratului ar fi probabil considerată una dintre ele. Însumând numărul 3, el rezonează deopotrivă cu energia răsturnată a Împărătesei din decada inferioară și a Lumii superioare din arcana XXI. Dacă Împărăteasa corespunde în astrologie cu Venus în Taur, în domiciliul de primăvară, Spânzuratul însoțeste Soarele în coborâre din Scorpion, când parcurge anotimpul întunecat până la cea mai lungă noapte. Și astfel, cele două personaje formează o pereche arhetipală. Virtutea Afroditei-Venus rezonează cu Luceafărul abstinent FIX în zodia sexualității, unde se pregătește să se sacrifice pentru a renaște, în arcana fără nume. Energia Spânzuratului cumulează Roata Fortunei X, oracolul soarelui echivalent celui pământesc de la Delfi, unde Pitia era preoteasă, cu Papesa II, marea lui mamă care i-a clocit oul creației pentru a-i dărui un Univers.

Spânzuratul reprezintă un tânăr paj atârnat cu capul în jos. Este legat cu o funie de piciorul stâng la o grindă vălurită și scrijelită, de culoarea pielii umane, simbol al limitărilor materiale care-l țin suspendat deasupra vidului universal. Funia înnodată are la un capăt o buclă ca un penis, la celălalt o sferă ca un ou și este prinsă de picior într-un punct galben, ca o minusculă stea cu un trunghi desenat în centru, cumva bizar lipită chiar de călcâiul vulnerabil al lui Ahile. Motivul funiei împletite din 2 FIRE, ca 2 ȘERPI, în general simbolizează ascensiunea spirituală, uniunea principiilor masculin-feminin și conexiunea cu divinitatea. Se credea că funia era înzestrată cu puteri magice și de aceea apărea frecvent în artefactele populare. În Maramureș, porțile tradiționale erau decorate de jur împrejur cu funii. Iar în magie, nodurile se foloseau pentru a face farmece de legare. Prin urmare, Arcana Spânzuratului sugerează o perioadă de retragere în sine, de însingurare și de abstinență sexuală liber consimțită, pentru că expresia de pe fața lui, liniștită, contemplativă și senină, dă impresia că s-ar putea elibera oricând. Poate că pur și simplu și-a propus o evadare din fluxul temporal cotidian, ca un stop-cadru în filmul vieții, după care viziunea lui asupra universului se va schimba fundamental, se va întoarce cu susul în jos. Și va constata cu surprindere, în primul rând, CĂ CERUL SE SPRIJINĂ PE PĂMÂNT și nu invers! Cele două trunchiuri galbene de copaci care-l încadrează formează o poartă, de intrare, de ieșire? Nu se știe. Sau poate un mormânt deschis... Toate ramurile au fost tăiate cu durere și au rămas doar 12 cioturi însângerate, câte 6 pe fiecare parte, dar pe furca lor de la capăt stă BINE ancorată tăria superioară. S-ar părea că personajul a renunțat la toate atașamentele, în afară de unul (!), astfel că lumina conștiinței neobturată de frunziș să lase vizibilă poarta. Cerul și pământul par din aceeași substanță, materia verde a vieții omenești! Cele 12 cioturi ar putea simboliza cele 12 zodii prin care soarele trece pe parcursul unui an, iar Spânzuratul stă exact între ele, separând cele 2 emisfere de Nord și de Sud. Astfel că poziția lui cu capul în jos, la fel cu a copilului când se naște în lume, sugerează că a intrat în travaliul plin de sacrificii care îl va expulza într-o nouă realitate.

Bărbatul nu numai că stă atârnat de-un picior, dar capul îi coboară sub nivelul solului, până la rădăcina copacilor, iar dedesubtul lui parcă s-ar întinde un gol. Părul îi este portocaliu, la fel ca al femeii din arcana

precedentă a Puterii, iar în partea stângă o buclă formează semiluna cu un mic soare închis în ea. Picioarele sunt încălțate cu botine roșii, arătând că, deși suspendat, se simte bine împământat în trunchiul cu piele de om de care se află legat. Este senin și detașat. Îmbrăcămintea sa este jumătate galbenă, jumătate roșie pe trup, ca o bucată deformată dintr-o tablă de șah. În dreptul organelor genitale, pe jumătatea galbenă are o semilună portocalie în descreștere, care oferă, pe roșu, una în creștere, care primește. Piciorul drept e îndoit sub cel stâng, simbolizând rațiunea inactivă, supusă contemplării și refuzul de a reacționa. Mâinile îi sunt încrucișate la spate, semn că s-a oprit din orice activitate. Pantalonii mulați pe picioare sunt albaștri, la fel și mânecile bluzei, arătând că este într-o stare meditativă, de repaus, în care nimic nu poate să-l tulbure. Un șir de nasturi pe o bandă albă, curată, delimitează dreapta de stânga și sugerează că ele sunt perfect echilibrate și ALINIATE. Dintre cele 10 simboluri desenate pe butoni se disting următoarele:

primul de la gât arată un punct într-un cerc, originea creației în sunetul-cuvânt primordial

al 6-lea din dreptul buricului arată ca un soare strălucitor, frumusețea

într-al 9-lea se află Luna, puterea de atracție, magnetismul sexual

într-al 10-lea se află un pătrat negru ca simbol al pământului.

În Yoga, postura cu statul în cap îmbunătățește puterea de concentrare, reduce stresul, detoxifică glandele, relaxează, stimulează circulația sângelui, generează o stare de bine și stimulează curajul. La fel și Spânzuratul nostru, după acest bine-meritat respiro, moment de ieșire din tumultul vieții, suspendat, IMPONDERABIL într-o dimensiune spirituală din afara timpului și a spațiului, va porni din nou la drum, dar pe cărări nebănuite, căci după el vine... arcana fără nume, MAREA TRANSFORMARE! Arhetipul Spânzuratului a fost minunat ilustrat în legenda lui Narcis și Alice în Țara Minunilor.

Spânzuratul reprezintă Venus-Luceafărul de seară, cu capul în jos, când coboară sub linia orizontului și începe traseul de explorare introspectivă a dimensiunilor profunde ale conștiinței, ascunse luminii strălucitoare a Soarelui, până în Noaptea cea mai lungă de la solstițiul de iarnă din

Capricorn. Spânzuratul deschide POARTA de intrare în anotimpul întunecat al contemplării, pe firele întortocheate ale subconștientului.

Mesajul Spânzuratului în viziunea lui Jodorowsky:

„Am abilitatea de a mă simți cum cad constant în fundul inimii mele. M-am căutat în labirintul cuvintelor. Sunt o oglindă și un observator. Nu sunt propriile mele sentimente; le-am urmărit dintr-o sferă înaltă, invizibilă, unde domnea doar liniștea. De la o distanță infinită față de râul dorinței, am cunoscut doar detașarea. Nu sunt propriul meu corp, ci doar un locuitor al lui. Pentru a ajunge la mine, sunt un vânător gata să-și sacrifice prada. Descopăr acțiuni arzătoare în nemișcarea-mi eternă.

Totuși, întregul univers a trecut prin mine, venind să mă umple cu vânturile sale învolburate, înainte de a mă părăsi din nou. Eu sunt cerul fără sfârșit, așa că norii zboară deasupra mea. Deci, ce a mai rămas din mine? O privire care nu este îndreptată spre nimic, conștientă de sine, transformându-se într-o ultimă realitate supremă. Apoi, voi exploda în lumină pură. «Sinele» devine centrul dansului, apa sfințită pentru cei însetați să bea”.

Fie să-ți permiți timpul de reflexie, momentul de repaus și de retragere în spațiul tău interior și, suspendat înafara curgerii timpului, să-ți vindeci profund orice suferință, să te detașezi de toate obstacolele, să-ți peticești toate rănile, să te iubești mai presus de toate, ca să poți vedea lumea măcar o dată prin ochii proaspeți ai sufletului... cu JOSUL ÎN SUS, în ziua a XII-a din zodia Fecioarei!

Spânzuratul la conjuncția lui Jupiter cu Saturn din 21.12.2020

Și din punct de vedere numerologic, 21 la 12, dar și vizual, Spânzuratul apare ca o oglindă inversată a Lumii: un picior îndoit sub celălalt, mâinile deschise ale Lumii față de cele încrucișate la spate ale Spânzuratului, piciorul femeii așezat pe pământul stratificat, piciorul bărbatului agățat de o bârnă de lemn. Spânzuratul este încadrat într-un dreptunghi deschis spre pământ, ca un coșciug (moarte), Lumea este închisă într-un ou sigilat la ambele capete (naștere). Dacă Lumea dansează, Spânzuratul stagnează, însă pozițiile lor sunt izbitor de asemănătoare. Spânzuratul pare un dansator

suspendat și înghețat în Timp! Va să zică, pentru un moment nedeterminat, în 21.12.2020 Lumea s-a oprit! Ca să contempleze Marea Conjuncție din cer, văzută dinspre Pământ! Și cum oricum se întâmplă în luna Spânzuratului, tot restul acelei perioade până la sfârșitul anului 2020 a fost despre receptivitate, neutralitate și contemplare a prezentului, pentru a-l primi așa cum se cuvenea, fără așteptări și fără reacții. Bărbatul din arcana XII face parte dintre puținele personaje ale Tarotului de Marseille care ne privesc direct în față: n-are trecut, n-are viitor... este ancorat pentru eternitate într-un continuu, nemișcător ACUM!

Paștele, Crăciunul și... Spânzuratul

Ce simbolizează Iisus în religia creștină? Născut într-o iesle cu oi, supranumit „mielul domnului", reprezentat deseori cu un miel în brațe, supranumit și „păstorul", toate indiciile arată spre un nativ al zodiei Berbecului, conceput dintr-o nativă a zodiei Fecioarei, Marea Maria, aniversată anual la 8 septembrie. Așadar, simbolizează Soarele răsărit din Mare, la începutul ascensiunii sale pe cer, care deschide sezonul paradiziac al REÎNVIERII NATURII. În astrologie, Soarele se află în exaltare în Berbec, în deplinătatea puterii sale. Paștele, în engleză denumit chiar EASTER sau RĂSĂRITUL, pentru că soarele răsare la Est, marca de fapt echinocțiul de primăvară, PASAJUL de trecere dinspre anotimpul infernal, al morții, întunecat și rece, spre cel solar, al vieții, luminos și cald.

În schimb, de ce este sărbătorită nașterea lui Iisus tocmai la polul opus, imediat după cele trei zile de moarte a Soarelui dintre 21 decembrie, cea mai lungă noapte, și 25 decembrie, când începe să-și reia circuitul? Pentru că, prin această inversiune, forța vieții a fost predestinată morții. Simbolistica a fost consacrată apoi și prin actele magice de după echinocțiul de primăvară, când ar fi trebuit să fie aniversată renașterea din Infern: Iisus, COPILUL solar, este răstignit și ucis, mieii sunt sacrificați pentru a fi mâncați și ouăle, însemnul Papesei din Tarot, embrionul din care se naște viața în materie, sunt înroșite de sânge, CIOCNITE și sparte. Pe parcursul întregului sezon al Capricornului, Vărsătorului și Peștilor, Soarele se luptă să iasă din tenebre, din „lunga noapte a Sufletului" și, când în sfârșit este pe cale să izbândească, este prins și țintuit ca un tâlhar pe o cruce. Este, bineînțeles, o alegorie a conștiinței care tinde să se ilumineze.

Căderea în întunecimea materiei este simbolizată în Tarot de arcana XII a Spânzuratului și, desigur, portalul reNAȘTERII se deschide în fiecare an la 12.12, pentru a ne arunca cu capul în jos pe trambulina introspecției. Cădem și noi, jumătate EU, jumătate TU, ca și reflexii ale Soarelui și Lunii ce ne aflăm, în oglinda spectrală prin gaura neagră a Ochiului-Lună interior. Ca să descoperim acolo cele mai ascunse secrete ale Universului care suntem. Căci atunci când trăim această aventură la adevăratul potențial și fără frică de sondarea întunecimilor nebănuite prin care vom trece radiografiați, de nu rămân decât oasele de noi (XIII), la capătul celălalt vom putea ÎNȚELEGE frumusețea (XIIII)... dar și ISPITA (XV). Însă abisul nemăsurat care pare că se întinde sub noi va înceta să ne mai sperie și, dimpotrivă, ne va provoca să-l străbatem cu încrederea că vom ajunge la un țărm. Am ciudata impresie că Tarotul ar fi fost special lăsat, ca o moștenire a FECIOAREI, pentru a ne ajuta să putem depăși cu bine epoca Peștilor, probabil cea mai întunecată prin care a trecut omenirea în toată istoria ei! Ca și roata zodiacală, suita arcanelor începe cu Berbecul, pentru a se încheia cu ieșirea Spiritului din mormântul Peștilor, săpat într-un labirint înroșit de sânge! Sau, am putea zice că începe cu un Nebun-Marțian-Soare-Magician-în-Berbec pornit în căutarea IUBIRII pentru a o întâlni și SĂRBĂTORI la final pe Afrodita-Venus-Lumea-Iubita-Dezvăluită-în-Pești!

Bine, bine, și ce ar trebui să facem în această situație?... veți zice probabil. NIMIC, să stăm ca Spânzuratul, contemplând GOLUL de sub noi, și să nu facem ABSOLUT NIMIC! Spânzuratul stă nonșalant, impasibil și senin, pur și simplu cu capul în jos! Și de acolo vede toate lucrurile răsturnate, ca într-o oglindă! Dar dacă în realitate chiar așa ar fi? RĂSTURNATE!

Misterele Eleusine 13.09. Tarot de Marseille XIII: Arcana fără nume

Zile influențate - 13

Zodia patronată - Scorpion între gradele 15-30

Marcaje astrologice în harta natală - Marte sau Ascendentul în Scorpion

Cuvânt-cheie - Dorința de transformare

Afirmație - Retez TOT ce mă împiedică să progresez

Aspecte favorabile - Transmutație, transcendență, evoluție, purificare, schimbare radicală

Aspecte distructive - Pierdere, cataclism, furie, boală, ură, dezbinare, distrugere, suferință, durere, cruzime, duritate, negare, agresivitate, abandon, război, moarte

Închide ușile trecutului tău, lasă în urmă lucrările mâinilor tale, căile picioarelor tale, retează patimile cărnii tale, prejudecățile minții tale calcă-le în picioare și dezbrăcat de toate învelișurile inutile lasă esența ta să înainteze curajoasă și încrezătoare spre noua lume care te așteaptă la capătul călătoriei!

Dintre toate cărțile Arcanelor Majore, aceasta provoacă cea mai mare frică, pentru unii amatori de aventuri divinatorii chiar teroare. Și totuși... să fie EA chiar atât de înspăimântătoare? Arcana XIII înseamnă virtutea și prerogativa Împăratului. Alchimistul. Stăpânul materiei. Să fie alchimia așa o sperietoare? Ar putea fi, pentru un neinițiat. Însă eu cred că este una dintre cele mai fenomenale cărți, pentru că anunță MAREA TRANSFORMARE, Opera Alchimică!

Arcana fără nume este trăită la adevăratul potențial numai după ce au fost bine învățate lecțiile Puterii și ale Spânzuratului. De aceea arcanele se tot repetă zi de zi, lună de lună, an de an pe diferite tonuri și nuanțe, pentru că fiecare interval temporal aduce cu sine propria sa armonie, propriile sale combinații energetice. Cartea cu numărul XIII nu reprezintă nici măcar sfârșitul jocului, pentru că încă destule mistere mai rămân de descoperit până la capătul drumului. Însă revelează o etapă dincolo de care Inițiatul pășește mai departe renăscut, profund transformat, alchimizând toate experiențele care l-au adus până în acel punct esențial.

Scheletul rămas simbolizează o purificare profundă. Coloana vertebrală are forma unui spic de grâu ALBASTRU, iar în Misterele Eleusine grâul era emblema Marii Preotese și simboliza viața, dar aici e vorba despre spiritualizarea pământului însuflețit, pentru că scheletul este îmbrăcat în piele umană. În jurul șoldurilor, mâna stângă a inimii și jumătatea piciorului drept cu care înaintează sunt tot albastre, indicând de asemenea că trupul descărnat este încă pătruns de energia spiritului. La baza coloanei, la osul sacral, stă un bulb din care răsar simetric semințele, energiile vieții, feminine și masculine, două câte două, perfect egale și frumos așezate, iar la vârf se termină cu un trifoi cu 4 foi sau o floare cu 4 petale pe care se sprijină capul; cele 4 elemente constitutive ale vieții adunate și frumos împerecheate stau la baza mentalului său. Profilul conturat cu negru arată ca

o mască de carnaval și este singurul element care a rămas uman în imaginea personajului. Dar șarpele de foc care-i înconjoară șoldurile în jurul primei chakre și inelele roșii din dreptul celei de-a doua sugerează că încă deține energia sexuală, care se ridică de-a lungul coloanei vertebrale înspicate și-i înflorește la gât, în cuvântul rostit la începutul unei noi creații: să fie lumină! Căci în arcana următoare, floarea roșie s-a ridicat până la creștet, ivindu-se grațioasă din părul auriu al Temperanței cu aripile de vis!

Capul rotund este brăzdat de trei fâșii în formă de semilună care-l acoperă ca o cască și indică mulțimea de experiențe prin care a trecut în procesul transformării.

Arcana XIII fără nume formează o pereche cu Arcana fără număr, care, culmea, se numește chiar Mortul, Le Mat, și arată ca o radiografie a lui din care a rămas numai scheletul, esența. Trăistuța cu merinde redusă la strictul necesar și-a integrat-o la baza coloanei, iar toiagul l-a transformat în coasă, pentru a-și putea curăța cărarea de bălării și a înainta mai ușor. Terenul pe care pășesc cele două personaje pare asemănător, numai că în Arcana fără nume a devenit NEGRU și presărat cu rămășițe umane. Un os cu 7 găuri semănând cu un fluier mai amintește de sunetele clopoțeilor care-l însoțesc pe Nebun în drumul lui. Mânerul coasei este galben și sugerează că întregul proces de purificare este condus conștient, iar lama dublă, albastră și roșie, că se folosește deopotrivă de calitățile feminine, cât și de cele masculine: contemplare, dizolvare și acțiune, separare. Scheletul se servește de coasă ca de o vâslă cu ajutorul căreia traversează apele întunecate ale Styx-ului, râul durerii. Își sprijină piciorul stâng pe un cap feminin încoronat, intuiția și vârful coasei pe un cap masculin încoronat, rațiunea. Un picior retezat și îndreptat spre trecut se continuă cu o mână ridicată în aer, de parcă ar cere ajutor. Plante aurii și albastre ca niște flăcări ies din pământul negru. Fascinantă parabolă, spune acest Nebun descărnat. Din noaptea sufletului răsar roadele conștiinței.

Arcana fără nume marchează sfârșitul unui mare ciclu evolutiv și un adevărat salt în conștiința Nebunului călător. A trebuit să treacă prin această teribilă purificare pentru a străbate în continuare următoarele probe ale inițierii sale pe drumul spre Eleusis.

Cu Arcana fără nume începe Marea Operă Alchimică, în etapa de disoluție și separare, de dizolvare a ființei, până ce nu mai rămâne decât scheletul. Keme la egipteni însemna „pământ negru” și, prin filiera arabă al-kīmiyā, denumea procesul de transmutare pentru reunirea cu divinitatea în forma sa originară. Purificarea Arcanei fără nume vine prin focul roșu al coasei, prin calcinarea tuturor elementelor pregătite astfel să se reasambleze într-o formă nouă, renăscută din cenușa trecutului. Arcana fără nume declanșează o formidabilă eliberare de constrângerile karmice!

Fie să înțelegi sensul profund al vieții ca permanentă schimbare înnoitoare, să-ți poti lepăda ca omida coconul pentru a deveni fluture, să te poți cufunda în întunericul suferințelor doar pentru a renaște mai conștient de resursele tale infinite, în ziua a XIII-a din zodia Fecioarei!

Închei cu un comentariu superb la Corpus Hermeticum:

„Simbolurile când sunt recunoscute ca simboluri nu mai sunt nici înșelătoare, nici periculoase, nu sunt decât niște valuri de lumină făcând vizibil «Întunericul Divin». Chiar și expresia cea mai rafinată, cea mai subtilă și cea mai metafizică a Adevărului suprem este totuși un simbol și o metaforă, pentru că Adevărul în sine nu poate fi exprimat decât de la Zeu la Zeu. Este Esență, Tăcere, Întuneric.”

Alchimia de Sâmbătă, 13.09

În „Discursul perfect”, Hermes Trismegistul îi spune lui Asclepios, premergătorul medicinii:

„Dumnezeu nu are nume, sau mai curând le are pe toate, deoarece el este în același timp Unu și Întregul (adică, deopotrivă, Om și Umanitate). Bucurându-se în veci de fecunditatea celor două sexe, el dă mereu naștere la tot ceea ce a avut intenția să procreeze.

—Cum, Trismegiste, spui că Dumnezeu are ambele sexe?

—Da, Asclepios, și nu numai Dumnezeu, ci toate ființele însuflețite și vegetale...”

În „Tabela smaragdina” el definește astfel alchimia: „Toate opozițiile se ordonează în funcție de opoziția fundamentală masculin-feminin; Marea Operă înseamnă reunirea elementului masculin, sulful, cu elementul feminin, mercurul”.

Patru operații stăteau la baza transformării alchimice: purificarea subiectului, dizolvarea lui până ce nu mai rămânea decât ființa universală, o nouă solidificare și finalmente o nouă combinație, pentru a da naștere ființei celei mai pure, AUR sau Dumnezeu.

Procesul alchimic este reflectat și în multe povești populare. Albă-ca-Zăpada era tânăra fecioară, mina de aur, SUFLETUL. Cei șapte pitici, sau gnomi (din cuvântul grecesc gnosis – cunoaștere), înfățișau materia minerală în cele șapte prelungiri ale sale (cele șapte metale alchimice asociate planetelor – aur, argint, cupru, cositor, fier, plumb, mercur – argintul viu). Fiecare pitic avea, de altfel, caracterul planetei care îl domina. Dată de mama vitregă (Luna plină care se oglindește în ape, în oglinda fermecată) pe mâna Vânătorului (Orion), a fost adormită după ce a mușcat din mărul otrăvit; tânăra fecioară va fi trezită la viață de Prințul visurilor sale (Soarele, Aurul) cu un sărut de iubire. Și au trăit fericiți până la sfârșitul zilelor!

În creștinism, Sf. Iacob cel Mare, înmormântat la Compostella, era considerat patronul alchimiștilor și al tuturor practicanților artelor cosmologice. De aici și pelerinajul sacru de inițiere alchimică, El CAMINO (Drumul), simbolizat de o scoică (secretul), la finalul căruia se spunea că-ți descoperi sufletul geamăn, prințul sau prințesa fermecată.

În rezumat, Opera alchimică presupunea:

Prima etapă (sau etapa lui Saturn) corespunzătoare înnegririi, putrezirii, mortificării. Era reprezentată de un craniu, sau un mormânt. La începutul oricărei forme de realizare spirituală se află moartea, sub forma „morții lumii”. Conștiința trebuia detașată de simțuri și îndreptată spre interior. Materia cea mai prețioasă obținută de alchimist era cenușa reziduală a calcinării metalului inferior. Saturn a stat în domiciliu în Capricorn între 2017-2020 și, împreună cu Pluto, ne-a cam făcut praf și pulbere!

Cea de-a doua etapă (sau etapa lui Jupiter) era intermediară în cadrul Micii Opere, o etapă a sublimării conștiinței corporale eliberate de coagulările ei. Jupiter a fost în 2017 în Scorpion, a stat în domiciliu între 2018-2019, în Capricorn tot anul de grație 2020 împreună cu ceilalți doi grei, iar la sfârșitul anului a intrat de mână cu Saturn în zodia Vărsătorului! Învățăm, învățăm, învățăm!

Cea de-a treia etapă (dominată de Lună) era albirea completă, limita supremă a disoluției (după ce toate posibilitățile sufletești au fost realizate), care era urmată de o nouă coagulare. În 2020, anul lunii negre, Lilith, în berbec, împreună cu Chiron vindecătorul, în timp ce Jupiter, Saturn și Pluto stăteau în casa capricornului, toate bagajele karmice ar fi putut să fie rezolvate.

Aceste prime trei etape corespundeau unei mișcări ascendente (spiritualizarea trupului). Următoarele trei etape aparțineau Marii Opere și corespundeau unei mișcări descendente (fixarea volatilului).

În cea de-a patra etapă (dominată de Venus) avea loc o nouă cristalizare a forțelor psiho-fizice. Alchimiștii spuneau despre cupru că forța colorantă a sulfului devenea vizibilă în el, dar ramânea încă instabilă și inferioară din cauza opoziției inerente la cele patru elemente. Uranus stă în casa lui Venus între 2019– 2024 și declanșează revoluția spiritualizării materiei.

Cea de-a cincea etapă (dominată de Marte) era martora unei coborâri active a Spiritului spre planurile inferioare ale conștiinței umane. Din 2026 Neptun, planeta spiritualității prin excelență, urmează să tranziteze casa berbecului, domiciliul lui Marte, dând semnalul unui nou început. Între 2024–2026, pe zodiile berbecului și taurului se deschide un canal evolutiv care ar putea schimba fundamental paradigma omului despre „cine sunt” și „ce am”.

În aceste vremuri privilegiate se pare că planetele sprijină Mica și Marea Operă alchimică.

Cei care reușesc detașarea de exteriorul lumii, orientarea spre interiorul sinelui și eliberarea din constrângerile și condiționările sociale și spirituale-religioase ar putea atinge nivelul 3 al Micii Opere, etapa de depășire a influxurilor lunare și de curățare completă a conștiinței, în mișcarea lor ascendentă de spiritualizare a trupului. După care, vor putea renaște în lume într-o formă nouă, sacralizată. Atunci Omul va deveni Dumnezeu (Aurul spiritual) în manifestare.

Misterele Eleusine 14.09. Tarot de Marseille XIIII: Temperance - Cumpătarea

Zile influențate - 14

Zodia patronată - Săgetător între gradele 0-15

Marcaje astrologice în harta natală - Soare, Ascendent sau Mercur în Săgetător

Cuvânt-cheie - Integritate

Afirmație - Îmbin cu bucurie, grație și înțelepciune fluxurile opuse ale vieții, pacificate și întregite

Aspecte favorabile - Armonie, uniune, frumusețe, echilibru, grație, moderație, reciprocitate, elixirul vieții, vindecare, regenerare, seninătate, pace mentală, fluidizare, imortalitate, protecție divină, pricepere, îndemânare

Aspecte distructive - Dezechilibru între ce se primește și ce se oferă, neliniște, confuzie mentală, insatisfacție, derută, lipsă de moderație, opoziție

Lasă aripile imaginației să-ți crească, metamorfozează întunericul interior în lumină, permite curentului cosmic să treacă prin vasele tale, să te vindece și să te regenereze! Împacă și unește bărbatul cu femeia în tine, într-o deplină și stabilă comuniune.

Cumpătarea reprezintă o femeie înaripată care toarnă o substanță albastră, șerpuită ca o undă dublă, dintr-o ulcică galbenă pe care o ține cu mâna stângă, ridicată într-o poziție imposibilă, în dreptul inimii, într-una cu baza și inserții roșii, pe care o ține cu mâna dreaptă, mai jos, în dreptul organelor sexuale. Pare apă, dar nu este, fiindcă nu curge firesc, ci se îndreaptă cu precizie de-a curmezișul corpului, direct spre gura ulcelei de jos. Este categoric un flux energetic DUBLU pe care femeia îl mânuiește cu mare dexteritate, deși, dacă am încerca să turnăm ceva cu mâna stângă din poziția aceea, nu știu cine ar reuși, chiar și fără ca vasul de destinație să fie situat în cealaltă parte a trupului. Să fie vorba despre prețiosul elixir al vieții? Prin mâna stângă, energia subtilă a sufletului din ulcica galbenă o alimentează pe cea cu dungi roșii, energia sexuală de la baza vieții în materie.

Cumpătarea, denumită de Toth în Tarotul lui Arta – într-adevăr, cât de potrivit nume pentru îndemânarea femeii – este virtutea Papei, însumând valoarea numărului 5. Temperanța ne învață ARTA DE A TRĂI CU MĂIESTRIE prin armonizarea tuturor opozițiilor. Am putea însă denumi această arcană și HERMAFRODITA, cu toate indiciile din imagine care semnalează uniunea perfectă a principiului masculin cu cel feminin.

Femeia înaripată se înclină ușor spre trecut, spre arcana precedentă fără nume, ca și cum ar schița o reverență, cu recunoștință pentru toate experiențele pe care le-a trăit și care, sublimate, i-au permis să-și descopere talentele ascunse și să-și refacă integritatea. Aripile albastre ale sufletului i s-au desfăcut pe spate, o floare roșie cu 5 petale, însemn al pentagramei planetei Venus, i-a crescut în creștet, emanând parfumul frumuseții născute din armonie, brâul vieții eterne îi înconjoară talia și gâtul.

Femeia are părul auriu, s-a ridicat în lumina conștiinței universale și privește de acolo cu colțul ochilor ei stranii, aurii înspre apele Timpului din spatele ei care au devenit limpezi pentru ea. La urechea stângă are un mic soare ca un cercel, iar pe umăr, două micuțe cercuri concentrice formate de o buclă a părului, ca „doi luceferei”, la stânga întors în sus, la dreapta în jos. Pe piept are desenată luna portocalie în faza de pătrar, cu 4 colți în interior, iar deasupra, un mic cerc ca o lună plină, simbolizând 4 elemente, 4 faze ale

lunii și unitatea perfectă dintre ele prinse, toate, între firul roșu al vieții efemere în materie și planul superior al eternității. Cumpătarea reprezintă echilibrul perfect între toate forțele creației, reprezentată în astrologie de uniunea energiei feminine a Lunii înțelepte și cea masculină, a Soarelui din Săgetător.

Veșmântul Cumpătării reflectă predominant profunzimile ascunse ale nopții primordiale. Sub picioarele ei, pământul a devenit portocaliu, ca strălucirea lunii într-o noapte luminoasă.

Noapte albastră/Bați la fereastră/Nemărginirea/În ochii noștri s-o sădești.

Fusta ei, mai mult de jumătate albastră, arată temperarea instinctelor și dorințelor, fâșia roșie, prin aplicarea justei măsuri (2 la 1, proporția de aur). Corsajul este de asemenea albastru, dar porțiunea de culoarea pielii dintre sâni, cu 5 linii în interior care pornesc din firul vieții, sugerează că energiile ei vitale se conectează toate la inimă: mentală, emoțională, sexuală, spirituală, sufletească. Mânecile roșii ale ambelor brațe arată că acționează îmbinând deopotrivă principiul feminin cu cel masculin. Astfel că, în partea de jos a rochiei, exact la mijloc, doi șerpi de energie aurie, Yin care desenează bucla infinitului în formă de 8 răsturnat și Yang, își îmbină capetele armonios, lăsând să se vadă conturul violet al piciorului stâng, format din patru semicercuri cu vârful în pământ, simbolizând înțelepciunea bine ancorată în materialitate. La coada șarpelui din dreapta femeii, pe solul lunar, două jumătăți egale sunt de asemenea unite într-un întreg.

În multe interpretări, această carte este considerată un fel de înger păzitor asexuat care aduce protecție, vindecare, binecuvântare, armonie. Însă ținând seama de locul ei în succesiunea arcanelor majore, Cumpătarea, ca și fiecare dintre celelalte cărți ale arcanelor majore, arată pur și simplu stadiul la care a ajuns Nebunul în călătoria lui inițiatică. În special în zodia Săgetătorului, când te conectezi la energia ei armonioasă, pur și simplu îți cresc aripile nevăzute ale sufletului.

Fie să înțelegi subtilele mecanisme creatoare ale Universului, să-ți reglezi balanța mental-emoțională în ritmul tău personal, să-ți controlezi pasiunile fără să le suprimi, să te ferești de extreme fără să le ignori, să-ți reînnoiești mereu energia fără să o risipești și dă-ți drumul să zbori liber pe aripile creației, în ziua a XIIII-a din zodia Fecioarei!

Mesajul Cumpătării în viziunea lui Jodorowsky:

„Chiar dacă nu crezi că exist, continuă să imiți credința în mine, până când, puțin câte puțin, voi începe să apar.

Timpul este aliatul meu, deoarece îți va aduce întotdeauna înțelepciune. Am fost întotdeauna cu tine, de când te naști și până când pleci, și asta nu e decât o nouă naștere."

E posibil ca această luminoasă carte să aibă totuși conotații negative? Probabil că da, ca orice creație lumească, unde e plus apare și minus. Ai grijă să nu cazi în partea distrugătoare a acestei energii: aroganță, severitate, dezechilibru, dispreț, extremism, lipsă de moderație, risipă. Amintește-ți că toate acestea nu sunt ale tale, că-s doar demonii Temperanței ce vin să te testeze.

Misterele Eleusine 15.09. Tarot de Marseille XV: Le Diable - Diavolul

Zile influențate - 15

Zodia patronată - Săgetător între gradele 15-30

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele, Luna sau Ascendentul în Săgetător

Cuvânt-cheie - Creativitate

Afirmație - Te încerc, te păcălesc și te provoc de atâtea ori și în atâtea feluri până ce vei reuși să înțelegi cine ești

Aspecte favorabile - Imaginație, putere sexuală, atracție, magnetism, pasiune, fascinație, inventivitate, vitalitate, naturalețe, dezinhibare

Aspecte distructive - Egocentrism, masochism, dramatism, seducție, ispită, dominație, perversitate, nerușinare, obrăznicie, manipulare, bestialitate, mândrie, dependență, promiscuitate, batjocură, răutate, materialism, înșelăciune, minciună, obsesii sexuale, autopedepsire, vicii, posesivitate, cruzime, prostituție, magie neagră, instigare, imoralitate, frică, negare, trădare, gelozie, vinovăție, ură

Ai simțit vreodată forța extraordinară a pasiunii care, dincolo de orice logică sau rațiune, pândește să erupă din interiorul tău? Ai fost vreodată incapabil de a rezista unor dorințe, deși știai că-ți vor aduce numai suferință? Înseamnă că te-ai confruntat deja cu focul iadului.

Poate această carte să aibă și conotații pozitive? Arcana Diavolului amintește cumva de un zeu păgân al naturii. Este bisexuat, are sâni de femeie pe care sunt desenate atât luna plină, cât și luna nouă, pe pântece, la plexul solar, este desenată însuși fața soarelui, organele sexuale sunt masculine, iar vârful penisului este colorat în roșu, indiciu al potenței și fertilității, trupul este albastru deschis, de văzduh, nevăzut, ascuns. Fața sa este asimetrică, jumătate gânditoare, jumătate batjocoritoare, iar pe cap are două ramuri albastre de copac, sub formă de coarne. Creatura scoate limba roșie la noi, imitată de reflexia soarelui de pe pântec, de parcă ar spune „sâc, v-am păcălit!”

Ca și arcana precedentă a Temperanței, Diavolul are aripi la spate, numai că ale lui sunt portocalii, ca de liliac prădător, larg desfăcute, ca și cum s-ar pregăti să-și ia imediat zborul, și înroșite de flacăra torței în partea stângă, semn al plăcerii de a acționa cu rapiditate. Pe cap are o cască portocalie formată din fâșii, ca o ceapă, terminată cu boruri roșii, ca acelea de la pălăriile piraților, cumva suprapuse ca niște coarne de taur, astfel încât îi

formează pe frunte conturul celui de-al treilea ochi. De altfel, acest personaj este plin de ochi, inclusiv în genunchi, vede în toate direcțiile, toate subtilitățile, deopotrivă în interiorul ființelor, cât și în exterior. Are gheare la mâini și la picioare, așa că prinde cu ușurință orice pradă. În mâna stângă ține o torță de culoare verde, culoarea vieții, din care flacăra sa își extrage puterea, iar gâtul îl are înconjurat cu un guler generos, din aceeași substanță.

Cu toate simbolurile de pe el, Diavolul pare o reprezentare concentrată a întregului Univers; la fel ca și miticul Pan, paznicul unei grădini luxuriante, exprimă forța dual㠄, sălbatică, a naturii: într-un sens creează din abundență, în celălalt distruge. Fluxul vieții le conține pe amândouă. Creatura inspiră pasiunea, ispita, dorința, stârnește impulsurile sexuale, creativitatea debordantă în cei doi sclavi pe care-i ține legați la picioare, complet dependenți de favorurile sale. Căci l-au ridicat pe un piedestal luminos și i-au întins un covor roșu, pavându-i calea cu cele mai bune intenții, pentru că fețele lor exprimă plăcere și mulțumire.

Cele două personaje înlănțuite au picioarele înfipte ca niște rădăcini în solul negru al pământului. Fețele lor arată că ar fi femeie și bărbat, deși trupurile lor goale sunt asexuate; amândoi au cozi portocalii, din același material ca și al corzii care-i ține legați la un inel albastru, cu un buton roșu în interior, simbolizând atracția sexuală ardentă și incontrolabilă. Foarte interesant este că femeia are câteva însemne de superioritate față de bărbat: 5 degete la picioare, în timp ce bărbatul are doar 4 și mai are schițat pe piept, în partea dreaptă, un triunghi format din 3 puncte, treimea ca simbol al divinității din care a decăzut. Piciorul Diavolului dinspre femeie are 5 degete, iar cel dinspre bărbat 4, la fel și mâinile lui. Din felul în care piedestalul se sprijină pe coarda care-i leagă pe omuleți la gât pare că Diavolul ar fi chiar creația inconștientă a celor doi. Mâinile lor încrucișate la spate și faptul că sunt înlănțuiți arată că au pierdut orice control asupra progeniturii lor. Și într-adevăr, arcana Diavolului corespunde în decada inferioară Îndrăgostitului care, în Tarotul de Marseille, ilustrează dilema alegerii în cadrul unui triungi amoros! Din relația lor a explodat atracția sexuală irezistibilă, ca un foc, simbolizată de torța diavolului, dubla centură roșie de sub sâni, brâul roșu de deasupra organelor sexuale și covorul roșu care duce spre piedestal. Și împreună au creat această forță monstruoasă

nestăpânită, care a ajuns sa-i înrobească. Urechile lor sunt mari și alungite, au devenit ascultători și aceleași coarne-crengi-creații ca ale Diavolului le ies din capetele legate.

Deasupra fundamentului întunecat se află însă o secțiune formată din dungi albastre, perfect egale, care urcă până în dreptul chakrei rădăcina, semn că există totuși o șansă ca apele limpezi ale intuiției și conștientizărilor să-i ajute la un moment dat să se elibereze.

Așadar, care să fie scopul acestei inițieri? CONȘTIENTIZAREA NATURII ȘI A MECANISMELOR ATRACȚIEI SEXUALE. Această carte ne arată că Diavolul este creația iluzorie a îndrăgostiților, formată din ispite, dependențe, atașamente și frici și, la fel cum a fost făcut, poate fi și desfăcut. Dar NU UȘOR! Partea pozitivă a acestei arcane ar consta în descoperirea și folosirea pasiunilor, imaginației și inspirației pentru dezvoltarea creativității în sens benefic și în utilizarea acestei uriașe forțe naturale care mișcă lucrurile în lume, energia sexuală, ca și cale de elevare spirituală, de uniune divină în iubire și nu de separare, dominare, manipulare și control. Până la urmă, Diavolul nu este decât o altă față a lui Dumnezeu. Atâta vreme cât nu sexualitatea controlează relațiile dintre femeie și bărbat, ci decurge din iubirea lor ca mod firesc de manifestare și împlinire, ispitele Diavolului nu vor putea avea nicio putere, butonul roșu e în mâna fiecăruia. Sexualitatea animalică este o forță oarbă, inconștientă a naturii programate să se perpetueze, sexualitatea divină pornită din inimă, din iubire, devine o forță conștientă unificatoare și înălțătoare. Pe drumul spre Eleusis, testul Diavolului vine după lecția Cumpătării, deci ar trebui să fie ca și câștigat.

Dacă mesajele Diavolului sunt bine înțelese, ne putem da seama cum ne creăm singuri lanțurile neputinței și ne punem bețe în roate. Cordonul energetic care le stă omuleților ca un nod în gât îi împiedică să comunice și îi blochează într-o sexualitate monstruoasă, în inelul albastru al feminității, pătruns de firul roșu al masculinității, care susțin Diavolul pe piedestal. Iar cozile lor sunt din același material energetic și focul care-i consumă lasă urme în tot ceea ce fac. FORȚA energiei sexuale are rădăcini adânci în noaptea primordială, în inconștientul colectiv, este însăși energia vieții și nu poate fi înăbușită prin negare, căci abia atunci ajunge să nască monștri, bântuindu-ne ființa. Ea stă la baza Universului și lansează o chemare

irezistibilă de unificare... „ceea ce Dumnezeu a unit omul să nu despartă”. Astfel că ispita, tentația, nu va dispărea, ba chiar va reveni în forme din ce în ce mai aberante, până când nu va fi recunoscută, ÎNȚELEASĂ, acceptată și fie dorința sexuală transformată și împlinită în iubire, fie, atunci când, din diferite motive, această împlinire nu pare posibilă, sublimată într-o operă de artă. Demonii lui Da Vinci, spre exemplu, au creat minuni! Ispita sexualității produce dezechilibre în conștiința umană în egală măsură când este inhibată, ca și atunci când este exacerbată și puterea ei absolutizată și abuzată.

Energia sexuală stă la originea Lumii, reflectată universal în mituri de uniunea sacră dintre zeul și zeița primordiali, oricum i-am numi Geea și Uranus, Shiva și Shakti, Isis și Osiris. Dansul lor extatic, „Dansul realității” (La Danza de la Realidad), cum îl numește Jodorowski, un mare inițiat în Tarot, creează neîncetat Universul. Se cuvine să le aducem un omagiu de înțelepciune prin energia acestei cărți enigmatice și contradictorii.

6, ca valoare a Diavolului, are cu siguranță filiații și în cartea de Tarot cu numărul XV. Cei care au un marcaj de 6, fie în data nașterii, fie în lună sau an sau alte combinații numerologice, sunt predispuși să facă parte la un moment dat în viață dintr-un triunghi amoros în care vor fi provocați să aleagă, pentru a putea merge mai departe pe drumul evoluției spirituale. Înșelăciunea, minciuna, gelozia, vinovăția care însoțesc de obicei relațiile sexuale multiple, ilicite, bolnăvicioase și divizate sau fidelitatea față de chemările curate ale inimii, claritatea intuiției, integritatea ființei și a conștiinței? Lecția Diavolului este despre LEGEA iubirii universale și acționează nemilos, cu duritate!

Provocările Diavolului

Diavolul este o carte care îndeamnă la prudență, pentru că se disimulează foarte ușor în detalii cărora s-ar putea să nu le dăm importanță. Pe de altă parte, această arcană ne semnalează că el este o creație eterică, ILUZORIE a celor doi prizonieri care i-au cedat puterea energiei creatoare și l-au ridicat în slăvi pe un piedestal. Așadar, vezi cine este Diavolul tău pentru tine? Cui ți-ai cedat puterea și autoritatea, de te-a transformat în sclavul lui? Banului, politicienilor, bisericii, șefului, familiei?... Cui? Dacă însă te consideri suveran absolut în viața ta înseamnă că ești un om fericit. Altminteri, atenție

la detalii! Căci el va face tot posibilul să te convingă că nu există! Și, fiindcă e invizibil, va reuși... iar în anumite împrejurări s-ar putea să-l confunzi chiar cu Dumnezeu!

Fie să găsești puterea de a rupe lanțurile dependențelor, atașamentelor și fricilor de orice fel, care îți îngrădesc creativitatea și libertatea, să-ți canalizezi energia sexuală cu imaginație și înțelepciune, să descoperi pasiunea și extazul iubirii care-ți înnobilează inima și îți regenerează forța vitală în loc să ți-o consume, în ziua a XV-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 16.09. Tarot de Marseille XVI: La Maison Dieu – Casa Dumnezeu

Zile influențate - 16

Zodia patronată - Capricorn

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele, Luna sau Ascendentul în Capricorn

Cuvânt-cheie - Eliberare

Afirmație - Trupul tău este Templul meu și atunci când mă regăsești în Tine devii la fel de nelimitat ca mine

Aspecte favorabile - Revelație, forță divină, sexualitate liberă, necondiționare, distrugerea limitelor, iluminare, renaștere spirituală, orgasm, extaz, regenerare fizică, bucurie, genialitate, nelimitare, uniune sacră

Aspecte distructive - Catastrofă, ruină, explozie, incendiu, accident, impotență fizică sau mentală, ignoranță, decădere, instabilitate emoțională, despărțire, sentiment de părăsire, abandon, neîncredere, goliciune sufletească, dogmatism, fanatism

Oare protecția zidurilor de piatră, solide și sigure, să fie de ajuns? Sau dincolo de ele se deschide o feerie promițătoare de lumini colorate și atrăgătoare? Abia când părăsesc zidurile de piatră, eroii intră cu adevărat în CASA DUMNEZEU, propriul lor trup, renăscuți în jocul vieții, cu capul în jos, dar cu privirile pline de speranță.

După ce scapi de Diavol, dai de Dumnezeu! Dar nu oricum, cu o jerbă de flăcări colorate în vârf și cu o coroană ce stă să cadă! Și atenție, nu e nicio greșeală, în franceză este explicit CASA DUMNEZEU și nu a lui Dumnezeu (La Maison Dieu)! Astfel se sugerează că deopotrivă Lumea și Omul îl EXPRIMĂ pe Dumnezeu, SUNT Dumnezeu. Și iată că 7 este considerat numărul lui sacru. În decada inferioară este reprezentat în Șareta, de purtătorul aceleiași energii sexuale ca și a Diavolului, însă echilibrată și condusă conștient cu MĂIESTRIE prin alegerile îndrăgostiților. Și se pare că tocmai acea FERICITĂ uniune era menită să-i expulzeze pe cei doi eroi din CASA lor ocrotitoare în LUME! Uniunea sacră era urmată de procreație.

Această carte a fost deseori văzută de pasionații divinației ca anunțând o pedeapsă, distrugere sau chiar cataclism.

În toate culturile străvechi, turnul sau obeliscul sunt interpretate ca simboluri falice. Chiar și Turnul Babel reprezenta îndrăzneala Omului de a PĂTRUNDE ÎN CERUL ZEILOR. În străvechea limbă akka, numele orașului în care a fost construit era Bāb-ilim, adică „poarta lui Dumnezeu”! După cum orice turn, cu atât mai mult unul ÎNCORONAT, indică potența masculină, orice poartă indică spre receptivitatea feminină. În mitologia

greacă, Rhea i-a dat o piatră lui Cronos-TIMPUL s-o înghită în locul lui Zeus, fiul cel mic, și în acest fel l-a salvat! Piatra a fost botezată mai târziu OM-Phalos (!!!) și a fost așezată de Apollo, zeul soarelui, în Templul lui oracular de la Delfi ca să marcheze BURICUL PĂMÂNTULUI! Iar pe frontispiciul lui a scris „Cunoaște-te pe tine însuți și vei cunoaște TOT-Universul și pe toți zeii!”. Să fie această legendară piatră simbolizată în turnul din Tarot?

Așa că, în această ipoteză, turnul, Casa Dumnezeu, ar fi un falus uriaș care se ridică FĂLOS spre cer din pământul portocaliu, LUNAR și, într-o explozie de extaz, își aruncă din înalt sămânța, ca o energie de foc amoros multicolor: roșu, galben, albastru și verde, culorile vieții în dimensiunea terestră. Coroana creatorului se ridică pentru a face loc semințelor să țâșnească. JOS PĂLĂRIA! În colțul din dreapta se vede cum jetul întâlnește membrana incandescentă a unui ou stea. Din cer încep să cadă mărgeluțe colorate, roșii, galbene și albastre, micile sfere simbolizând spirite de diferite naturi: active-pasionale, pasive-contemplative sau iluminate. Ultima sămânță din fluxul energetic înflăcărat, de culoarea pământului, schițează vag conturul unui făt care pare că vrea să înghită o mărgea galbenă. Turnul este înconjurat de abundente ape vălurite și, mai în depărtare, de verdele întunecat al pădurilor. Din nou, un simbol destul de evident al spațiului primitor și generos al NATURII, în care turnul poate să-și reverse măreția! Pământul fecundează și însămânțează cerul! Interesant, nu-i așa? Arcana avertizează astfel, ai grijă ce semeni că aia culegi!

Trei trepte ALBE stau la baza Înălțimii Sale: creație, păstrare și transformare, numite la hinduși ca ipostaze ale lui Dumnezeu, Brahma, Vishnu, Shiva. La alchimiști, furnalul era cuptorul fierbinte, pasiunea în care elementele vieții erau topite și esențializate pentru a putea fi mai apoi recombinate. În partea de sus, 3 ferestre albastre ca 2 ochi cu un al 3-lea deschis în frunte lasă să se întrevadă razele înțelepciunii divine ascunse în interiorul întunecat. Turnul, format din cărămizi pământii, are straturi de culoare roșie și verde, pasiune și vitalitate. La baza lui se află însă o ușiță verde, rotunjită, cu luna ÎN CREȘTERE, ca o coroană, desenată pe ea care, fiind ușor întredeschisă, descoperă lumina aurie din care o femeie iese pe brânci, în partea stângă. În mitologie, Luna în creștere este un însemn al

fertilității feminine și patronează, printre altele, nașterile, iar ușa, bineînțeles, este un simbol al vaginului.

Bărbatul, în schimb, cade spre pământ de la înălțime, în partea dreaptă a turnului. Gemenii divini coboară în lume cu capul în jos, ca în orice naștere, într-o postură asemănătoare cărții Spânzuratului. Însă mâinile lor sunt întinse spre sol, vrând să cunoască prin simțuri lumea în care au aterizat. Înțelegându-și originea, cei doi foști sclavi goi ai Diavolului, trecând prin inițierea Casei Dumnezeu, chiar trupul lor uman ERECT înspre cer, au renăscut ca oameni liberi! Pe pământ, în dreptul fiecăruia, se găsește câte o piatră aurită, ca o urmă de picior. Părul lor este auriu, simbol al minții luminate, iar hainele colorate în roșu, galben și albastru arată că dețin toate elementele unei vieți împlinite în materie: intuiție, inteligență, forță vitală.

Întreaga atmosferă a cărții, atât de vesel colorată, generează un sentiment de bucurie, lumină jucăușă, libertate, energie care circulă grațios, ca într-un dans.

În viziunea lui Jodorowsky, Casa Dumnezeu zice: „Eu sunt templul: întreaga lume este un altar la care mă închin. Viața mea, ca și a ta, cu fiecare bătaie a inimii, dovedește că această lume este sacră, că trupul este o sărbătoare plină de viață, iar viața este o lucrare fără sfârșit.”

Ai grijă să nu CAZI în partea distrugătoare a acestei energii. Amintește-ți că-s doar demonii Casei Dumnezeu ce vin să te testeze. Dacă SEMENI VÂNT, CULEGI FURTUNĂ, zice cartea cu numărul X, Roata Fortunei, inclusă în fiecare dintre arcanele decadei superioare!

Fie să-ți regăsești bucuria de trăi, pasiunea de a crea conștient realitatea înconjurătoare, pentru a te putea renaște într-o lume complet nouă, ca un copil inocent care privește curios și încrezător spre frumusețea strălucitoare ce crește din pământ și abia așteaptă ca să se joace cu toate aceste minunății de lumină colorată, în ziua a XVI-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 17.09. Tarot de Marseille XVII: Le Toile - TULA - Raiul

Zile influențate - 17

Zodia patronată - Vărsător

Marcaje astrologice în harta natală - Luna sau Ascendentul în Vărsător

Cuvânt-cheie - Adevăr

Afirmație - Dar din dar se face RAI

Aspecte favorabile - Iubire universală, cunoaștere, memorie, dăruire, altruism, vindecare, regenerare, imortalitate, pace, energie cosmică, virtute, grație, inspirație, armonie, receptivitate, empatie, protecție divină, spațiu sacru, frumusețe, feminitate, intuiție, bunătate

Aspecte distructive - Nostalgie, risipă, condiționare astrologică, sacrificiu, fatalism, umilință, tristețe, pesimism

„La Steaua care-a răsărit/E-o cale atât de lungă/Că mii de ani i-au trebuit /Luminii să ajungă…”

Însuși numele acestei arcane este un mister. Pentru că în franceză nu este „l’etoile” cum ar fi fost corect ca să se traducă steaua, ci „le toille”, care, în vechea limbă d’oc, înrudită cu akka și da… cu daca, însemna izvor sau sursă și amintea de mitica grădină a raiului, Tula. Maramureșenii au o interjecție enigmatică care exprimă de cele mai multe ori mirare, uneori chiar amuzament: „Tula-i Doamne!”. Am scris intenționat separat pentru că nu cred în originea etimologică din dex, mai ales că, dacă înlocuim Prima literă, ajungem la arcana precedentă a Casei Dumnezeu... și nu întâmplător!

O interpretare chiar și mai subtilă ar fi „le toi ile”, care s-ar traduce ca „insula TU”. Eliberată de zidurile Casei Dumnezeu, Eroina aterizează direct în Paradis!

Cartea înfățișează o frumoasă femeie goală, complet dezbrăcată de orice acoperământ, fără niciun ascunziș, la fel ca ADEVĂRUL! Privește în jos, gânditoare și atentă, în apele LIMPEZI, albastre și învolburate ale TIMPULUI, care curg la picioarele ei și în care se reflectă stelele de deasupra, ca și cum EA ȘTIE să FOLOSEASCĂ oglinda pământeană pentru a comunica cu Universul. Și poate să fie o magică cititoare a secretelor universale ascunse în stele. Oricum, LIMPEZIMEA apelor indică faptul că trecutul, prezentul și viitorul nu au taine pentru această zeiță, care le privește detașată de la înălțime.

Femeia aduce cu sine Justiția restaurată, arcana VIII, din care-i provine virtutea, iar din cer PLOUĂ cu stele asupra ei: 3 galbene și 4 albastre, grupate în jurul celei centrale mult mai mari, roșu cu galben. În total, cele 8 stele coincid și cu valoarea numerică a arcanei și, prin cele două bucle egale ale cifrei arabe, sugerează de asemenea justa măsură, perfecta egalitate a principiilor. Avem o foarte subtilă combinație numerologică în această ilustrație formată din VII stele în jurul uneia mari, X, care simbolizează uniunea cerului cu pământul. Și, remarcabil, dacă semnul grafic X are

capetele deschise, 8 le are închise, ÎN-CERCUITE, sugerând o permanentă reluare a traseului temporal!

Femeia are în mâini două ulcioare identice, galbene cu dungi roșii, din care DĂRUIEȘTE apa infuzată de energia divină a adevărului! În unele versiuni are părul albastru al înțelepciunii, în altele galben al iluminării și ulcioarele roșii. Din mâna dreaptă varsă lumina aurie a ZILEI, din mâna stângă lumina albastră a NOPȚII. În basmele populare apar ca legendarele APĂ VIE și APĂ MOARTĂ, iar FEMEIA controlează izvorul, SURSA! Apa moartă are proprietăți de vindecare și într-adevăr în timpul nopții, în SOMN, trupul se vindecă SINGUR. În timp ce apa vie readuce eroul din basm la viață, după ce a fost ucis și făcut bucăți, de obicei de un zmeu. Între cu-VÂNTUL zmeu și zeu o singură literă face diferența! Moartea! Zmeul era o ființă fantastică, cel mai ades descrisă ca un DRAGON, care se hrănea cu carne de OM! Dacă privim cu atenție imaginea, observăm că sursa apei aurii a vieții provine dintr-un șuvoi de apă întunecată albastră, care alimentează ulciorul din mâna dreaptă printr-o gură laterală. Iar la baza lui, ca un fundament trapezoidal, stă energia verde a vieții transformatoare. În vreme ce ulciorul din mâna stângă i se sprijină pe călcâi!

Din părul auriu bogat al femeii, o buclă portocalie îi desenează pe frunte luna nouă în dreptul celui de-al treilea ochi, semn că vede în profunzimile întunecate la fel de bine ca regina nopții. Și iată că Arcana Stelei a căzut în anul 2020 exact în ziua de lună nouă din zodia FECIOAREI! Pentru că femeia din carte este evident însăși FECIOARA, care degajă puritate, intuiție, dăruire, inteligență, armonie, bunătate, conectare desăvârșită la energiile Universului și ale pământului, pe care le canalizează deopotrivă în ființa ei. Stă așezată pe o limbă de pământ deasupra apei timpului, în ETERNITATE, „pe-un picior de plai, pe-o GURĂ de RAI” și are grijă ca izvoarele vieții să curgă necontenit, să nu sece niciodată. Tula-i, Doamne!

Chiar dacă este unanim interpretată ca simbol al zodiei Vărsătorului, femeia pare foarte bine împământată, CU GENUNCHIUL LUI SATURN, patronul Vărsătorului, PE PĂMÂNT, iluminată de Stea. FECIOARA este înfățișată deasupra apelor Timpului, care se află sub stăpânirea ei, alimentându-le cu apa vieții, în timp ce udă pământul cu apa morții, ca să se poată REGENERA. În termeni moderni de nutriție, apa moartă ar fi apa alcalină, HIDROGENATĂ, ALBASTRĂ, extrem de benefică în orice

vindecare, iar apa vie ar fi apa acidă, OXIGENATĂ, AURIE, din care să bei ca în basme, cu picătura! În pereche cu FECIOARA, arcana care o precede, Casa Dumnezeu, reprezintă energia masculină a creatorului Capricorn. Din punct de vedere astrologic, Fecioara este Luna în Vărsător care știe CÂND și UNDE să FOLOSEASCĂ apele vieții și CÂND și UNDE pe ale morții, iar Casa Dumnezeu, Soarele în Capricorn, care știe să FOLOSEASCĂ energia sexuală eliberatoare și creatoare de lumi.

În loc de buric, are un desen sub formă de pește care seamănă cu o gură deschisă sau cu organul sexual feminin. Ar putea face trimitere spre steaua alchimiei, Fomalhaut, care toarnă apa stelară în gura peștilor și veghează călătoria pământeană a iubirii universale întrupate de grațioasa femeie-muză-magiciană.

Silueta firavă a unei păsări negre, așezată în vârful unui copac auriu ca TUFIȘUL ARZĂTOR al dumnezeului biblic, evocă umbrele sumbre și poate dureroase ale trecutului rămas în urmă. Și poate fi simbolul păsării-suflet, care zboară între tărâmuri. Însă tot cadrul de DINCOLO DE TIMP din jurul femeii, în care sunt reunite cerul cu pământul, degajă o liniște și o pace paradiziace.

Fie ca Fecioara cosmică să te hrănească și să-ți regenereze trupul cu apele vindecătoare și aducătoare de viață, să-ți regăsești seninătatea, armonia și frumusețea pe drumul spre propria ta grădină a raiului, în ziua a XVII-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 18.09. Tarot de Marseille XVIII: La Lune - Luna

Zile influențate - 18

Zodia patronată - Pești

Marcaje astrologice în harta natală - Luna în Pești

Cuvânt-cheie - Inspirație

Afirmație - Mă cufund în apele cele mai adânci ale nopții primordiale, unde sunt ascunse pierdute comori

Aspecte favorabile - Mama cosmică, visare, profunzime, dezvăluirea secretelor, chemare spre origini, revelație, dorința de iubire, copilărie, bucuria jocului, intuiție, strălucire nocturnă, imaginație, poezie, magie, empatie, atracție

Aspecte distructive - Tristețe, stagnare, confuzie, iluzie, depresie, singurătate, rătăcire, tăinuire, superstiție, nebunie, dezechilibru emoțional, înstrăinare, luptă, frică de întuneric, secretomanie, ceață mentală, emotivitate exagerată, suferință, pesimism, răceală, neliniște, insomnie

„Luna varsă peste toate ei văpaie,
Ea din noaptea amintirii o vecie-ntreagă scoate
De dureri, pe care însă le simțim ca-n vis pe toate.
…
Lună tu, stăpân-a mării, pe a lumii boltă luneci
Și gândirilor dând viață, suferințele întuneci;
Mii pustiuri scânteiază sub lumina ta fecioară…
Și câți codri-ascund în umbră strălucire de izvoară!
Peste câte mii de valuri stăpânirea ta străbate,
Când plutești pe mișcătoarea mărilor singurătate!
…
Vezi pe-un rege ce-mpânzește globu-n planuri pe un veac,
Când la ziua cea de mâine abia cuget-un sărac...
Deși trepte osebite le-au ieșit din urna sorții,
Deopotrivă-i stăpânește raza ta și geniul morții…”
(Eminescu, Scrisoarea I)

Și iată unde a turnat Fecioara Paradisului apa moartă, albastră a nopții regeneratoare: LUNA, singura arcana în care nu apare nici un personaj omenesc, pentru că ea ne vorbește în PARABOLE despre taine eterne, imaginație, vise, intuiție, subconștient, poezie și toate astea prin OCHII principiilor primordiale întrupate în ființa umană, feminin și masculin! Ea o personifică în toate mitologiile pe Marea Mamă, străMOAȘA tuturor, din noaptea de început a creației. În multe regiuni ale României, copiii își denumesc bunica MAMA MARE spre deosebire de mama cea mică, MĂMICA sau MA-MI.

Iar CEASUL astrologic funcționează ireprosabil: ziua lunii din luna septembrie are întotdeauna 2 de 9 în dată, ca DUBLA ENERGIE ce se află a cărții cu numărul VIIII din decada inferioara, Eremitul, exponent masculin al zodiei Fecioarei; dar în anul 2020 a venit exact în prima zi de creștere de după luna nouă a Fecioarei! Numerologic 9, această arcană marchează un final de etapă, în tandem cu următoarea, apa vie aurie a Soarelui, numerologic 1, care se deschide spre un ULTIM început (19!) înainte de acordurile finale din simfonia universală a Magicianului Demiurg!

Culorile lunii sunt roșu și portocaliu, în jurul unui oval albastru ca un ou care dezvăluie în interior profilul unei fețe misterioase, OMUL DIN LUNĂ, ce privește gânditor spre pământ; are 3 straturi care simbolizează fazele de lună plină, nouă și pătrar. Ar putea fi o mască a zeiței Hecate, patroana magiei cu 3 aspecte, pentru că treimea apare în mod repetat în simbolistica

arcanei. În golul albastru, NIMICUL, încadrat de contururile celor 2 jumătăți de corn ale lunii noi, una în coborâre și alta în urcare, deasupra și dedesubtul vidului întunecat dintre ele, se ivește ca o mică GAURĂ NEAGRĂ, ochiul de pe singura ei față vizibilă de pe pământ.

Razele sale ca niște săgeți împrăștie stropi de lumină asupra lumii. În mitologia hindusă, Soma era elixirul nemuririi infuzat de energia lunară iar alchimiștii europeni obișnuiau să adune în zori, înainte de a fi văzută de lumină soarelui, roua nopților de primăvară cu lună plină, pe pânză curată, pentru a o folosi la prepararea elixirului tinereții veșnice. În tradiția populară, se știa că spălatul feței cu rouă menținea frumusețea.

Revenind la arcana lunii, doi câini ce par că se confruntă, de fapt se joacă încercând să prindă cu LIMBA prețioasele emanații lunare profund hrănitoare, din șoaptele VÂNTULUI lunar. Femela mai suplă din stânga, în poziție superioară, așezată pe un plan portocaliu, luminat, este colorată în albastru deschis și simbolizează energia eterică feminină, receptivă, intuitivă, dătătoare de viață, fiindcă are limba verde, iar masculul din dreapta, de culoare maroniu deschis, așezat pe un plan albastru întunecat, are limba roșie, simbolizând energia masculină, rațională, activă, materială. Între labele lor, trei stropi roșii ca de sânge au căzut pe solul portocaliu. Deasupra, în planul următor, două plante verzi robuste simbolizează viața ce înflorește între ei. Toată scena ilustrează treimea din dualitate, caracterizând natura acestui PLAN pământesc contradictoriu, creat DIN lumina Lunii: materie, suflet, spirit, în formă feminină și masculină.

În spatele femelei, în depărtare, se ridică un turn portocaliu cu două ferestre ca doi ochi, ușa ca o gură, creneluri ca o coroană la vârf și, din nou, trei stropi roșii se află pe solul albastru întunecat de la baza lui. Construcția din dreptul masculului este mult mai mare și mai elaborată, inspirând mai multă putere materială. Are o fundație solidă de culoare albastru închis, zidurile albastru mai deschis, un frontispiciu din două straturi roșii și crenelurile portocalii compacte.

În prim-planul cărții se întinde un fel de piscină cu apă limpede, însă vălurită, atrasă fiind de forța Lunii. În față are două margini străvezii care simbolizează dualitatea ce limitează subconștientul feminin lunar, iar în spate un teren stâncos, neregulat, semn al sălbăticiei ascunse în locuri greu

accesibile. În mijlocul ei, se lăfăie un rac uriaș, cât toată piscina, ce reflectă culorile lunii cu care este în evidentă legătură și comunicare telepatică. E ca și cum luna s-ar arăta în oglinda apei sub forma racului, poate să fie chiar adevărata ei înfățișare. Luna patronează de altfel APA și zodia Racului, unde se exprimă prin simțuri și emoții. Dar în această arcană, Ea se află în PEȘTI (zodie indicată de micul pește stilizat ascuns în apa piscinei, în partea dreaptă a racului), pe drumul inițierii magice, își dă jos toate vălurile și se lasă CUNOSCUTĂ în tainica ei natură. Tot corpul racului este format din câte trei secțiuni, un fel de trinitate repetată: coada portocalie, spatele roșu, partea centrală portocalie, capul portocaliu cu trei ochi albaștri, care văd în întunericul apelor, și câte trei picioare pe fiecare latură. Pe de altă parte, dualitatea este simbolizată de două antene și doi clești în care ține câte o mărgică sau poate PERLĂ albastră. Frumusețea și înțelepciunea nopții din abisurile eterne ale conștiinței au fost concentrate și șlefuite în ele!

Întregul peisaj creează impresia unei nopți magice, strălucitoare, dar rece, în care zonele albastre, umbrite, întunecate alternează cu cele portocalii iluminate. Spre deosebire de fiul Soare, stăpânul zilei, regina nopții, mama întregii creații, cea înțeleaptă a toate văzătoare, cunoaște deopotrivă misterele întunericului ca și pe cele ale luminii.

„Îmi ceri să mă explic, dar sunt dincolo de cuvinte, argumente, gânduri subtile, înțelepciune. Sunt un secret și o stare de nedescris; sunt începutul tuturor înțelegerilor profunde atunci când mă cufund în apele calme și nu cer nimic, nu încerc să identific nimic, VOI rămâneți în afara luminii mele. Cu cât intrați mai mult în mine, cu atât mă veți atrage mai mult. Nimic nu este limpede în mine. Sunt infinitul și fiecare nuanță a lui. M-am extins în tărâmul întunericului. Eu sunt lăcașul tuturor bogățiilor; conțin toate totemurile, zeii preistorici, comorile trecutului și timpul încă nu a început. Dincolo de mintea subconștientă, eu sunt creația. Refuz toate definițiile”. *Jodorowsky*

Fie să te lași sedus de energiile binefăcătoare ale Lunii, să-ți sondezi cu blândețe subconștientul pentru a descoperi perlele ascunse în el, să lași imaginația și intuiția să te ghideze, energia vindecătoare a nopții să lucreze în trupul tău și să dai drumul viselor fantastice să se împlinească în realitate, în ziua a XVIII-a din zodia Fecioarei!

Închei cu un citat din Hermes Magicianul, cuprins în discursul zeiței Isis din Corpus Hermeticum:

„Eu, Isis, sunt tot ceea ce a fost, este, și va fi,

Și niciun muritor nu mi-a ridicat vălul.

Vorbind astfel, Isis lasă mai întâi să cadă pentru Horus dulcea PICĂTURĂ a nemuririi, pe care sufletele o primesc de la Zei...”

Misterele Eleusine 19.09. Tarot de Marseille XVIIII: Le Soleil - Soarele

Zile influențate - 19

Zodia patronată - Pești

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele în Pești

Cuvânt-cheie - Solidaritate

Afirmație - Iubindu-te și ajutându-te pe Tine, mă iubesc, mă ajut și mă regăsesc în Sine

Aspecte favorabile - Conștientizare, prietenie, întrajutorare, iubire fraternă, tatăl cosmic, fericire, succes în doi, lumină divină, strălucire, iluminare, bogăție, glorie, ghidare, inocență, încredere, sinceritate, curaj, voință, virtute, puritate, bunătate

Aspecte distructive - Dominație, control, posesivitate, grijă exagerată, abuz de putere, idealism, separare, orbire, absolutizarea rațiunii

„Nu urma niciun om, nimic nu există pe lume care să aibă vreo valoare, decât lumina divină - urmeaz-o.” Inițiații lui Hermes nu cunosc nicio altă autoritate decât Înțelegerea; ei nu numesc niciun om de pe pământ rege sau stăpân; ei sunt cu adevărat liberi. (Hermes, Corpus Hermeticum)

Dacă în arcana precedenta Lunii îi vedeam doar profilul, Soarele ne privește direct în față! Și, în mod firesc, ochii lui amintesc de cei de pe burta Diavolului care, din vâlvătaia focului astral, a păstrat doar o torță. Cele 365 de zile ale drumului său anual pe bolta cerească sunt sugerate în liniuțele de pe față care se prelungesc înafara capului într-o ROATĂ perfectă. Și dacă Luna reprezintă misterioasa Mamă hrănitoare, EL ne apare ca luminosul Tată ocrotitor. Nu întâmplător cea mai populară rugăciune creștină începe cu „Tatăl nostru care ești în ceruri/Fie împărăția ta…” Din această perspectivă, numele jocului de TA-ROT evocă roata TAtălui ceresc, caruselul în care copiii lui se învârt necontenit alături de El. Și, într-adevăr, regăsim Roata Fortunei, ROZA VÂNTURILOR, în cele 8 direcții cardinale, de la N la S și de la E la V, plus cele intermediare, marcate de razele roșii ca niște spade care țâșnesc din capul lui. Alte 8 raze galbene șerpuite le sunt intercalate.

Sub lumina strălucitoare, nimic nu mai este umbrit în peisajul arcanei. Zidul de cărămizi situat pe sol, în fundal, pe care copiii Soarelui l-au lăsat în urma lor, reflectă lumina aurie încadrată sus și jos de un brâu portocaliu care amintește oarecum și de culoarea Lunii. O ploaie de picături roșii, galbene și albastre cad din energia solară, la fel ca în cartea Lunii, asupra pământului.

În prim-planul arcanei, copiii lui, CĂZUȚI ÎN LUMEA TERESTRĂ, traversează râul TIMPULUI, protejați de lumina și de căldura tatălui solar. Gemenii ies în LUMINA conștiinței din apele emoționale ale Peștilor! Ca și în arcana Diavolului, băiețelul are coadă, iar fetița trei puncte sub formă de triunghi cu vârful în inimă. Însă, spre deosebire de cartea XV, fețele lor exprimă inocență și încredere, iar la gât, în locul funiei, au câte o bentiță portocalie, simbolizând energie vitală și aptitudini de comunicare sinceră și prietenoasă. Brâul le este înconjurat de o energie albastră ca o apă limpede care le ascunde sexul, semn că nu mai sunt corupți de instinctele animalice primare. Fetița privește atentă, grijulie și binevoitoare spre băiat, fratele ei GEAMĂN, ținându-l protectiv cu mâna dreaptă de umăr și ajutându-l să treacă râul, căci ea se află deja pe țărmul verde. Între picioarele ei se conturează, ca o perdea, un triunghi de apă albastră, pură, ca și cum, trecând curajoasă prin râul timpului, ar fi fost curățată de orice pornire sexuală necurată. Băiatul pare că înaintează orbește, nesigur, și se sprijină cu mâna stângă de pieptul fetiței, în dreptul inimii ei. În spatele piciorului său drept se deslușește în apa timpului o formă de secere (moartea), în vreme ce la călcâiul stâng al fetiței se află o formă ovală ca un ou și pe malul opus o plantă aurie cu trei frunze ca niște flăcări (nașterea). Fetița pare să fi pășit înaintea fratelui ei pe calea iluminării, regăsindu-și puritatea, virtutea și inteligența din inima divină și îl ghidează răbdătoare și pe el.

O linie verticală pe trunchi le delimitează cu precizie dreapta de stânga, indiciu al celor două părți scindate ale conștiinței universale întrupate în cei doi copii. Partea stângă, feminină, este condusă de inteligența intuitivă care ajunge mai ușor și mai repede la iluminare în plan spiritual și, prin urmare, la fel ca băiețelul orb și neajutorat, partea dreaptă, masculină, rațională ar trebui să se lase ghidată pentru a putea accede și ea la dimensiunile superioare. În timp ce Soarele conștiinței unificate, care-i veghează pe amândoi copiii săi cu aceeași iubire, încredere infinită, speranță și bunăvoință, le luminează traversarea prin apele TIMPULUI până când vor ajunge cu bine dincolo de zidul amăgitor al lumii, eliberați și fericiți, pe țărmul necunoscut din care se vede deocamdată doar o mică ridicătură. Și mai e puțin… doar câțiva pași îl mai despart pe băiețel de sora lui. Pentru că ea e hotărâtă să nu-l lase să rătăcească!

Această arcană ne invită să renunțăm la toate rolurile de adulți prea serioși, să ne regăsim inocența, să fim din nou copii, căci „Adevărat zic vouă: De nu vă veţi întoarce şi nu veţi fi precum pruncii, nu veţi intra în împărăţia cerurilor.” (Evanghelia după Matei 18.3)

Din punct de vedere grafic, numărul acestei arcane reunește TOATE simbolurile numerice folosite în joc, X, V, plus cei 4 de I, prin urmare integrează TOATE energiile lor. În total, rezultă 1 ca cifră de destin solar, însă format din 1 și 9, adică început și sfârșit. Așadar, este atât o reflexie (finală) a Magicianului, reflectorul conștiinței sub care se desfășoară întregul joc al realității pământene, cât și a Roții Fortunei, prin care, în repetabilul lui circuit pe bolta cerească dirijează împlinirea destinului universal al celor doi copii ai săi. Arcana XVIIII reprezintă Soarele în Pești, zodia IUBIRII universale care eliberează conștiința de sub vălurile uitării.

Fie să te scalzi în lumina generoasă a conștiinței, să-ți redobândești pur și simplu bucuria copilărească de A FI, să-ți recunoști cu grație și mulțumire toate aspectele care se întâlnesc în tine ca fețe ale divinității și, la fel ca Soarele, să le prețuiești și să le acorzi atenția și iubirea ocrotitoare și călăuzitoare la FIECARE, în egală măsură, pentru a-ți putea purifica esența și a o elibera din vâltoarea timpului curgător, în ziua a XVIIII-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 20.09. Tarot de Marseille IIII: Le Iugement - Judecata

Zile influențate - 20

Zodia patronată - Pești între gradele 0-15

Marcaje astrologice în harta natală - Soarele sau Luna în Pești

Cuvânt-cheie - Mântuire

Afirmație - Ascultă chemarea sufletului: Trezește-te Iubite din somnul cel de moarte

Aspecte favorabile - Trezire spirituală, elevare, dorință irezistibilă, reînviere, mesaje divine, revelație/apocalipsă, credință, ardoare,

binecuvântare, grație, consacrare, venerație, final de ciclu cosmic, integritate, purificare, mântuire, discernământ, clarviziune, claraudiție

Aspecte distructive - Prejudecăți, control, severitate, restrângerea libertății, autoritarism, fatalism, lipsă de discernământ, autosugestionare, autoamăgire, frică de judecata semenilor sau a divinității

„În ziua Domnului eram în Duhul. Şi am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbiţe, care zicea: «Eu sunt Alfa şi Omega, Cel dintâi şi Cel de pe urmă.»” *Apocalipsa lui Ioan*

Dacă ne raportăm la cartea Judecății din Tarot, duhul apare sub forma spiritului trezit din somnul cel de moarte la chemarea Sufletului, între eroii care întrupează principiile universale, masculin și feminin, purificate și mântuite de „păcate”. Cei doi de X din numărul arcanei simbolizează reunirea cerului cu pământul sub călăuzirea Roții destinului, marcată de crucea pământeană de pe steagul auriu al victoriei, prins pe trâmbița divinității. Dar crucea reprezintă și o intersecție de drumuri de culoarea pielii umane care delimitează și separă 4 dreptunghiuri portocalii, ca niște dimensiuni lunare.

Din punctul de vedere al Tarotului, întreg anul 2020 a stat sub dublul semn al Judecății și asta s-a simțit în moduri incredibil de provocatoare. Pentru că Judecata implică discernământ și exact discernământul a fost pus la grea încercare pe tot parcursul anului.

Ca un fel de oglindă a arcanei VI, în momentul căderii din conștiința divină, și aceasta ne arată un număr de 4 personaje, în momentul ridicării. Din înalt, aspectul celest al Papesei (2), cu fața ca o lună plină, emanat ca virtute a ei, privește cu compasiune spre lumea pământeană și SUFLĂ deșteptarea din trâmbița ei aurie, dungată, plină de judecăți echidistante, fixate ca niște jaloane pe drumul spre paradis. În viața de zi cu zi ar putea fi sincronicități, vise, mesaje „întâmplătoare", filme, cărți sau articole, care vin ocazional să ne confirme direcția sau să ne avertizeze de rătăciri. În locul vălului care înconjura capul Papesei în arcana II, albastru în interior, auriu în exterior, tivit cu roșu pe margini, Judecata are aripile larg deschise, cu pene ca niște frunze din aceleași culori, dar de un albastru nocturn, mai întunecat, indicând înțelepciunea și dreptatea transcendentală. Părul buclat, despărțit de o podoabă roșie, ca o poartă spre infinit, îi încadrează liber fața preocupată și atentă și are limba scoasă, la fel ca Diavolul, însă, spre deosebire de el, de culoare portocalie, semn că sunetele ei muzicale sunt mieroase, blânde și binevoitoare la adresa eroilor judecați. Iese dintr-un nor pufos, albastru deschis, clar, dar învolburat (în formă de 8-uri răsturnate) care se reflectă în entitatea de jos, pe care se pare că o trezește din mormântul în care dormea, devenit iluminat sub sunetele puternice și săgețile solare. Spiritul gol-goluț, pe care această entitate îl personifică, însuflețit de Judecată, pare din același material ca al norului. Are capul ca un ochi format din vârtejul irisului albastru deschis, inteligența activă, care înconjoară și protejează pupila întunecată, inteligența receptivă, de un albastru infinit, și are cornea de culoarea maronie a pământului, conturată în dealul de deasupra lui. Vârtejul din capul entității albastre se învârte în sens invers acelor de ceasornic, ca și cum ar da TIMPUL înapoi, privindu-i apele limpezi alternate cu verdele vieții veșnice care se întind în fundal. Personajele stau cu spatele la peisaj și, pentru prima dată, văd lumea prin ochiul comun, singular, al spiritului. Din Soarele ca un ou auriu, care desenează un halou, o AURĂ, în spatele capului zeiței Lunii, coboară raze luminoase ca niște săgeți, roșii și aurii, și se împrăștie picături de lumină

spre pământ. Mânecile albastru închis ale zeiței indică spre înțelepciunea nocturnă, abisală, din care sună trâmbița Judecății, iar vesta ei complet ALBĂ, care-i îmbracă pieptul, dezvăluie dimensiunea inefabilă a Neființei din vidul primordial. „Din sfera mea venii cu greu ca să-ți urmez chemarea…”

După ce au fost purificați și recunoscuți ca și copii ai Soarelui în arcana precedentă, cei doi parteneri, de data aceasta adulți, stau goi unul în fața celuilalt și în fața divinității, complet sinceri, nemaiavând nimic de ascuns, de care să le fie rușine sau să se simtă vinovați. Sunt așezați în centrul unui labirint portocaliu, simbolizând căile întortocheate ale pasiunilor carnale, ale destinului, pe care le-au parcurs până atunci. Par că se roagă în fața sicriului dreptunghiular de aur, cu scrijelituri regulate pe pereți, urme dureroase a numeroase suferințe, din care se înalță spiritul lor UNIC, eliberat. Bărbatul are fața Eremitului, dar părul și barba sunt portocalii, și are 6 riduri pe frunte, cu trimitere la Îndrăgostitul care a atins iluminarea.

Femeia, de asemenea cu păr portocaliu, lunar, își prinde mâna stângă cu dreapta (rațiunea-masculină îmbrățișează intuiția-feminină) și cotul ei stâng atinge cotul stâng al entității albastre (conectându-se la partea intuitivă a spiritului), iar bărbatul invers, își prinde dreapta cu stânga (intuiția-feminină îmbrățișează rațiunea-masculină) și cotul drept atinge șoldul drept al entității albastre (conectându-se la partea rațională a spiritului). Și astfel, amândoi pacifică principiile contrare care se războiau de prea multă vreme în interiorul lor, oglindindu-se și în lumea din afară. Femeia privește cu atenție spre bărbat, în timp ce el își ridică privirile spre divinitatea feminină din înalt, acceptându-i supus și recunoscător JUDECATA eliberatoare! Ca urmare a reconcilierii lor, conștiința scindată în două jumătăți, conturată de linia discretă de pe spatele spiritului, trezită la chemarea divinității, poate în sfârșit renaște în integralitatea sa, eliberată din închisoarea ei pământeană. La baza coloanei, trei linii adunate în osul sacral simbolizează condiția treimii în dualitate.

Din punct de vedere astrologic, cartea Judecății ar putea indica și spre conjuncția dintre Jupiter, judecătorul suprem în domiciliul nocturn, și Soare, în zodia plină de compasiune a Peștilor și, din perspectiva momentului, asta se va întâmpla destul de curând, în anul de grație 2022, și va marca un pasaj important în JOCUL universal al Tarotului, dacă putem spune așa!

Ei, și după cum a vrăjit Magicianul, așa va cânta Judecata! Iar Judecata este însăși Luna Plină ce iese strălucitoare dintre nori, cu aripile ALBASTRE! Papesa (II), în virtutea ei, luminată de SOARE (!), sună deșteptarea copiiilor săi. Fiindcă în fața lor, veșmintele care ascund adevărul nu mai au niciun sens. Irezistibila dorință de a ieși la lumină din mormântul aurit în care spiritul doarme în centrul labirintului trezește și morții. Chemarea Judecății nu poate fi ignorată. Te îndeamnă să-ți eliberezi mintea de prejudecăți, să depășești granițele fricii, să elimini îndoielile, să nu te mai ascunzi în spatele MĂȘTILOR (!), să te întorci cu seninătate și credință spre simplitatea și bucuria vieții, să compensezi cu bunătate și compasiune toată durerea și suferințele îndurate din ignoranță, să faci să merite întreaga călătorie care te-a adus în acest Loc, în acest Timp al Judecății, pentru a putea redescoperi extazul Lumii.

„Muzica mea, esența divină a Lumii, îți stârnește dorința puternică de a te ridica”, spune Jodorowsky prin glasul Judecății!

Fie să-ți dobândești integritatea și încrederea în destinul tău luminos, să lași inspirația divină să te poarte pe aripile ei, să-ți trezești și să-ți eliberezi spiritul adormit de constrângerile carnale și să te deschizi ochiului său cosmic care privește în infinit, în ziua a XX-a din zodia Fecioarei!

Misterele Eleusine 21.09. Tarot de Marseille XXI: Le Monde - Lumea

Zile influențate - 21

Zodia patronată - Pești între gradele 15-30

Marcaje astrologice în harta natală - Ascendentul sau Venus în Pești

Cuvânt-cheie - Magie

Afirmație - Sunt centrul și oglinda Universului în jocul creației

Aspecte favorabile - Sufletul universal, centrare, uniune sacră, desăvârșire, energie sexuală creatoare, fericire, extaz, alchimie, triumf,

ritual magic, dans cosmic

Aspecte distructive - Segregare, iluzie, nerăbdare, defăimare, necredință, înfumurare, naștere dificilă

„Vreme trece, vreme vine, Toate-s vechi și nouă toate;
Ce e rău și ce e bine
Tu te-ntreabă și socoate;
Privitor ca la teatru
Tu în lume să te-nchipui
Joace unul și pe patru
Totuși tu ghici-vei chipu-i...
Viitorul și trecutul
Sunt a filei două fețe,
Vede-n capăt începutul
Cine știe să le-nvețe;
...Și de mii de ani încoace
Lumea-i veselă și tristă;
Alte măști, aceeași piesă,
Alte guri, aceeași gamă,
Amăgit atât de-adese
Nu spera și nu ai teamă.”
Eminescu, Glossa

Aș fi citat-o pe toată, căci poezia asta dezvăluie atât de bine jocul Magicianului.

Acest mare mister, LE MONDE, s-ar traduce mai bine ca MONADA, existența eternă, „cel mai tainic dintre cele mai tainice lucruri” (TORAH), concept ilustrat de Pitagora ca un punct în centrul unui cerc, la fel cum stă Fecioara magică în Oul Cosmic, cu sânii ei DUBLI, rotunzi, ca două universuri paralele!

Cartea cu valoarea cea mai mare și ultima din seria Arcanelor Majore este LUMEA, restaurată glorios în toată splendoarea ei! Un I și doi de X reprezintă principiile universale, feminin și masculin, care în arcana precedentă s-au unit deopotrivă unul în celălalt, cât și cu cerul și pământul, într-un singur spirit deplin conștient de puterile sale. 2 care au devenit 1, LUMEA! Un Magician a creat jocul pe care un Nebun l-a însuflețit. Numerologic 21 formează un 3, așa că Împărăția Lumii apare ca o emanație a Împărătesei (III), ca virtute a ei. Și așa se evidențiază din nou un simbol al treimii în dualitate.

Lumea este o femeie frumoasă care dansează goală și desculță pe o LIMBĂ de pământ roșu, în 6 straturi, mărginită cu portocaliu, lunar, într-al 7-lea. În astrologia ptolemeică sunt 7 entități astrale, ZEI, care se întrupează

în om. Femeia își înclină ușor capul, cu reverență, în semn de recunoștință, spre trecutul care a adus-o aici victorioasă, înconjurată de cununa de formă ovală. Lumea personificată de femeie se află chiar în centrul oului universal al creației! Un spic bogat de grâu cu câte trei boabe pe un rând, orientate spre pământ, fiecare cu câte două liniuțe în mijloc, formează coaja oului; în Misterele Eleusine ale zeiței Demeter, grâul era simbolul vieții omenești. Culoarea albastră a spicelor reflectă atât predominanța apei în corpurile umane, cât și RÂUL etern de SUFLETE, fiecare cu câte două esențe, care înconjoară UNIVERSUL, OKEANOS, ochiul Lumii, prin care CIRCULĂ apa Timpului în mintea universală. Creierul uman este constituit de asemenea în proportie de 90% din apă. ȘI ACEASTĂ ARCANĂ NE ARATĂ CĂ, VĂZUT DIN AFARĂ, TIMPUL E CIRCULAR!

Cununa este prinsă cu panglica aurie DUBLĂ a conștiinței ce formează două bucle în formă de 8 răsturnat, atât în partea de sus, cerească, cât și în partea de jos, pământească, unde înfășoară un ou mai mic, destul de greu de observat, de culoare albă, deasupra căruia Lumea ține piciorul drept (rațiunea împământată), cel stâng fiind ridicat în pas de dans (intuiția inspirată de eterul conștiinței). În bucla de sus, o formă trinitară, ca un mic omuleț portocaliu, stilizat, care ține brațele deschise, se întrevede deasupra capului femeii. Prin aceste bucle, apele celeste ale minții universale împărțite în două șuvoaie (stânga/dreapta) curg într-un flux infinit în micul ou al vieții pământene, însuși Nebunul O, din eclozarea căruia emană Lumea. Și nenumărate personaje, întâmplări și virtuți traversează prin el ca o succesiune de măști în carnavalul vieții.

Oul Universului se sprijină pe două animale care simbolizează în stânga zodia Taurului, stabilitatea, dar și cel care poartă POVARA pământului, și în dreapta zodia Leului, puterea Soarelui, voința divină; în partea de sus este supravegheat de o femeie înaripată, cu haină albastră (cunoașterea) și o fâșie roșie peste piept (pasiunea), care reprezintă zodia Vărsătorului (stânga, forța mentală mișcată de dorință), și un Vultur solar auriu cu aripile deschise, care ține în gheare o inimă portocalie cu Luna nouă desenată în centrul ei, reprezentând zodia Scorpionului în aspectul său spiritualizat (dreapta, forța emoțională a inimii). Cele 4 entități personifică și cele 4 elemente care generează oul cosmic: pământ, foc, apă, aer. Pământul este singurul care nu este împodobit cu aura eternității, pentru că se află în

permanentă transformare. Dar între taur și leu, ca un pod între ei, din inteligența și din voința de a FI, se naște OMUL NEMURITOR, din pământ roșu îmbrăcat în frunze veșnic verzi.

Chiar și entitățile cerești care se privesc reciproc de pe norișorii lor portocalii se sprijină de fapt pe fâșii stabile de pământ roșu!

Femeia cu părul auriu luminos are luna în triplu aspect prinsă în păr și ține în mâna dreaptă o sticluță cu elixirul portocaliu al vieții veșnice (principiul feminin) și în cea stângă piatra filozofală, bagheta de magician cu care transformă materia, plumbul în aur (principiul masculin) și este clar că a îndeplinit Marea Operă Alchimică, într-o uniune sacră, extatică. Eșarfa albastră din spatele ei, singurul obiect de îmbrăcăminte, o preschimbă într-una cu fața roșie peste piept și portocalie pe interior, demonstrând că stăpânește toate elementele creației și poate oricând să le combine după cum dorește. Sânii femeii sunt ca două luni pline în care luna nouă din centrul fiecăruia arată doi ochi închiși spre exterior, deschiși spre interior! Lumea împlinită la sfârșitul drumului inițiatic dansează în goliciunea perfectă a Adevărului.

Această paradigmă exprimată în cărțile de Tarot ca ultimul și cel mai mare mister, care arată OMUL în centrul Universului, servit atât de puterile cerești, cât și de cele pământene, ar da bătăi de cap oamenilor de știință, dacă ar vrea să o interpreteze în limbajul lor limitat. Pentru că, până la urmă, jocul de Tarot, nimic altceva decât jocul Universului, este veșnic creat de un Nebun și de un Magician și, unde vine vorba de Magie, misterul și iluzia fac legea. De la 1 la 21, cărțile se rotesc necontenit în jurul Nebunului, Dumnezeul genial și eroic, căruia i se pare că este când Împărătească, când Împărat, când Papesă, când Papă, când Magician, când pur și simplu prea nebun ca să-și mai bată capul.

Însă, dacă oprește pentru un moment Lumea din dansul ei nebunesc, MAGIA se revelează în toată frumusețea și deodată misterele dispar. Conștiința unificată rămâne singura ei realitate.

Privită din altă perspectivă, Lumea este oglinda inversă a Spânzuratului, 12:21. Ca și cum, dacă am așeza cărțile una sub alta, Spânzuratul aflat cu capul în jos ar contempla Lumea ca o reflexie de sub el, în golul care se întinde pornind din capul lui. Aceeași postură într-un picior, însă bărbatul

stă nemișcat, cu mâinile la spate, femeia se mișcă în pas de dans, cu mâinile larg deschise, în care ține uneltele magiei, bărbatul e încadrat de cioturi însângerate, femeia de lauri, bărbatul e atârnat deasupra neantului, femeia este susținută de toate forțele Universului, astrale și pământești. Astfel că Lumea este totodată o emanație a Împărătesei prin intermediul Spânzuratului, III:XII:XXI, toate aceste arcane având valoarea numerologică 3, în care, mai întâi prima unitate a fost înlocuită cu X (1 la putere 10) și apoi și a doua. Iar data de XXX (30) a fiecărei luni reprezintă, așadar, Împărăteasa la putere maximă, în special în luna III sau XII, care este deopotrivă și a Spânzuratului.

„Sunt Aleph, punctul în care Totul este în același loc și în același timp. Sunt o fereastră privind spre Lume și locurile sale secrete, poezie pierdută în timp și cuvinte lăsate să atârne în spațiu... fraze perfect înțelese, chiar și atunci când au rămas nerostite. Simțăminte simultan exaltate și sufocate.” *Paulo Coelho*

Fie să-ți întemeiezi cu iubire lumea la care visezi, să dansezi pur și simplu liber, fericit și grațios în lumina conștiinței de A FI, în ziua a XXI-a din zodia Fecioarei!

Și aici se încheie călătoria Nebunului prin Arcanele Majore ale Tarotului, Marile Mistere ale Lumii.

Mulțumesc celor care m-au însoțit până aici, pe drumul spre Eleusis, în acel an bizar 2020.

Misterele Eleusine 22.09. Tarot de Marseille: Le Mat – Regele căzut zis Ne-bunul

Zile influențate - 21 martie, 31 august, 22 septembrie

Zodia patronată - Berbec între gradele 0-15

Marcaje astrologice în harta natală - Marte sau Soarele la echinocțiul de primăvară sau de toamnă

Cuvânt-cheie - Originea

Afirmație - DORul de ducă mă cuprinde, sufletul mă împinge, necunoscutul mă atrage

Aspecte favorabile - Nedefinitul, dorința de a fi, nomadul, evoluția, călătorul în căutarea adevărului, originalul, profetul, vizionarul, infinitul, aspirația spre nemurire, spirit de aventură, vitalitate, energie inepuizabilă, curiozitate, neînfricare, faimă, muzicalitate, sinceritate, inteligență, curaj

Aspecte distructive - Nebunie, anarhie, haos, delir, inconștiență, imprudență, instabilitate emoțională sau mentală, nepăsare, risc

De ce a rămas această arcană, pe care ezit să o numesc impropriu Ne-Bunul, singura fără număr? O carte care poate fi situată deopotrivă la începutul, cât și la finalul jocului de Tarot, căruia i-aș spune mai degrabă EROUL sau GENIUL. Dar ar putea fi și MATeria Inteligentă, Le Mat! 0, MULȚIMEA VIDĂ, implică atât totalitatea, cât și nimicul, așa că acest personaj ambiguu și misterios personifică simultan un Nimeni (în drum!) și un Tot-dumnezeu-sursă. Viața și totodată Moartea!

„0” reprezintă originea și o regăsim sugerată într-o multitudine de decorațiuni în imaginea Eroului, începând cu clopoțeii celor 5 elemente constitutive ale Universului din jurul gâtului, cu dungile dualității desenate pe ele, sub care punctul 0 al energiilor lor apare ca un ochi minuscul: roșu-foc, albastru-apa, verde închis-pământ, verde deschis-aer, suflu vital;

clopoțelul alb, neființa, Nimicul neființei de pe umărul drept, pe care aproape îl ține în palmă, este însă diferit, separat în trei secțiuni transversale care pornesc dintr-un arc de cerc, simbolizând 4 elemente într-unul singur, într-o totalitate. Clopoțeii sunt prinși la gulerul portocaliu ca o LUNĂ ÎNFLORITĂ în vârful fiecarei raze triunghiulare și generează necontenit sunetele astrale ale creației în ritmul pașilor Nebunului călător. În interiorul arcului lunar, pe spatele personajului, se conturează jumătate din oul verde al vieții, înconjurat de o membrană aurie solară și străbătut de 4 canale arcuite de culoare mai deschisă, 3 paralele, una opusă, simbolizând aceleași 4 energii care stau la baza creației, incluse și generate din cel de al 5-lea. 4 clopoței aurii, ca niște OCHI, sunt legați și la brâu, în jurul plexului SOLAR, într-o salbă, ca simbol a 4 energii luminoase care alimentează vitalitatea inepuizabilă a Eroului. În orice caz, cu atâția clopoței pe îmbrăcăminte, muzica lui cristalină se aude de departe, peste tot pe unde trece!

Numele originar al arcanei, Le Mat, provine din expresia persană întâlnită în jocul de șah, Shāh Māt, adică regele mort. Așadar, călătoria inițiatică începe abia după CĂDEREA în MOARTE a Eroului Regal. Evident că același personaj se oglindește mai târziu în arcana XIII, FĂRĂ NUME, sub radiografia esențializată a unui schelet! Și din nou face trimitere la Misterele Eleusine, unde drumul spre Eleusis reitera coborârea Fecioarei Kore, SUFLETUL pământului, în infern, în LUMEA MORȚILOR și întoarcerea ei între zei ca Lumea. Arcana fără număr, 0, Nimicul, evoluează pe drumul său în 12 ipostaze până la Arcana fără nume și până la sfârșitul jocului, peste încă 9, în Lumea – Totalitatea revelată de Spiritul TREZIT din morți de trâmbița Sufletului la vremea Judecății. Și dacă ne uităm la peisajul în care își începe călătoria, observăm că pășește pe norișori albaștri, ca niște ape unduite, venind dinspre lumina aurie și îndreptându-se prin cețurile albastre ale TIMPULUI spre necunoscut, sprijinit într-un toiag roșu și încălțat cu pantofiori roșii, simboluri ale pământului… sau, altfel spus, ale întrupării în materie, unde tocmai a intrat părăsindu-și Eternitatea pentru a experimenta VIAȚA în haina umană făcută din fâșii verzi și roșii, în Lumea în care se MOARE. Totuși Regele deja mort (!), adică IGNORANT, fiindcă a uitat cine este, privește cu optimism și curiozitate înainte! Deasupra piciorului stâng, mai mult de jumătate

rămas în urmă, pe teritoriul luminos, iar pe apele TIMPULUI, în care a pătruns abia cu vârful, plutește o micuță sferă albă ca un OU cu 3 liniuțe în interior, simbolizând spiritul său trinitar pur, tabula rasa, complet neștiutor. La baza toiagului stă o plantă portocalie cu 3 frunze și toate plantele care apar în decor au grupate câte 2, 3 sau 4 frunze, simbolizând deja binecunoscutele 2 principii creatoare, masculin/feminin, 3 aspecte, trup, suflet, spirit, și 4 elemente, apă, aer, foc, pământ, UNIFICATE. La asta se rezumă viața în dimensiunea terestră. Iar toiagul lungii sale vieți are la capătul de sus, pe care îl ține în mâna dreaptă a rațiunii, 3 puncte aliniate frumos, continuate cu o linie extrem de fină care-l împarte discret în 2 jumătăți! În orice caz, în partea opusă, cufundată în Timp, toiagului nu i se vede capătul.

Capul Eroului este o adevărată CAPOdoperă criptică a MINȚII Universale. Din pălăria aurie care-l acoperă în întregime, extrem de sofisticată, vedem doar jumătate. În partea de sus are stilizată o aripă ridicată, terminată cu un vârtej roșu ca o spirală infinită în vârf, sugerând un corn răsucit de berbec și indicând astfel spre prima zodie, ca început de drum înaripat în materialitate. Pe mijlocul creștetului are un fel de tub ca un vierme cu circumvoluțiuni sau, în termeni mai actuali, ca o bobină electro-magnetică, conductor al energiei mentale care vine de undeva din Univers, pentru că nu se zărește capătul de sus al tubului! La tâmpla dreaptă, din gura viermelui ies două fire roșii, unul care urcă de-a latul frunții, gândirea superioară orientată spre cer, celălalt care coboară de-a lungul feței și se termină într-un cerculeț alb cu un triunghi în interior, Treimea fizică, așezat pe un băț albastru sprijinit pe umărul drept cu mâna stângă, gândirea materialistă orientată spre pământ, care se întoarce în neființă. Acest băț are o poziție extrem de ciudată, complet nefirească, pentru că îi traversează spatele până la umărul stâng, pe care are din nou un cerculeț roșu cu unul mai mic în interior, dualitatea. Bățul albastru se termină cu o lingură din care pornesc două prelungiri răsucite în care este prinsă desaga Eroului, de forma interesantă a unui recipient de laborator alchimic, în care se conturează la gură un diamant fațetat, frumos șlefuit. Este ca și cum capul s-ar sprijini pe acest băț care cumva îl separă, îl TAIE, în mod bizar, de restul trupului, făcând distincție între Mintea iluminată a Eroului, cu o construcție complicată, din care numai interFAȚA este umană și Trupul oarecum greoi,

îmbrăcat în culorile vieții; capul e ușor înclinat înapoi, înspre locul luminos de unde a plecat, în timp ce corpul este ușor înclinat înainte, pășind cu hotărâre pe calea ce duce în necunoscutul obscur. Iar în bățul albastru cu lingura rotunjită la capăt, care simbolizează îmbinarea perfectă dintre feminin și masculin, pe care i se BAZEAZĂ Mintea, Eroul aduce cu SINE în Lumea materială sursa înțelepciunii, DIAMANTUL FILOZOFAL și elixirul auriu al vieții din care se alimentează constant, căci acesta este rostul lingurii.

În spatele capului, desenul pălăriei este format din linii și unghiuri ascuțite, rațiunea calculată, practică, masculină, iar în față din curbe și arcuri de cerc grațioase, intuiția feminină, rotunjită, ocolitoare și învăluitoare, care duce spre cer, dominată de o micuță sferă portocalie, în care luna nouă e înscrisă în luna plină. Mâna stângă, cu care ține bățul albastru, ascunde în palmă o frunză verde, simbol al vieții veșnice.

Mâneca albastră a mâinii drepte are formă de clopot, dar poate fi și de crin stilizat, simbol al regalității feminine, din care coboară un semicerc portocaliu, lunar, format din trei arcade suprapuse, un alt simbol al feminității trinitare, bătrâna, mama, fecioara. Iar în cot este schițată o gură zâmbitoare, ca și cum jumătatea feminină a Eroului ne-ar transmite un mesaj amuzant, că de fapt „o doare în cot” de toată tevatura! Din mâneca stângă se vede numai un dreptunghi complet hașurat cu linii paralele egale, simbolizând spațiul temporal masculin, sobru, bine măsurat și perfect organizat, ascuns parțial sub rotunjimea de fustă creață a VASULUI alchimic feminin. Să fie acest vas Originea străveche a misterioasei cupe a Graalului?

Pe piciorul drept, cu care personajul înaintează în Timp, legat la mintea rațională, atârnă o frunză mică aurie, despărțită de-o nervură în două jumătăți, și un fel de batistă verde, mare, cu multe crestături, în dreptul organelor sexuale, ca o energie care se scurge spre pământ; colțul eșarfei indică spre semiluna ca o seceră desenată la genunchiul lui Saturn, zeul timpului care, l-a finalul drumului, retează călătorul din picioare; din secera lui pornesc 8 linii curbate, numărul casei astrologice a sexualității și morții predestinate, înscrisă în carnea personajului călător.

Un animal albastru, ca un câine, cu trupul alcătuit din trei colăcei hașurați, simbolul subconștientului sălbatic domesticit, pe nivele tot mai profunde, îl împinge cu labele unite, dar despicate la capăt în două, sugerând împreună o stranie TRIPLĂ dualitate. Urechile ascuțite au interiorul întunecat, astfel că auzul lui fin poate percepe semnale obscure îndepărtate, de neauzit pentru urechile omenești. Jumătate din corpul lui este ascuns în teritoriul iluminat al trecutului, din care un semicerc auriu, ca o bucată de soare, o mică fâșie de conștiență care a mai rămas sub labele animalului, în partea din față a corpului său. Instinctele și simțurile rafinate ale câinelui DE PAZĂ al conștiinței îl conduc pe Erou în drumul lui lumesc, dar într-un mod subtil, pe la spate, pentru că din atitudinea personajului se pare că-și ignoră cu desăvârșire însoțitorul.

În integralitatea ei, Arcana Regelui deghizat nu sugerează în niciun fel vreo cădere, pentru că tărâmul luminos de DINCOLO de orizontul cărții, din partea ascunsă de apele Timpului, pare din același plan cu Lumea materială și nu există nicio graniță care să le despartă. În drumul lui, pur și simplu Eroul a întors spatele acelei realități, ignorând-o și poate chiar dând-o uitării, pășind natural și ușor în direcția opusă, în căutarea ineditului și a aventurii! RAIUL ȘI IADUL SUNT DEOPOTRIVĂ AICI! Fața lui relaxată și curioasă exprimă sinceritate și încredere, barba lui ascuțită denotă inteligența pătrunzătoare și voința neabătută: „Toate drumurile sunt ale mele și-s LIBER să-mi aleg orice destinație. NIMIC din ceea ce pot experimenta în călătoriile mele nu mă poate cu adevărat surprinde sau speria! Pentru că, deși sunt un NIMENI pe drum, în sinea mea AM și cunosc TOTUL!”.

Dacă ar fi să rezum parcursul inițiatic al Nebunului prin cele 21 de mistere ale Vieții ar suna cam așa: I inițiere, II înțelepciune, III manifestare, IIII inteligență creatoare, V călăuzire spirituală, VI alegere din iubire, VII suveranitate, VIII cauzalitate, VIIII întoarcere în Sine, X evoluție, XI stăpânire de Sine, XII schimbare de mentalitate, XIII dorință de transformare, XIIII integritate, XV creativitate, XVI eliberare, XVII adevăr, XVIII inspirație, XVIIII solidaritate, XX mântuire, XXI magie.

ÎNCHEIERE – Jocul Dorințelor

DORINȚA

În luna I a Magului, ca și în fiecare zi de 1, tema dorinței revine cu obstinație. Se spune că magia este dorință manifestată. Dar despre mecanismele care duc la materializarea dorinței prin magie se știe prea puțin. Prin urmare, hai să mai despicăm puțin firul în patru. Am ales pentru început două definiții ale dorinței exprimate de două personalități perfect opuse:

un BĂRBAT scorpion... și cine ar putea ști mai multe despre dorință decât scorpionul, Napoleon Hill (26.10.1883), puternic amprentat de marcajul Justiției (VIII) care, culmea, și-a concretizat dorințele în domeniul vânzărilor, publicând una dintre cele mai vândute 10 cărți de dezvoltare personală ale tuturor timpurilor, „Think and Grow Rich" (Gândește și crește bogat)

și o FEMEIE taur, complementară scorpionului, Madame de Stael (22.04.1766), amprentată de marcajul Nebunului împărat, dar și de Îndrăgostit (IIII, VI), una dintre vocile feminine care îndemna la temperanță, în vremurile tulburi dintre Revoluția și Restaurația Franceze.

Napoleon Hill considera pragmatic că „Dorința este punctul de pornire pentru toate realizările, nu speranța, nu voința, ci dorința care pulsează cu pasiune și transcende totul".

(„Desire is the starting point of all achievement, not a hope, not a wish, but a keen pulsating desire which transcends everything.")

În timp ce Madame de Stael spusese cu 100 de ani înainte, într-un alt registru, mult mai emoțional, că „dorința bărbatului este pentru femeie, însă dorința femeii este pentru dorința bărbatului".

(„The desire of the man is for the woman, but the desire of the woman is for the desire of the man.")

Foarte interesantă această inversiune de viziune: a unui bărbat pragmatic născut într-o zodie profund emoțională, scorpionul, față de o femeie emoțională născută într-o zodie profund pragmatică, taurul.

Din perspectiva zodiilor, dorința s-ar putea defini și astfel: berbecul-dorința de a fi, taur-dorința de a avea, gemeni-dorința de a comunica, rac-dorința de a simți, leu-dorința de a conduce, fecioară-dorința de a servi, balanță-dorința de a echilibra, scorpion-dorința sexuală care conduce la moarte și renaștere, săgetător-dorința de a înțelege, capricorn-dorința de a folosi, vărsător-dorința de a cunoaște, pești-dorința de a crede în iubire.

Ca o concluzie, Madame de Stael mai spunea că „Iubirea este emblema eternității; distruge orice noțiune de timp; șterge toată memoria începutului, toate fricile sfârșitului" („Love is the emblem of eternity; it confounds all notion of time; effaces all memory of a beginning, all fear of an end").

În Tarot, Toth atribuia Dorința arcanei XI a Puterii, unde era simbolizată de leul îmblânzit care iese din pântecele femeii. Dar mai sunt cel puțin două arcane care vorbesc subliminal despre dorință: arcana VI Îndrăgostitul și arcana XV Diavolul. Numai că, în arcana XV, Erosul dorinței, inocent și zglobiu, care țintește spre inima Îndrăgostitului, se transformă într-un Demon torționar care înfierează inima și leagă sexualitatea cu un cordon de foc arzător.

Dorința este o formidabilă forță de atracție care emană din câmpul inimii. Legea atracției este de fapt legea dorinței prin care se exprimă inima, redată minunat în povestea cu Alice care cobora în vizuina iepurelui alb, ca într-o gaură de vierme și ajungea astfel în ținutul capricioasei regine de inimă roșie. Pereții vizuinei erau tapetați cu toate lucrurile dragi inimii ei. Pe măsură ce dorința creștea într-o curiozitate irezistibilă, Alice se micșora și cădea tot mai adânc în SINE. Iar ceasul iepurelui alb îi arăta că se afla mereu în întârziere la întâlnirea cu Regina, la care trebuia negreșit să ajungă. Inima însăși e un ceas care cu tic-tacul ei măsoară viața unei ființe. Dacă există o arcană a inimii în Tarot, aceea e cu siguranță arcana XI, Puterea, reprezentată de Femeia Lunară cu 6 degete la piciorul gol, pentru că, în cel de-al 6-lea, a crescut puterea inimii ca un extra-simț cu ajutorul căruia a putut să îmblânzească fiara dorinței din trupul ei pământesc. Fiindcă dorința e cu dublu sens: poate consuma sau poate crea, cum bine avertizează arcana Diavolului, XV. Așa încât dorința poate fi și una dintre cele mai redutabile arme, atunci când este animată de patimi distrugătoare.

Și fiindcă fratele mai mic al dorinței este voința, se cuvine să amintim aici și arcanele VII și XVI. Șareta reprezintă voința de a conduce a principiului masculin care, cu un orgoliu nemăsurat, s-a ridicat până la cer, transformându-se într-un Dumnezeu dogmatic și răzbunător. Până la urmă, arcana XVI ar putea fi asociată și cu BISERICA, o casă identificată cu Dumnezeu, în care ca doi peștișori prinși în plasa pescarului, EL și EA și-au abandonat credința în iubire; însă atunci când văpaia inimii îi retează coroana, eroii sunt eliberați și renăscuți într-o lume a dorințelor, plină de culoare și de noi posibilități. Deși s-ar putea confunda ușor, voința și dorința sunt diferite. Dorința este forța naturală, sălbatică și nestăpânită a inimii, în vreme ce voința este o calitate care se cere cultivată cu răbdare, îngrijită și hrănită în permanență, pentru a nu diminua până la a se pierde. Dorința stă la baza voinței și o alimentează. De aceea, lupta voinței împotriva dorinței este inegală, nefirească și se va lăsa întotdeauna cu traume sufletești. Dorințele pot fi înăbușite prin activarea voinței, însă nu aceasta este calea de dobândire a Puterii. Femeia din arcana XI își exteriorizează dorința și o folosește pentru a pătrunde DREPT în inima ei. Fiindcă dorința rămâne cel mai puternic instrument de materializare al Magicianului, MOTORUL din sufletul creației. Dorința nu dispare niciodată, chiar dacă, nemaiauzind vocea inimii, nu mai este recunoscută și poate îmbrăca forme monstruoase, inconștiente, ca dorința de boală, de suferință sau chiar de moarte. Ca să o citez încă o dată pe Madame de Stael:

„În viață trebuie să alegi între plictiseală și suferință”

(„One must choose in life between boredom and suffering”).

„Nihil sine numini”, nimic fără dorință! Chiar dacă Buddha afirma că dorința se află la originea suferinței, și aceeași conotație o poartă, la prima vedere, și cuvântul românesc „dor”, ea este totodată leacul ei. Dorul ascunde însă un sens mai copleșitor, fiindcă implică REcunoașterea unei enigmatice iubiri primordiale pierdute, acel Amor Omnia Vincit, iubirea care învinge totul; căci forța de atracție a dorinței este propulsată de energia iubirii! Însăși lumea s-a născut, AB INITIO, din dorința creatorului de a se OGLINDI, înțelege și cunoaște pe sine!

SECRETUL CELOR 3 DORINȚE

„You act like mortals in all that you fear, and like immortals in all that you desire.” *SENECA*

„Acționați ca simpli muritori în tot ce vă provoacă frica și ca nemuritori în tot ceea ce vă doriți.”

M-am întrebat de ce, în toate poveștile, duhul, geniul din lampă, zâna sau peștișorul de aur care îndeplinesc dorințe limitează opțiunile la 3. Cuvântul englezesc „DE-SIRE” ascunde în sine înțelesul de „al tatălui”, în sensul de atribut al spiritului suprem de a îndeplini dorințele inimii. Pe de altă parte, întrebarea specifică Diavolului este „spune-mi ce-ți dorești cu adevărat?”. Iar el este gata oricând să-ți realizeze dorința în schimbul sufletului tău. Numai că, în majoritatea poveștilor, cele trei dorințe sunt irosite din cauza ignoranței solicitanților, care se învârt într-un cerc al dorințelor nestăpânite, ajungând înapoi de unde au plecat. Și mi-am adus aminte apoi de dictonul latin OMNE TRIUM PERFECTUM, tot ce vine de trei ori este perfect. Iar apoi m-am întors desigur la Tarotul de Marseille. Și am înțeles că, de fapt, orice dorință se poate reduce la una dintre cele trei esențiale: bogăție, iubire, sănătate. Și diferitele lor aspecte sunt cuprinse în cele 21 de arcane ale Tarotului prin care trece Nebunul călător pentru a învăța toate lecțiile din CARUSELUL DORINȚELOR.

Prima dorință esențială în ordinea Tarotului, dar și în ordinea naturală a lucrurilor, este BOGĂȚIA, fie că se referă la acumulare informațională, materială sau a puterii de seducție și manipulare. Arcanele I Magicianul și II Papesa vorbesc despre dorința de cunoaștere, arcanele III Împărăteasa și IIII Împăratul despre dorința de înavuțire (aur, bani, bunuri sau orice altceva ar intra în categoria averii), iar arcana V Papa despre acumulările spirituale și materiale care oferă putere asupra semenilor, am putea să-i spunem acumulare de putere POLITICĂ (din greacă, polites-cetățean, polis-oraș) sau RELIGIOASĂ. Și dacă ne raportăm la vârstele omului, primul ciclu de exersare a acestei dorințe ar corespunde etapei de tinerețe, de învățare și de formare profesională și dobândire a primelor bunuri personale.

Următoarea dorință, de IUBIRE, devine o încercare mult mai complexă și îndelungată, cu multe fețe, practic pentru întreaga existență, pentru că reprezintă însăși forța vieții în acțiune, care împinge lucrurile pe făgașul lor

firesc, cât se poate de departe, pentru fiecare călător. Cât și cum își înțelege fiecare dorințele de iubire, în subtilele ei manifestări, determină gradul de evoluție a unui personaj pe scena lumii și în ce etapă a iubirii se află. În ultimă instanță, iubirea este echivalentă cu fericirea! Când iubim și suntem iubiți, ne simțim liberi și fericiți!

Arcana VI Îndrăgostitul vorbește despre dorința de iubire erotică și prima ei manifestare are loc încă în adolescență. Urmează arcana VII Șareta, în care tânărul prinț învață să evolueze în lume în acord cu legile universale. Este iubirea de SINE care conduce vehiculul întrupării cu grație, eleganță, chiar cu măiestrie, am putea zice, prin folosirea voinței conștiente ca un panou de comandă.

Arcana VIII Justiția dezvoltă iubirea de dreptate printr-o înțelegere superioară a modului de funcționare a legii cauzalității. Justiția stipulează „ce ție nu-ți place altuia nu face", pentru că ți se va întoarce înapoi, avertizând că „Cine ridică sabia de sabie va pieri" într-o bună zi.

Arcana VIIII a Eremitului privește iubirea din perspectiva minții universale. Este iubirea față de perfecțiunea divină, propovăduită de Toth Trismegistul, ridicată ca un far la nivelul conștiinței. Precum în cer, așa și pe pământ. Este iubirea de lumina cunoașterii care însingurează, pentru că identifică toată creația ca un întreg interior, mental, interconectat în toate părțile sale.

Arcana X Roata Fortunei reflectă iubirea de aventură, care mișcă necontenit personajul când în sus și când în jos pe roata destinului, pentru a-l duce cât mai departe în înțelegerea enigmelor existențiale. Ghicitorile „cine sunt, de unde vin și încotro mă îndrept", căutările de toate felurile, dorința neobosită de explorare și experimentare a vieții, în aspectele sale cele mai inedite, fac parte din arsenalul acestei arcane.

Arcana XI reflectă iubirea de putere interioară. Dacă Papa iubește să-și exercite puterea în exterior, pentru a manipula masele și pentru asta se bazează pe bogăție spirituală și materială, femeia puterii dorește să-și îmblânzească emoțiile și să le controleze pentru a-și dezvolta universul interior. Bagajul ei lumesc este minim, picioarele ei sunt goale și pe capul neîncoronat poartă pălăria cunoașterii infinite și, cu toate acestea, și-a

dezvoltat o capacitate extra-senzorială care-i permite să se orienteze în lume cu mare ușurință și să-și materializeze dorințele fără nici cel mai mic efort.

Arcana XII Spânzuratul reflectă iubirea ca atașament, poate fi de o situație, de o altă persoană, de un lucru, de o dogmă, de o mentalitate, ca o bârnă de care personajul stă atârnat. Însă Spânzuratul este un arhetip paradoxal, căci poate reprezenta totodată un ORIGINAL îndrăgostit de neconvențional, care privește lumea dintr-o perspectivă complet diferită. Și el rămâne ancorat în viziunea lui neortodoxă, iubind SĂ FIE ALTFEL, poate neînțeles, invers ancorat în peisajul unei lumi decadente.

Arcana XIII fără nume iubește transformarea. Retează atașamente, renunță la bogății lumești de orice fel, se dezbracă de dogme și credințe, își înfige picioarele în întunecimile fricii și traversează neabătut abisul spre un tărâm nevăzut. Scheletul dorește un alt început, dorește să renască din propria cenușă, ca pasărea Phoenix, și iubirea de inefabilul neatins de vuietul disonant al lumii îl atrage ca un magnet.

Însă Arcana XIIII iubește integritatea, echilibrul, armonia și cumpătarea. Pe cap poartă doar floarea roșie a frumuseții, are șerpii dorințelor încolăciți la picioare și aripi de visare deschise la spate. Iubirea ei este prietenoasă, iertătoare și împăciuitoare, imaginația ei e debordantă, pentru că înțelege prea bine toate slăbiciunile și pasiunile omenești. Dorința ei supremă este de unificare, pentru vindecarea lumii prin empatie și compasiune.

Și da, Diavolul, arcana XV acționează tot în sfera iubirii. Pentru că este un ispititor, el înțelege iubirea ca monedă de schimb. Diavolul este agentul iubirii condiționate care leagă și constrânge ca într-un contract de căsătorie.

În sfârșit, arcana XVI, Casa Dumnezeu, ultima din seria dorințelor de iubire, reflectă iubirea necondiționată, dorința de eliberare în numele iubirii universale, după ce toate zidurile condiționărilor au fost sfărâmate și personajele au descoperit curajul de a se arunca cu capul în jos în lumea tuturor posibilităților.

Următoarele 4 arcane sunt dedicate dorințelor de sănătate: XVII Paradisul Stelei, sănătate trupească, XVIII Luna sănătate emoțională, XVIIII Soarele sănătate mentală și corolarul arcanei XX, renașterea spirituală. În general, dorințele de sănătate devin copleșitoare pe măsura trecerii anilor. Pentru că, la naștere Omul este de regulă perfect sănătos, trupul lui perfect funcțional,

însă fiindcă se lasă acaparat de dorințe scăpate de sub control, se degradează și starea lui naturală de sănătate, care devine astfel tema aproape exclusivă a dorințelor spre finalul vieții.

Însă în arcana XXI Lumea, toate dorințele intră în colaps într-una singură care formează UNI-VERSUL Magic al VIEȚII. Plăcerea simplă de a trăi, unde iubire, bogăție, cunoaștere, sănătate, fericire, frumusețe... sunt incluse în aceeași unică emoție de sacralitate a vieții UNIVERSALE, exprimată într-un corp omenesc. Dorința de a fi se opune categoric și definitiv dorinței de a muri, de a cunoaște NEFIINȚA; „a fi sau a nu fi” încetează să mai fie o dilemă. Alegerea a fost iremediabil făcută, zarurile au fost pentru ultima dată aruncate!

La început, Z-EUL s-a oglindit pe sine și a VĂZUT în oglindă Omul după chipul și asemănarea lui. Însă mai apoi, Omul s-a oglindit pe sine și a VĂZUT ZEII după chipul și asemănarea lui. Prima și ultima dorință divină de autocunoaștere, ALfa și OMega, ZEUL și OMUL, s-au împlinit pe SINE într-o LUME repetabilă, după chipul și asemănarea LOR. Care de atunci încolo se tot autocreează într-o spirală de infinite dorințe de cunoaștere a tuturor experiențelor posibile. DORINȚA este CHEIA UNVERSALĂ care desCUIE Lumea MA-GEEI!

În Tarot, arcanele II Papesa-Luna-emoția-apa și V Papa-Hermes-gândul-cuVÂNTUL-aer ZĂMISLESC copilul, I Soarele-conștiința-focul-lumina, întrupat ca BĂRBAT și FEMEIE, III-Împărăteasa-pământul-trupul și IIII Împăratul-VIAȚA în materia însuflețită. Suprafața oglinzii de apă s-a unduit, VÂNTUL a tradus emoția mișcătoare a apei în sunet cu-VÂNT și flacăra de foc a țâșnit din uniunea lor să o lumineze! Dar în orice oglindă imaginea va apărea inversată.

La geți numele OMULUI-ZEU, însuflețit din NĂMOL, pământ și apă, era ZAMOLXIS, născut din SEMELE! Sau să fi fost aceeași cu HELENA-Selene a grecilor, Luna albă, senină, zeița pământului? Arcana II Papesa reprezentată în Tarotul de Marseille?

În cele din urmă, dorințele nu sunt decât NENUMĂRATE oglindiri de APĂ, în care se reflectă NECUNOSCUTUL din inima EI, cu care tinde mereu să se identifice într-o UNDĂ PERFECT SINCRONIZATĂ, hieros gamos-jocul uniunii sacre a eroilor din OGLINDA FERMECATĂ. Însă EA

păstrează cu obstinație o sămânță de MISTER în inima EI, pentru ca jocul dorințelor să nu se înCHEIE niciodată, să existe întotdeauna o mică scânteie de curiozitate, care să-i perpetueze dorința unică de A FI. Ca o Șeherezadă în 1001, 1001, 1001... de nopți!

Dumnezeu către OM:

„Măi, ANIMATULE, nu mai face valuri în oglinda aia, că-mi tulburi imaginea! Nu vezi în ce hal te-ai strâmbat?”

X

În matematică este o valoare necunoscută.

În geometrie este aXa lungimii, pe lângă Y axa înălțimii și Z a adâncimii.

În Tarot este Roata Fortunei supravegheată de sfinX, misterul căruia i-am putea zice Sfântul Factor X, Soarta, Necunoscutul care intră în compoziția tuturor arcanelor superioare în sfera Nebunului călător, Le Mat, Mortul Viu.

Dar într-un sens inițiatic, X-ul reprezintă energia sexuală care atrage și unește opozițiile într-un punct de referință, cunoscut ca Punctul 0 sau originea tuturor lucrurilor. În mitologia greacă, EROS a fost prima forță aurie a luminii care s-a născut în CHAOS dintr-un ou, prin uniunea nopții Nox cu întunericul ERebOS. Printr-o convenție pe care toată lumea o recunoaște și o acceptă, filmele cu tentă erotică sunt semnalizate cu X.

Subiect tabu în religia creștină, energia sexuală este totuși forța primordială a creației universale, care se manifestă într-o mulțime de forme în noi și în lumea din jurul nostru: pulsația inimii, ritmul respirației, valurile mării, alternanța zi-noapte, viață-moarte... sau Cerul care se unește cu Pământul în OM.

Dacă închidem capetele X-ului cu linii, rezultă două triunghiuri unite la vârf. Dar dacă le închidem cu două semicercuri obținem un 8, semnul infinitului sau clepsidra timpului, ca două capete de om răsturnate într-o oglindă, așezată orizontal pe fețele umane în forma globilori oculari! În care punctul inițial rămâne ascuns undeva în spatele rădăcinii nasului: în AL TREILEA OCHI. Pe de altă parte, dacă omul ridică mâinile oblic și îndepărtează picioarele, întregul lui corp formează un X, unde punctul

central de întâlnire a jumătății inferioare cu cea superioară se situează în zona buricului! „Adepţii ştiau totodată că, prin contemplarea în concentrare profundă a chakrei plexului solar, dobândeau capacităţi de clarviziune” se spune despre cei 7 înțelepți Rishi, în „Istoria secretă a lumii” de Jonathan Black. „Pentru antici, întreaga viaţă era caracterizată de o pulsaţie, de un ritm sau de o răsuflare”, mai spune el. TOATE arcanele din Tarotul de Marseille marchează mijlocul personajelor printr-un simbol, cel mai frecvent o centură, de clopoței la Nebun pentru ca sunetul ei să se facă auzit până departe. La Papesa cartea vieții stă în dreptul mijlocului, la Justiție balanța de asemenea, toiagul Eremitului se termină la brâu și capul lui de ȘARPE indică spre plexul solar, Scheletul are un nod roșu la baza coloanei, Diavolul are ochi pe pântec, Fecioara Stelei o gură de pește în loc de buric, eroii Judecății sunt cufundați în labirint de la brâu în jos... Ce are să ne comunice atât de important Buricul Lumii?! X-ul îl regăsim și pe pieptul Papesei, decorat cu trei cruci stilizate.

Energia sexuală se simte în special la tinerețe sub formă de „fluturi în stomac”. Copilul este legat de mamă prin cordonul ombilical, la fel cum cordonul de argint leagă corpul fizic de cel astral. Se pare că punctul acela, deopotrivă fizic și energetic, de pe trupul uman marchează cu un X însuși centrul Universului.

Eclesiastul 12: 6-7, Vechiul Testament: „Înainte ca firul de argint să se rupă și fântâna de aur să fie spartă, iar ulciorul să se spargă la fântână și roata să cadă sfărâmată în groapă. Și praful se întoarce pe pământ așa cum a fost, iar duhul se întoarce la Dumnezeu, Care a dat-o”. Cu alte cuvinte, când X-ul uman se desface, partea de sus se ridică și se disipează în văzDUH, iar cea de jos cade și se transformă în pulbere. De fapt, reprezentarea bidimensională în formă de X ascunde un toroid energetic în care o spirală de energie coboară și cealaltă urcă, formând două conuri, fiecare rotindu-se în sens invers unul față de celălalt. Cât timp cele două forțe sunt echilibrate, structura rămâne stabilă.

Din uniunea perfectă pe care o reprezintă punctul central din X, când triunghiul de jos se deplasează în sus, iar cel de sus în jos, se formează steaua lui David sau pecetea lui Solomon, hexagrama, în care cele două triunghiuri egale apar întrepătrunse. Se credea că acest simbol, din care ar fi provenit și înțelepciunea lui Solomon, purtat sub formă de talisman, oferea

puterea de a controla demonii, geniile și spiritele și de a vorbi cu animalele. Iar de numele lui Solo-mon (Soare-Lună), care întruchipa perfecțiunea masculină, se leagă și povestea de iubire cu misterioasa regină din Saba, idealul lui de frumusețe și înțelepciune feminină.

Într-o evoluție ulterioară, când triunghiul cu vârful în jos se lățește și se îngustează, iar cel cu vârful în sus se lungește și se ascute ca o săgeată spre cer, se formează pentagrama în forma trupului omenesc crucificat, cu brațele și picioarele deschise, simbolul lui Venus, luceafărul căzut în lumea materială. În Tarot corespunde arcanei Împărătesei (III), Venus în Taur, în poziția cu vârful în sus și a Spânzuratului (XII), Venus în Scorpion, în poziție inversă. De altfel, mișcarea planetei Venus desenează pe cer o pentagramă în jurul pământului la fiecare 8 ani, supranumită și „roza lui Venus" cu 5 petale!

În sfârșit, o ultimă formațiune derivată din cele două triunghiuri ale X-ului o reprezintă rombul, în care poziția triunghiurilor egale se inversează și bazele lor unite delimitează o oglindă, pe o parte albă, pe cealaltă neagră, punctul de intersecție se divide și se îndepărtează. Triunghiul cu vârful în jos simbolizează desigur principiul feminin care coboară, doborât la pământ, iar triunghiul cu vârful în sus, principiul masculin care urcă la cer, pe spinarea principiului feminin! Sunt Papesa și Papa, din Tarotul de Marseille, părinții primordiali, cu posturile inversate; sau Luna și Mercur, emoția și gândul care au dat naștere întregii Lumi prin cuVÂNTUL însuflețit! Însă în interiorul rombului, principiul masculin este complet separat și opus celui feminin, sprijinindu-se pe energia lui ca să urce, punctul de intersecție s-a disociat, iar ele s-au îndepărtat la distanță maximă; stau așezate, cum s-ar zice, spate în spate, la fel ca Papa și Papesa în arcanele Tarotului și se privesc PRIN OGLINDĂ, dar nu trec niciunul în teritoriul celuilalt.

Gebeleisis

Dacă descompunem numele acestui enigmatic zeu get, supranumit și „cavalerul trac", în geb-el-e-isis se revelează o filiație interesantă, cu rezonanțe multiculturale străvechi, unde Geb la egipteni reprezenta pământul, El sau Bel la sumerieni zeul suprem, cerul, a căror uniune conduce la Isis, care la egipteni simboliza steaua câine Sirius, în armonie cu

Luna dintre coarnele ei, zeița învăluită în mister, care guverna Lumea venusiană a formelor materiale prin EMOȚII. Și tot acest ansamblu ar putea exprima o personificare a Lumii din arcana XXI, înscrisă în circuitul luminii, în care vârtejurile energiei feminine și masculine se tot intersectează, se separă și se întrepătrund neîncetat. La geți, Zamol-xis era chiar Omul-Zeu, „aXis Mundi“, POMul cunoașterii modelat din lut (nămol/zamol), închis într-o sferă mentală la intersecția celor trei dimensiuni, lungime, înălțime, adâncime (x, y, z), ca într-un măr de aur alchimic, în care dospește și se coace substanța fermecată a vieții fără de moarte și a tinereții fără bătrânețe din basmele copilăriei. Am putea asocia lacătul cu gândul și emoția cu cheia care descuie poarta spre imortalitate.

DILEMA MAGULUI

În Tarotul de Marseille, Magul stă pe o LIMBĂ de pământ. Problema lui în prezentul nostru este că a uitat limba magică, nu și-o mai amintește! Limba sufletului și a spiritului, a păsărilor, denumită akka (ak-oglinda de sus, ka-oglinda de jos) la sumerieni, d’oc la francezi sau dacă la strămoșii noștri, limba AFIRMAȚIILOR, limba magiei s-a pierdut în negurile timpului și noi nu mai înțelegem ce vorbim și nu mai putem să creăm conștient prin cu-VÂNT! În limba română am moștenit o mulțime de cuvinte magice, fără să știm să le folosim adecvat. Astfel că m-am întrebat în mod firesc de unde provin anumite cuvinte? Și de ce am format anumite pluraluri în anumite forme? Ca vânt, vânt-URI, pământ, pământ-URI sau gând, gând-URI când știm prea bine ce energie poartă ura și câtă dezbinare produce. Și de ce în scriere am înlocuit în interiorul cuvintelor î din i cu â din a? Să fi fost o magie cu sau fără voie? Ca să ascundem și bruma care ne-a mai rămas? Și de ce la plural spunem cu-vinte și nu cu-vînturi, deși în mod evident este un cu-vînt compus? Oare nu pentru că forma originară a pluralului de la vînt ar fi putut fi vinte? M-am întrebat spre exemplu de unde provine cu-vântul pă-mânt? Să fi fost tot un cu-vânt compus, pă=pe mânt? Și ce ar fi putut însemna mânt, scris în originar mînt? Să fi fost singularul de la minte? Fiindcă spunem mor-mînt, dar și mor-minte, legă-mînt, dar și legă-minte! Să stăm de fapt pe MINTE, conȘTIINȚA COLECTIVĂ, la fel cum stă Magul pe limba lui? Și folosim zicala „fiecare pasăre pe limba ei piere“! Iar pasărea este simbolul subtil al sufletului!

Copiii încă se joacă vorbind limba păsărească. E posibil ca ro-mân să fi fost la origine ra-mân, mînt a lui Ra, mintea lui Ra sau mor-mîntul lui Ra, în traducere modernă? „Ra-za sorelui“ este un refren comun în colindele vechi. Formula Ra-ma, denumirea MA-RA-MU și expresia „noi de la Rîm ne tragem“, fac legătura cu arhaicul SO-RE și nu cu Roma! Care So-Re, luați AMINTE, mai are și o SO-RĂ! Iar RAM este și ra-mu-ra pOMului vieții. Dar în română minte, pluralul de la mînt în această speculație, are și înțelesul de minciună! A-MINTIRE în acest context vine din afara minții, adică a minții! Să fie așadar creația COLECTIVĂ o convenție cauzată de pierderea magiei cu-vintelor prin care a fost falsificată realitatea? Astfel că folosim cu-vinte care au devenit mincinoase? Variațiile Ra-Ră-Re-Rî-Ro-Ru sau Ma-Mă-Me-Mî-Mo-Mu arată o alterare a energiei solare sau terestre prin alunecarea vocalelor (a, ă, e, î, o, u), sunete atribuite energiei sufletului în coborâre! Unde consoanele RRR sau SSS RAdiază, emit, iar MMM sau GGG MAGnetizează, atrag. În RE-GE, energia luminoasă de so-RE se îmbină cu cea întunecată de pă-mînt, prin GÎND și cu-VÎNT, creînd MA-TERIE! Expresia „a mîna caii“ amintește de arcana Șaretei, unde Re-Ge-Le Soa-Re conduce prin puterea minții, FĂRĂ HĂȚURI! Numai cu-vînt de pă-mînt! HĂIS spre stânga, CEA spre dreapta! Vocalele A, Ă urcă spre cer, E, I, Î conectează, O,U coboară spre pămînt, astfel că ra-mîn reprezintă o combinație între cer-pămînt spre deosebire de ro-mîn sau ru-mîn care ră-mîn prizonieri pă-mîntului, adică minții colective limitate de minciună. Am folosit înadins scrierea cu î din i în anumite cuvinte.

MÎNTUIREA SUFLETULUI

Mesajul Magului: „La început am fost cuvîntul și cu vîntul m-am făcut trup”.

„Crăiasă alegându-te

îngenunchem rugându-te

înalță-ne, ne mântuie

Din valul ce ne bântuie;

Fii scut de întărire

Și zid de mântuire.” *M. Eminescu – Rugăciune*

Prin urmare, în cunoașterea pierdută a GEȚILOR, pă-mînt ar fi însemnat mintea unică pe care viețuim ca extensiile ei materiale, ERECTE, pătrunse de spirit-so-re și animați de suflet-cu-vînt, așa cum susținea și Hermes Trismegistus cu Universul lui mental, Papa din arcana V din Tarot. Asta face ca întregul corp fizic să aparțină pă-mîntului în fiecare celulă a lui. Nu e de mirare că acele plante învățător cu rădăcinile în pă-mînt și tulpina în vînt, infuzate de soare (ciuperci magice, salvia, cannabis, datura, peyote, ayahuasca, iboga...), conectate direct la înțelepciunea străveche, acționează asupra trupului ca niște mediatori spre cunoașterea extinsă a cerului și pă-mîntului. RuGă-Minție se îndreaptă spre CER, înfăptuirile se întorc spre pă-mînt. Noi oamenii ne imaginăm că suntem cele mai inteligente și evoluate făpturi de pă-mînt doar pentru că avem mai multă libertate de mișcare și putem comunica sonor prin cu-vînt. În realitate, cu-vîntul, în sens de exprimare a sufletului, are o arie de ființare mult mai extinsă decât credem și toate viețuitoarele au mijloace subtile de comunicare, extrem de diferite și unele foarte rafinate, pe care abia le putem întrezări prin intermediul plantelor cu proprietăți psihoactive. Așadar, printr-un proces de Mîntu-i-Re asistată de ele are loc o unificare a conștiinței. Nu degeaba SALVIA DIVINORUM, poate cea mai înțeleaptă dintre ele, poartă acest nume! Pămîntul e mintea care memorează prin minerale și apă organizate în structuri informaționale, soarele e spiritul de foc care luminează, luna e sufletul de vînt care dă viață, duhul sfânt care a venit să locuiască în interiorul unui trup de pă-mînt (sînt). Mintea de pă-mînt acționează prin ra ționa-mente, numere, proporții, geometrii pe care spiritul le vizualizează ca forme inteligibile, iar sufletul prin cu-vînt exprimă simță-minte, senzații, emoții, intuiții. Magia creației se întâmplă între ele și se manifestă într-un fel sau altul, în funcție de cât de armonios rezonează împreună.

AB-RA-CAD-AB-RA? Sau av-ra kadavra la evrei? Ce fel de magie ar putea crea această incantație a căderii și morții? La egipteni AB, echivalentul lui AK la sumerieni, semnifică sufletul-inimă primit de la mama universală, iar Ra denumea spiritul solar, tatăl.

Să fie lumină în mor-MÎNT de pă-MÎNT, la fel ca în arcana Judecății din Tarotul de Marseille, care trezește spiritul RE-GE CĂZUT, MORT! Deșteaptă-te, OMULE! Fii TOT mai atent la cu-vintele pe care le in-sufli și în-sufletești!

„Acolo unde e o mare iubire, se întâmplă mereu miracole.” – *Willa Cather (scriitoare americană, 7.12.1873, Şareta, Săgetătoare)*

HORA (H)ORELOR

„Errare humanum est, perseverare autem diabolicum.”

Revenind pentru ultima OARĂ la arcana Magului, cu care și închei această poveste a Tarotului de Marseille, OARE ce ne amintesc cele două stranii siluete feminine fără început și fără sfârșit, FĂRĂ CAP și FĂRĂ PICIOARE? Silueta albă, ca niște șolduri de femeie, este tăiată în mijloc în formă de frunză cu perișori negri pe margini, ca un organ sexual feminin deschis, RĂ-NIT, prin care țâșnește lumina solară! Iar la baza ei se țese limba de pă-mînt pe care stă Magul și masa cu elementele magiei, DIN FE-ME-EA culcată în spatele lui, cu pielea de culoarea pămîntului, în care pare că s-ar fi transformat, luându-i-se capul. SĂ FI-E LU-ME! Este o trimitere destul de evidentă la mitul SO-FI-EI, E-ON al înțelepciunii, căreia i s-a FU-RAT lumina, iar FI-IN-ȚA EI a fost despărțită între cer și pămînt. Unde HOROS, gardianul E-ON-ului NOUS, NOI (!) am OM-O-RÂT-O și avem grijă să nu scape din închisoarea ei mentală, de PĂ-MÎNT. Arhaicul RÂT denumea o LIMBĂ de pă-MÎNT, dar și o GU-RĂ de plai, care ar fi putut fi cândva RAI! Ce enigme conțin aceste cuvinte, pe care le considerăm banale! Vocala O în sine arată un cerc închis, fără început și fără sfârșit. RA este numele SO-RE-LUI care RA-DIA-ZĂ lumină. Traseul lui RO-TUND pe FIR-MA-MENT-UL ceresc se MĂ-SO-RĂ în O-RE. Lumina lui este de A-OR și închide OM-UL în A-ORĂ, adică îl OM-ORĂ! Pentru că O-RA s-a preschimbat fonetic în U-RĂ, că așa face OM-UL cu-vintele, le ÎN-SUFLET-ESTE! Și, astfel, s-a CON-VINS să joace rolurile de victimă-agresor-salvator, toți pentru unul și unul pentru toți, până se va ÎN-VIN-GE pe sine prin C-OM-PA-SI-UN(UL)-E. De fapt, cu-vintele ne spun mult mai multe dacă le si-la-bi-sim(țim)! Și atunci, prin ana-gramă, con-versie sau retro-versie putem forma multe alte oglinzi verbale. 4-GRAM-A-TON, O-

A-R-E sau O-RE A-RE? Timpul, care ne MĂS-ARĂ fi-in-ța! Pentru că T crucifică MA-TE-RA. Astfel că TOT s-a născut din MA-MA TĂ-IA-TĂ, des pi-ca-tă din CER în PĂ-MÎNT. Pe limbă de minte mor-minte. Ca în arcana MA-GU-LUI!

Înainte de O-RA era HE-RA, ERA ne-limi-tată, născută din MA(ma)-REA, soția lui CRON-OS-Timpul și nepoata mamei GE-EA, MA-GI-A, OM-ORA-TĂ de Apollo, zeul SO-RE la Delfi! Crucificată pe altarul ORA-CU-LAR sub formă de OM-FALOS, astfel că s-a făcut din cu-vinte de inimă REA HO-RA, oro-a-rea, ora rea, ceasul rău. Căci fratele Zeus a înșelat-o, violând-o și luând-o apoi de soție predestinată și de atunci ne învârtim în cerc-URI-LE orelor, neputând să ne mai trezim. Morți-renașteri-morți-renașteri repetate în aceeași buclă temporală O-RA-RĂ fără ieșire. De ce? Fiindcă am uitat cu-vintele ma-ge-ei! Dreptatea și adevărul din talerul Justiției agățat de falusul plexului solar!

LUMEA OGLINZILOR

Imaginează-ți că ai intra într-un spațiu plin de nenumărate oglinzi. Ușa, care ESTE chiar o față a TA, a devenit și ea o oglindă, la fel ca celelalte alelalte. Și acolo s-ar afla și alte ființe-UȘI. Deși par o infinitate, prin oglindire, în realitate sunt doar câteva. Tarotul de Marseille ne arată că ar fi 4, Magicianul, Împărăteasa, Împăratul și Papa. Iar Papesa ar fi însăși Oglinda, APA, așa cum ne spune și numele ei străvechi, care deține cartea vieții!

Și fiindcă oglinzile sunt deformate și inegale, reflexiile ar fi, de cele mai multe ori, irecognoscibile. În labirintul oglinzilor, personajele reale s-ar confunda cu copiile lor iluzorii. Și nu ai mai înțelege pe unde să ieși. Căci UȘA TA este una singură și nu ai mai ști cum s-o recunoști. Ce joc amețitor, în care te-ai căuta într-UNA pe TINE cel adevărat, între toate acele imagini deconcertante! CINE EȘTI? Magicianul, Împărăteasa, Împăratul, Papa sau OGLINDA? Iar în acea situație imposibilă, singura soluție ar părea spargerea tuturor oglinzilor, pentru a vedea, în sfârșit, ce se ascunde în realitate în spatele lor. Numai că apa nu se sparge, oricât ai încerca, nu ai face decât să o tulburi mai tare. Însă dacă, printr-o minune, sau prin MAGIE, sau printr-o INTUIȚIE subită, ai PRINDE FIRUL ARIADNEI și

cumva ai reușit să-ți descoperi UȘA personală și să treci prin ea înapoi de unde ai venit, te-ai trezi într-o altă lume, cea ADEVĂRATĂ, dincolo de SINELE imaginar din OGLINDĂ.

OMUL DIN LUNĂ

Legendele, destul de obscure, despre omul din lună, sunt răspândite în multe mitologii și ele - și au originea în chipul uman care pare că se conturează pe suprafața lunară în fazele de lună plină. De cele mai multe ori, a fost asociat cu Cain, primul ucigaș din istoria omenirii, care ar fi fost exilat în lună, ca pedeapsă pentru crima sa. Dar din perspectiva Tarotului, omul din lună ar fi Eremitul, arcana cu numărul 9, care prin însumare produce 18, numărul arcanei Lunii. Și dacă Luna ar fi o oglindă, omul din lună ar fi el însuși oglinda din oglindă. Și într-adevăr numărul 9 acționează ca o oglindă universală perfectă, absolută. Pentru că orice număr ai aduna la el, se reflectă înapoi, redus la același număr. Exact ca-ntr-o oglindă! În mod obișnuit, Tarotul se împarte în decada inferioară și cea superioară, dar de fapt, suita inferioară se termină cu 9, Eremitul. Astfel că, din acest punct de vedere, tot sistemul zecimal s-ar putea să fie o mare păcăleală! În Tarot, Roata Fortunei X nu este decât un Magician de ordin superior, trecut prin oglinda Eremitului, căci 9 + 1 = 10, numerologic 1. Prin urmare, toate arcanele din suita superioară descind din oglinda Eremitului, așa încât, această arcana, atât de specială, se constituie ca o cheie secretă care desCUIE TOATE UȘILE, o cheie FRANCEZĂ care duce spre OM-Dumnezeu, OMEGA! Până la urmă, scopul oricărei vieți este nașterea zeului interior din sămânța ascunsă în trupul pământesc.

OGLINDA DIN SINE

Copiii au un răspuns incredibil de complex în simplitatea lui atunci când sunt jigniți de un tovarăș de joacă. „Cine zice ăla e!“ Și ar fi grozav ca, atunci când ne simțim provocați să aruncăm cuvinte grele către un interlocutor sau să-l etichetăm, să ne amintim de această replică a copilăriei. Prin urmare, copiii sunt capabili să înțeleagă oglinzile lumii mult mai bine decât un adult. Și oarecum este firesc să fie așa, pentru că ei le trăiesc la nivel conștient în mica lor lume. Învață să devină PERSONA prin oglindire

cu cei din jurul lor, în special cu părinții, și, mai târziu, cu educatorii, prietenii, partenerii. Însă adevărata lor ființă rămâne ascunsă dincolo de personalitatea dobândită în acest fel și cumva închisă între zidurile strălucitoare ale oglinzilor, dacă nu se întâmplă ceva miraculos, care să o trezească.

Povestea lui Narcis, din mitologia greacă, vorbește exact despre o astfel de trezire dureroasă. Din cauza blestemului Afroditei, Narcis s-a îndrăgostit de propria lui imagine, văzută în apele unui lac de munte, asupra căruia s-a aplecat ÎNSETAT să bea, după o vânătoare! Îmbătat și uluit de propria-i frumusețe, pur și simplu nu a putut să se recunoască. Și a rămas MUT, contemplându-se și iubindu-se iremediabil NUMAI pe SINE, până când, atras irezistibil de frumusețea nepământeană, în dorința lui de conTOPIRE extatică, a trecut prin oglinda APEI în SINELE SĂU dintr-o altă dimensiune! Și în urma lui a rămas DOAR floarea albă, pură, superbă și minunat parfumată a narcisei. Această legendă a fost eronat interpretată, mai mult sau mai puțin intenționat, astfel că noțiunea de narcisism a căpătat exclusiv conotații negative superficiale. Într-un fel, ea ilustrează arcana XII din Tarot, Spânzuratul, ca arhetip introspectiv al Afroditei, pregătit să renască într-o Lume nouă, trecând prin Arcana fără nume. Și de ce a fost blestemat Eroul? Pentru că disprețuise și refuzase iubirea nimfei pădurilor, ECHO, blestemată la rândul ei de H-ERA să imite tot ceea ce auzea, fără să se mai poată exprima pe Sine, din cauză că tăinuise trădările și înșelăciunile soțului zeiței, Z-EU-ÎS, deși le cunoștea prea bine! Astfel că ea a rămas pentru totdeauna un simplu ecou al pădurii milenare!

LA ÎNCEPUT A FOST CUVÂNTUL… Mesajul de final al Magului Copil

Ce înseamnă această formulă magică atât de des invocată în mitologia creației creștine? Știm cu adevărat ce se ascunde în spatele ei? Este unanim interpretată ca fiind rostirea dumnezeiască prin care a fost generată, DIN NIMIC, întreaga lume. Și prin urmare se creditează „cuvântul divin“ cu putere creatoare absolută. Și atunci, de ce nu putem pur și simplu crea prin cuvinte, ca semințe divine ce suntem, după chipul și asemănarea lui Dumne-zeu? Și astăzi, numeroși specialiști în dezvoltare personală predau

gândirea pozitivă ca soluție de rezolvare a tuturor problemelor existențiale. Și, totuși, putem considera cu sinceritate că funcționează? E suficient să-ți spui destul de des că ești fericit ca să și fii?

În limba română avem o distincție interesantă între cu-vânt și vor-bă. Vorba include, după cum se AUDE, o negare a voinței. Vor? Ba! Dar cu-vânt exprimă o mișcare sufletească, SUFLARE de VIAȚĂ, la fel ca în lumânările de pe tortul aniversar în care SUFLĂM pentru împlinirea unei dorințe. Iar mișcarea sufletească, DORINȚA, înseamnă emoție. Așadar, emoția este cea care creează! Vorba vine ulterior să definească ceea ce a fost creat din dorință. A descrie creația nu e totuna cu a crea.

Arcana I a Magului și Erosul din Arcana VI a ÎNDRĂGOSTITULUI sunt singurele din Tarotul de Marseille care ne arată chipul unor copii. Și ne spun în acest fel că magia creației este posibilă numai dintr-un SUFLET, cu SUFLARE, cu VÂNT de copil! În minte se moare, înafara minții se trăiește veșnic. Și acesta este și sensul prinderii Sofiei, eonul înțelepciunii, în agonia mentală din care nu a mai putut să se trezească!

Magul zice astfel: „La început am fost cu-vânt (dorință) și cu Vântul m-am făcut trup!“.

„Oamenii care, prin diferite metode, își accesează conștiința iluminată sau conștiința cosmică trăiesc așa-numite experiențe mistice. Astfel, ei descoperă că realitatea sinelui foarte profund, care constituie însuși fundamentul a cine ești cu adevărat și pentru totdeauna, este ființa integrală, tot ceea ce este, lucrarea... acesta ești TU. La fel cum soarele sau stelele au multe raze, la fel întregul cosmos se exprimă pe sine în tine, în tine, în tine... într-o multitudine de variante. Dansează într-o infinită varietate. Dar prin fiecare unic dans pe care îl desfășoară îți spune că TU ești creația și centrul întregului Univers! Însă, vezi, am uitat, nu mai știm cum am fost aduși în acest mod special și am devenit inconștienți de conexiunea, IDENTITATEA cu Universul: lumea externă nu este decât propriul tău corp extins!“

„Myth of Myself” – *Alan Watts 6.01.1915, Îndrăgostitul Capricorn*

Mesajul Judecății XX la început de mileniu: „Ascultă chemarea Sufletului! Trezește-te, Iubite, din somnul cel de moarte!”.

Mesajul Lumii XXI la sfârșit de deceniu: „Sunt centrul și oglinda Universului în HO-RA creației”.

Septembrie 2020 – Mai 20217

The King is dead, Long live the Queen!

Regele a murit, trăiască Regina!

Luni 28.11.2011 Regulus, steaua regală a Legii, a trecut granița zodiei Leului în Fecioară. Se estimează că ar fi intrat în Leu în anul 156 î.Hr. și a mers încetișor, secundă de secundă, vreme de peste 2000 ani, adică atât cât a durat era patriarhală a Peștilor! Și în tot acest timp, principiul masculin a condus și și-a exercitat puterea în forme din ce în ce mai restrictive, devenite în acest început de mileniu de-a dreptul aberante. Regulus face parte dintre cele 4 stele regale ale direcțiilor (N-S-E-V), asociate cu caii Apocalipsei, el fiind simbolizat de calul roșu al suveranității, gardianul destinului de la Nodul Nord.

Acea schimbare epocală de semn pregătea trecerea de la era astrologică a Peștilor la cea a Vărsătorului. Mai devreme sau mai târziu, patriarhatul va lua sfârșit iar, din perspectiva Tarotului de Marseille, Justiția va fi restaurată și Puterea redată Papesei! Cu sau fără voia noastră, astro-logosul a decis să schimbe povestea! Data de 28 indică în Tarot spre arcana destinului, Roata Fortunei care se întoarce la nivel universal și atât anul cât și luna în care s-a produs acel eveniment excepțional în istoria omenirii stăteau sub semnul arcanei XI, Puterea ca virtute a Lunii. Principiul masculin, la fel de lent cum s-a instaurat la conducere, își va ceda suveranitatea, pas cu pas, și va face loc celui feminin. Generația actuală s-a născut cu Regulus la grad karmic 29 în Leu. Iar acum, în vremuri de CUMPĂNĂ, trâmbița Judecății sună deșteptarea!

XX
LE·IUGEMENT